

512
735

مجموعہ فتاویٰ عثمانی

مؤلف: سید محمد اکبر علی شاہ صاحب دہلوی

آلہ دین محمود

علا ۱۱

حضرت الحاج پیر عبد الجبار خان صاحب

مستوفی دربار نقشبندیہ چک ۲۲۰ کھوکے چدھر ڈاک خانہ چک ۶۶

ضلع لاہور

مجلس اول
مجلس دوم
مجلس سوم
مجلس چهارم
مجلس پنجم
مجلس ششم
مجلس هفتم
مجلس هشتم
مجلس نهم
مجلس دهم

مجلس یازدهم
مجلس چهاردهم
مجلس پانزدهم
مجلس شانزدهم
مجلس هجدهم
مجلس نوزدهم
مجلس بیستم

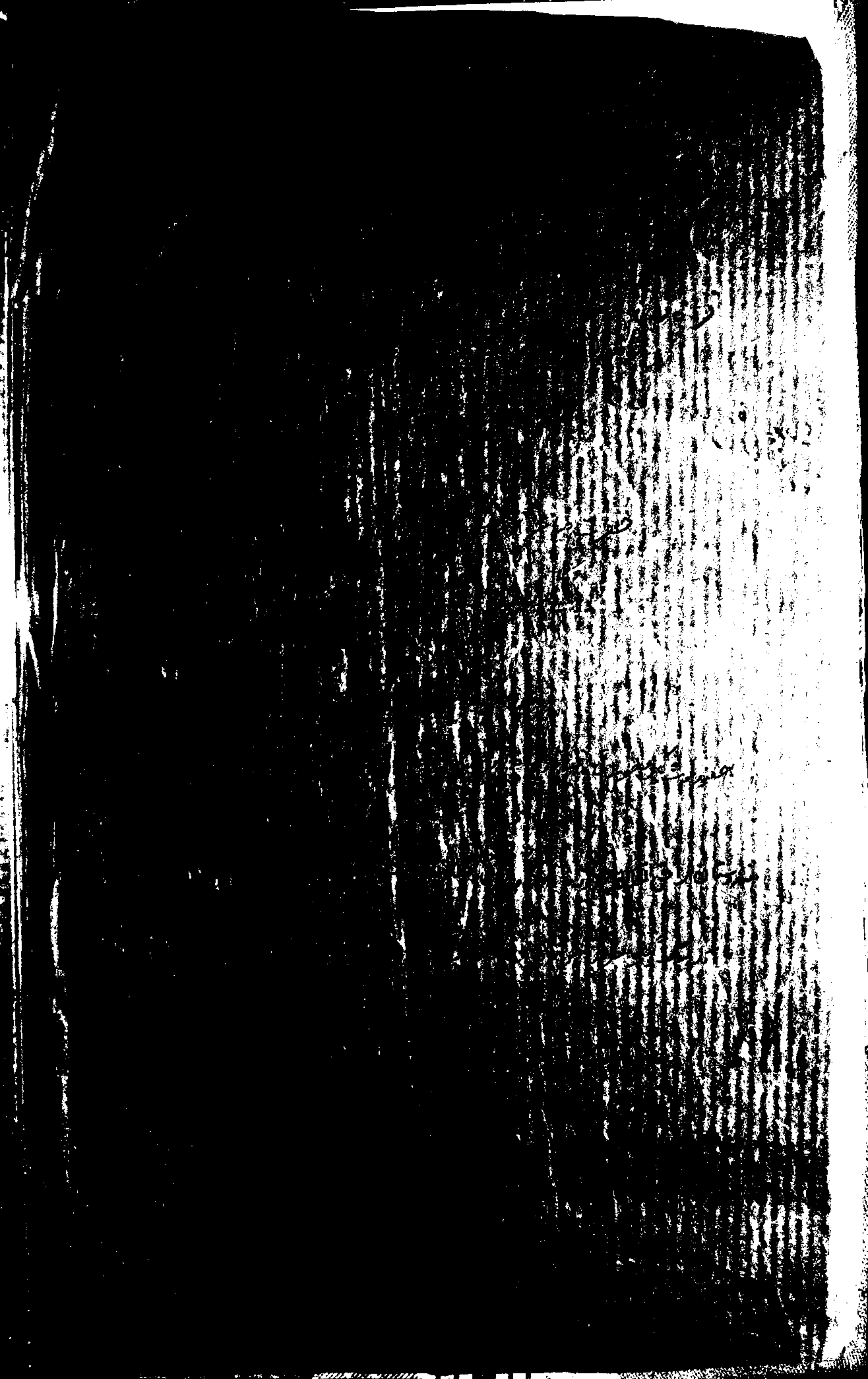
مجلس بیست و یکم
مجلس بیست و دوم
مجلس بیست و سوم
مجلس بیست و چهارم
مجلس بیست و پنجم
مجلس بیست و ششم
مجلس بیست و هفتم

مجلس بیست و هشتم
مجلس بیست و نهم
مجلس بیست و دهم
مجلس بیست و یازدهم
مجلس بیست و چهارم
مجلس بیست و پنجم
مجلس بیست و ششم

مجلس بیست و هفتم
مجلس بیست و هشتم
مجلس بیست و نهم
مجلس بیست و دهم
مجلس بیست و یازدهم
مجلس بیست و چهارم
مجلس بیست و پنجم

مجلس بیست و ششم
مجلس بیست و هفتم
مجلس بیست و هشتم
مجلس بیست و نهم
مجلس بیست و دهم
مجلس بیست و یازدهم
مجلس بیست و چهارم

مجلس بیست و پنجم
مجلس بیست و ششم
مجلس بیست و هفتم
مجلس بیست و هشتم
مجلس بیست و نهم
مجلس بیست و دهم
مجلس بیست و یازدهم

۵۵

۹۱

۹۱
۹۲

۹۳

۹۳
۹۴

۹۴
۹۵

53465

الْاِتِّاقَاتِ اَوْلِيَاءِ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

الحمد لله کہ نسخہ متبرکہہ لانا مانی من افادات حضرت قطب بانی غوث صمدانی جناب
مولانا مولوی خواجہ محمد عثمان صاحب دانا مانی علیہ رحمۃ نقشبندی مجددی لاہوری
الموسوم بہ

مجموعہ فتاویٰ عثمانی

۹۹
مولوی حسین علی
ظہور قہر ۹۷

در علم تصوف

مؤلفہ بیادت سعادت پناہ ثلثت نجابت و تہذیب حضرت مولانا سید محمد اکبر علی شاہ صاحب
دہلوی حنفی مذہب نقشبندی مجددی عثمانی مشرب دام فیضہ خلیفہ مجاز حضرت موصوف
صدر رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ

حسب الارشاد فیض نبیاد جناب حضرت صاحبزادہ والا مکین مولانا مولوی محمد سراج الدین
صاحب تجاودہ نشین خانقاہ شریف واقع موسیٰ زئی قریب دامن کوه کسپغر تواج
ڈیرہ اسمعیل خان

ثانیاً بارشاد زبیرۃ الاصفیاء عمدة الاتقیاء الحاج القاری السید صوفی محمد حسین
صاحب رحمۃ اللہ علیہ نقشبندی مجددی عثمانی

ملنے کا پتہ

حضرت الحاج پیر عبد الجبار خان متقی دربار نقشبندیہ چاک بکھو چدھر
ڈاک خانہ چاک ریہ ضلع لائل پور۔

(استقلال پریس لاہور)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَأَوْلِيَاءِ بَقِيَّةِ الْحَبَشَةِ

اما بعد که این کتاب مستطاب مشتمل بر فوائد کثیره و مسائل جلیله در علم تصوف ثانیاً از زین طباعت بر توفیق
شهره جلوه ارگشت علی حضرت عظیم البرکت زین الموحیدین خواجہ سید محمد حسین شاہ عثمانی بنڈلار شاہ فرمودند کہ تدریس کتاب
از زین طباعت مزین نہ ساخته باید کہ تو اینکار را بہت مانترا بنجام دسانی بنڈلو حکم مایگی از علم و عمل تو انست کہ این بار عظیم برادر تو
حضرت ولایت پناہ عرش شگاہ و عدو کرم کہ انشا اللہ ضرر تو ہم کرد باز حضرت علی علا بہ نضوح و زاری توجہ گردیدم کہ این کا عظیم را بہتر
اسباب بایست جہاں فرماتا تا نہ کہ دعوت مسکین درویش بدبخت مقرر گشت بزود تعال بندن خود الحاج حضرت مولانا عبدالرحمن فنا جھنگوی
الحاج حضرت پیر عبدالجبار نعمانی دربار نقشبندیہ چک ۲۴۰ بکھو چھو طرہ کا خانہ چک ۶۶ ضلع لاکھنؤ معاونت این حقیر لاشی مستعد
شکر حق رکہ و عدو کہ بجزرت مسکین زکرہ بودم بہت ہمدانہ تعاد این ہر دو مخلصان ایفا کردم اللہ عزوجل این عمل را باعث سفیدی
مادونیا و آخرت گرداناد جہاں جلیبہ و اصحاب و اولیاء امتحان از خود درین صحیفہ سچ تبدیل و تغیر رواند انستیم صورتیکہ از مصنف رحمۃ
اللہ علیہ جو زیانت جہاں نمودیم توقع از اخلاق بزرگان آنکہ اگر سہو الغرضی واقع شدہ باشد از وسعت اکرام پوشند و چوں زین
فیلاد جلیبہ متمتع شوند ہر سہ ہندگان از دعائے خیر مستفیض و مستفیض فرمایند حقیر لاشی محمد خان مسکین درویش مقام و خانہ و مقرر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي جعل الليل والنهار خلفه لمن اراد ان يذكره و اراد شكواه و رفع عن
الذاكرين الحجاب و لقمهم نضرة و سروراً و الصلوة و السلام على نبينا محمد سيد الانبياء
و سند العارفين الذي كان صباراً شكوراً و على اله و اصحابه الذين بذلوا اموالهم و
انفسهم في طاعته و سقم دهم شراً باطهم و اراه اما بعد ميگويز يقير حقير بتقصير لاشي الكبر على سيد
نسا و الحنفى ندمياً و نقشبندى بجدوى العثماني مشرباً و دھلى موطناً عفى عنه اين رساله ايست و فوائد
جناب خواجہ شکر گلستانى لالا و ليا رن الا تقيا زبدة الفقها راس العلماء ريس لفضل الشيخ المحضين قبله
السالكين امام العارفين برهان المعرفة شمس الحقيقه فريد العصر و حيد الزمان حاجي الحرمين الشريفين منظر فيض الرحمان
سيد تقي حضرت مولانا محمد عثمان صاحب قلبى و روحى و مالى فله تمنعنا اللہ تعالی با دامت افاضاته
يا ارحم الراحمين آمين چونکہ این صحیفان صحیح عمل از اعمال حسنہ ندارد لہذا جمع آوری این اوراق و در حق
خوش و سبیلہ جزیلہ پنداشتہ با وجود عدم لیاقت کمر ہمت برست بیت ہر کہ خواند و عاطف دایم
زناکہ من بنہ گنہگارم موسوم شد بجموعہ فوائد عثمانی شتملبر مقدمہ و شش فصل و خاتمہ
مرتب گشت و اللہ الموفق و المعین و بہ نستعين

کتاب
باید انست جناب
مولوی حسین علی صاحب
کرم صاحب انست
از اول تا آخر
جناب اشید انبیا و خیرین
نوشته اند و علامت
آن در آخرش ختم
نوشته اند کہ صاحب
مؤلف کتاب فرما
مندر ج است
علامت آن را در آخر
نقل منہ ثبت
کرده شد ۱۲

در بیان کیفیت مشغول بذکر حق سبحانہ و بیان بعض اوراد و آداب برائے طالبان مبتدیان
 کہ منتسب اند بطریقہ علیہ نقشبندیہ احمدیہ فاضلہ علی العالمین انوارہ فصل اول در ملفوظات حضرت
 قبلہ اقلبی روحی فدائہ فصل دوم در کتابات حضرت قبلہ اقلبی و روحی فدائہ فصل سوم در عبارات عجیبہ غیرہ
 نصیبہ از حضرت قبلہ اقلبی روحی فدائہ فصل چہارم در بیان خارق و کرامات و مکشوفات حضرت قبلہ اقلبی و
 روحی فدائہ فصل پنجم در بیان معمولات حضرت قبلہ اقلبی و روحی فدائہ فصل ششم در بیان خلفا حضرت
 قبلہ اقلبی و روحی فدائہ - خاتمہ - در بیان بعضی حالات و کیفیات امراض و انتقال و تجہیز و تکفین تدفین
 حضرت قبلہ اقلبی روحی فدائہ مع احوال تاریخی و نقشہ کل عمر شریف و احوال اجازت نامہ و تحصیل علوم و
 دستار بندی فضیلت و بعد وصال حضرت ایشاں بر مسند ارشاد نشسته اجرائے طریقہ فرمودن جناب حقائق و
 معارف آگاہ حضرت صاحبزادہ مولانا مولوی محمد سلج الدین صاحب مدظلہ و عمرہ و رشد مع احوال
 تاریخی و نقشہ عمر شریف از وقت ولادت با سعادت تا وقت جلوس بر مسند ارشاد و ہفت سلسلہ نیا
 مراقبات مقامات مجددیہ و ختم جمیع خواجگان نقشبندیہ مجددیہ قدس اللہ تعالیٰ سر رہم مقدر مہر ربیان
 کیفیت مشغول بذکر حق سبحانہ و بیان بعض اوراد و آداب برای طالبان مبتدیان کہ منتسب اند بطریقہ
 علیہ نقشبندیہ احمدیہ فاضلہ علی العالمین انوارہ - بآید دانست کہ این طریقہ شریفہ بتی است
 بر اتباع سنت سنیہ و اجتناب از بدعت غیر مرغیہ و رعقاد بر آنچه مقرر کردہ است اہل سنت و
 جماعت شکر اللہ سعیم و در فروع ہر آنچه مقرر کردہ است اصل ہر تہیہ از خفیہ و شافعیہ و مالکیہ
 و حنبلیہ ممکن نیست حصول معرفت آلہیہ مگر با اتباع شریعت غراہ سنیہ و تخلق با خلاق شریفہ نبویہ و
 محبتہ مشایخ کرام کہ وسائل اناد حق تعالیٰ و باستمداد با ایشان پس واجب است بر ہر یکے کہ
 بخدومت یکی از دوستان خدا رسیدہ باشد و با خذ بیعت و تلقین ذکر از مشرف گشتہ باشد کہ بزحیرہ
 آخر شب برای تہجد وقتی کہ بیدار شود از خواب بگوید استغفر اللہ و سبحان اللہ و الحمد للہ
 واللہ اکبر وہ باربعہ از ان طہارت کند و نماز تہجد بخواند و ادائش دو رکعت و اعلایش دو آزدہ
 رکعت بعد از ان مشغول شود بذکر قلبی کہ شیخ اورا تلقین کردہ باشد و ان ذکر اسم ذات است باین طریق
 کہ زبان را بکام چسپانیدہ و دل را از خواطر و سادس تہی ساختہ بجایاں صرف بیکرت زبان بیکرت
 ہر عضوی از اعضائے از لطیفہ قلب کہ محلش زیر پستان چپ است بفاصلہ دو انگست مائل بہ بیست
 بگوید اللہ اللہ و مفہوم آن کہ ذات پاک است کہ بران ایمان آوردہ ایم در لحاظ دارو بے تکلیف
 و بی تمیل و بی تکلف بند نمودن نفس و فرود گذاشتن ادویہ الفاظ بزبان ظاہری تاکہ جاری

قلب بزرگ یعنی راسخ شود تجلیل اسم ذات و ر قلب و قتی که متوجه شود بان و اگر شیخ او را لطائف دیگر هم تعلیم کرده باشد از آن ذکر بکند همین دستور و آن لطیفه روح است و محل آن زیر پستان راست بفاصله دو انگشت مائل به بچلوی است و لطیفه سرد محل آن برابر پستان چپ بفاصله دو انگشت مائل بوسط سینه و لطیفه خفی و محل آن برابر پستان راست بفاصله دو انگشت مائل بوسط سینه و لطیفه اخفی و محل آن وسط سینه است و لطیفه نفس و محل آن وسط پیشانی است و لطیفه قالب و آن تمام بدن است تا از هر بن موی ذکر مویدا کرد و و این را سلطان الاذکار نامند و باید که صرف کند مرید اوقات خود را در ذکر تادریا بد اسرار آن را زود و اقل ذکر از هر لطیفه یک یک هزار است در روز و شب و اگر فرصت بیاید ذکر قلب را پنج هزار تکمیل کند بسیار بهتر است و اگر شیخ او را مراقبه احدیت تعلیم کرده باشد بان مشتعل بشود زیرا که مقصود از ذکر مراقبه است و آن ملاحظه در رو فیض است از ذات که موصوف است بجمیع صفات کمال و منزّه است از جمیع نقائص بر لطیفه قلب بواسطه شیخ و درین مراقبه حضور با حق تعالی و غفلت از اسوائے او حاصل میشود پس اگر مرید را بغایت خداوند جلشانه این دولت حضور میسر گشت و باقی مانند او ساعت شیخ او را مراقبه معیت تعلیم کرده باشد بان هم مشتعل بشود و آن انتظار در رو فیض است از ذاتیکه بهره او و همراه هر ذره از ذرات عالم است بر قلب بواسطه شیخ و مواظبت کند بر آن تا که او را حضور با حق تعالی علی الدوام حاصل شود و معنی حضور این است که بر دل او نگردد خطره که مزاحم باشد او را از توجه بحق سبحانہ پس اگر ظاہر او مشتعل بخلق بود باطن او مشتعل بحق تعالی باشد و ذکر نفسی و اثبات هم بکند فائده عظیم میدهد بر کسی دفع خواطر و تهذیب اخلاص تحصیل فنا و طریقتش اینک نفس خود را زیر ناف بند کند بزبان خیال کلمه لا را از نایب تا بدماغ خود رساند و لفظ الہ را بردوش راست فرود آورد و لفظ لا الله را بر همه لطائف گذرانید بر دل ضرب کند شرط است درین لحاظ معنی که نیست هیچ موجود یا مقصود یا معبود و بجز ذات پاک حق تبارک تعالی هیچ عضوی از اعضاء و اجزای حرکت ندهد بلکه مشغول باشد بخیاال صرف بے تکلف و در وقت گذاشتن نفس محمد رسول الله بگوید و آن هم بزبان خیال و اول سه بار در یک نفس گفته باشد چند روز بعد از آن پنج بار در یک نفس گفته باشد چند روز بعد از آن هفت بار بعد از آن نه بار و همچنان دو روز یا ده کرده شود بر عایت عدد طاق تا که برسد به بست و یک بار در یک نفس متعاقب شود بر آن و این اول درجات ذکر است که بر آن آثار مرتب میشوند از ذوق و شوق و حرارت در باطن و استغراق در مراقبه و این ذکر را یازده صد بار در روز و شب در یک وقت یا در اوقات

که در نماز است ۱۲
 مع حضرت باور بیان
 اعاشیه و عقبه از قب
 شارب فریاد ۱۲
 مع این را حضرت قدس
 قبل از اقباعه فرموده
 انما در وقت مراقبات
 تجلیل لسانی فرموده
 ۱۲
 ذبله فرموده بخند
 موجود طریق حضرت
 نیست معنی لا مقصود
 مراد است شنبی معنی
 لا معبود بکنایه ۱۲

اگر روز باشد و کسیکه حضور بر سرید غالب گرد پس اولاً به تحلیل بسانی نفع میدهد از برای دوام حضور
 و پیش اینکه بخوبی بزیان کلمه لا اله الا الله پنجاه بار بطحاظ معنی و لفظی وجود خود و اثبات حق سبحانه و
 یاد که تصور کند و لا شاکه ذکر و مراقبه خصوصاً در وقت ورود و خواطر صورت شیخ خود را و بروی خود
 بحال تعظیم و محبت و این منتهی است برابطه و از اینها شایسته و نفع آنها و بگوید بخیاال بعد از هر صد
 بار از هر کجایی که باشد بحال تضرع و زاری بحق سبحانه و تعالی آلهی مقصود من تویی و رضای تو محبت
 معرفت خود بدیده باز ذکر کند همچنان تا که صبح بدین پس بخواند سنت و فرض را به جماعت در اول وقت
 بعد از ادائی هر فریضه بگوید سبحان الله سی و سه بار و الحمد لله سی و سه بار و الله اکبر سی و
 چهار بار بگوید بعد ازین لا اله الا الله و حده لا شریک له الملك وله الحمد و هو علی کل
 شیء قدير و اگر بگوید این راده بار بعد از نماز صبح و ده بار بعد از نماز شام قبل از آنکه بگردد اندک
 بعد بهتر است و بگوید اللهم اجونی من النار مفت بار بعد از نماز صبح و هفت بار بعد از نماز مغرب
 بعد از آن مشتغل شود بگویی و رابطه و دعا تا طلوع آفتاب پس بخواند سنت اشراق را و اول خواندن
 هفت رکعت است بعد از آن کسیکه اشتغال بعلم دارد و آن مشتغل شود و کسیکه صنعت دارد باشد یا بیع
 می کند آن مشتغل شود با مراعات آداب آن از حسن نیت و صدق و دروغ نگفتن و سوگند نخوردن
 مثل شود از خدا تعالی با تکلیف بلکه یاد کرده باشد و اسجانه در آستان و هر گاه که فراغت بیاید از آن
 گفتار بکند است و پنجبار و بیچ محبت معلول نکند با اغیار که طلب حق تعالی ندارد و با آنکه منکران مشایخ
 بقیست مستند خصوصاً با کسی که منکر شیخ او باشد یا معترض بود بر او یا دوست ندارد او را یا شیخ مقررش باشد
 و که محبت با اینهمه سم قائل است پس باید که اجتناب کند از آن هر قدر که تواند و باید که در حضور شیخ
 اختیار باشد مانند مرده در دست زنده و منقل باشد امر و نهی او را و استاد بود با و با آداب ظاهره
 طین و التماس کرده باشد رضائی او را و در غیب او تشخیص کت صورت مبارک او را و به بندد
 در آن و اعتقاد کند معیته معنوی روحانی او را و التفات نکند بیچ بسوی مشایخ دیگر و یقین کند
 خود را در و ازه وصول بحق سبحانه و باید میرید را که روزه ندارد سه روز از هر ماه در ایام بیض
 پس روز از ماه شوال و نه روز از اول ذی الحجه و روز عاشوره و اگر تواند روزه داشتن یک
 یا فطار کردن دو روز بهتر است و بهتر از آن صوم حضرت داود علیه السلام است روزه داشتن
 روزه و افطار نمودن یک روز آن تصفیه عظیمه حاصل شود و کوشش بکند در ماه رمضان
 بحال با انواع عبادات تا بود در تمام ماه بحضور تمام زیرا که جمعیته درین ماه مبارک موجب جمعیته است

حضرت قبله قاری
 سوره بنده را فرموده
 این یکایزه هزار ذکر
 اسم ذات بر طلب و
 دو هزار در روح و دو
 هزار در سر و دو هزار
 بر نفس و دو هزار بر نفس
 و سه هزار بر نفس و
 یک هزار در صد بار نفس
 اثبات و پنج هزار
 به پیش ۱۲

در تمام سال و تفرقه باطن درین ماه موجب تفرقه است در تمام سال و وقتیکه برای خوردن برود باید که
 مراعات آداب کرده باشد از شستن دست در اول و تسمیه و غیره آن غافل نشود از حق تعالی در اثنا
 خوردن حق تعالی را یاد کرده باشد و اگر بخواند سنت چاشت و دو از زده رکعت بقراءة خفیه بهتر است
 و اوسط آن هشت رکعت است و ادنی چهار رکعت و قبل از ظهر اندکی میلوله کرده باشد تا اعانت
 درها در این چهار رکعت بطول قنوت قبل از ظهر باز بخواند ظهر را با جماعت بسنن
 و آداب بعد از آن چیزی را از قرآن شریف بخواند بنظر کمال تا آداب و ترسیل و تدبیر معنی پس از آن کسیکه
 مشغول ظاهر دارد و مشغول بآن شود و کسیکه ندارد مشغول بذاکر شود تا که وقت عصر رسد پس بخواند سننه عصر
 را چهار رکعت بعد از آن فریضه را در اول وقت با جماعت بسنن و آداب آن باز کسیکه کار دارد
 کار خود بکند و کسیکه ندارد کتب تصوف خصوصاً مکتوبات قدسی آیات حضرت امام ربانی رضی الله تعالی
 عنه و حضرت خواجه محمد معصوم رضی الله تعالی عنه و یاد دیگر رسائل سلوک حضرت کرام نقشبندی احمدیه
 و حضرتان الله تعالی علیهم اجمعین مطالعه نماید و غیره نشود آنچه واقع میشود او را از کمشوفات و طهوت
 که اینها از مقاصد نیستند مقصود استقامت است بر اتباع سنت آنحضرت صلی الله علیه و سلم در ظاهر و
 در باطن یعنی در ظاهر به تہذیب کردن اخلاق خود با تصاف بکلم و تواضع و خاکساری و شفقت خصوصاً
 بر عیال و احسان و مدارات و ایثار و خدمت خصوصاً با فقرا و عفو و صلح و سخا و حیا و صدق و امانت
 و وفا بعهد و حسن ظن و تصفیر نفس^{۱۴} و استحقار آنچه نزد خود است و استعظام آنچه نزد غیر است - و
 اجتناب از دروغ و خیانت و غضب و جنگ و غیبت و سخن چینی و دشنام و فحش و اہانت و اذیت
 و ظلم و در باطن با تصاف بتوبه و انابت و زهد و ورع و صبر و شکر و توکل و رضا و اخلاص و درجا و
 خوف و اجتناب از حرص و بخل و حقد و حسد و بغض و تکبر و عجب و دریا و سمعه و غیر آن و باید که
 مشغول شود اول روز و آخر او به تسبیح و تہلیل و تحمید و تکبیر و استغفار و درود بر آنحضرت صلی الله
 علیه و سلم و چون داخل شود وقت مغرب ادا کند فرض را بلا تاخیر با جماعت بسنن و آداب آن و اگر
 بخواند سنت او را بین راه و اعلائی او بست رکعت است و وسط او دو از زده و ادنائی او شش
 است و بهتر باشد که باز مشغول شود بذاکر و مراقبه تا غفتن پس بخواند سنت عشاء و فرض او را
 با جماعت بسنن و آداب آن و تسبیح گوید قبل از خواب سی و سه بار و تحمیدی سی و سه بار و تکبیر گویدی و
 چهار بار و مشغول نشود در این وقت بغیر حق تعالی تا که بخواب رود و باید که بخوابد بطهارت و در کف
 بر پهلوی راست روئے بجانب قبله آماده برای بیدار شدن است و فریاد و وام

حضرت امام قاسم بن محمد
 بن ابی بکر الصائغ رضی اللہ
 تعالیٰ عنہما از خدمت
 آنکسب فیوض از خدمت
 سلمان فارسی نموده در طاج
 طیبہ بست و چهارم صانع
 الاولی در لائیک صانع
 یک صوری را علت فرمودند تا
 علی کنیت او ابو عبد اللہ لقب
 صادق در علوم ظاهر و باطن
 پس آنرا پس آیات انبیا
 ولادت و وفات ایشان در
 مدینه منوره پنجاه و شش سال
 سال ولادت یکصد و بیست و
 در جنّت اربعین بقع در مقبره
 حضرت باقر است و در
 حضرت باقر است و در
 حضرت باقر است و در

قَارِئِي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ الرَّهْمِيُّ بِحُرْمَتِ حَضْرَتِ

قَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيِّ

رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ الرَّهْمِيُّ بِحُرْمَتِ حَضْرَتِ

جَعْفَرِ صَادِقٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ الرَّهْمِيُّ بِحُرْمَتِ

حَضْرَتِ سُلْطَانَ الْعَارِفِينَ حَضْرَتِ شَيْخِ

بَايَزِيدِ بَسْطَامِيِّ رَحِمَهُ اللهُ عَلَيْهِ الرَّهْمِيُّ

بِحُرْمَتِ حَضْرَتِ خَوَاجَةِ أَيُّوبَ الْحَسَنِ

۸
 کرامات آتی بود نماند
 حضرت جنید رحمة الله علیه
 منقول است که با زبانه و کلام
 ما چون جبرئیل است در بیان
 ملائکه ایشان بنفاد و سه
 سال با نزد هم شعبان
 دو صد شصت و یک در
 بطام وفات یافتند قبل
 در ۳۳۷ هجری قمری حضرت
 خواجہ ابوالحسن خرقانی جناب
 او در طایفه انساب ایشان
 طریقت بطریق روحانیت
 داشتند از کلمات با زبیر
 است که صوفی تبرع و مجاهد
 صوفی نبود صوفی بر سر
 عادات صوفی نبود و صوفی
 شنبه ما شنبه شنبه
 صوفی در صفت خود
 صوفی در صفت خود

صوفی در صفت خود
 صوفی در صفت خود
 صوفی در صفت خود
 صوفی در صفت خود

خَرَقَاتِي رَحْمَةً اللهُ عَلَيْهِ إلهي بِحُرْمَتِ

خُصْرَتِ خَوَاجَةِ ابوالقاسم كُرْكَانِي

رَحْمَةً اللهُ عَلَيْهِ إلهي بِحُرْمَتِ خُصْرَتِ

خَوَاجَةِ ابوعلي فَاَرَمَةَ رَحْمَةً اللهُ عَلَيْهِ

إلهي بِحُرْمَتِ خُصْرَتِ خَوَاجَةِ

ابولُيُوسُفُ هَمْدَانِي رَحْمَةً اللهُ عَلَيْهِ

إلهي بِحُرْمَتِ خَوَاجَةِ جَمَانِ خُصْرَةَ خَوَاجَةِ

Handwritten notes at the top of the page, including names like 'ابو القاسم كركاني' and 'ابو القاسم كركاني'.

Vertical handwritten notes on the left margin, including 'ولادت ایشان در...', 'کی چارو وفات ایشان...', 'پنجصد و بیست و نه...', 'ابو یوسف رحمت الله علیه کنیت...', 'ایشان ابو یعقوب مدینه در کوه...', 'آوردن کلبه بود در صاحب کربا...', 'فارسه مردم اصفهان در بغداد و...', 'عراق و فراسان و سمرقند و خوار...', 'از توابع اوزار ایشان...', 'در دیوبند و سمرقند و خوار...', 'در کوه همدان و در کوه...', 'پنجصد و بیست و نه...', 'ایشان در کوه همدان است...', 'از توابع اوزار ایشان...', 'سراسر دیوبند و خوار...', 'خواجه عبدالرحمن...', 'رحمت الله علیه...', 'خواجه ابو یوسف...', 'خورد و در ایشان...', 'ابن مصطفا...', 'فواجران...', 'بهرین دروم...', 'خلوة در این...', 'نگارانت یار داشت دو از دام...', 'نگارانت یار داشت کبر...', 'در بیج اولی...', 'مسلار علی...', 'عین بیستم ۱۲'.

عَبْدُ الْخَالِقِ عَجْدَانِي رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ

اللَّهُمَّ حُرِّمَتْ حَضْرَتُ خَوَاجَةِ عَارِفٍ

رَبُّكَ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِلَهِي

حُرِّمَتْ حَضْرَتُ خَوَاجَةِ مُحَمَّدٍ

أَجِيرُ فَعَنَوِي رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِلَهِي

حُرِّمَتْ حَضْرَتُ خَوَاجَةِ عَزِيزَانَ

عَلَى رَأْسِي رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ

حضرت خواجہ عارف ربواری
رحمۃ اللہ علیہ از کتاب اختلافات
حضرت خواجہ عبد الخالق مجدوانی
رحمۃ اللہ علیہ فیض باطن از
۱۲۲ جناب مستطاب یافتہ در
غورہ شوش صد و شانزده
سوال بعالم ملکوت
۱۲۲ حضرت مولد و مدفن کلا
رحمۃ اللہ علیہ از کتاب غنای
حضرت خواجہ عارف انند
تخلافت و ارشاد ممتاز
حسب مصلحت وقت طالبان

۱۰
واذکرہ فرمودہ انوار کبیر
تکلماری وجہ معاش بیباختن
مولدشان انجیر نغمہ است
تاریخ رحلت مقتدر بر مع
الاولی است و سال ہجرت
۱۰۰۰ حضرت خواجہ عزیزان
علی را متقی رحمۃ اللہ علیہ
تطلب وقت بودند کہ ہی
حقیقی داشتند کہ یک روز
در صفت شریف او بود
حقیقت رسیدے وہاں
مزدوری برتے مزدوری
بگاہ آمدے وقت شام
کشتی در دست
مخدوری برتے ذیل آمدے و
ششم ذیقعد ۱۵۰۰ قبل
قبل ششم ذیقعد ۱۵۰۰ قبل
از ولایت بجا اور قدر خوازم است ۱۲۲

حضرت سید امیر کلال در سال ۱۲۰۲
تاس از قری راسین ۱۲۰۲
سال غیر معلوم مولود منقح قری
تاس از قری راسین ۱۲۰۲
سیدان قصور زمان گردو
نمودند و با شد که بی کوشک
نویسند و ان می نمودند
نویسند و ان می نمودند
نویسند و ان می نمودند
نویسند و ان می نمودند

اَللّٰهُمَّ بِحُرْمَتِ خَوَاجَةٍ

مُحَمَّدٍ يَا اَسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي رَحْمَةً اللّٰهُ عَلَيْهِ

اَللّٰهُمَّ بِحُرْمَتِ حَضْرَتِ سَيِّدِ امِير

كَلال رَحْمَةً اللّٰهُ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ بِحُرْمَتِ

خَوَاجَةِ خَوَاجِكَاں پِير پيران حَضْرَتِ

سَيِّدِ بَرَاءِ الدِّينِ نَقِشْبَنْدِ بخاری رَحْمَةً

اللّٰهُ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ بِحُرْمَتِ حَضْرَتِ خَوَاجَةٍ

در هر روز و در کلال و اسگان
ایشان کسب ز رحمت سید کزند
بنگام بودن نشان در کمال اگر انفاقا
مادر ایشان نقیشتی بگلجو
کردی در دوشم بسیار شد سه روز
شنبه یا نودم جمادی الاخری
بجواز رحمت پیوستند مولود
مومن تر به سوخاری است ۱۲
علی حضرت خواجه خواجگان
انام الطریقہ مجدد الشریعہ
نقشبند
از سید امیر کلال
انند و یعنی از مدعیان حضرت
خواجہ عبدالخالق بخاری
کسب فیوض و دیانات نموده
انامیم مراتب و مقامات
ولایت شش خواجگ کم کسب نماز
شده باشد شش سکه که در
شرب و بطحارزدند نوبت
آخر به بخارزدند نقب شریع
نقشبند از آنست که در کمال
ایشان کسب قایلین باقی بود
در آن نقشبندی می نمودند ولادت سرد
ایشان در سال ۱۲۰۲
مقامات سه سال اولی در سال
مقامات سه سال اولی در سال
مقامات سه سال اولی در سال
مقامات سه سال اولی در سال
مقامات سه سال اولی در سال

حضرت خواجہ علاء الدین
عطار حضرت الشیخ علیہ السلام
و جانشین اکل حضرت خواجہ
نقشبند رحمتہ اللہ علیہ اندو
فرزندان خواجہ نیز مذکور
باشان شکرند حضرت خواجہ
باشان بشارت دادند که کرد
باشان فرخ ترا اذن
در آن تو شرفت فرخ ترا اذن
شفاقت خواجہ اندو در بصره ازین
شپہ ہمار شنبہ بیستم جبریل
شستہ در در علت فرمودند
حضرت خواجہ یعقوب ہمدانی

عَلَا وَالدِّينِ عَطَارِ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِ

الْحَمْدُ بِحُرْمَتِ حَضْرَتِ مَوْلَانَا يَعْقُوبِ

بِحُرْمَتِ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْحَمْدُ بِحُرْمَتِ

حَضْرَتِ خَوَاجَةِ عَبْدِ اللَّهِ أَحْرَارِ رَحْمَةِ

اللَّهِ عَلَيْهِ الْحَمْدُ بِحُرْمَتِ حَضْرَتِ مَوْلَانَا

مُحَمَّدِ زَاهِدِ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْحَمْدُ بِحُرْمَتِ

حَضْرَتِ خَوَاجَةِ دُرُوَيْشِ رَحْمَةِ اللَّهِ

حضرت خواجہ علاء الدین
عطار حضرت الشیخ علیہ السلام
و جانشین اکل حضرت خواجہ
نقشبند رحمتہ اللہ علیہ اندو
فرزندان خواجہ نیز مذکور
باشان شکرند حضرت خواجہ
باشان بشارت دادند که کرد
باشان فرخ ترا اذن
در آن تو شرفت فرخ ترا اذن
شفاقت خواجہ اندو در بصره ازین
شپہ ہمار شنبہ بیستم جبریل
شستہ در در علت فرمودند
حضرت خواجہ یعقوب ہمدانی
حضرت خواجہ علاء الدین
عطار حضرت الشیخ علیہ السلام
و جانشین اکل حضرت خواجہ
نقشبند رحمتہ اللہ علیہ اندو
فرزندان خواجہ نیز مذکور
باشان شکرند حضرت خواجہ
باشان بشارت دادند که کرد
باشان فرخ ترا اذن
در آن تو شرفت فرخ ترا اذن
شفاقت خواجہ اندو در بصره ازین
شپہ ہمار شنبہ بیستم جبریل
شستہ در در علت فرمودند
حضرت خواجہ یعقوب ہمدانی
حضرت خواجہ علاء الدین
عطار حضرت الشیخ علیہ السلام
و جانشین اکل حضرت خواجہ
نقشبند رحمتہ اللہ علیہ اندو
فرزندان خواجہ نیز مذکور
باشان شکرند حضرت خواجہ
باشان بشارت دادند که کرد
باشان فرخ ترا اذن
در آن تو شرفت فرخ ترا اذن
شفاقت خواجہ اندو در بصره ازین
شپہ ہمار شنبہ بیستم جبریل
شستہ در در علت فرمودند
حضرت خواجہ یعقوب ہمدانی

حضرت امام علی مرتضیٰ

از والد صاحب خورشید و ملاقات

در روز شنبه مورخه ۱۲۰۰

کلیه فرقی که فرقی است اصل

بغیر سوزن نماز نخواستن التزام

مشکل از ذکر چهار چیز و تقبیح

آتش نشسته قدم بر آتش می ایستد

و در هر روز دو سال بود دعوات

و در هر شب یکبار است و نسبت

بدره شریفان در حق آنکه ۱۲۰۰

الاصل کا علی الولد علی

حضرت ایشان که تقوی

والد حضرت شیخ محمد باقر استانی که بعد از حاج

عَلَيْهِ اِلٰهِي بِحُرْمَتِ حَضْرَتِ مَوْلَانَا خواجه

اُمَيْكِنِكَ رَحْمَةً اِلٰهِي عَلَيهِ اِلٰهِي بِحُرْمَتِ

حَضْرَتِ خَوَاجَه بَاقِي بِاللّٰهِ رَحْمَةً اِلٰهِي

عَلَيْهِ اِلٰهِي بِحُرْمَتِ اِقَامِ رَبَّائِي مُحَمَّدٍ

اَلْفِ ثَانِي حَضْرَتِ شَيْخِ اَحْمَدَ فَارُوقِي

سَهْرَنْدِي رَحْمَةً اِلٰهِي عَلَيهِ اِلٰهِي بِحُرْمَتِ

عَرْوَةِ الْوَلَقِي حَضْرَتِ خَوَاجَه مُحَمَّد

فراجه احوال صادق صلوات الله وسلامه عليه و آله و سلم
بنا لانا صادق بتبریت مغوی خواهم اجاز
باطنی بجز کلمات شایسته بیست ظاهر
نموده و در کلمات شایسته بیست ظاهر
از مولانا حاجی امین محمدی نموده تا
ماه آفاقه صحبت در کلمات کرده اند
در روز بیست و یکم در حج طالبان خدا
شدند در هر یک از سال بیست و
پنجم جادی الاخری روز شنبه
۱۲۰۰
حضرت شیخ محمد باقر استانی
محبوب حضرت محمود الفاروقی
سهرندی رحمه الله علیه در فرقی
فریب خشی داشتند و در اعتقاد
مجتهد بودند تحصیل بعضی علوم از
والد با جد خود در کلمات شایسته
کرده پس بسیار کلمات زقیه بعضی
کتب معتبره از مولانا امین
کشوری کتیب حدیث از بیست
بفتوح کتیب حدیث و غیره از قاضی
بفقه قاضی و احادیث حدیث
بمجلس بهشتانی یافتند کتیب حدیث
والفقه منکره اجازت کتیب حدیث
موسی از والد با جد خود از بیست
تفتیش از حضرت خواهر خود
تفتیش از حضرت خواهر خود
با کتیب حدیث و احادیث حدیث
کلمات خواهر خود کتیب حدیث
کتاب حدیث کتیب حدیث حدیث
در سایر ادب و کلمات حدیث
زبان کتیب حدیث حدیث حدیث
ایشان از حدیث حدیث حدیث
از حدیث حدیث حدیث حدیث
کلمات حدیث حدیث حدیث حدیث

حَبِيبُ اللَّهِ خَيْرُهُ مِيرَاةُ جَانِ جَانَانِ

مُظَهَّرُ شَهِيدِ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامِ

بِحُرْمَتِ حُجَّةِ مِائَةِ الثَّلَاثِ وَالْعَشْرِ

تَأْيِيبِ خَيْرِ الْبَشَرِ خَلِيفَةِ خَدَايَا مَرْوَجِ

شَرِيعَتِ مُصْطَفَى حَضْرَتِ مَوْلَانَا

عَبْدِ اللَّهِ الْمُعْرُوفِ بِشَاهِ غَلَامِ عَلِيٍّ

رَهْلَوِيِّ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامِ بِحُرْمَتِ

حضرت ایشان مسلک حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم است
این طریقی است که در کتب معتبره مذکور است
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی

شهریاد سال وفات مزار مطهره و در آنجا
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی

در این طریقی است که در کتب معتبره مذکور است
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی

سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی
حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه و آله و سلم در این طریقی

حضرت شاه اسعد صاحب
اولاد حضرت محمد باقر صاحب
ایشان اندر حضرت زین العابدین
ولادت فرمود و در آن وقت
۱۱۹۶ در بلبانه و حافظ
تاریخ ولادت از صریح حافظ
حاکم ولی با ما ظاهر است اول
فقاری و حاجی محمد بن محمد از
اربع درگاه علی المرتضی که از
نظامی طریقه مورد ترویج است
کتاب نیت نور بر حق علیه
شاه غلام علی رحمت الله تعالی علیه
بویستند ایشان بجای خود
در میان شرق و غرب و ایشان
هم در دنیا و بعد از آن در آخرت
مقام بیستند تا ابد در جنت
نقل کرده اند در کتب ایشان
که در دنیا و آخرت در جنت
در جنت ایشان در کتب ایشان
در کتب ایشان در جنت ایشان
در کتب ایشان در جنت ایشان

غَوْثِ آوَانِ قَطْبِ زَمَانِ حَضْرَتِ شَاهِ

أَبُو سَعِيدِ أَحْمَدِ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ

إِلَهِي جُرِّمَتْ آوَانِ حُبُوبِ

رَحْمَنِ حَافِظِ قُرْآنِ وَ سَيَلْتَنِي إِلَى اللَّهِ

أَلْمَجِيدِ حَضْرَتِ شَاهِ أَحْمَدِ سَعِيدِ أَحْمَدِ

رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِلَهِي جُرِّمَتْ حَاجِي

أَحْرَامِيْنِ الشَّرِيفِيْنِ مَقْبُولِ تَرَابِ

حضرت شاه اسعد صاحب
اولاد حضرت محمد باقر صاحب
ایشان اندر حضرت زین العابدین
ولادت فرمود و در آن وقت
۱۱۹۶ در بلبانه و حافظ
تاریخ ولادت از صریح حافظ
حاکم ولی با ما ظاهر است اول
فقاری و حاجی محمد بن محمد از
اربع درگاه علی المرتضی که از
نظامی طریقه مورد ترویج است
کتاب نیت نور بر حق علیه
شاه غلام علی رحمت الله تعالی علیه
بویستند ایشان بجای خود
در میان شرق و غرب و ایشان
هم در دنیا و بعد از آن در آخرت
مقام بیستند تا ابد در جنت
نقل کرده اند در کتب ایشان
که در دنیا و آخرت در جنت
در جنت ایشان در کتب ایشان
در کتب ایشان در جنت ایشان
در کتب ایشان در جنت ایشان

استفاده نمودند و بعد از انتقال
سال رسیده بود که از تحصیل علوم
فضیلت بپندارند و بعد از انتقال
حضرت قبله شاه صاحب در سال
در سال حج او را از آنجا که در آنجا
نمودند در آنجا و در آنجا و در آنجا
کسان از آنجا که در آنجا و در آنجا
حضرت زین العابدین و در آنجا و در آنجا
حضرت زین العابدین و در آنجا و در آنجا
حضرت زین العابدین و در آنجا و در آنجا

المَشْرِقِينَ وَالْمَغْرِبِينَ سَيَّلْنَا إِلَى اللَّهِ الصِّدْقَ حَضْرًا

حَاجِي دُوسْتِ مُحَمَّدٍ قَدْ هَارَى رَحْمَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ

الْحَيُّ بِحُرْمَتِ حَضْرَتِ خَوَاجَةٍ مُشْكَلِ كَسَا سَيِّدِ

الْأَوْلِيَاءِ سِنْدِ الْأَتْقِيَاءِ زُبْدَةِ الْفُقَرَاءِ أَسِ الْعُلَمَاءِ

رَئِيسِ الْفُضَلَاءِ شَيْخِ الْمُحَدِّثِينَ قَبْلَةَ السَّالِكِينَ إِمَامِ

الْعَارِفِينَ بِرِهَانِ الْمُعْرِفَةِ شَمْسِ الْحَقِيقَةِ فَرِيدِ الْعَصْرِ حَيْدِ

الزَّمَانِ حَاجِي الْحَرَمِينَ الشَّرِيفِينَ مُظَهَّرِ فَيْضِ الرَّحْمَانِ پِيرِ

وَسْتَكِيرِ حَضْرَةِ مَوْلَانَا مُحَمَّدِ عُثْمَانَ صَادِقِ اللَّهِ تَعَالَى عَنْهُ

Handwritten notes in the left margin. Top: "سید صاحب صفت...". Middle: "وعلقت بر کانه...". Bottom: "مجلس...".

Handwritten notes in the bottom margin. Top: "سید صاحب...". Middle: "مجلس...". Bottom: "مجلس...".

فصل اول در موقوفات حضرت قبله مقلبی روحی فداہ

روزی فدوی بحضور والا حاضر گردیدہ عرضی چیزی از عرض حال باطن خویش نوشتہ پیش حضرت قبلہ قلبی و روحی فداہ گذرانیدم بعد یک لحظہ با بندہ مخاطب شدہ ارشاد فرمودند کہ احوال فقیری کہ بزرگان در کتب ہا نوشتہ اند در این زمانہ کہ باخر رسیده است یافتہ نمی شود و ہر کس بقدر وصلہ خود میگویند بحسب استعارہ خویش سعی مینماید بوقت حال زمانہ این ہم غنیمت است و این طائفہ پیران و کمان داران کہ بحال رواج گرفتہ اند ازین چنین پیری حق تعالی مسلمان را نگاہدار او۔ باز فرمودند کہ روز بروز کثرت جمال زیادہ میشود و یوماً یوماً حال زمانہ ابرے گردد و محض اسم فقیری باقیست ورنہ فقیری کجا است

ملفوظ دوم

روزی در حضور فیض گنج حضرت قبلہ مقلبی روحی فداہ حاضر شدم در آنوقت مولوی سعادت صاحب تبرہ جناب خفائق و معارف آگاہ حاجی مولوی غلام حسن صاحب مرحوم دیروی نیز حاضر آمدہ پیش حضرت قبلہ قلبی و روحی فداہ حال شکایت زمانہ تنگی معاش خویش ظاہر نمود و ارشاد فرمودند کہ حق تعالی شمارا با خود وارد بنمیرد و نگذارد و کار شما از غیب لغیب سرانجام سازد و بרכת حضرت قبلہ نورانی فرمودہ الشریف شمارا ضائع نخواہند گزاشت باز حضرت قبلہ قلبی روحی فداہ اشارہ باین عاصی پر معاصی کردہ انشاء فرمودند کہ این سید کہ اہل دہلی است چنان بین سال شدہ کہ در خانقاہ شریف است و بسبب عیال داری خانہ در این شہر موسی زبئی میبارد و با وجود ناداری و غربت تعلق با کسی ندارد و گاہی ذکر تنگی معاش پیش ما نیاوردہ با ما ہر کس کہ بتوکل و قناعت کہ بست حق تعالی برای او سبب خیر میا میسازد و این مصرعہ فرمودند ع خا خود میرسا ما نست ارباب توکل را

ملفوظ سوم۔ روزی در حضور پرنور حاضر شدہ مشرف بشارستان بوسی گردیدم خط ملا محمد رسول آخوندزادہ صاحب کہ یکی از خلفای حضرت قبلہ از خراسان آمدہ در آن مندرج بود کہ من برای استقامت زمستان جائی در تنگہ ساختہ ام درینجا آسایش گرمی است چندان نترس گرمی نیست و در بعضی مکانات و حجر ہا مشغول ہستم حضرت قبلہ قلبی روحی فداہ یک لحظہ سکوت فرمودہ ارشاد فرمودند کہ جمیع کار ہای دینی و دنیاوی بریت موقوف اند و اجر و ثواب بریت مرتب من کہ تعمیر مکانات و حجر ہا و خدمت خانقاہ شریف حضرت صاحب قبلہ نورانی مرقرہ الشریف میکنم بحضرت اللہ فی اللہ برای ہمانان فراد کہ از اوطان بعیدہ در طلب خدای آیند برای طالبان درویشان کہ برای یاد الہی دین جا مشوق است

۹
 صحیح نام صاحب است
 کہ در کتاب خراسان
 علامت فداہ ازین
 سکر واقع است و تنگ
 از خجست میگویند
 کہ دو کوہ یک از
 جانب مشرق و
 این جانب مغرب
 یکجا واقع اند و در میان
 ہر دو کوہ دو نہال
 روان کہ یک را خجست
 کہ این فداہی را خجست
 از غزنی است و در
 آنجا خجست از فداہ
 جاری است

و عبادت و ذکر مولی جل شانہ میکنند نہ این کار برای راحت نفس خویش و عیال طفلان خویش میکنیم
 ملفوظ چہارم - روزی این بزرگوار محفل عالی مقام حاضر شایع حضرت قبلہ قلبی روحی فادہ شخصی آمد و
 تحفہ خرم کوزہ نور سیدہ برای طمع دنیاوی آورد فرمودند کہ مردمان بیقین می دانند کہ نزد عثمان و بنت
 کہ تمام ندارد و بعضی بریا گمان کہ مییاد دارند حال من نیست ہر فتوحات کہ بمن میرسد خرج در دنیا
 میکنم غم فرودانم و ایضا بازار شاد فرمودند کہ حضرت شاہ علام علیشاہ صاحب قبلہ توکل و قناعت
 باین حد داشته بودند کہ یکبار برای خرچ کردن در دست چیزی نبود فاقہ رو نمودند و درون یک حجرہ داخل
 و در خود بستند باین خیال کہ این جا مہاکہ بہ بدن دایم کفن است و این حجرہ گویا است چرامر دمانرا
 برای تجویز تکفین خود مبتلا سازم سیزدہ روز در حالت فاقہ در آن حجرہ بودند کہ شخصی آمد بر در حجرہ ایستاد
 آواز کرد کہ این سیزدہ روپیہ برای جناب آورده ام قبول فرمائید حضرت شاہ صاحب قبلہ از بند آخر کار
 شخص مذکور مبلغان مذکورہ در روزن دروازه اندرون حجرہ اہراخت بعد از آن کار حضرت شاہ صاحب
 قبلہ جاری شد و ہمیشہ عادت شریف این بود کہ برای خرچ خانقاہ شریف قرض گرفتہ صرف درویشا
 میکردن حتی کہ رفتہ رفتہ تا دہ ہزار روپیہ نان بای قرض میشد بعد رسیدن فتوحات اول قرضہ
 سابقہ را دای فرمودند و بقیہ را خرچ خانقاہ شریف می نمودند و بعد تمامش قرض گرفتن شروع
 میکردند و ایضا فرمودند کہ شخصی عیال از توکل و قناعت بسیار مشکل است اگر در نفس خود فادہ نرسد
 توکل اختیار میکند زن و فرزند و متوکل نمیشوند بمصالح آیتہ کہ میر با ایہا الذین امنوا ان من ذوالحکم
 اولادکم عدوا لکم فاحذروہم ضرر در بلا و فساد می آید از ما بایر کہ کرامی کسب یا ہنر کہ از اکل
 حلال باشد اختیار نماید کہ سنت پیغمبران علی نبینا علیہ و علیہم الصلوٰۃ والسلام است
 ملفوظ پنجم - روزی این حقیر بر تقصیر و حضور پر نور حضرت قبلہ و روحی فادہ حاضر شد ارشاد فرمودند
 کہ یکروز شخصی سائل خراسانی آمد و گفت کہ ترا خدا تعالی پادشاہی دادہ است ما را جامہ ہائی پوشیدی از
 سزنا پادہ من با گوئیم کہ اول پادشاہی ما ثبوت کن یعنی پادشاہان را ملک بدبا شد ما را نیز ملک ظاہر
 کن بعد از آن سوگم حصہ از پادشاہی خود شمار می بخشم اگر تو ازین راضی نمیشوی نصف پادشاہی بشما خواهم
 داد شخصی سائل لاجواب گشت و بیان نمود کہ غرض من سوال است پس ہرچہ دادنی بود موافق سوال
 او دادم فائدہ کلاہر کہ فرمودند کہ در عالم مشہوری غنا را ما بمرکت حضرت پیرو مرشد ما قاسم اللہ
 تعالی بسپر ہم الاقرس شدہ است ورنہ در جہان مثل ما مسکین نیست
 ملفوظ ششم - روزی این حقیر در محفل فیض منزل حضرت قبلہ قلبی و روحی فادہ حاضر شد شرف

آستان بوسی حاصل کرده در حضور فیض گنج شخصی مسکمی گیان سنگه آمد قدس موی حاصل کرده عرض نمود که
بنام آنجناب شنیده آمده است ما در اسلام داخل نمایند و کلمه شریف و ذکر اسم ذات تلقین فرمایند
حضرت قبله یک نام را ارشاد فرمودند که جوڑا این را به برید و تمام سرش را به تراشید بعد از آن تلقین در زمین
فرموده خادمی را ارشاد کرد که این را ترتیب نماز بیا موزان و نامش عبد الکریم نهاد بعد سه روز او را
بیعت نموده ذکر قلبی فرمودند فی الحال قلب او جاری گشت و یک ساعت مجزوب شد
ملفوظ مشتم - روزی بحضور فیض گنج حاضر گردیدیم شخصی از حاضرین مجلس عرض نمود که قبله در باب حلقه
برائی بایان چیزی سند هست ارشاد فرمودند که درین باب چندین احادیث وارد اند و این حدیث
از زبان درافشان خوانند عن ابی سعید رضی الله تعالی عنه قال خرج معویة علی حلقه
فی المسجد فقال ما اجلسکم قالوا جلسنا نذکر الله قال الله ما اجلسکم الا ذلک قالوا
الله ما اجلسنا غیره قال اما فی لم استخلفکم تهمة لکم و ما کان احد بمنزلة من رسول
الله صلی الله علیه وسلم اقل عنه حدیثا منی و ان رسول الله صلی الله علیه وسلم
خرج علی حلقه من اصحابه فقال ما اجلسکم همنا قالوا جلسنا نذکر الله و نحمد الله
ما هذا نالاسلام و من به علينا قال الله ما اجلسکم الا ذلک قالوا الله ما اجلسنا
ذلک قال اما فی لم استخلفکم تهمة لکم و لکنه اتا بی جبرئیل فاخبرنی ان الله
جل بیا هی بکم املا مکتبه

ملفوظ مشتم - روزی این عاصی پرمعاصی بحضور والا حاضر بود که حضرت قبله قلبی روحی فراه بعد نماز
فجر برائی خواندن ختم خواجگان که معمول پیران بالقبض بریه مجرود است نشستند و جمیع خادمان روین
خانقاه شریف گردا گرد یک دیگر جراحی یعنی پس و پیش در میان فرجه گذاشته نشستند حضرت
قلبی روحی فراه ارشاد فرمودند که این چنین نباید که شیطان ازین فرجه درون می آید مانند یک بزرده در
شریف و ارواست بعد از فراغ ختم و حلقه این عاصی پرمعاصی عرض نمود که قبل از زبان درافشان
حدیث شریف فرمایند حضرت قبله این حدیث خوانند عن انس قال قال رسول الله صلی الله
علیه وسلم رصوا صفوفکم و قاربوا بینها و احاذوا بالاعناق فوالذی نفسی بیدای فی
کادی الشیطان یدخل من خلل الصف کانهما الحدیث رواه ابوداؤد و ایضا ارشاد فرمود
که برائی خواندن مشکوٰۃ شریف و بخاری و تثنوی مولانا روم صاحب و دیگر کتب احادیث معتبره و اقرب
مشکاثره می باید و اکثر علماء و فضلا قرآن شریف میخوانند و تفسیرهای خوانند لکن کما حقہ فی فهمند پس این

جوڑا یعنی لغزله ۱۲ سنه

شعر خوانند و شعر جمع العلم فی القرآن لکن تفاسیر عنده انعام الرجال و ایضا ارشاد فرمودند که حضرت
 پیغمبر شد ما بروا الله مضجعه الشریف و نور الله مرقده المنیفة روزی یک کلام مجید طربخشین ازین من
 کردم که قبله شروع نیز بفرمایند حضرت ما را شروع فرمودند همین طور سه بار در اوقات منفرد از حضرت
 قبله قرآن شریف تبرکات شروع کردم بعد از چندین سال که برای زیارت حرمین شریفین قدم و وقت پس
 در بند رعدن آمد در اینجا با شیرو فائده شروع کردن کلام الله شریف که از حضرت پیغمبر خود تبرکات کرده بودم
 حاصل گشت و حجاب مقطعات و تشابهات قرآن مجید از من برداشته شد و راقم گوید عینی عنده ازین کلام
 حضرت قبله قلبی روحی فاده معلوم گردید که فوائد و تاثیرات بعضی مقامات بعد از چندین سالها سال
 بظهور می آید بعد از آن سبق مکتوبات حضرت خواجہ محمد معصوم صاحب شروع شد در اثنای سبقت حضرت
 قبله قلبی و روحی فاده ارشاد فرمودند که فقہار که الصاق کعبین در وقت رکوع و سجود نوشته اند مراد حدیثی که درین
 باب وارد است نفیید انما مردوا زان محازات و تسویہ صفوف است در این باب جناب حضرت شاه
 عبدالغنی صاحب از مکہ معظمه یک ساله بنام حقیر و حقائق و معارف آگاه مولوی غلام حسن صاحب سنا
 بودند موقوفه نهم روزی در مجلس شریف حاضر شدم در آن وقت سبق مکتوبات حضرت امام ربانی قیوم زمانی مجدو
 الف ثانی رضی الله تعالی عنده شروع شد در اثنای سبق حضرت قبله قلبی روحی فاده ارشاد فرمودند که بین
 هندستان و اتریشیت اتنی جاہل بنجا در فهم و زکا و عقل و فکر از عالم اینجا فو قیت می دارو که اکثر مردمان این
 ملک برای تحصیل علم بہندستان میگردند و در خصوصہ تبدیل علم تحصیل نموده می آیند موقوفہ و حکم روزی قاری
 در مجلس فیض منزل حاضر گردیدہ سابق کتاب در المعانی پیش حضرت قبله قلبی روحی فاده شروع کرد وقتی کہ
 عبارت با بنجا رسید و ایضا در آن روز تذکرہ اسمائی خواجہائی نقش بندید رضوان الله تعالی علیہم اجمعین آید
 حضرت ایشان فرمودند کہ خواجہائی نقش بندید کہ ختم ایشان مشہور است مفت لاول خواجہ عبدالغنی خان غوری
 دوم خواجہ عارف ریوگری سگم خواجہ محمد انجیر فغنوی چهارم خواجہ علی زینی پنجم خواجہ بابائی ساسی ششم خواجہ
 امیر کلال ہفتم خواجہ بہا والدین نقش بندت سنا الله تعالی با سمر ہم اللهم ارزقنی من فیوہا کم
 ولا تحرمنی من برکاتہم میں یارب العالمین این عاضی پر معاضی عرض نمود کہ قبلہ بن خواجگان
 کہ پیران برای ما اندر دیگر طرقتھا ہمین خواجہا اندیا دیگر و دیگر عوام الناس کہ برای حاجات دنیویہم خواجگان
 می خوانند ہمین بزرگان مراد اندیا دیگر حضرت قبله قلبی روحی فاده ارشاد فرمودند کہ برای ہر کس پیران خود
 خواجگان خود اند و برای ما ہمین پیران ما خواجگان اند و فرمودند کہ من ہم یک روز بخارست حضرت
 پیغمبر شد خود برداشد مضجعه الشریف و نور الله مرقده المنیفة در این باب عرض نموده بودم ہمین جواب از

۹
 از اسان در نشان حضرت قبله ای تقصیر من ہم نشینیدہ ام کن فرمودہ اند انما ارشاد فرمودند کہ تقصیر حاصل شد و شبی ازین
 این تاریخ بود ۱۲۰۲ھ

زبان گوهر نشان صادر شده بود موقوف باز و کم روزی این عاضی پر معاصی بوقت تخریب کتب حضرت
 قبله حاضر بود و آنوقت حضرت قبله قلبی و روحی فداه بر مزار پیراوار حضرت حاجی الحرمین الشریفین
 جناب حضرت دوست صاحب بروالہ مضجعه الشریف و نور اللہ مرقدہ المنیف متوجه نشسته بودند
 از چند ساعت از آنجا برخاسته در صحن مسجد خانقاہ شریف استراحت نموده که ظاہراً جامہ بار بکتاب خود میا
 خود انداخته مثل خواب در زک مشغول شدند بعد از چند ساعت مؤذن اذان فجر داد حضرت قبله قلبی روح
 فداه برای خواندن سنت برخاستند و فرمودند که وقت سنت است سید امیر شہاد صاحب خجالی اینک
 شاید حضرت صاحب بخواب رفته بود تا عرض کرد که برای وضو آب بیارم فرمودند حاجت وضو نام
 کمال کسر نفسی بیان ساختند کہ من گنہگارم و بیچ عمل ندارم بعد از آن در جوش آمده این آب فرو
 قطعه بزین پوجده کردم زمین ناپدید کہ مرا خراب کردی تو بسجده ریائی بطواف کعبہ قدم محرم هم نداده
 کہ بزین در چہ کردی کہ درون خانہ آئی موقوف و باز و کم روزی در حضور پیر نور حضرت قبله قلبی را
 فداه حاضر شدم در آن وقت سبق مکتوبات حضرت خواجہ معصوم صاحب شروع شد و تئیکہ عبارت با
 رسید کہ فرضا اگر عمر نوح بدھندم خطرہ غیر خطر نکند عرض کردم کہ قبلہ معنی این کلام فیض نظام حسین
 حضرت قبله قلبی روحی فداه این معنی ارشاد فرمودند کہ خطرہ غیر در باطن و بیچ تصرف نکن کہ مانع باشد از
 حضور و موقوف سیر و کم روزی در حضور پیر نور حضرت قبله قلبی روحی فداه حاضر شدم در آنوقت حقا
 و معارف آگاہ جناب حضرت صاحبزادہ مولوی محمد سراج الدین صاحب مدظلہ و عمرہ در شدہ بخمد
 قبلہ عرض نمود کہ ختم حضرت چگونه مقرر شدہ اند ارشاد فرمودند کہ حضرت حاجی صاحب پیر شہاد
 مضجعه الشریف و نور اللہ مرقدہ المنیف پیش حضرت قبلہ شہاد احمد سعید صاحب عرض کردہ
 چیزی از کلام فرمانید کہ برای حضرت قبلہ ما بہ نیت ثواب ختم خواندہ شود حضرت احمد سعید صاحب
 یا رحیمہ کل صریح و مکروب و غیاثہ و معاذہ یا رحیم ارشاد فرمودند و جناب حضرت
 مولوی سعید بخش صاحب بارہ طلب کردن اجازت ختم شریف از دہلی عرضہ تخریر کردہ بود و
 حضرت پیر مرشد ما بروالہ مضجعه الشریف نور اللہ مرقدہ المنیف در جواب ان عرضہ بن ختم شریف ارقام
 دی کاتذرنی فدا و انت خیر الوارثین بعد از آن من ہم پیش پیر مرشد خود عرض کردم کہ
 خواندن این ختم شریف ما ہم اجازت دهند فرمودند ما ہم اجازت است پس حضرت قبله قلبی روح
 فداه ارشاد فرمودند کہ دیگر ختم های حضرت نبی پنجین جاری شده اند در این میان جناب حضرت صاحب
 مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحب جناب مولوی حسین علی صاحب تہماس نمود کہ قبلہ

ختم شریف در حیات پیران جاری نشد بود تا بعد وفات از زبان درافتشان فرمودند که در حیات
 پیران مقرر شده بود تا بعد از ان جناب حضرت صاحبزاده صاحب مباح و جناب لوی ضامی ^{حسب} موافقت
 سوال کردند که قبله برای خواندن ما خواران هم چیزی از کلام اجازت فرمایند تا در فرمودند که من این قدر لیا
 ندارم که برای ما ختم خوانده شود باز آنجا نموده که قبله سنت حضرات همین چنین جاری آمده است که برای ما کمبندگان
 مجدد حضرت ایشان هستند که فیض و نفع از ایشان گرفته ایم بعد از تا قبل فرمودند که این چنین جرأت کرده میشود
 که در وقت حیات فقیر بحضور من از پیران پیر و مشران ما بروا الله مضجعه الشریف و نور الله مقاره المنیف ختم برای فقیر
 خوانده شود بعد از ان جناب مولوی حسین علی صاحب عرض نمود که قبله ما کمبندگان در جاهائی دیگر خوانیم بعد از
 توقف در روز دیگر جناب حضرت صاحبزاده مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحب پیش حضرت قبله عرض
 نمود که قبله چیزی از کلام برای ختم شریفش ارشاد فرمایند حضرت قبله بن سعید شریف آخر بخاری از زبان
 گوهر نشان خوانند این است حدیثی از امامین اشکاب حاشینا محمد بن فضیل عن عماره بن المقفعا
 عن ابی ذر عن ابی هریرة رضی الله عنه قال قال النبی صلی الله علیه وسلم کلینا
 حبیبان الی الرحمن خفیفتان علی اللسان ثقیلتان فی المیزان سبحان الله و بحمد الله سبحان
 الله العظیمه و ارشاد فرمودند که اول صابا در روز شریف و بجمده یا این حدیث شریف یعنی
 سبحان الله و بحمد الله سبحان الله العظیمه مع زیادت لفظ آخری و بحمد الله و صد بار در روز شریف
 آخر چنانچه معمول دیگر ختم است خوانده شود لکن در حین حیات فقیر در خاتمه شریف خوانده شود
 بعد از ان اختیار است و ایضا فرمودند که لفظ و بحمد الله که در آخر حدیث زیاده کرده شماره پیران پیران
 مضجعه الشریف و نور الله مقاره المنیف همین طور فقیر را برای خواندن لطیفه نشان داده بود تا در فقیر همواره
 بعد از صلوة تنجید و طیفه می خوانند و در تری شریف جلد دوم باب ماجاء فی فضل التسیح و التکیب و التهلیل
 و التحمید در کجایت من قال سبحان الله العظیم و بحمد الله غرست ل نخلة فی الجنة و در حدیث
 دیگر من قال سبحان الله و بحمد الله مائة مرة غفرت له ذنوبه و ان کانت مثل نهد البحر نیز آمده است
 ماقوط چهارم روزی در محفل فیض منزل حاضر گردیدیم در الوقت سبق مکتوبات حضرت خواجہ صاحب
 صاحب شروع گردید در اشارت سبق جناب مولوی حسین علی صاحب سوال کرد که قربانت شوم اگر
 شخصی سوره واقعه چنانچه در حدیث شریف آمده است من قرء سوره الواقعة کل لیلۃ به
 تصبه فاقه ابد برای تنگی رزق بخواند غایتی الا ما یبکمه ثواب قرارة حاصل نشود نه اینکه گناه باشد
 چنانچه ریاضت عبادت حضرت قبله فرمودند بیشک گناه نیست و لکن نزد اهل الله درین وبال است

باز جناب مولوی صاحب موصوف عرض نمود که قبله اگر شخصی بطریق موافق شریعت کند گناه هم نیست
 و وبال هم نیست و در خواندن قرآنه برای تنگی رزق چه وجه است که وبال دارد حضرت قبله قلبی و روحی
 فداه از زبان در افتنان این سلک منظوم از دهان مبارک انظار فرمودند که قرآنه قرآن شریف مهیا برای
 امری عظیم بود بجم استعدادی خویش در غیر صرف اصلی خود آنرا صرف کرد بخلاف کسب که او موضوع برای
 همین امر است موقوف پانزدهم روزی این عاصی پر معاصی در حضور آن قبله نام حاضر گشت در آن
 وقت سبق مکتوبات حضرت خواجہ محمد معصوم صاحب شروع شد و در آثار سبق جناب مولوی حسین علی
 صاحب سوال کرد که قبله چون ملاکار درین طریق بر صحبت پیر مرثا منحصر است و صحبت ما مردمان به نسبت
 قدر با خانگی یا به سبب عدم کمال محبت میسر نمیشود لکن بسیاری از ارباب کمال چرا صحبت دائمی اختیار
 نمودند بلکه در نهاد صحبت شیخ مانده باز مرخص میشوند با غش صحبت حضرت قبله فرمودند که صحبت
 شیخ ضروریست و ترک صحبت آن نهایت نخل بلکه اهل تصوف فرموده اند هر که تا ده روز مانده از او درین
 است و اگر یازده روز مانده از او درین است و آنکه جان خود پیش پیری سپارد و مثله
 کاملیت بین یدی الغسال شود آن حکم مرید دارد لکن چون پیر کامل کمال می داند که این پیر باین
 قدر رسیده که غیبت و بعاب راضی نخواهد رسانید و در فرستادن آن منافع متعلق می باشند و لاچار
 آن را رخصت کنند و آنهم اینچنین غیبت نباشد که باز با کل ملاقات حاصل نشود بلکه مدت بعد
 می آید باز جناب مولوی صاحب موصوف عرض نمود که قبله حال ما ندارد و درین چگونه باشد فرمودند
 این هم خوب است ما لمریدان کلاه لایزال کلاه موقوفه شما نوزدهم روزی در حضور حاضر شد
 در آن وقت مکتوبات حضرت خواجہ محمد معصوم صاحب شروع شد و تئیکه سبق بمکتوب بست و سیم جانان
 بیگم رسید حضرت قبله قلبی روحی فداه ارشاد فرمودند که بنزدستان راضی تعالی انهم زکا و علم دانای عطا فرمود
 است اکثر باشندگان آنجا زکی الطبع می باشند بیان فرمودند که در دلی شریف دختر فرزند جناب شاه عبدالعزیز
 صاحب معظ کلام اللہ شریف حدیث شریف و ثنوی مولانا روم صاحب میگردند و جمعی زبان کشید و درین
 ادب جمع میشوند و ایضا ارشاد فرمودند و تئیکه فقیر در بنزدستان رفته بود در آنوقت مراسلات از طرف متولیان
 نزد فقیری آمدند و عبارت های گوناگون و رنگین الفاظ علمی لغات ذقیقه در آن منارج می بودند که علمای
 ملک اینچنین شرط نخواهند نوشتند موقوفه مقصد هم روزی پنجشنبه بعد از صلوٰۃ عصر سیم محرم الحرام ۱۳۱۳
 کترین و کترین خادم در بین حضور حضرت قبله قلبی روحی فداه حاضر بود حضرت قبله حوال حال خویش باین
 طور ارشاد فرمودند که وطن ما از ابا و اجداد شهر لونی است روزی بیاس خاطر برادرم سعید که در آن

وقت نزد مامون صاحب مولوی نظام الدین در شهر کوه سببها را در سابق زینجامی خواند من جا بهای پوشینی
 بود و نجار برده برادر عزیز را رسانیدم بعد از آن مامون من مولوی نظام الدین صاحب فرمودند که شما از پیر
 من که اسم مبارک ایشان حضرت حاجی دوست محمد صاحب است و کثری ایشان نزد شهر چودھوان
 قیام میدارند خبری و احوالی میاری یا به من در جواب بیان کردم که ما هیچ خبر نیست و نمیدانم که پیشما کدام
 کس هستند و کدام جا قیام میارند و فتنیکه از آنجا واپس میشدم مامون من مولوی نظام الدین صاحب
 فرمودند که شهر چودھوان در راه شما است سلام من به پیر من برسانید و عرض بکنید که درویشان جناب
 که برای کاری در آنجا آمده اند فردا حاضر بحضور خواهند شد بنده رخصت شده بشهر چودھوان در کثری حضرت
 ایشان آمد و بطور عابستیل پیش حضرت صاحب رفته پیغام سلام مامون صاحب خود رسانید حضرت
 صاحب بن مخاطب شده فرمودند درویشان من که در آنجا رفته اند کدام وقت می آیند عرض نمودم که
 قبله فردا خواهد آمد پس همیفر گفتگو کرده روانه بارس خوش شدم بعد از چند مدت غلبه ذوق و شوق
 الهیہ در رسید و هر وقت و هر لحظه استغراق طاری میشد حتی که از مطالعه کتاب و سبق باز ماندم پیش استاد
 خود عرض کردم که حالا از من تحصیل علم نمی شود که محبت آہی روز بروز کمال غلبه می کند اراده مصمم می
 دارم که پیش کسی اصل اللہ حاضر شده بیعت نمایم استاد صاحب فرمودند این آخر ہدایہ کہ قدری باقیست
 با تمام رسانید بعد از آن انشاء اللہ تعالی من نیز ہمراہ شما میروم و ہر دو بیجا بیعت می نمایم
 من عرض نمودم کہ در انتظار ختم کردن ہدایہ چہ روز توقف بیاہر و ما نرا اضطراب بار چہ کمال است
 کہ استغراق ہر وقت غالب است و بیچکار نمی گذارد من ضرور بفضلہ تعالی فردا روانہ خواہم شد در این شہ
 بردر کلان استاد من کہ استاد من بودنا فرمودند کہ اگر اختیار کردن فقیری ارادہ شما بالیقین است
 بسیار مناسب است کہ بانیکار حکم باش من بیان کردم کہ حالاً از تہ دل ہمیں ندای برآید کہ بخدا
 جناب حضرت حاجی دوست محمد صاحب بیعت نمایم بعد از آن از درس خود بارادہ بیعت روانہ
 بطرف شہر چودھوان شدم و فتنیکہ بر نہر شہر موسی زئی رسیدم از سبب ذکر و غالب شدن نسبت
 حرارتی سخت در وجود من پیدا شد یک لحظہ در نہر شسته غسل کردم با وجودیکہ در وقت آنچنین قوہ
 داشتہ بودم کہ اگر در ماہ ہاڑ از وقت دوپہر شہر روانہ میشدم تا وقت غروب آفتاب سفر پایادہ میکردم
 از سبب گرمی دل تنگ نمی شد بعد از آنجا روانہ شدہ بوقت عصر روز جمعہ ۸ ماہ جمادی الثانی
 ۱۲۶۲ ہجری بخدمت جناب حضرت حاجی دوست محمد صاحب حاضر شدم و عرض بیعت نمودم
 حضرت انکار فرمودند کہ فقیری اختیار کردن بسا مشکل است باز عرض کردم کہ من محض برای انیکار

تیار شده آماره ام و از هر چیز تعاقب برداشته ام (پس پشت کردم هر چیز را و دادم سه طلاق) فرمودند که باش بعد صلیوة مغرب مرا از سعادت و شرف بیعت مشرف فرمودند در وقت حالتی عجیب و غریب بظهور آمد و قبل ازین علم صرف و نحو و عقائد و فقه و اصول و تفسیر و دیگر علوم ضروری همه یاد بودند بعد از آن در علم حایت مشکوٰۃ شریف و صحاح ستہ یعنی صحیح بخاری صحیح مسلم جامع ترمذی سنن ابوداؤد نسائی - ابن ماجه و در علم اخلاق اعمیاء العلوم کامل و در علم تفسیر معالم التنزیل تمام - و علم سیر تمام و کمال و در علم تصوف مکتوبات فارسی آیات جناب حضرت امام ربانی مجدد الف ثانی صاحب ہر سہ جلد و مکتوبات جناب حضرت خواجہ محمد معصوم صاحب سہ جلد تحقیق تمام و دیگر جمیع کتب تصوف که ما خفہ سنہ از حضرت پیروم شاد خود خواندم روزی حضرت پیروم شاد مرا ارشاد فرمودند کہ ترا آن روز یاد است کہ پیغام سلام مامون خود پیش من رسانیدہ بودی من عرض کردم کہ مرا خوب یاد است از زبان درافشان فرمودند کہ من در آن روز در پیشانی تو نسبت حضرت خود مشاہدہ کردہ بودم و در خود دانستم کہ این شخص ضرور از فیض و نسبت حضرت مانگین مال مال خواهد شد و بعد از آن چند مدت منقضی شد کہ تو نیامدی در دل خود خیال کردم کہ شاید در کشف من خطا واقع شدہ حال نوشتہ از لی تو بظہور آمد بعد از آن ما را حضرت تیلہ گاہ گاہ میفرمودند کہ ترا مناسب است کہ علم منطق قادری بخوان من پیش حضرت عرض نمودم کہ قبلہ برای خواندن منطق دل نمی خواہ چرا کہ مقصود خدا هست بعد چند روز فرمودند کہ مرا سفیر ریش یعنی حضرت خضر علی نبینا و علیہ السلام فرمایند کہ عثمان را برای خواندن علم منطق بجزو کن کہ مقصود خدا هست باز فرمودند کہ ما را در ہر کار سفیر ریش صلاح میدہند و بغیر صلاح او هیچکار نمیکنم ملقوٰطہ بیچہم روزی در حضور پرنور حاضر گردیدم در آن وقت حقائق و معارف آگاہ جناب صاحبزادہ مولوی محمد سراج الدین صاحب پیش حضور حضرت تیلہ قلبی در وحی فایزہ عرض نمودم کہ قبلہ از جمیع کتب تصوف و طریقت حاصل اتباع حبیب خیار سز صلی اللہ علیہ وسلم ایچونہ از زبان گوہر نشان ارشاد فرمودند کہ بیشک بغیر اتباع حبیب بیچہم فیض حاصل نمیشود لکن در این زمانہ متابعت رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم بسا مشکل شدہ است جمیع کتب تصوف و طریقت برای علوم الناس مقامات عشرہ کہ مراد از توبہ - و انابتہ سوزہ و وقناعت و ریح - و صبر و شکر و توکل - و بیگم و رضا - است حصول کردن است و حالات و اسرار کہ آہستہ نصیب خالصانست کہ در این زمانہ بسا مشکل از ہزاران یک یک شہ باز میباشند این نعمت عظمی کہ نصیب از لی ارشاد است حاصل می نمایم ملقوٰطہ تورو ہم - روزی این خادم در محفل

ف

من منزل حاضر گردید و در آن وقت حضرت قبله قلبی و روحی فراه بیان فرمودند که یکبار جناب
 حضرت لعل شاه صاحب برای حج بیت الله شریف بطرف حرمین الشریفین تشریف برده بودند در
 پینه منوره یک گروه درویشان بمعصی پیرانشان دیدند که حلقه زده میگردیدند و دست بر دست
 میزدند و میخواندند یا شیخ عبدالقادر جیلانی شنیدند و پیرانشان بطور توجه بطرف یک مرد خود نگاه
 کرده ضرب حق زد باز همین طور گردیدند و پیرانشان باز همین طور بطرف دیگر مرد خود نگاه کرده
 ضرب حق زد علی هذا القیاس همین طور تمام درویشان خود را توجه نمودند من گفتم که طریقه قادریه داشته
 بودند و ایضا بیان فرمودند که فقیر نیز وقتی که برای حج شریف رفته بود و بعد تمام کردن ارکان حج بمدینه
 منوره جان خود را رسانیدم و جایی استقامت مانتصل روضه مطهره بود یک وزد و شناری آمد و
 گفت تشریف بیارید که تماشای مردمان قادریه کنیم که معمول ذکر ایشان عجب طریق است او را جواب
 دادم که فقیر برای تماشای دیدن و عیب جوئی دیگران نیامده است فقیر برای عاجزی زاری
 آمده است که مرحق تعالی اتباع حبیب خود صلی الله علیه و سلم کمال عطا فرماید و ایضا ارشاد فرمودند
 که فقیر اکثری مدت تقرب برای ملاقات و حصول شرف صحبت از سببست نمیرد و موقوفه ششم روزی این
 خادم گنام در حضور آن قیامه انام و کعبه خاص و عوام حاضر گردید در آن وقت تذکره نهاد میان
 آن عرض کردم که قربانت شوم انسان را که اول درجه فنا حاصل شد پس از آن معرفت الهی که نقص
 حاصلست چه حاصل میشود حضرت قبله قلبی و روحی فراه ارشاد فرمودند که فنا عبارتست ازین است
 شخصی را باید که نه بشادی جهان نشاد میشود و نه بغمی جهان غمگین میشود و جمیع اعمال و اعمال ذات
 خود را و جمیع ممکنات را بیچ میداند و نیست و نابودی بیند بجز خدای متعال پس بیشتر شدن همین
 فنا کمال معرفت الهی است موقوفه لیست و یکم - روزی فدوی محفل عالی حاضر گردید و در آن وقت
 شدت گرمی بسیار بود شخصی استاده شده با زن برای دفع گرمی بر سر مبارک حضرت قبله قلبی روحی فراه
 جنابانید ازین کار او را منع فرمودند که اینچنین استاده خدمت کردن نباید بنشیند او پیشدست بازان
 شخص عرض کرد که قبله من خادم هستم پس خدمت کردن با او واجب است فرمودند که بیشک خدمت
 با او است لکن آنقدر که در شریعت مصطفویه روا هست نه خلاف آن پس شنیدند این کلام
 بعض نظام از زبان گوهر نشان شخصی مذکور یک نعره زده مجذوب شد یکی مولوی در آن محفل ششست
 در حضرت قبله با و مخاطب شده فرمودند که نسبت حضرت خواجه نقشبند صاحب قبله رسانست چنانچه
 بر بیند حال این شخص مجذوب را و نسبت مجذوبی حضرت جناب امام ربانی صاحب مشکلی است

له فی الامکنات
 المعصومین
 المعرفه بالفناء
 ح ۱۲

ملفوظ لیست دوم - روزی این کترین با نقیبه اصحاب بن حاضر شد حضرت قبله قلبی روحی
 فداہ بیان فرمودند کہ یک روز پیر و مرشد ما بروالہ مضجعہ الشریف و نور اللہ مرقدہ المنیف رضی اللہ
 تعالیٰ عنہ وارضاه عناد محرابی قضا حاجت نشستند ناگاہ بے فہم یک برگ گیاه سبز از زمین برآمد
 بعدہ چند سال ازین امر اتفاقاً کہ در زمانہ بزرگم کہ در ملک تو بغیر ضرورت اسراف کردم ہمیشہ
 این عادت مبارک بود کہ اگر کسی از درویشان ادنی چیز مثل پاچکاشتی یا پیشک و خاشاک بغیر اسراف
 بجا میکرد بسیار ناراض شدہ بجز میکردند کہ این مال خداست چرا اسراف و بی ضرورت صرف کردی
 بلکہ بر دارید و ازین نفع حاصل نمائید کل اشیا حکم مال دارد و مال را بی ضرورت نقصان بر باد کردن
 اسراف است ملفوظ لیست سوم - روزی این خاکسار در حضور فیضیگنوز حاضر گردید حضرت قبله قلبی
 روحی فداہ ارشاد فرمودند کہ یکبار پیر و مرشد ما بروالہ مضجعہ الشریف و نور اللہ مرقدہ المنیف رضی اللہ
 تعالیٰ عنہ بسبب خوف فساد دشمنان سفر خراسان را ترک نموده اقامت در کوه کیسخر کہ بکوه سلیمان مشہور
 است اختیار نمودند و فتنیکہ جناب حضرت شاہ احمد سعید صاحب قبلہ ازین ماجرا خبر داشتند
 کتب باین مضمون بنام نامی قبلہ ما نخریر فرمودند کہ دروغ بی فروغ جز رسوائی نیست بکار بار
 خویش سرگرم باش و صبح دیدہ احمد دل ہمراہ تست : انت کافی انت شافی فی مہبات الہمو : انت
 حسبی انت ربی انت لی نعم الوکیل : یُریدون لیطفونکون اللہ باقوا ہمہ ط و اللہ بمنعم
 نورہ و لو کبرۃ الکفر و ان ط ملفوظ لیست و چهارم - روزی بحفل فیض منزل حاضر گردیدم عرض
 متضمن احوال رویا کہ بر این احقر گذشتہ بود بحضور حضرت قبلہ قلبی و روحی فداہ گذرانیدم مضمون
 خواب بعینہ مینویسم قریبانت شوم - روز گذشتہ بوقت دوپہر در عالم رویا می بینم کہ بر مزار شاہ
 ترکمان صاحب کہ در قرب خانقاہ شریف دہلی واقع ہست گذر کردم و در دل خیال گذرانیدم کہ این
 بزرگ شاید صاحب نسب نیست شہرت بسیار دارند لکن اسناد بزرگی ایشان از کسی سماع نرسیدہ است
 بغیر خواندن دعا و فاتحہ از آنجا عبور کردم چند قدم از درگاہ ایشان بیرون زفتمہ بودم کہ احوال باطن این
 کترین تباہ و برباد شد و بر قلب سیاہی بسیار طاری گشت نہایت جبران دپریشان ماندم حتی کہ از
 اندوہ طاقت رفتن نماند ہشتم بسبب خوف اینجالت باز برگردیدم و بر مزار شاہ ترکمان صاحب
 دعا و فاتحہ از دل خواندم فی الفور در آن ساعت حال خود را بحال دیدم دل اطمینان گرفت و جان تو
 بیدار شدم بلطائف خود متوجہ شدہ دریا فتم کہ ذکر جاریست واجب دانستہ عرض نمودم اگر از
 تعبیر این خواب چیزی ارشاد فرمائید تسلی خاطر گردد و آئینہ بر آن عمل نمودہ آید (۱۲) حضرت قبلہ قلبی روحی

فراه بر پشت عرضی جواب ارقام فرمودند آنرا تبرگایزادینمایم و آن انبیت جواب باطنی در حق
 مسلمان گناهی است در شرع شریف و بجهت عارضه گناه سیاهی بر باطن محسوس گردید چون نام و
 نائب گردیدی نورانیت ذکر ظاهر گردید و شاه ترکان صاحب مرحوم بزرگی باشند که از شریف
 ایشان در آن شهر مشهور و معروف است آنیده در باره بهیچکس از احیایا بشر یا موتی و بطنی نباید نمود
ملفوظ است و بیچشم روزی این کمترین بفضول و خور وقت تجد در بیخ خانه حاضر گردید حضرت
 قبله قلبی و روحی فراه به بنده مخاطب شده فرمودند که در روز عرس شریف حضرت پیر و شریف
 ما بروا الله مفضحه الشریف و نور الله مرقد المنیف و رضی الله تعالی عنه در باطن خویش ترقی تاثیر یافته
 به هم عرض کردم که قبله بسیار تاثیر معاسه کردم فرمودند که در کلام مقام ترقی دید عرض کردم که در مراقبات
 شارب یعنی همه لطائف در جوش و خروش آمدند و عجیب حالت روی نمود و چند ساعت عالم میبوشی
 غالب گشت باز بمیر صاحب قلندر مخاطب شده ارشاد فرمودند که در آن روز عرس شمارا چه ترقی
 تاثیر بظهور پیوسته او شان عرض کردند که قبله در خانقاه شریف بیچ روز از تاثیر خالی نیست و لکن در
 روز عرس شریف کیفیتی هویدا شد که از زمین و آسمان خبر نداشتیم بودم بلکه اینچنین معلوم گردیده که
 گویا از مزار پر انوار شعله نور بیرون آمده بلند شدن گرفت حتی که تمام عالم خاص و عام را فرا گرفت باز
 حضرت قبله قلبی و روحی فراه از زبان گوهر نشان ارشاد فرمودند که عادت زنان هر دیار و امصار
 است که هر روز خانه را جاروب میکنند و از گرد و غبار و خس و خاشاک صاف می نمایند که کورت و
 لفت دور میشود که مگین را از صفائی مکان نوعی خوش اسلوبی و رونق بنظری آید و روشنائی خاطر زیاده
 می گردد و قلب صوفی نیز همین مثال میارود باید که قبل از مراقبه چندین تسبیح استغفار و تمهیل کرده
 گرد و غبار که بسبب جهانداری بر قلب نشسته است شست شو نماید خس و خاشاک که از جهت بشریت
 بر قلب افتاده است صاف کند و از جمیع خطرات دل را پاک سازد و سوائی محبت حق تعالی بجز از
 رقیه کند و متوجه فیض شود انشاء الله تعالی فیض خالص می آید و فیض یاب گردد و روشنائی خاطر حاصل آید
 نماز کورت و آلاش که از علائق و عوائق بر قلب استاده است فیض را نیز مگر میکند چنانچه بارش
 آن که پاک صاف مصفا بر کوه میبارد و آب باران با گرد و غبار آفتابی که بر کوه افتاده است آمیزد و بر
 کوهی و سبزی کوه که توده خاک می دارد در آن آب باران خلط شد و فتنیکه آن آب زیرین کوه آمد
 بسیار غلیظ و مکرر گردد که دل آدمی از حد نفرت میکند که نه قابل نوشیدن میماند و نه بشستن جامه
 آدمی آید که خود مکرر است جامه را چه طور سفید نماید بلکه یک قطره از آن آب که بر جامه سفید می آید جامه را

داغار میسازد و نه در بختن طعام و مالیدن آرد استعمال نمایند غرضی که در صفائی آب باران هیچ
 نقصان نیست لکن از آمیزش خاک و آلاش خس و خاشاک بر رنگ غلیظ و مکر میشود و سحر
 شیرازی علیه الرحمته می فرماید که باران که در لطافت طبعش خلالت نیست در باغ لاله روید و در
 شور بوم خس بعضی بعضی ناواقف میگویند که در صحبت فلان فقیر اینچنین تاثیر حاصل شد و در توجه
 فلان بزرگ اینچنین فیض حاصل گردد مگر حلال این زمانه نمیدانند که چه طور فیض حاصل شده است
 اگر فیض او فقیر صفائی میدارد فیضیاب کند و اگر فیض او بزرگ مکر راست دیگر آنرا نیز مکر میسازد
 تفصیل فرمودند که فقر و بزرگان غیر شرع را نیز فیض می آید و تاثیر میدارند لکن تاثیر فیض ایشان
 مثال آب مکر راست که خود مکر را نهد دیگران را هم مکر میسازد تا آنکه از این حاصل می آید که
 انسان را بهل و بهوس تشاده میکند و اغلب بیسازد بر لذات نفسانی و شهنوائی و دل را سرد میکند از کارها
 دین بزرگان اهل الله که شرع اند فیض و تاثیر ایشان مثال آب مقصفا میدارد و پاک صاف
 است و در طلب مردمان زودتر میرسد و فائده از فیض و تاثیر ایشان این است که
 انسان را آماده میکند بر کارهای دین و نفرت میدهد از لذات نفسانی و شهنوائی و خاطر را
 سرد میکند از ماسوی الله و ایضا فرمودند که بزرگان فرموده اند اصل الله در کتب با تصوف
 نوشته اند که صوفی را اول بیاید که ادب خائفانه فقر و بخت و در آنجا با ادب میماند که خانقاه بزرگان
 جایی فیض است **مشتمل بر سبب بیماری حضرت قبله قلبی و روحی فداه در موسم زمستان**
 با مرض گوناگون مریض بودند و مردمان برای عبادت از اطراف و جوانب بکثرت آمده بودند
 این خادم در بین بحضور و الا با آخر وقت تجمه حاضر گردید در آن مجلس دیگر مخلصان درویشان
 خانقاه شریف نیز جمع بودند در آنوقت حضرت قبله قلبی و روحی فداه از زبان گوهر نشان اشاد فرمودند
 که بعد از نماز مغرب در حالت مرض تنگی زده نشسته بودم و در دل خیال کردم که خداوند این تمام
 مخلوقات که برای عبادت مرض من جمع آمده اند و از جهت بیماری من در تکلیف انداگر وقت من
 یا خرسیده است زود خاتمہ بخیر کن که مردمان بسبب من تنگ نشوند و اگر ایام زنگانی من باقی اند
 پس صحت عطا فرما که اضطراب دوستان درویشان دفع شود در این اثنا قدری نقابست از حجت
 امراض غالب شده و بیحوشی آمد در آن حالت دیدم که حضرت غوث عبادانی محبوب سبحانی حضرت شیخ
 عبدالقادر جیلانی صاحب حضرت شاه غلام علی شاه صاحب حضرت شاه ابو سعید صاحب
 حضرت شاه احمد سعید صاحب حضرت حاجی دوست محمد صاحب قبله پرو الله **مشتمل بر سبب بیماری و نور الله فرمودند**

المنیف و رضی اللہ تعالیٰ عنہم تشریف شریف ارزانی فرمودند و با فقیر مصافحه نمودند و حضرت عزرائیل
 علی نبینا وعلیہ السلام نیز تشریف فرما شده بفقیر مصافحه کردند و از پیشانی مبارک ایشان تجلی نورمانند
 انتشاره بظهور پیوست در دل خیال کردم که تشریف آوری این حضرات کرام حضرت عزرائیل علی نبینا
 وعلیہ السلام از دو امر خالی نیست شاید که وقت فقیر باخر رسیده است یا صحت حاصل میشود بعد
 یک ساعت کامل از زیارت ایشان مشرف بودم بعد از آنحضرات کرام علیہم الرضوان و حضرت عزرائیل
 علی نبینا وعلیہ السلام برخواستند از آنوقت در امراض فقیر قدری تخفیف معلوم میشود بشداید این سخنان
 از زبان درافتان همه حاضر مجلس شکرانه خداوند کریم ادا کردند **ملفوظ السبت و ہفتم** در روز عرس
 شریف جناب حضرت حاجی دوست محمد صاحب برو اللہ مضجعه الشریف و نور اللہ مرقدہ المنیف و
 رضی اللہ تعالیٰ عنہ بحضور قبلہ انام حضرت قبلہ قلبی و روحی فداه حاضر بودم کہ شخصی مولوی از خادمان
 پیش حضرت قبلہ آمدہ عرض نمود کہ قبلہ مرا برای خواندن چیزی از وظیفہ فرما شد کہ بر آن مواظبتہ و عمل
 نموده آید ارشاد فرمودند کہ یک سبح استغفار بعد از نماز عصر و قبل از نماز مغرب بخوان و یک تسبیح
 استغفار و یک تسبیح سبحان اللہ و بحمدہ سبحان اللہ العظیم و بحمدہ بعد از نماز تہجد و قبل
 از نماز فجر بخوان انشاء اللہ تعالیٰ فائدہ عظیمی بخشد **ملفوظ السبت و ہفتم** روزی در حضور فضیگنجور
 حضرت قبلہ قلبی و روحی فداه حاضر گردیدم فرمودند کہ اگر جواب مراسلات نوشته اند بسیار حسب
 فرمودہ آورده ملاحظہ کنانیدم در جواب یک خط کہ بنام حقائق و معارف آگاہ جناب حافظ محمد مبارک
 صاحب بود این عبارت نوشته بودم کہ واقعہ جانگداز از انتقال حضرت لعل شاہ صاحب مرحوم
 چندان غم و الم دادہ کہ از حد تقریر و تحریر بیرونست و چنان آتش بر دل افروختہ کہ سرد شدن آن
 ممکن نیست فرمودند کہ آئندہ اینچنین الفاظ منویس و بجا آن از دست مبارک خویش این عبارت
 نگاشتہ الحق انتقال حضرت شاہ صاحب مرحوم مصیبتی است سخت او تعالیٰ شانہ آمرحوم را
 غریق بجا ز غمفران فرمودہ و پس مانده گانرا بفیوضات حضرات کرام فائز سازد برب العباد باز
 فرمودند کہ در جواب خطوط اینچنین الفاظ باید نوشت کہ متنصن دروغ نباشد و سهل و عام فہم باشد
 و ایضا فرمودند کہ فقیر نیز چندین سال خدمت تحریر جواب عراقضات و غیرہ پیش پیرو مرشد خود کرد
 بودم روزی در یک جواب عرضی بجای گلہ اشتراک اروانہ جات نوشتم فرمودند کہ باز اینچنین لفظ
 تریب منویس **ملفوظ السبت و ہفتم** روزی فدوی بحضور فضیگنجور حاضر گردید حضرت قبلہ قلبی و
 روحی فداه از لسان گوہر نشان ارشاد فرمودند کہ عالمان این عصر میدانند کہ علم دینی دیگر

است و علم تصوف و فقیری دیگر علم میخوانند و نمی فهمند که جمیع فقها در کتب فقه متابعت خوار و رسول
نوشته اند پس بر این عمل کردن کماحقه عین فقیری است و کمال تصوف اگر کسی را تشفی نمیشود بسیار نزد فقیر که
در کتاب کمنز از لطیفه قلبی دایره لایعین کلمه تصوف بیان کنم انشاء الله تعالی بزبان خویش اقرار خواهد کرد که
صحیح است و درست البته یک حالات مقامات اند که بواسطه بیان کبار تا شیر بر هر مقام میرود و درین باب علماء
را چه تعلق و ایضا فرمودند که کتاب مشکوٰۃ شریف از حضرت پیر و شکر خورشید قدسنا الله تعالی بسرم
الاقاری خوانده ام و فلیکمه بر کتاب البیوع رسیدم حضرت قبله فقیر مخاطب شد فرمودند که این را هم
میخوانی عرض کردم که قبله حاجت ندارم در کار بیع و ثمره را را تعلق نیست فرمودند که صلاح من نیز همین
است که این را بگذارم که نه من چیزی میبارم و نه تو بعد از حضرت قبله این بیت خوانند صیبت علم کثیر آمده
عمرت قصیر آنچه ضرورت است بدان شغل گیر باز کتاب الآداب ما را شروع کنانیدنا
ملفوظ سی ام روزی در حضور فیضی که در آن شخص عذر شکری که قبله بزرگ است در فلان جا که
برای ملاقات نزد خویش کسی نمیگذازد و بعد از یک لحظه ارشاد فرمودند که حضرت پیر و مرشد ما قاری است
سره الاقاری یکبار از خارج فیض بود ما را خادمان عرض کردند که قبله اگر بعد نماز عشاء کسی شخص نزد جناب
نیاید بهتر است که چند ساعت استراحت می فرمایند فرمودند هر کس که برای ملاقات می آید هیچکس را بهر وقت
مانعت نکند خلق الله که برای زیارت فقر و بزرگان میزند حساب خلاص خویش فیض حاصل مینمایند کسی
که خلاص یاده آورده است فیض زیاده می برد کسی که اخلاص کم آورده فیض کم میبرد و کسیکه اخلاص
نیا آورده خالی از فیض می رود باز مثال فرمودند مردمان که در بازار میزنند حساب فتن خویش اسباب خرید
بنمایند کسیکه زاد زیاد میدارد بسیار زیاد خرید میکند و کسیکه زاد کم میدارد انبیا کم خرید مینماید و کسیکه در
دست هیچ ندارد خالی واپس می آید سعیدی شیرازی رحمه الله علیه فرمایند بلیت ای تهریست رفته در
بازار رسمت بر نیادری ستار **ملفوظ سی و یکم** روزی در محفل فیض منزل حاضر گردیدم در آن وقت
حضرت قبله قلبی روحی فراه حاضرین مجلس را سخنان نصیحتانه عجیب و غریب میفرمودند در انشاء کلام
این عبارت میخواندند که حضرت شاه صاحب قبله حضرت شاه غلام علی شاه صاحب بلوی میفرمایند که
ای برادر هوس بگر است و جان بازی دیگر امروز دروشی بلقمه فروشی است خدا تعالی ازین دروشی که دین
فروشی است توبه دهد اول مسامانی درست کنم بعد دروشی **ملفوظ سی و دوم** روزی فقیر بحضور انقبای
برنا و پیر در روز عید اضحی حاضر گردید ارشاد فرمودند که روز عید عبارت از عبادت مولی است و
درین روز مردمان که از صبح تا شام نزد فقیر برای مبارکبادی می آیند و وقت فقیر ضائع میکنند چه کنم

دیگر دانی از مردمان در این روز مناسب ندارم و ایضا فرمودند که درویشان خانقاه شریف را
 در بعضی اوقات در کار خدمت خانقاه شریف مشغول میدلم و درویشان این مانه که از علم تصوف خبر
 دارند و کوتاه فهم هر فائده اینکار به نظر ایشان نمی آید فائده درویش خانقاه شریف که نان گندم
 در اوام صبح و شام طیار میخورند و جامه بلا تکلیف می پوشند از خوراک پوشاک هیچ اندیشه ندارند مبادا
 طرقات ماسوی لشکر در قلوب ایشان خطور نماید ازین سبب گاه گاه در کار خدمت خانقاه شریف
 مشغول میگردم که توجه خواطر ایشان با نظر ماکل نشود و ایضا فرمودند فقها که در کتب طلب العلم فریضه
 شسته اند صحیح است و لکن هر کار که انسان اختیار میکند طلب همون علم بری و در آنوقت فرصت مثلا شخصیکه
 میگرد مسائل حج یادداشتن در آنوقت او را فرض اند و شخصیکه بجهاننداری تعلق میگرد مسائل بیع و ثمر زیاد
 شدن او را فرض اند و کسیکه بکسب مسائل کواچه فایده میگرد کسیکه برید است مسائل نکاح و طلاق با وجه
 نسبت دارند و ایضا فرمودند که علم فقه صوفی را قدری کثافت قلب پیدا میکند لکن جمال درستی غفایان تقصیر
 تفهیل سازد در آنوقت جناب مولوی حسین علی صاحب نیز حاضر حضور شسته بودند حضرت قبله بن خادم
 برین را ارشاد فرمودند که از تسبیح خانه کتاب مستطاب جلد اول مکتوبات حضرت امام ربانی مجدد الف ثانی
 علی الله تعالی عنده بسیار حسب فرموده آوردم جناب مولوی صاحب موصوف را این عبارت نشان فرمودند
 عبارت مکتوب هشتم - و علماء ظاهر اهل سنت هر چند در بعضی اعمال مقصر باشند اما جمال درستی
 هاند اینها در ذات و صفات آنقدر نورانیته دارند که آن تقصیر در حساب آن مضمحل و ناچیز و نظری در آید
 یعنی مقصوف با وجود ریاضات و مجاہدات چون در ذات و صفات آنقدر درستی عقیده ندارند آن
 ال در اینها یافته نمی شود و محبت علما و طلبیه علوم بسیار پیدا شده روش ایشان خوش می آید و آرزو
 رود که در جبرگه اینها باشد و تلویح را از مقدمات اربعه بطالب علمی مباحثه میکند و هدایه فقه نیز مذکور میشود
 در معیت و احاطه علمی با علما شریک است بلقو طوسی و سلیم روزی این کمترین خادم دیرین
 حضور عالی حاضر گردید ارشاد فرمودند که وقت با خرسیده است و اکثر مردمان این زمانه که نزد
 قبری آیند اظهار برادرات خویش نموده برای حصول تمنای ولی و مقاصد استجانی استخوان و عظام
 برای سرانجامی اموات ششی و نیویه طلب دعا میدارند و حالانکه برای هر علم موضوع است تا ابد
 علیه و ضروری برای قبری پیران و مریدان را ترک مرادات خود است و گذشتن از نیایان
 بند و ایضا فرمودند که اولاد و نسب است یکی اولاد صوری دو دیگر اولاد صوفی اولاد صوری را نسبت
 طرف حضرت آدم علیه السلام است و اولاد صوفی را نسبت بحضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم

کرده میشود و در میان پیروان نیز همین مثال است که مرید با عقیدت و باوری از اولین خود است
و باعتبار اولاد معنوی از پیروانش خود تعلق میدارد و ملاحظه فرمایید و چهارم روزی که تشریح نمود
در بیان بجزوه قبلیه انام حاضر گردید و آنوقت حضرت قبله قلبی روحی فاده در تالم جوش نشسته بودند
فرمودند **بافلا داده گان سنیان کن** و فرمودند **گاز خداداده است** با زاین بیت فرمودند
بیت خود بخودان **مدلار بری آید** نه بزود نه بزای نه بزای **بلفوظ لسی و بیخیم روزی در حضرت**
فیض گنجور حاضر گردیدم عرض کردم که قبله مسئله توحید در فهم ناقص این حقیر کما حقنی آیا از زبان
درا نشان تقیر و تحسب بیان ساختند باز فرمودند که از تسبیح آن کتاب مستطاب مکتوبات
حضرت شاه اسماعیل صاحب قبله بسیار حسب فرموده آوردم از کمال سربانی این عبارات این
خادم را خوانید **فما نیند عبارات مکتوب و واز و هم توحید نزد صوفیه صافیة رحمة الله علیه**
قسم است توحید وجودی و توحید شهودی توحید وجودی عبارتست از دانستن اتحاد وجود که بمعنی مالم بود
است در جمیع اشیا یعنی مقوم وجود در موجودات علویه و سفلیه ذات واحد حضرت حق سبحانه و تعالی است
نه آنکه ذات و در بیان ذات حق سبحانه واحد است که از علم البعض من الجملة که این وحده موجود است
نه و هیزه وجود از هر طریقی در مصدر و مشتق ناکرده در ضلالت می افتد **ضالوا فاضالوا واضاعوا**
فاضالوا محققین صوفیه ازین چنین غلط بری اند اگر چه در وجود که نزد ایشان عین حق است مراتب خمسه
میکند لکن اطلاق حکام یک تبه بر مرتبه دیگر کفر و نفاقه میدانند چنانچه مولانا جامی رحمه الله علیه میفرماید
بسیعها هر مرتبه از وجود حکمی دارد که فرق مراتب نمی زنی و توحید شهودی عبارت از دیدن ذات
حق سبحانه و تعالی است فقط و اختصار کثرة بالکل از نظر ساک نه آنکه کثرت را دیدن و در میان
کثرة و وحده نسبت عینیت یا مرتبته اثبات نمودن چنانچه در توحید وجودی می باشد فافتقار و
هر دو غلبه محبت محبوب حقیقی است در نظر محب که در توحید اول با سوار بعنوان عینیت یا مرتبته
غلبه محبت ملائطه میکند و ظل باصل مشتبه میشود عارف سنای حافظ شیرازی علیه الرحمته میفرماید
روئی توحید در آئینه جام و فتاده عارف از خنده می در طبع خام افتاده و در توحید ثانی با سوار هرگز در نظر
نی آید تا با ثبات نسبت چه رسد این قسم اعلی از قسم اول است و غشا اول تصفیه قلب است
ثانی تزکیه نفس است و مطمئن شدن اوست و ناگزیر سناک توحید شهودی است که محصل فنا است
دیدنش با سوار خست بر بند و جز حق سبحانه و تعالی مشهود بصیرتش نماید چنانکه در روز روشن سوار
شعشعان آفتاب بجز آفتاب هیچ معلوم نمیشود و ستارها هرگز محسوس نیست یا وجود یک وجود است

لا مزیات است همچنان کثرت باشد لکن نظر عاشق متصور بر معشوق خود است و متزلزلک مشاهده
 محبوب خویش است در و دیوار چو آئینه شد از کثرت شوق هر کجا منبگرم روی تو ای منیم بخلا
 در وجودی که از اثر نظاره نیست لکن بعضی طلاب را واقع میشود و اکثر آن حضرت شاه نقشبند را
 بی سالکان مقرر فرموده اند که در آن راه انکشاف توحید وجودی نباشد تا از منزلت اقدام که بعضی ریاض
 در وجودی واقع میشود محفوظ مانند در توحید ضلالت نیفتند جزاه الله تعالی خیر البحر ارجنا نچه اکثر این
 تمام است را عقیده محکم ساخته بشطیحات تکلم نمایند و تهاون در امور شروع میوزند تا ب الله علیهم
 یارت مکتوب تو و پیغم و الفرق بین التوحید الوجودی و التوحید الوجودی ان التوحید الوجودی
 ناره عن انکشاف سر بیان الوجودی مراد بالامکان فی کل ذرة من ذرات دنی هذا المقام
 و نم هذه الابیات البحر یجری علی ما کان فی قدام ان الحوادث امواج و انهار
 مجببات اشکال تشاکلها یمن تشکل فیها هی استنار لا آدم فی الکوون لا ابلیش
 ملک سلیمان ولا بلقیس فاکل عبارة وانت المحض یا من هو المقلوب مقنا طیس
 النواج و رقت الخمره فتشابهها و تشاکل الامر فکانها خمر ولا قدح و کانهما قدح
 الخمر و التوحید الشمیعی عبارة عن شهود الحق و اختفاء الکثرة عن النظر لا فی الواقع
 متوقفاً تا و اضحا و التوحید الشمیعی لا بد انکشافه لیحصل الفناء الا تم و انکشاف
 توحید الوجودی لیس بضروری للسالك اذ لا مدخل له فی حصول الفناء
نقطه سی و هشتم روزی این خادم دیرین آنقلبه خاص و عام حاضر گردید فرمودند که قوی ترین
 باب فتور و طالب انابت طالب است شیخ ناقص که بسلوک و جاذبه کار تا تمام کرده بسند
 فی خود کشیده است طالب را اینچنین صحبت پرستی می آرد و از ذروه تخفیف می اندازد حضرت
 چه بجا و الدین نقشبند قدس الله سره الغریب میفرمودند هر طالب که بیضه قابلیت او بواسطه
 تها که مختلف قاسد شد کار او دشوار است بجز صحبت اهل تدبیر که کبریت احمر است بصلاح می
نقطه سی و نهم روزی بجفل فیض منزل حاضر گردیدم در آنوقت حضرت قبله قلبی در وحی فداه
 ما فرمودند که هر کس این بیت را یاد کرده است و در خطوط مینویسد همیشه اولیا است
 نت از راه تیر بسته باز کرد و از راه و لکن فهم ندارد و تنبیه اولیا الله را سختی پیش می آید
 می و میدهد در آنوقت اینچنین کارها با اختیار صادر میشوند چنانچه حضرت شاه اسماعیل صاحب
 یکبار بسفر بودند که وقت عشاء دریا پیش آمد و ملاح نه بود صاحب آنکه که در آن سوار بودند مشرک بود

این حضرت تیر بسته این عبارت از کتاب مراتب و مقامات احرار صغیریه بیان فرموده است

آنرا فرمودند که عرابه را در دریا بینداز از هبیت ایشان بینداخت از تصرف ایشان در آب صحیح و سالم گذشت و آن مشرک بمعانته این کرامت باسلام مشرف گشت) و ایضا این کلام فرمودند بحسب علی النبی اظہار المعجزات و یجب علی الولی کتمان لکلمات باز فرمودند که در ذکر حضرت شاه نقشبند ^ص ملاحظه فرمائید در نجات الانس نوشته اند که کرامت خوراگر چه بانگ سگ ندارد و سگ مستی و حضرت خواجہ محمد معصوم صاحب می فرمایند یارب جمله بهمان برین بد خو کن **ملفوظ سی و ہفتم** روزی بحضرت فیشنگیور حاضر گردیدیم در آنوقت جناب شاہ سید محمد صاحب برادرزادہ جناب حضرت لعشاہ ^ص مرحوم ^ص شریف النیر حاضر حضور نشسته بودند حضرت قبلہ بادشان مخاطب شدہ فرمودند کہ این نصیحت فقیر یادوار کہ امانت کسی نزد خود نگذارد ہمین نصیحت پیرو مرشد با رحمتہ اللہ علیہ بارہا فقیر را فرمودہ بودند کہ امانت کسی نزد خود مدارد ایضا فرمودند کہ ملا علی قاری نوشته است کہ سید اگر شیخ سازج باز بجز وقت گفتگوی مذہبی تعظیم و ادب او باید کرد و ایضا فرمودند کہ روز قیامت تمام انساب خواہند شد و نسب پیغمبر خدا علی اللہ علیہ وسلم باقی خواہد ماند **ملفوظ سی و نہم** روزی بخدمت قبلہ ^ص حاضر بودم کہ برای امانت صلوة فجر این خادم را امر فرمودند حسب عیال رشاد حضرت قبلہ پیر شدم در رکعت اول ^ص سورۃ الحجۃ و در رکعت دوم ^ص سورۃ عم قیسالون خواندم بعد فراغ نماز علقہ شریف باین عاصی پر معاصی مخاطب شدہ فرمودند کہ شمارا گاہ گاہ کار امانت پیش بکش و این یادوارند کہ طول قرائت باعتبار آیات نیست بلکہ باعتبار کلمات و حرکت دست در کتاب ملا ^ص مسکین **کنز باب صفة الصلوة فصل جہر الامام بقراءة الفجر** این عبارت نشان دہد و تطل اولی الفجر فقط ای اطالۃ القراءۃ فی الکعتہ الاولی علی الثانیۃ فی الفجر منسوخ اجماعاً و فی سائر الصلوات کذلک عند محمد و عند ہمہا لا تطال ثم باعتبار التطویل ہن حیث الای اذا لم یکن بین ما یقرأ فی الاولی و بین ما یقرأ فی الثانیۃ تفاوت من حیث الای اما اذا کان بین الای تفاوت طویلاً و قصلاً فیعتبر التفاوت من حیث الکلام و الحروف و ینبغی ان یكون التفاوت بقدر الثلث و الثلثین لثلاثان فی الاولی والثانیۃ و ہذا بیان الاستحباب اما بیان حکم و التفاوت وان کان فاحشاً انما و اطالۃ الثانیۃ علی الاولی تکرہ اجماعاً و انما یکرہ التفاوت بثلاث آیات وان کان آیۃ او آیتین لا یکرہ **ملفوظ سی و ہفتم** روزی حضرت قبلہ قلبی رومی خداوند قبل از صلوة طویلاً خادم را طلبیدند رشاد فرمودند کہ شمارا چند ولد فوت شدہ اند عرض نمودم کہ سہ ولد فوت شد

کتاب سورۃ الحجۃ کلمات ۸۶ و ۸۷ و ۸۸ و ۸۹ و ۹۰ و ۹۱ و ۹۲ و ۹۳ و ۹۴ و ۹۵ و ۹۶ و ۹۷ و ۹۸ و ۹۹ و ۱۰۰

آمد باز فرمودند که شما گاه گاه در غم اولاد غمگین مشوید برای تشکین خاطر این خیرین در عقود الجواهر
 المینیقة فی اولته مذهب الامام ابی حنیفة این حدیث شریف نشان فرمودند ابو
 حنیفة عن علقمة بن مرثد عن ابن بريدة عن ابيه ان رسول الله صلى الله
 عليه وسلم قال فامن مسلم يموت له ثلاثة من الولد الا ادخله الله الجنة فقال
 اثنتان فقال النبي صلى الله عليه وسلم واثنتان هكذا رواه البخاري وابن المنذر
 الامام احمد ومسلم والحاکم عن ابن بريدة عن ابيه واخرجه البخاري فی الادب النساء
 عن انس وايشا فرمودند که ما را نیز شده دل زوت شده در موقوفه جمل و یکم روزی در محفل
 فیض منزل حاضر شدم عرض کردم که قبله برای ذکر که خلوة میکند از این چه مراد است و معنی
 خلوة چیست و از لف رأس بجامه و غمض عین چه فائده حاصل آید از شاد فرمودند که خلوة فارغ
 میکند دل را از شواغل و در تفصیل معنی خلوة مشایخ کرام علیهم الرضوان اختلاف فرموده اند بعضی
 از ایشان فرموده که مدار خلوة بر خلود است از ماسوی الشکر چه در مجمع عام باشد و بعضی
 بیان نموده که برای آسودگی منتهی و سکی مبتدایست و لف رأس و غمض عین برای اینکه آرام کنند و جایز
 حواس تا که دل اطمینان گیرد بعد از آن حضرت قبله قلبی و روحی فاره از لسان در ایشان فرمودند که
 کتاب ملا علی قاری شرح عین العلم به حسب فرموده از سببخانه آوردم از کمال
 عنایت و کرم بخشی این عبارت نشان فرمودند فهلواى السلوك بلزودم لوضوء ۶ فرمودند

القلب والخاصة ای بلزومها عن الخلوتهای ای الخلوته تفرغ عن الشواغل عن
 تحصیل الفضائل وقد تقدم تحقيق الخلطة والعزلة ثم لقوله مختلفون فی سلوک
 طی یفهم فمهم من جعل دلا در الخلوته علی خلوة القلب عن غیر ذکر الرب مشاهد الحق
 و لو كان فی مجمع الخلق كما يشير الیه قوله تعالى رجال لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن
 ذكر الله وهو طريق السادة النقشبندية والقادة الشاذلية ويقال فی حقهم أنهم عر
 قوبون وکاینون باینون وعرشيون وفرشيون ومنهم من اختار الخلوته المتعارفة
 بنهم لم هوينا للمبتدئين وتسهيلا للمنتهي وكان لهم منهم ولد اقال والاولى ان يكون
 السالك المذكور فی بیت مظلم ضيق ليس فيه متاع الا ما لا بد منه او ينف رأسه
 اذا كان فی مسجد ونحوه و يغض عينيه حال ذكره وفكره لا يحين صلوة فانه فكره
 علی خلاف دابة علی صلوة والسلام و سنته وانما اختار البیت المظلم والصلوة

و تفضل لعین لیورکد الحواس ای تسکن و تستقر و فیه ان فا ذکر تمامه و لیکن حاسته البصر
 و لعل زیادہ بصیغۃ الجمع لتواتر النظر ۱۲ **ملفوظ چہل و سوم** روزی بخیرت اقدس نور
 حاضر بودم حضرت قبلہ قلبی روحی فداہ ارشاد فرمودند کہ انسان بیچارہ اصل خود را فراموش ساخته
 لباس انانیت پوشیده است اگر عمل خود را یاد میداشت او بجز عجز و انکسار بیچارہ نبود و شکستگی نیستی
 را بریہ خود بیساخت بعازان این آیتہ شریفہ خواندند و لقد خلقنا الانسان من سُلالة
 من طين ثم جعلناه نطفة في قرار مكين ثم خلقنا النطفة علقة فخلقنا العلقة
 مدفعة فخلقنا المضغ عظاما فلکسونا العظم لحمًا ثم انشانا خلقًا آخرًا و تبارک الله
 احسن الخالقين طبعاً ازین فرمودند کہ مولانا روم صاحب ازین معنی خبر میدهند ہمین مطلب را
 بیان مینمایند آیات مولوی گشتی و آگاہ نیستی از کجا و ذر کجا و کستی از خودی آگاہ نیی اسے
 بشعورہ بر چنین علمت نباید شد غرورہ **ملفوظ چہل و سوم** روزی قبل از نماز صبح بحضور عالی
 حاضر بودم جناب قبلہ قلبی و روحی فداہ از غایت مہربانی و شفقت اندازی باینعاصی پرمعاصی
 مخاطب شدہ ارشاد فرمودند کہ در این زمان شرارت نشان در ارکان سلام و ایمان فتوری راہ دادہ
 قال علیہ السلام نبی الاسلام علی خمس الخ ازین امور می برخواست خود تہاندہ بلکه اصل اینها
 محبوب و معیوب ازینہام خوب و مطلوب طابع گردیدہ است مجددیہ کہ پس عالی است حصول
 آن در این اوقات اگرچہ محال نیست لکن مشکل بعد اشکال است و ایضا فرمودند کہ ہالی
 این زمان طالب کثمت و کرامات شدہ اند و فقیری را منحصر در این داشته از متفکر و مہربان
 دور افتادہ اند و مقصود از فقیری آنست کہ آنسر عالم صلی اللہ علیہ وسلم جبریل علی نبینا علیہ
 الصلوٰۃ والسلام را بیان ساختہ بود واقعاً اللہ کانت تداء فان لم تکن تداء فانہ یزالک
 اگر در خانقاہ شریف کسی چند ماہ بشرط خلوص نیت و عدم احتیلاط کہ موجب پراگندگیست بماند
 انشاء اللہ العزیز از مقصود حظ خواهد یافت بعدہ حضرت قبلہ قلبی و روحی فداہ در مشکوٰۃ شریف
 این خیر را ازین حدیث نشان فرمودند عن عبد اللہ بن الخطاب رضی اللہ عنہ قال بینما نحن عند
 رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ذات یوم اذ طلع علینا رجل شدید بیاض لثیاب
 شدید سواد الشعر لا یوی علیہ اثر منسفر ولا یعرف منا احد حتی جلس الی النبی
 صلی اللہ علیہ وسلم فاسند رکبتی الی رکبتیہ و وضع کفیی علی فخذیہ و قال یا محمد
 ان خبرنی عن الاسلام قال الا سلام ان تشهد ان لا اله الا اللہ وان محمد رسول اللہ

لین آیت شریفہ در شروع سورتہ مؤنون و بیچارہ بیچارہ در فتح مؤنون ۱۲

وتَقِيْمُ الصَّلَاةِ وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ وَتَصُومُ رَمَضَانَ وَتُحِجُّ الْبَيْتَ اِنْ سَلَّمَتْ اِلَيْهِ سَبِيْلًا قَالَتْ
 صَدَقَتْ فَجَبَلْنَا لَهُ لِيَسْأَلَ وَيُعَدِّقَهُ قَالَ فَاخْبِرْنِي عَنْ الْاِيْمَانِ قَالَ اَنْ تُوْمِنَ بِاللّٰهِ وَمَلَكَاتِهِ
 وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَتُوْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرًا وَشَرًّا قَالَ صَدَقْتَ قَالَ فَاخْبِرْنِي عَنْ
 الْاِحْسَانِ قَالَ اَنْ تَعْبُدَ اللّٰهَ كَاَنْكَ تَرَاهُ اِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَانْ تَكُنْ تَرَاهُ فَانْ يَرَاكَ (الْحَدِيثُ الْمَقْطُوْعُ)
چهارم روزی ایچادم دیرین بعد صلوة ظهر بحضور فیضگنجی و درینجیم خانہ حاضر گردید ارشاد
 فرمودند کہ نوشتن تعویذات و عملیات و غیرہ فقیر بر شما موقوف است پس کجاں مهربانی از کتوبات
 شاه احمد صاحب این مکتوب نشان فرمودند کہ نوشتن نزد خود بردار کہ برای شما ضروریت است
عبارت مکتوب صدر و چهارم بسم اللہ الرحمن الرحیم اذ اجاءک من یتالم مرضی
 اور اسے او توجه الیہ الیہ فخذ لوجھا طاهر او وضع علیہ و ملاطھا و اکتب بمسما
 الجذوز حطی و شد بالمسما علی الالف و اقر الفاتحة مرة و صاحب الامر واضح اصعب
 علی موضع الالف بقرة ثم اسأل هل شفییت فان شفی فیها و ان نقلت المسما الی الباع
 و قدرت الفاتحة مرتین و سالتہ کالاولی فان شفی فیها و ان نقلت الی الجیم قدرت الفاتحة
 ثلاثا و هكذا فلا تصل الی اخر الحرف الا وقد شفاه الله تعالی ۱۲ اذ اعنت الی حاجتہ
 او کان لك غائب فآثرت ان یرجع الله تعالی سالما غائبا او کان لك مریض فآثرت
 ان یشفی الله فآقر سورة الفاتحة احدی و اربعین مرتبین سنة الفجر و قرصه ۱۲
 و من عضه الكلب المجنون و خيف علی المجنون فاکتب له هذه الایة علی ربعین کسرة
 من الخبز اتمم یکیدن کیدا و کیدا اتمم الی کفرین امهله مریدا و مریدا
 یا کل کل یوم کسرة ۱۲ من خاف ذا سلطان کفایع کفیت جمعت حبیث و یقبض
 کل اصبع من الید الیمنی عند کل حرف من اللفظ الاول و من الیسر عند کل حرف
 من الثانی ثم لیفتحها بمیعانی وجه من یخاف ۱۲ و تعویذ لطفل لبسم اللہ الرحمن الرحیم
 و عوذ بکلمات الله التامات من شر کل شیطان و هامة و عین لامة تحضت بحسن الفت
 الف کحول و لا قوة الا بالله العلی العظیم اذ انظر مرض الحصبنة فخذ خیطا رزق و اقراء
 سورة السجدة کلها مرتت علی قوله تعالی نبای الاء ربکما تکن بن فاعقد عقدة و اذنت فیها
 خلق الخیط فی عنق لصبی یعافیہ الله تعالی من ذلك المرض ۱۲ **ملفوظ چہل و پنجم** روزی
 ابن خفیز مجلس نقیبه صغیر و کبیر حاضر گردید فرمودند کہ کتاب حصن حصین از نسیم خانہ بیار حسب ارشاد

آوردم فرمودند که شاه سید محمد صاحب شروع کردن ختم برای حضرت لعاشا صامرحم چیز
 از کلام اجازت طلبید راست پس بعد مطالع این حدیث شریف **اِنَّهُ اَلَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ**
وَحَدُّهُ لَا شَرِيْكَ لَهٗ لَهٗ الْمُلْكُ وَلَهٗ الْحَمْدُ الْحَمْدُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
 نشان فرمودند که و نشان بنویس که شمارا اجازت است مثل دیگر ختم حضرت بجز بار خوانده
 شود اول آخر صمد صمد بار درود شریف خواند **ملفوظ چهل و هشتم** روزی بوقت تہجد حضور والا
 حاضر بودم از کمال مہربانی باین خادم دیرین مخاطب شاد ارشاد فرمودند کہ مردمان برای حصول
 معاش چہ تکلیف باور یا صفت با میگذارد چہ رنج و محنت بر سرے برند نوکری انصاری و تجارت مال
 و غیرہ و زراعت و مزدوری حرفت و غیرہ بسیار اختیار میکنند مراد ازین ہمہ باضات زان بدست
 آوردنست اہل اندک کہ در طریقہ علیہ نقش بندید یہ مجاریہ صاحب کمال اندہمین طور مثال می آید کہ
 طالبان خدا و درویشان با صدق صفای برای شب بیداری تاکید بر عبادات و گوشہ نشینی و
 کثرت ذکر و قلت طعام و قلت کلام و دوام ذکر اسم ذات بر مطالعہ نفسی و اشبات و تہلیل
 لسانی و مراقبات از مراقبہ احدیت نامراقبہ لاتعین و اعتدال در نواقل عبادات و توسط ترک
 در مالوفات و تعمیر اوقات با وارد و اذکار کہ بحدیث صحیح ثابت شدہ اند و در دیگر طہار یا ضات
 شاکرہ مجاہدات شامیدہ امر میفرمودند مراد ازین ہمہ یادگیری و عشق الہی است کہ قطعہ علائق و
 محبت ماسوی اللہ حاصل شود و حسب جاہ و ریاست بالکل در دل نماند کہ پروردگار عالم عزائم
 شرکت خوش نمی آید حسب مضمون آیت شریف **اَلَا اللهُ اَلدَّيْنِ اَلْخَالِصِ حَقِّ تَعَالٰی جَلَّ شَانُہٗ** از
 بندگان خویش دین خالص میخواہند و ایضا فرمودند کہ در شریعت غزادای صلوٰۃ و صوم و زکوٰۃ و حج
 ادا کردن زکوٰۃ و بوقت حصول شرائط ادا کردن حج و اجتناب از گناہان کبیرہ و صغیرہ و استن جلال
 و پرہیز از حرام و دیگر منہیات و غیرہ کہ مقرر اند بر اینها عمل کردن برای نجات کفایت میکنند موافق
 فرمودہ حق تعالی **لَا یُکَلِّفُ اللهُ نَفْسًا اِزًا وَّ شَعْرًا وَّلٰکِن دَرَجَہٗ اَوْلٰیئِ بَغیر دوام حضور بذات
 الٰہی انجذاب حبی ذوق و شوق و جمعیت قلبی استغراق در مشہود خود موافق حدیث شریف **اَلْحَسَادُ**
اِنَّ تَعْبُدَ رَبَّکَ کَانَکَ تَدَاہٖ حاصل نمیشود **ملفوظ چهل و ہفتم** روزی این کمترین کمترین
 خادم دیرین بحفل قبلہ حاضرین غائبین حاضر بود کہ حضرت تلبیہ قلبیہ و روحی فرادہ بعد از فراغ
 صلوٰۃ عصر برای خواندن ختم خواجگان کہ معمول پیان نقش بندید یہ مجدیہ است نشستند در
 این اشاریک ن پونہ از خراسان برای زیارت حضرت حاجی الحرمین الشریفین جناب حضرت**

دست محمد صاحب بروالد مضمون الشریف و نورالدین مرقده المذیفة و رضی اللہ تعالیٰ عنہما از کمال خلاص
 حق بر مزار پر انوار سجده کرد و ملاحظه این حرکت حضرت قبله آوازی مهیب داد که سے بے بخت برائے
 حصول فیض برکت آمد و جزائی خیرے بڑی سجده کردن بر قبور حرام است پس از شنیدن او اس سفر
 بله زن مذکورہ ازین حرکت باز آمد و زیارت کرده دعا و فاتحہ خواست و رفت **ملفوظ چہل و ہشتم**
 روزی بحضور قبلہ انام در محفل عالی مقام حاضر گردیدم حضرت قبلہ قلمی روحی فداہ این حکایت بیان
 فرمودند کہ سلطان ابراہیم دہم غلامی خریدار داشت کہ چہ خوردی گفت ہر چہ سلطان داد باز گفت چہ
 نوشی گفت ہر چہ سلطان داد غرضیکہ ہر چہ سلطان اورا میگفت در جواب میگفت ہر چہ سلطان داد
 سلطان ابراہیم دہم صاحب فرمودند تو نیز چیزی از طرف خود بگو گفت چونکہ من غلام ہستم از طرف خود چگونہ
 چیزی بگویم پس سلطان ابراہیم دہم صاحب ازین کلام موثر عبرت گرفتند و فرمودند کہ اگر داند و در دل خود
 چونکہ من نیز غلام خداوند کریم ہستم پس این حکم رانی از طرف خود چرامی کنم ہمہ بادشاہی در گذاراشتم رہی شدہ
 یک بالش و آن بخورہ ہمراہ برد شخصی را دید کہ سنگ زیر سر کردہ خواب میکرد بالش بہمان جاگذاشتہ بالش
 ہر جا موجود است باز دیگر جائے شخصی را دید کہ بدو دست آب میخورد آن بخورہ رہمان جاگذاشت کہ آن بخورہ
 خداوند کریم ہمراہ دادہ است و ایضا فرمودند کہ نگاہ داشتن نسبت نقشبندیہ مجاہد بہ درین زمان فتن و
 اوان ابتلا و محن اینچنین مثال میدارد کہ شخصی در خانہ تیلدیان باشد و پارچہ خود را محفوظ دارد و ایضا
 مذکورہ تعلیم و تعلم در میان آمد فرمودند کہ کسی از پسر آہنگر پرسید کہ پار تو زود خواهد آمد یا بدیر گفت اگر
 تجیل کرد بدیر خواهد آمد و اگر دیر کرد زود خواهد آمد پرسیدند و چہ چیت گفت اگر جلدی کرد بعضی آہنگر زود
 بسبب ہوار راہ در جوال آتش پیدا خواهد شد و جوال را خواهد سوخت ضرور دیر خواهد شد و اگر دیر کرد آہنگر
 تمام مرده شدہ آتش در آن نماندہ باز بسہولیت تمام در جوال کردہ بی دغدغہ با آرام بخانہ خواهد رسید
 غرضیکہ طالبان و متعلمان را باید کہ اول کار علم و غیرہ بخوبی طور سخته بنیاد نہیند کہ باقی تعمیر بر آن سخته
 و اگر اول فاسد و خام بنیاد نہاد باقی خام خواهد شد و ایضا حضرت قبلہ سبق دوائر ولایت کبری جناب
 مولوی نورخان صاحب اعنایت فرمودند ایشان عرض نمود کہ قبلہ بسبب کثرت ورود اسم ذات و نفی و اثبات
 غصہ بسیار میشود فرمودند غصہ ترا خوار و ندر کریم برای خدا کن رہا از جناب مولوی صاحب موصوف عرض کرد
 کہ قبلہ در خاطر می آید کہ کسی طرف رقتہ ذکر حق تعالی غر اسبہ بخوبی کنم کہ در خانہ موجب غصہ و ضرر
 نہیں میشود فرمودند کہ اینچنین نباید کرد کہ طفلان تو صغیر اند و از علم بے بہرہ خواهند ماند و از یاد غصہ تو
 این سبب است کہ ترا عقل معاد است و عقل معاش نیست و ہر کس در این زمانہ حسب اغراض خود بلا لحاظ

شرع کار میکند و همین موجب غصه میباشد باز مولوی صاحب موصوفات نامس نمود که قبلاً هر چند که در ذکر
 اذکار زیاد می کنیم غصه زیاد میشود و اگر در ذکر کم می کنیم غصه کم میشود از زبان درافشان ارشاد فرمودند هر
 چیز که سفید باشد دروغ نمایان باشد و اگر سیاه است خونت هیچ داغ نیست و هیچ کس که در بیان معلوم
 نمیشود یعنی ورود ذکر اذکار تبارک و تعالی جلشانه موجب صدقائی دل است و فتنه خلاف شرع بر
 آن موثر شده سبب غصه میشود و بر دل مکر هیچ تاثیر نمیشود و ایضا حضرت قبله فرمودند که در خاطری
 آید که تمام کتب خانه باسم مبارک جناب حضرت مرشدنا و مولانا حضرت حاجی دوست محمد صاحب قبله
 بروالدات منجعه الشریف و نورالت مرقره المنیه در رضی اللہ تعالی عنہ در حین حیات خویش وقف میکنم و
 متولی هر سه فرزندان را میکنم درین کار سه فائده اند اول اینکه همواره ثواب باردار حضرت صفا قبله باشد
 و دیگر اینکه کتب از نازعه تقسیم و غیره محفوظ میباشد و نخواهند رفت که این کتب وقف اند در ملک بایان
 نیست پس نازعه نیز نخواهند که در دو سویم اینکه هر سه فرزندان فقیر حسب وخواه همیشه این کتب نفع خواهند
 گرفت **ملفوظات** درین محفل فیض منزل حاضر گردید در حضور فضیلت کور کور هر چه
 مولی است هم در دل حضرت قبله روحی فایده ارشاد فرمودند که نفع و ضرر منع و خطا
 عزت و ذلت صحت و عنت هر چیز که انسان را میرساند تقوی الهی است اگر چه بعضی امور را بحسب نیازها بنظری او
 آید و کس بحسب طین چونکه از حق تعالی اندیشه کن و زیبا اندوین مصلحت ثواب مکتوب با قدسی آیات جلد ثالث حضرت
 امام ربانی مجذالفت ثانی امام الشریعه و الطریقه و الحقیقه قطب المفقین حضرت شیخ احمد فاروقی سرسبز رضی اللہ تعالی
 عنہ این عبارات نشان فرمودند **عبارت مکتوب سی و هفتم** از اخبار پراگنده متوسلش نباشند و لذتگ
 نشوند هر چه زو جلیل مطلق جلشانه پیدا آید زیبا بود و اگر چه بصوت جلال نماید با فی الحقیقت حال باشد این
 سخن بر تقول محمول نباشد و بر تفوه صرف نشود که تمام حقیقت دارد و سر سر مغز است بگفتن و نشنیدن
 نیاید اگر در دنیا ملاقات میسر شود و فیها دالامعالمه آخرت نزدیک است بشارت الهی مع من احب و تسلی
 بخش مجور است **شیخ سعدی** علیه الرحمه این میفرماید بیات که گزیدت رس از خلق مرغی که
 راحت سار خلق نه رنج از خدا دان خلافت دشمن دوستی که دل هر دو در تصرف است و اگر
 نیز از کمان همبگذرد از کمان در بیت اصل خرد و ایضا فرمودند که این کلام فیض نظام حضرت امام از
 مجذالفت ثانی رضی اللہ تعالی عنہ و بیات شیخ سعدی علیه الرحمه ظاهر اسهل معلوم میشوند و کس حقیقت
 معنی از فهم و ادراک دور دراز اند **ملفوظات** **هفتم** روزی بحضور فیض کجور حاضر گردیدم در آنوقت
 تذکره شرک احمقی حلی در میان آمد حضرت قبله قلبی و روحی فایده این عبارات نشان فرمودند

عبارت تفسیر غریبی یَعُوذُونَ بِرِجَالِ مِنَ الْجِنِّ یعنی پناہ میگیرند بر مردانی
چند از فرقه جن این پناہ گرفتن بچند نوع بود اول آنکه هرگاه ایشان را مرضی لاحق بیشتر نسبت
میگردند که از اثر نظر جن است و برای جن طعامی و خوشبوی و دخنمی ساختن رود و مقامی که
حضور جنیان گمان میگردند نهادند تا این اثر را بطریق رشوت قبول کنند و از ایازای دست
براز شوند و آنکه در همتا مشکل عقده های لاهل نام آنها را بطریق ورد سخنان نار و بر صورت های
تراشیده که بنام آنها مقرر کرده بودند و بتان می نامیدند از فرقه نار و در ایازای قریباً پنجاه میگردند از زمین سیم
آنکه چون معرفت حوادث این ایشان را منظوری افتاد پیش کا همنان میگردند و از آنها پری خوانی می
کنانند تا جنیان حاضر شاه خبر دهند که فلان چیز چنین خواهد شد فلان واقع چنین چهارم آنکه هرگاه
در سفری در صحرا یا در منازل نافرودند بعضی کلمات استعانت و پناه جوئی بسران جنیان و
پادشاهان ایشان میگفتند تا از صدمه اتباع آنها در آن صحرا و در آن منزل محفوظ بمانند پنجم آنکه
بمطلب مدح و خوش آمد و دادن هدایا و نذر و اطعمه مرغوبه یعنی از جنیان را بخود مال میساختند تا در
اختیاج و عجز از حیلہ بشری از آنها کار بگیرند چنانچه مردم بن السائب از پدر خود که صحابی است روایت
کرده که ما باری در سفر بودیم عجیبی مشاهده کردیم که در بیابان گرگی آمد و یک گوسفند را از مردم شخصی گرفته برد و آن
شخص نام جتی را گرفته فریاد کرد که ای فلان زود برس که گرگ گوسفند مرا می برد بجز فریاد کردن و شنیدن
که شخصی میگوید ای گرگ گوسفند این را بر کن فی الفور گرگ گوسفند را باز آورده بر تافته رفت -
فَزَادُوهُمْ رَهَقًا یعنی پس زیاده کردند این آدمیان جنیان را نخوت و تکبر پس جنیان دانستند
که چون بندگان خدا در این امور بها محتاج میشوند و ما کارروائی ایشان میکنیم و بلا و مصیبت بار که
خداست تعالی بر ایشان فرستد ما دفع میکنیم ما را نیز نوعی از شکر است در کار خوانند که بخداست و اگر شکر
مستقله نیست لابد ما را علاقه فرزندگرتگی نسبت با و تعالی بی شبهه متحقق است که بندگان محض ابا اول
فرموده است پس ما بنده محض نیستیم و آدمیان دانستند که این جماعه شیب که کارروائی حاجات ما می کنند
در ربوبیت ما شرکتی دارند و بلا شبهه علاقه بندگی محض با خدا ندارند ایشان را پس خوانندگی یا بعد
تفویض خدمات از آن طرف است و الا ما را که در بندگی او تعالی با ایشان برابریم چرا محتاج ایشان
میگردیم پس این نوع استعانت و اعانت که در میان آدمیان و جنیان واقع شد موجب جرات
این تفاوت باطله گردید و لذا در حدیث شریفه از استعانت با جن مطلقاً منع فرموده اند و استاد
مده است که هرگز در سفر یا در بیماری ترس جن رود و بدایا که تعویذ یا سحر الهی نماید و اعوذ

بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ طه وقل رب اعود بك من همت الشيطان واعدوك
 رب ان يخصرن معونين يا امثال ذلك بخوان وگو یا اعدو بکلمات الله التامات کلمه با من
 شفا خلق بوی صحیح ضرری از طرف جن نخواهد رسید و نیز از ذبائح الجن منع شدید فرموده تا از انفس و
 در آن نام پیران سرداران جنیان مذکور است تحذیر نموده زیرا که اصل آفت شرکت با همین معاصی
 شده است و موجب فساد حال نوع انسان نوع جن هر دو گردیده **ملفوظ پنجاه و یکم** روزی
 این حقیر بر تقصیر بحضور حاضر بود در آنوقت غلام سرور خان صاحب مکمل دردی بحضور حضرت قبله قلبی
 روحی فداه عرض نمود که قبله مراد از اسم ظاهر و اسم باطن چیست که نزد اکابر نقشبندیه مجدی مسی
 بولایت علیا راست که ولایت ملائکه ملائکه اعلی است حضرت قبله بخواست فرمودند که مرمان از اسم
 ظاهر و باطن اسم الهی می فهمند که آمده است هو الاول والاخر و الظاهر والباطن نزد حضرت امام
 ربانی مجتهد الف ثانی رضی الله تعالی عنه مراد از اسم ظاهر اسما صفاقی باری تعالی هستند و از اسم باطن
 اسما ذاتی هستند گو یا بوقت مراقبه اسم الظاهر سیر سالک در اسما صفاقی هست و در وقت اسم
 الباطن سیر سالک در اسما ذاتی هست بعبار فرمودند که افسوس شما مردمان کسب نمی کنید و من باین
 ضعف و امراض گوناگون دائم المرض میمانم پس شما را تعلیم مقامات که میگویم محض تینا و تبرکامی کنم که چیزی
 از برکات و فیوضات این مقامات خواهد رسید **ملفوظ پنجاه و دوم** - روزی این کمینه
 درویشان بحضور آن واقف و قائل قرآن کاشف حقائق فرقان حاضر گردید حضرت قبله قلبی
 روحی فداه از کمال شفقت و مهربانی طریق ذکر و اذکار دوام حضور و شکر لطف و ضروریات و لوازیات
 و اسباب آن باین معاصی پر معاصی مخاطب شده ارشاد فرمودند و این عبارت خوانید **تذکره فہمائید عباد**
تفسیر غزیری **ذکر سمر دیک** یعنی دیدن نام پروردگار خود را بر سبیل دوام در هر وقت
 و هر شغل و همراه هر عبادت خواه در اشار آن خواه در اول و آخر آن خواه بزبان و خواه بقلب
 خواه بروح و خواه بسر و خواه بجنفی و خواه باخفی و خواه بنفس و خواه در روز و خواه در شب ذکر
 لسانی خواه بچهر باشد و خواه بخفی و نام پروردگار هم خواه اسم ذات باشد یا اسم شارت که هست
 یا اسمی از اسمهای سنی که او را مناسبت بانفس سالک و وقت و حال او بیشتر باشد چنانچه از حضرت
 شیخ ابوالنجیب سروردی بغدادی قدس سره منقول است که هرگاه طالب این راه پیش ایشان می آید
 اول او را بیک اربعین یاد او حتم امر میفرمودند و من بعد او را بحضور خود نشاندند و در نام حسنی
 بروی میخواندند و نظر خود را بر چهره او می دوختند اگر به یکی از اسمائے الہیہ او را بغیری چهره او را

پیا پیش می فرمودند که فتح تو بر این اسم خواهد بود و او را ذکر آن اسم تلقین می نمودند و اگر هیچ یک از این
 اسم را در انگیری در چهره و آنز عاچی پیدا نمیشد میفرمودند که راه ابرایش گیر بکار تجارت و زراعت
 و حرفت مشغول باش که استعداده سلوک راه قربت جذب نماید و خواه اسم پروردگار محض تنها
 باشد یا در ضمن تحلیل که نفی اثبات است یا در ضمن تسبیح و حمده و تکبیر و لا حول و دیگر اذکار مسنون باشد
 خواه کیفیت ذکر یکضربی باشد یا در ضربی فصاعداً و خواه با حبس نفس و خواه بی حبس نفس خواه بارین
 برنج و خواه با برنج و خواه سه رکعتی و خواه هفت رکعتی و خواه با شراط عشره که شاد و مد و تحت فوق
 و محاربه و مراقبه و محاسبه و مواظظه و تعظیم و حرمت است و خواه بدون این شراط الی غیر
 ذلك من الخصوصیات التي يتوسطها الماهرون من اهل الطرائق و تعیین احد الشقیین
 ازین خصوصیات مذکوره مفوض بدین شیخ و مرشد است که بحسب حال هر چه را صلاح دانند تلقین فرماید و از
 خصوصیتی بخصوصیتی نقل و تحویل کند چنانچه در آیت دیگر فرموده اند فاسئلوا اهل الذکر ان یتعلموا
 تعلمون اهم الممات آن است که هیچ لمحوبه هیچ نفس غافل نباشد و هیچ شغل و عمل ازین یاد باز نماند چنانچه در
 آیت دیگر فرموده اند لا تلهیهم تجارة و لا بیع عن ذکر الله و اگر خوف آن باشد که بسبب شغل عملی
 از ذکر حق باز خواهم مانا پس آن شغل و عمل را از خود دور کن و تبتتل الیه یعنی منقطع شو از هر عملی
 که ترا از یاد حق باز دارد بسوی پروردگار خود بیا و کردن او تبتتلا یعنی بطریق قطع کردن علاقه
 آن عمل و آن شغل از طرف خود یا اختیار زیرا که بدون قطع علاقه آن عمل و آن شغل از طرف خود منقطع
 شدن بسا اوقات ظلم و نامشروع میشود مثلاً تو که بی قطع علاقه تو کبری از خدمت آقا که خود
 بازماند و منقطع شود یا مری قطع علاقه نکاح از صحبت زن و خاطر جوئی او و کسب تان و نفقه او
 منقطع شود و بازماند علی هذا القیاس و برای اشاره بسوی این قیام لفظ تبتتلا را آورده اند
 زیرا که منظور بیان این نوع انقطاع است که بقطع کردن آن علاقه حاصل شود نه تا کسید
 انقطاع تا تبتتلا به فرمانی و فائده این قطع و تبتل اول در عین ذکر است که خطرات ماسوی الله در
 خاطر خطور نکن و غرضیکه از ذکر است حاصل آید و در صورت خطرات ذکر ذکر نمی ماند و موجب توجه
 خالص به ذکر نمیشود و تا جانب قرب را متمم کرد و دوم در بقای اثر ذکر است که بسبب توجه مفطر بامری
 اثر توجه بامر سابق محو میگردد و مثل خطرات دیگر این کار میشود سوم در تمام عبادات قرائع خاطر شرط است
 علاقه داشتن با خلق شاغلی است قوی چهارم موجب خلاصی از گناهان بسیار بد باشد مثل سیاحت
 و بویوت و خوشامد و دیدن منکرات و بداعات و متاثر شدن بصحبت های بد و بچشم نفی محبت ماسوی الله

بیناید چنانچه ذکر محبت او تعالی را در دل می افزاید پس حکم تنقیه دارد قبل از استعمال داروی صحت
 که شرط است در اینجا باید دانست که تبذیل و انقطاع از علائق دنیوی در ابتدا ذکر و سلوک شرط است
 و در انتها که قوت جمع در میان استغراق و اختلاط بهم میرسد شرط نیست بلکه اختلاط بهتر از تبذیل میگردد زیرا
 که باعث تعلیم و تعلم و تادیب و تادب و ارشاد و نصیحت در رعایت حقوق و موجب حصول ثواب عبادت است
 که موقوف بر اختلاط اندر مثل عیادت مریض و تشییع جنازه و اعانت اهل حاجات و برآقارب و
 تواضع و سب و تحمل بر جفای خلق و خدمت مساکین و اصدیات و سبب کسب مال برای صدقات و
 انقادات خیر و تعمیر مساجد و ریاضات میشود و بعضی از فقها و اذکرا سبب بیک را بر ادای تکبیر
 تحریمه و تبذیل را بر رفع یدین حمل نموده اند زیرا که هر دو دست برداشتن در اول نماز اشاره
 است بآنکه من از هر دو عالم دست برداشته مشغول بپاد خدا شدم و بعضی از صوفیه تبذیل را به
 نفی ماسوای الله در وقت ذکر حمل نموده اند و طریق این تبذیل آن است که در خانه تاریک بنشیند
 خود را به سجده چشمان خود را بند کند و زبان را ساکت دارد از غیر ذکر در وقت خلومعه گرسنگی
 نمایا مانی افراط و بیدار ماندن اختیار کند و تقلیل طعام لازم شمارد که این هر دو را در تنویر قلب
 و خلی تمام است زیرا که تقلیل طعام خون دل کم می کند و بیدار ماندن پیه دل را میگذارد و شخصی را
 متعهد خود گرداند که ضروریات قوت و پوشش را سرانجام دهد و در قوت احتیاط کند که از وجه حلال
 باشد و با دایمی فرائض و رواتب و ذکر و اتم مشغول شود با استقبال قبله و طهارت و حضور در
 اول بزبان ذکر گوید تا آنکه حرکت زبان ساقط شود و بی اختیار بجز جاری گردد بعد از آن بجز
 دل ذکر گوید تا آنکه حروف هم در میان نمانند و محض معنی در ذمین را سخ گردد بعد از آن شمار منقطع شود
 ذکر حالتی گردد از حالات دور این وقت محبت قویه حادث شود و نام کور را اصلا فراموش کردن نتواند
 باز غیبت از جمیع اشیا ظاهر و باطنار و آرد تا آنکه از نفس و صفات نفس خود نیز غائب شود و در
 مرتبه راقرب نامند باز نوبت بآن رسد که از ذکر نیز غیبت رود و محض شهودند کور باقی ماندند
 سرخ فنا است بعد از آن انصالی بی تکلیف و بی قیاس با محبوب خود حاصل شود و بقا همین است
 و درین مرتبه او را شاه دولی و واصل خطاب توان داد و سابق ازان طالب و مرید و شوقین و پیوسته
 توان گفت **ملفوظ پناه و سوم روزی در محفل فیض بمنزل حاضر شدم حضرت قبله قلبی و رو**
فاده بمولوی محمد نور الحق صاحب شاهی پوری مخاطب شده ارشاد فرمودند که درجه ولایت فقیه
حاصل کردن در این زمان بر آفتان بسیار مشکل است که شرائط و ولایت از اکل حلال و صدق

مقال وغیره از صحیح وجه بیسری آینه چنانچه حضرت امام ربانی مجدد الف ثانی رضی اللہ تعالیٰ عنہ می
فرمایند کسیکه در ہندوستان اگر بے وضو قلبہ رانی کرد از طبقات بیرون نمیشود پس ازین سخن باید فهمید
اگر ما بندگان را ایمانی عامیان مثل قلبہ ران حاصل آید بسیار غنیمت است ہم درین معنی فرمودند کہ
روزی حضرت قبلہ عالم قطب نامان مرشدی ام حضرت حاجی دوست محمد صاحب قدس مہر و برد
مضجعہ از شاد فرمودند کہ بوقت سفر عرب در جارسیم کہ پشتہائی ریگ بودند در صحیح آبادی نزدیک نبود
و نہ کدائی شخص دیدہ میشد و در آنجا تا اثرات عجیبہ و برکات غریبہ ظہور کرد دیدنار حیران شرم کہ خدایا
چہ معاملہ است کہ نہ کدائی شخص بابرکت و اہل نسبت دیدہ میشود و نہ کدائی مزار پیدا است در آن
پشتہ ہا گردیدم چہ می بینم کہ در ریگ شخصی ژولیدہ سر شوریدہ حال دیدہ پارجات پشتون افتادہ
است پرسیدم کہ کستی و چہ حال داری گفت کہ شخصی از مریدان حضرت جی پشادوری ہستم وقتیکہ مرا
ازادہ حج بیت اللہ شریف در دل او افتاد حضرت جی مرا فرمودند کہ ترا اجازت طریقہ دادم من عرض کردم
کہ درین لیاقت قبول این امر نیست و عطیہ شیخ را رد کردم حالانکہ شنیدہ ام کہ حضرت جی وفات کردہ اند
من در غم افتادہ ام کہ چرا اجازت شیخ را رد کردم و عطیہ او را قبول نکردم و ایضا حضرت قبلہ فرمودند کہ حال
من اینچنین است کہ شیخ مراد را بنجان نشانندہ اند و این منصب را تفویض فرمودہ اند و از قصہ آن بزرگ شہر
رفتمہ ام و حضرت شیخ من نیز بنفس خود بہین طرز دعوی می کردند **ملفوظ پنجاہ و چہارم** روزی بعضو
ر از حضرت قبلہ قلبی و روحی فداہ حاضر گردیدہ عرض کردم کہ قبلہ در صلوتہ تہجد چہ قدر قرأت خواندہ
بود از لسان گوہر نشان بیان فرمودند کہ در طریقہ ما عالیہ نقش بندیدہ مجددیہ پیران کبار علیہم
سمنوان سورۃ ہامی طویل طویل میخوانند مثل سورۃ یسین و سورۃ محمد و مانند آن و روبرو کے
من احتقر این عبارت خوانند **عبارت تفسیر شریفی** و در حدیث شریف وارد است
ہر کہ در تہجد آیت در دو رکعت بخواند او را از غافلان نمی نویسند و ہر کہ صد آیات در چند رکعت
خواند او را از عابدان نمی نویسند ہر کہ ہزار آیت بخواند او را از زاہدان عمدہ مینویسند و در بعضی روایات
وارد است کہ ہر کہ پنجاہ آیت از قرآن در تہجد بخواند روز قیامت با او قرآن خصمی نکند و الا قرآن با
طبع و جہدال نماید کہ مراضیح داشتی و حق تلاوت من ادا نکردی و در بعضی احادیث وارد است کہ
ہر دو آیت آخر سورۃ بقرہ در نماز تہجد بخواند او را کفایت میکند و نیز در حدیث وارد است کہ روز
قیامت صلی اللہ علیہ وسلم اصحاب خود را فرمودند کہ آیا از شما نمی تواند شد کہ سوم حصہ قرآن شہر
نہدہ باشید صحابہ رضی اللہ عنہم عرض کردند کہ یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم خواندن سوم حصہ

قرآن هر شب بسیار دشوار است از که قیوانا نشاء فرمودند که سوره قل هو الله احد بار سیدم حضرت
قرآن است در ثواب اگر این را بخوانی ثواب خواندن بیوم حصه قرآن شمار حاصل شود و لذت اکثر
مشائخ خواندن این سوره را در نماز تہجد معمول داشته اند و این را چند طریق است اول آنکه بعد از سوره
فاتحه در هر رکعت سه بار این سوره را بخواند دوم آنکه در رکعت اول دو آیه بار خوانند و بعد از آن یک
یکبار کم کنند تا آنکه در رکعت آخر که دو آیه هم است یکبار خوانده شود سیوم آنکه در رکعت اول یکبار
خوانند و در هر رکعت یک یکبار بیفزایند تا در رکعت آخر دو آیه بار واقع شود اما نزد فقہا این طریق مقبول
نیست زیرا که رکعت دوم از رکعت اول درازتر میگردد و این ترک اولی است و بعضی از مشائخ در هر
رکعت سوره منزل را با سوره اخلاص ضم کنند و از حضرت خواجہ عزیزان قاری سر ستره کہ سر حلقه گروه
نقشبندیہ نقل منقول است کہ باران خود را بخوانند سوره یسین در نماز تہجد میفرمودند و اثرشاد میگردد
کہ چون درین نماز سه دل جمع شود مطلب حاصل گردد دل شب کہ بعد از نیم شب است و دل قرآن
کہ یسین است و دل مرد با ایمان کہ پراز ایمان است **ملفوظ پنجاه و پنجم** روزی بجنسور فیض گنہ
حاضر گردیدم در آنوقت حضرت قبلہ قلبی روحی قارہ بخادمان حاضرین را نصائح آداب و غیرہ بسیار
میفرمودند بعد از آن باین معاصی پر معاصی مخاطب شدہ ارشاد نمودند کہ در ویشان این زمان
بمراہ نان ادام طینی و اچار میخورند اگر باین نیت کہ اینہم یک سمرہ ادام است کہ ہمراہ نان خوردہ
میشود جائز است بمصداق حدیث شریف ذیل عن جابر بن النبی صلی اللہ علیہ وسلم سأل
اہلہ الا ذم فقالوا ما عندنا الا خل فذاعابہ فجعل یا کل بہ ویقول نعم لا دام الخ
نعم لا دام الخ رواہ مسلمہ و اگر بخوبی حواظ نفس میخورند کہ اشتمہ از یادہ شود و از خوراک نیز
تر خوردہ میشود نا جائز است و ہم در این معنی فرمودند **لا یجمع بین الیاد اہین** زیرا کہ دو قسم ادام
نان خوردن در طریقیہ صوفیہ جائز نیست و نیز از جملہ آداب طعام فرمودند **ولا یلتظر الیاد اہر**
صوفی را باید وقتیکہ نان بدست آید بلا فرصت بخورد و انتظام طرف ادام نکند
ملفوظ پنجاه و ششم روزی بجل فیض منزل حاضر گردیدم در این اثنا جناب حاجی حافظ
صاحب ترین نیز حاضر حضور آمدند حضرت قبلہ قلبی و روحی قارہ باو شان مخاطب شدہ ارشاد
فرمودند کہ در مراقبہ چیزی تاثیر معلوم شایخ صاحب موصوفت عرض کردند کہ قبلہ تاثیرش
است و لکن تا وقتیکہ در نماز انقاء شریف بجز در حضرت قبلہ تاثیر میدیاشتم تاثیر و فیض معلوم میشد
و وقتیکہ از بنجانہ خوش میروم تاثیر کم میشود بلکہ هیچ تاثیر معلوم نمیشود حضرت قبلہ این عبارت فرمودند

ملفوظ من عین العلم بعین فی باب الساج فی الایمان فی المعیشۃ ۱۲

بابت مرجع البحرین انس رضی اللہ عنہ گوید کہ همان روز کہ آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم از
 بیارت و آفتاب جمال سے در پرده شد حال ما متغیر شد و پیش و طہائے ما پرده فرومشت
 سر رشته شناخت از دست رفت و نور یقین روی در انطفانہا **۵** رہ ندریم چو برفت
 نظم صورت دوست **۶** چو چشمی کہ چرخش ز مقابل برود - ازین بالاتر - و باریکتر سخن دیگر
 است کہ خطلمہ رضی اللہ تعالیٰ کہ اورا خطلمہ انجیل گویند کاتب وحی آسمانی بود بشکایت حال
 پیش ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ آمد و فریاد برآورد کہ **نَاقِقَ خَطْلَمَةَ مِنَ خَطْلَمِهِ** یعنی خود را از مخلصا
 پتہ اشتم اخروی منافق صفت برآمدش بازبان و ظاہرش با باطن یکجا نیست و عالش برنج
 تقامت نہ ابوبکر گفت حاش اللہ آخرین چہ سخن است و چہ میگوی و کیفیت حال چیست و مقصود
 گفت وقتیکہ در حضرت رسول با شیم صلی اللہ علیہ وسلم و جمال دی رامی بینیم و سخن ویرا بشنویم نور
 من چنان جلوہ گر شود گویا حقیقت را چشم سرمی بینیم و بہشت و دوزخ را مشاہدہ می کنیم باز چون
 پیش وی بیرون رویم و با اہل و اولاد داخلات نمایم و بر اسباب آلات نظر انگنیم حال بگرد و سر
 نمود و بسیاری از آنچه یاد بود فراموش گرد و بگر کہ ابوبکر صدیق کہ اول مومنان و بہتر صدیقانست
 بر آن چہ میگوید گفت ای برادر تو چہ گوی کہ ما را نیز حال ہمیزین منوال است پس خطلمہ یا
 بگرد مشہد حضور کہ عبارت از مجلس پرنور سید کائنات است صلی اللہ علیہ وسلم حاضر آمدہ
 ال را با حضرت عرض نمود فرمودم نخور و اندیشہ کن کہ حقیقت حال و خاصیت غیب و حضور ہمین
 است اگر دلم برین حال باشی کہ در حضرت می بینید حقیقت را بمعانہ دریا بید و بالائیکہ مصافحہ کنید
۷ اگر در پیش بریک حال مانی **۸** سر دست از دو عالم بر فشانندی **۹** دی بر طارم اعلیٰ نشینیم **۱۰**
 بہشت پائے خود نہ بینیم **۱۱** اکنون معلوم شد کہ احوال اصحاب کہ مقربان در گاہ و سر حلقہ عارفان
 ہا نا بحسب غیبت و حضور نور نبوت متغیر و متفاوت بود چہ جائے دیگران **۱۲** ملقوطی سجاہ و
 ہم - روزی این بندہ خاکسار در حضور آن مقبول در گاہ پروردگار بوقت تہی حاضر شد غلوہ بود
 ہی از خادمان فیض اندوزان حاضر نبود فدوی را قریب نشانده ارشاد فرمودند کہ نسبت
 ان عالیہ نقشبندیہ مجدیہ بر جوش و خروش و آہ و نعرہ موقوف نیست بلکہ نسبت چیزی با یک
 کہ کسی را میرسد مثل باد صباہ صبا بسوی مدینہ رو کن ازین غلامی سلامی بر خوان **۱۳** ہم برین
 بیان فرمودند کہ حضرت فانی فی اللہ خواجہ محمد باقی باللہ صاحب وقتیکہ در مدلی تشریف آوردند
 ان آن دیار پیری خود در گذار شتم دیدی حضرت ایشان اختیار نمودند و شرف اہالی مدلی تا حال

این زمانه بیاس اوب بقلب غریب نواز یاد میارند روزی جناب مکرّم از حلقه سر بر آورده
فرمودند که کسی شخص بیگانه در این حلقه ما موجود است که القاف فیض نمیشود و میدان درویشان
که شریک حلقه بودند تا با یکدیگر دیدند و گفتند که در میان ما یان، هیچکس بیگانه نیست چنان شریک
الامر شخصی بیان نمود که قبله عالم روز چادر بر او خود بر سر کرده ام که در میان ما و او شان خانه واحد
است و لکن بر او من داخل این طریقه نیست ارشاد فرمودند که زود تر این چادر را بیرون حلقه اندال
حسب فرموده انداخته شریک باز متوجه فیض شدند فی القواف فیض جاری گشت پس حضرت
قبله فرمودند که ازین سخن باریک باید فهمید که احوال درویشان این زمانه بالکل بر عکس شد است
محنت و کثرت ذکر کما حقّه نمیکند و در حلقه که می آیند بیگانه و ارمی نشینند با وجود اینهمه قصور اعمال
افعال از فیض حضرت مرشدنا و مولانا حضرت قبله حاجی دوست محمد صاحب قریه تیره و برود
هر کس بحسب استعداد خویش بهره می برد اینهمه فیض و تصرف پیران ما است **ملفوظ پنجاه و هشت**
روزی در محفل فیض منزل حاضر گردیدم درین میان جناب حاجی حافظ محمد خان صاحب ترین هم
خدمت فیض در جوت حاضر گردیدند حضرت قبله قلمی در جی فداه بادشان مخاطب شد ارشاد فرمودند
که کتب بینی برای انسان نعمت عظمی است و لکن کار سلوک بغیر حصول باطن و دوام کثرت ذکر حاصل نمیشود
حالا سبق شما بر مراقبات مشرب اند باید که بنهزار ذکر اسم ذات بر لطیفه قلب و یک هزار بر لطیفه روده
یک هزار بر لطیفه سر و یک هزار بر لطیفه حنفی و یک هزار بر لطیفه خفی و دو هزار بر لطیفه نفس و یک هزار بر قابله کل دوا
هزار ذکر اسم ذات در شبان روزی خوانده باشند ازین کم نکنند هم در بعضی بیان فرمودند که حضرت
مولانا و مرشدنا حاجی دوست محمد صاحب بر دالته مضححه الشریف و نور الله مرقدہ المنیف باطن
فرمودند کسیکه دوازده هزار ذکر اسم ذات را تبصیح نیت مداومت نموده او صاحب اللفظ است هر چیز را که
او میخواهد می یابد و ایضا ارشاد فرمودند که حافظ القرآن اگر باخلاص نیت خالصاً لوجه الله قرآن
میخواند غنا و رغبت اوست **ملفوظ پنجاه و نهم** روزی بحضور عالی حاضر گردیدم در آن وقت
یک خط از بند ربیبی رسید ملا فقیر محمد صاحب خروٹی سوداگر نوشته بود که امسال گرانی غله
گذشت و از هر طرف و جوانب نزدیک و دور صدق و فحط سالی می برآید و امسال چند هزار روپا
جنس انگوزه خرید کرده از عرصه برای فروخت در بمبئی آورده ام تا حال تحریر هیچک از آن بفروخته
نرسیده از نقصان عظیم خوف است دیگر این که در شهر بمبئی مرض جدید ظهور کرده است که بالاول
ساقی دانه پیدا میشود و آس آن بالا میرود بعد از چندین ساعت مریض از در فانی بدار جاودا

است مینماید از ترس این مرض چهار پنج کله به باشندگان بمبئی شهر خود را گذاشته با طراف با شناخته آنها قلند را
 ندعاده اما میدارم که از دعا غیبی این خادم را فرمودش نفرمایند و برای خواندن و رومی عطا سازند که
 این امورات سخت مفید شود حضرت قبله قلبی و روحی فداه باین خادم دیرین مخاطب شد از شاد فرمود
 در جواب این بنویس که اکثر اوقات کثرت استغفار و در سازند برای جمیع امورات و همت مفید
 باشد که خود حق تعالی عزرا سیمه میفرماید نقلت استغفرا و اذ بکم ان الله کان غفارا لا یسرسل
 السماء علیکم قذرا لانه لا یمیددکم باموال و بنین و یجعل لکم جنات و یجعل لکم انهارا
 لکم لا ترحون لله وقاراه و ایضا فرمودند که بزرگی بود بسیار مردمان نزد او شان می آمدند و
 در عار و طیفه نمی بودند هر کس را برای هر حاجت خواندن استغفار تا کید میفرمودند یکس و در شخصی عرض
 حضور برای جمیع مطالب و مرادات و مقاصد همین روا استغفار میفرمایند فرمودند که اگر بغیر استغفار هیچ
 آید که برای حل مشکلات و همت در این مفید شود موقوفه شخصتم روزی بوقت تهر بخد مت اقدس
 هر کردیم خلوة بودیج یکی از خادمان و در ویشان خانقاه شریف حاضر نبود این عاصی بر معاصی
 پ خود نشانده از کمال مهربانی و شفقت ارشاد فرمودند در کتب ها که نوشته اند قنار فعلی و قنار
 قی و قنار ذاتی حاصل شود و عمر نوح اگر داده شود تا هم خطره غیر در و خطور نکند مراد از این است که
 تکالیف و مصائب که از جهت جهانداری می رسند و بحسب ظاهر از جهت بشریت مشغول بشوغل
 می آید باشد و لکن در کارخانه او که یاد آلهی است که مراد از ملکه محض و راست خلل اندازد و مانع نشود
 ۶- خاشاک نیز بر سر دریا گذر کنند و ایضا فرمودند پیران این زمانه که پیری اختیار میکنند و
 را مردمان بنمایند اگر انیکار باین خیال اختیار کرده است که فلان امیر یا فلان رئیس یا فلان سواگر
 و بیخ من شود که نفع دنیاوی از و حاصل آید پس در مذنب صوفیه صافیة شرک علی است چرا که رازق
 خدا هست و این تکیه بر غیر او کرد و اگر پیری با اعتبار این میکنند که من صاحب فیض هستم و دیگران
 یاب کنم این را هم در طریقه پیران کرام علیهم الرضوان شرک جلی میگویند چرا که می افیض ذات حق تعالی
 باین برکس او جان خود را تصور ساخت و آنچه بزرگان اهل تصوف صاحب نسبت نوشته اند
 طریقه میکنند مراد دیگر است یعنی میدانند که حق تعالی ما فیضی عطا فرموده است که هر وقت از
 نزد مثل میزاب و رانیکان می رود پس میخوابند و جستجو مینمایند که مردمان ازین نعمت عظمی فیضاب شوند
 یا ال مردمان میکنند و توجه فرموده القاف فیض در قلوب مردمان میفرمایند و در فیض آن بزرگان
 است و واقع نمیشود تمثیل چنانچه وقت بارش باران آب از میزاب میریزد بر زمین و بعضی مردمان

اہل خانہ ظروف ہاوس ہوا برای پر شدن از آب زیرین می نهند و قلیکہ پر میشوند با آب میزاب بر زمین می آید مانند اول و بیچگی و تصور در آب میزاب واقع نمیشود مثال دیگر اینکه عادت است قلیکہ بارش باران بر کوه می بارد ہمہ آب کوه جمع شدہ از درہ کوه بیرون می آید و زمین زیرین دامن کوه را سیراب میسازد پس مراد از اہل کمال درہ کوه است و بارش باران کہ مراد فیض الہی است از توسل ایشان جاری شدہ زمین دامن کوه را کہ مراد مردمان اند فیضیاب میکند مولانا روم صاحب نیز در این معنی فرمودہ اند **۱۵** او بجز نائی و ماجزئی نیمہ اودی بی باو بابی وی نیمہ فی کہ ہر دم نغمہ آرائی کند فی الحقیقت از دمی نائی کند **ملفوظات شصت و یکم** روزی بندہ در حضور والا حاضر گردید در آن محفل جناب قاضی عبدالرسول صاحب نیز حاضر بودند بخدمت حضرت صاحب نسبت این مختصر عرض نمود کہ قبلہ ایشان ملفوظات و مکتوبات و دیگر نصائح و حالات و غیرہ حضرت قبلہ جمع اند حق تعالی ایشان را جزا بخیر و ہاد کہ برآمد مان بسیار احسان کردہ و منت نہادہ است حضرت قبلہ ز کمال کسر نفسی ارشاد فرمودند کہ من چه باشم و ملفوظات و مکتوبات من چه باشند بعد گذشتن یک لحظہ بہ بندہ مخاطب شدہ ارشاد فرمودند این نصائح فقیر کہ شما جمع نمودہ اند اگر این کار محض برای نفس خود کردہ است پس برای شما نجات است و اگر باینخیال محنت کردہ نوشتہ اند اوقات غریزہ خود را صرف کردہ اند کہ دیگر مردمان را نیز ازین فائدہ حاصل شود پس این خیر شما است کہ از شما جاری میماند در این موقع عرض کردم کہ قبلہ اگر این اوراق را بہ نظر کیمیا اثر ملاحظہ فرمایند پس برای بندہ سند خواهد بود فرمودند کہ قاضی قمر الدین صاحب عنقریب ارادہ آمدن در خانقاہ شریف میدانند از او شان صحبت بکنانید بعد از آن بیاس خاطر تو من نیز ملاحظہ خواہم کرد پس حسب الارشاد صحت کنانیاہ شد روز یک عرضی باینمضمون نوشتہ **قربانت شوم** آنچه از نصائح آن قبلہ عالم جمع نمودہ ام موجود ارشاد والا از قاضی صاحب صحت کنانیاہ ام اگر از نظر فیض اثر آن قبلہ قلبی روحی فایزہ بگذرند پس عنایت است و آنچه باقیست آنرا نیز بعد تکمیل بخدمت قدس حضرت قبلہ پیش خواہم نمود **۱۲** پس این عرض ہمراہ کتاب شامل کردہ بارت شخصہ پیش حضرت قبلہ فرستادم و خود بسبب شرم حضور حاضر نشد چونکہ طبیعت مبارک در آنوقت علیل بود این عبارت بر پشت عرضی از دست مبارک بخط شریف خود تھیر فرمودند تبرکاً اندراج بینمایم عبارت حضرت قبلہ **لعینہ جناب من فقیرا از پیری روز** در مسرودہ تمام بدن عارض ہمہ وقوہ از فقیر رفتہ است اگر او تعالی شانہ قوت داد دیدہ خواہد در نیوقت معذہ و فرمایند **۱۳** و قلیکہ حضرت قبلہ راحت حاصل گردید باز کتاب پیش نہادہ شد

بلکه زکمال هر بانی ملاحظه فرمودند و قتیکه بر ملاحظه هیچم رسیدند و با بطریق اصلاح از دست
 مبارک بخط شریف خویش بر اصل نسخه قلمی دستخط فرمودند بعد ملاحظه کلمات دعایه بر زبان مبارک
 زدند که حق تعالی شمار جزا خیر باد پس برای شما اینهم عبادت است ارشاد شده که این را نزد خود
 در بعد از آن دیگر عبارات که جمع کرده میشوند نیز شامل نمایند باز فرمودند که راین مان بر آفتنان مان بر قرآن
 همی حدیث شریف عمل نمیکند و موقوفات و مکتوبات را چه کنند و ایضا فرمودند شمار را باید که باز
 مراقبه و تئیب چیزی همواره شاغل باشند که حالاً وقت وقت کار است که صحت و جوانی است در
 پیری بجز اخسوس نماز بر اوقات گذشته هیچ بدست نخواهد آمد و دایم ترا از گنج مقصود نشان
 که ما ز سپیدیم تو شاید برسی و ایضا فرمودند که حضرت مرشدنا و مولانا جناب حضرت حاجی مستجاب
 صاحب قدس سره و برود مضعه بارها میفرمودند که انسان را باید که همواره بر قلب بسیار ذکر کند بکن
 حتی که بمیرد در آن ذکر هم در معنی فرمودند که حکم حدیث جد و ایمانکم بقول لا اله الا الله هر وقت
 تجدید ایمان باین قول باید کرد و دست ذکر کن ذکر تا ترا جانست و پاکتی دل زد که رحمت است
 فرمودند هر وقت در خوشی و گرسنگی الله الله بگو و این کس این وقت است که در فرصت و
 خوشی خدا را یاد کند برای دیگر عبادات وقت است چنانچه رکوع را وقت است نماز را وقت
 است نه برای ذکر که او دائم باید کرد ۱۲ فرمودند اگر شکلی پیش آید آدمی بصدق نیت توبه کرده
 زاری و نیاز کشائش آن از خدا خواهد خداوند کریم آن مشکل آسان کند فرمودند تا تاثیر نیست
 که محبت عبادت زیاده شود از نماز و غیره در فوت عبادت و صدق عصیان بنجیرگی و غم حاصل
 شود ۱۲ فرمودند و قتیکه بنده صفات و افعال از خود مسلوب اند و سپرد و نسوب بخدا کند پس
 زان هر نیکی که کند در دل او هیچ نمی آید که من میکنم چنانچه خادمی از اجازت مولانا خود چیزی
 قسم میکند در دل او هیچ خیال نمی آید که من میدهم بلکه از طرف مولانا خود می داند و نظر او
 سکین تصور کند ۱۲ فرمودند رابطه مصلحت برای آنست که بر بزرگ ناله فیض جاریست هر گاه با
 رابطه حاصل شود ضرر از آن ناله فیض بهره مند میشود ۱۲ فرمودند در قرارت قرآن مجید طرف
 حقیقت قرآن فیضان او لحاظ باید کرد و در نماز در قرارت لحاظ فیض قرآن و در رکوع و سجود
 لحاظ فیض رکوع و سجود در تشهد لحاظ فیض او باید کرد ۱۲ فرمودند بولوی نور خان صاحب
 لکن تمام مخلوق جمع شوند برای ضرورتی ضرورت نخواهند رسانید و اگر جمع شوند برای نفع تو هیچ نفع خواهند
 نمایند فرمودند لطیف اکثر تنازعات دین دنیا از حجب جاه و ریاست اند که صادق مصدق

فرموده حُبِّ الدُّنْيَا رَأْسُ كُلِّ خَطِيئَةٍ چنانچه تنازعہ لازمہ بیان اہل سنت و جماعت در باب
 امداد اولیاء کرام والا بچس از اہل اسلام قائل نیست کہ انبیاء علیہم السلام و اولیاء اللہ استقلالاً
 ضار و نافع اند اگر مستند سبب مستند و انکار سبب ایشان محض خالی از عناد نیست چرا کہ در
 ہمہ کار عادت اللہ جاریست کہ سبب سبب باشد ۱۲ فرمودند مولوی نورخان صاحب کہ اگر ضرر
 دنیا ترا از کس سد نفع عقبا باشد و اگر نفع دنیا رسد نفع دنیا نیز بہتر است تو خاطر جمع باش بہر
 دو حال تو از نفع خالی نیستی ۱۲ فرمودند کہ مولوی حسین علی صاحب بیان کرد کہ در تعلیم قناعت
 قلب بیشو باو نشان فرمودند کہ نقصان در نیت باشد والا تعلیم ہم نسبت ما و موجب ترقی نسبت
 ما است ۱۲ فرمودند در حق جناب حضرت صاحبزادہ مولوی محمد سراج الدین صاحب مدظلہ و
 عمرہ و شراہ کہ پسر شیر است شیر خواہ شد فرمودند کہ بجا رفتن ران نشسته بین یعنی کار خود فرمودند
 بمولوی حسین علی صاحب کہ شمار مسائل یادنی باشند و وجہ آنست کہ شمار اخیال عمل نیست
 مراخیال عمل باشد تمام مسائل ضروریہ دینیہ یاد اند ۱۲ فرمودند روزی وقت قبلولہ رو قبلہ
 کردہ خواب کردند و ارشاد شدہ کہ وقت خواب ذکر شروع باید کرد فرمودند بارہا بوقت بندش
 باران مردم کفری و غیرہ را کہ شمار تمام یکجا جمع شدہ بصدق نیت از گناہان گذشتہ توبہ کنید و
 بدرگاہ خاوند کریم زاری و نیاز کنید انشاء اللہ تعالی باران کشادہ خواہ شد ۱۲ فرمودند از
 رسوم مردم و خرچ بر شادی حسب رسوم مردم پرہیز باید کرد ۱۲ فرمودند قبل اوان نظام نزو پیر بودن
 ضرر نیست ۱۲ فرمودند سوال خفی از سوال جلی بدتر است کہ در سوال جلی ذلت نفس است و در
 سوال خفی نفس بر غرور خود میماند بلکہ احسان بر مسئول عنہ ظاہر کند چنانچہ پیران این زمانہ کہ ظاہر
 افادہ مردم میکنند در اصل غرض دیگر باشد ۱۲ فرمودند بارہا بمولوی نورخان صاحب کہ تحلیل اسم ذات
 بسیار کن کہ وقت نزع بجز کلمہ طیبہ صحیح کتاب تدریس و آشنا و خویش کار نیابند بلکہ ہمہ خواہان باشند کہ این
 مختصر کلمہ طیبہ بر آید و ہر مشکل کہ پیش آید کلمہ طیبہ و اسم ذات بسیار کن و کشائش مشکل بزاری و نیاز از خدا
 طلب کن ہمہ وقت مشغول بکلمہ طیبہ باش و بجز آشنائی و علاقہ مکن ہمہ ضرر رسان اند و آشنائی بجز غرض نمی
 کنند فرزندان غیرہ علائق را بخا سپرد کن خود مشغول بکلمہ طیبہ باش ہر قدر خدمت ایشان کہ شود محض برای
 لحاظ شرع و بطور شرع کن کلمہ طیبہ خطرات در زائل را دور میکند فرمودند نسبت بجدی مثل عنقا و نیزبان شدہ
 است فرمودند آنکہ حضرت امام ربانی صاحب فرمودہ است کہ اگر فقیر خود را از کافر فرنگت تر نداند فقیر
 نیست برای آنکہ ہر گاہ پردہ غفالت دور شود و بصارت اصلی حاصل شود ہمہ حرکات و افعال و کار خیر

نہ کفری نام تصبیہ است در فتح شاہ پور تحصیل خوشاب تھانہ و اولیاء اللہ نہ نشو ۱۲ سنہ

از خدا عاریت دانند و حصه خود عدم به نسبت وجود که در کافر فرنگ است بدتر است تقابل
ایمان و نیکی خود با کفر او نمی کند که این را عاریت دانند از خود و فخر بر لباس و غیره که از غیر باشد
خلاف عقل سلیم است ۱۲ فرمودند که مراد از **سَلْبُكَ عَلَيَّ قَوْلًا تَقْدِيرًا** ثقل که از من هم
او حاصل شود چنانچه کسی ترا گفت که بز تو هزار روپیه مجرم است چه قدر بار ثقل بز تو از من هم ^{انظر}
خواهد آمد همچنین از قرآن ثقل آید یا ثقل که بر وقت نزول وحی بر سر در کائنات صلی الله علیه و سلم
می آید و الله اعلم ۱۲ فرمودند که خانقاه شریف جامی ذکر است نه جامی مطالعه کتاب مطالعه کتب
در خانه باید کرد بان اگر کتاب که تعلق باین معامله دارد مضائقه نیست ذکر بسیار کند که عادت شود
فرمودند عنان نیت از دست مده والا تو سن سر خواهد کشید ۱۲ فرمودند شب تارا با ذکر و افکار
زنده دار که در حدیث شریف آمده که جامی نوم قبر است ۱۲ فرمودند درود شریف **اللهم صل علی**
محمد و علی آل محمد کما صلیت علی ابراهیم و علی آل ابراهیم انک حمید مجید و
اللهم بارک علی محمد و علی آل محمد کما بارکت علی ابراهیم و علی آل ابراهیم انک حمید مجید
وقت سبق دادن بجز آن بسیار بخوانی شکر برکات باشد و دافع رزائل خواهد شد فرمودند که کم خور و بساوه
لباس کتفاری من چه کنم که شما خود محنت نکنید صبر اختیار کن و در همه امور بگو انت کافی انت شافی فی
المهمات الامور انت حسب انت ربی انت لی نعم الوکیل فرمودند مقصود از طریقه اینست
که در سختی و زحمت در قلب خلل نیاید ۱۲ فرمودند شاک در پیر کلان آفت مرید است سرمایہ
خودش جمعیت است یعنی چنین کار کنی که پراگندگی خاطر شود و جمعیت خراب شود ۱۲
فرمودند بوقت مصیبت رابطه شیخ مفید است ۱۲ فرمودند اگر خداوند تعالی توفیق عبادت
زد کرد و غیره و هدایت احسان سرفرازی دانسته بخوشی دل ادا کند و در ادا و کمال جد و کوشش
نماید و ترسان باشد که لائق جناب او نشده است نمی بینی که اگر بزرگی کسیر کار فرمایند چسان
تو شش شود و سرفرازی خود و موجب قبولیت و قرب خود دانند که احسان بر بزرگ کند بلکه احسان
بودند ۱۲ فرمودند مولوی گل محمد صاحب گفتند که العجور بر کتفه و شاگردان مولوی محمد جراح ^{گفتند}
العجور غرقه اکنون معلوم شد که قول مولوی گل محمد صاحب صحیح است یعنی العجور بر کتفه
فرمودند والد بزرگوار را نصیحت کردند که سید و قریشی را هر کجا که بینی خود را بر پا و او بین از دور هر که
یعنی ذاکر خواجه گلشانه باشد خدمت او کن من هر که سید باشد اگر چه شیعه باشد خدمت او کنم ۱۲
فرمودند در شان رسول الله صلی الله علیه و سلم ازین کلام آیه زیاده باشد که صاحب

منست منکم خدمت سلطان بکلی
منست شاکل از زرم خدمت کتفاری

لاک است و حق تعالی خود میفرماید: مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ ۱۲ فرمودند که ازین کلام
 آیه مخوف زیاده باشد قوله تعالی اِنَّ اِلَيْنَا اِيَابَهُمْ ثُمَّ اِلَيْنَا حِسَابُهُمْ فرمودند ازین
 خطرات تنگ نشوند و بزرگ مشغول باشند و برای دفع خطرات استغفار کنند ۱۲ فرمودند بر
 و فیوضات بانرازه بخت پیر است ۱۲ فرمودند و انعم و استغفر ۱۲ فرمودند ریاضت مایان
 مثل تلاوت قرآن و بهمان است که تمام روز قلبه را نهد و وقت فراغت تلاوت نماید ۱۲
 فرمودند بر هر یک عیوب باطن مثل حسد و غصه و غیره تنها تنها تهلیل کند و زهر لافنی آرد و بجای
 او محبت خدا جلشانه اثبات نماید ساک را باید که خشک نان نخورد تا دماغ خشک نشود ۱۲
 فرمودند باید که زبان را بکام چسپانیده بخمال دل اول بر قلب ذکر کند و صورت پیر خود با او
 رو برو خود تصور نماید باز بر لطیفه روح باز بر لطیفه سر باز بر لطیفه خفی باز بر لطیفه اخفای باز بر لطیفه
 نفس باز بر لطیفه قالب کند که موموز ذکر کند و این را سلطان ذکر گویند توجه خود بسوی قلب توجه قدر
 بسوی ذات الهی کند و این را وقوف قلبی گویند فرمودند که مزاج مزاجات مشارب در دیگر مراقبات
 ذکر بکنند یا تهلیل بکنند زبان یا خیال و اگر فیض بند شود از ذکر باز ماند باز ذکر شروع کند یا از اگر
 فیض بند شود از ذکر باز ماند ۱۲ سوال مولوی نورخان صاحب عرض کردند که قبله اگر محض درود شریف
 بخوانم تاثیر زیاده معلوم میشود یا نسبت دلائل الخیرات جواب فرمودند که در دلائل الخیرات مثل
 درود و فالص تاثیر نیست زیرا که کلام غیر با و متمزج است ۱۲ فرمودند که در وقت ذکر لفظی اثبات
 و تهلیل لسانی شرط است لحاظ معنی که نیست صحیح مقصود بجز ذات پاک حق تبارک تعالی
 متقارین برای بتدی لا موجود فرموده اند و لا مقصود و لا معبود یک شئی است جناب لانا حضرت
 مرزا جان جانان صاحب علیه الرحمة فرموده اند که لا موجود مفضی جانب توحید وجودی میشود
 مقصود بهتر است

۱۲ فرمودند بر هر یک عیوب باطن
 مشغول نشود و بزرگ
 مقصود ریاضت مایان
 کائنات علیه افضل
 اصلوه و التسلیات
 است و در دیگر
 مراقبات هم ذکر
 نکند مگر چون خطرات
 شروع شوند باز ذکر
 من حاصل اینک فیض
 مراقبه بگردد و
 فیض ذکر دیگر چون
 در مراقبه با ذکر شروع
 نشود آن فیض می کند
 چون محض مراقبه
 منوجه شود خطرات
 می آید ذکر لفظی
 خطرات مفید است
 و هم فرموده اند
 بوقت توحید و ذکر
 نکند توحید و فیض
 نشیند ۱۲ ح
 مع میکن تاثیرات
 گوناگون را جامع
 است لانا حضرت
 قبله خود بنفس خود
 لازم در دلائل
 کرده بود و بعد از

فصل دوم - در مکتوبات حضرت قبله با قلبی روحی فداه بکتوب اول

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ أَمَا بَعْدُ حَقَائِقُ
 معارف آگاه جناب فیضآب مولوی محمود شیرازی صاحب اوصاله شدالی غایتنا ما تیمناه از فقیر
 شعی عثمان عقی عنده واضح رای عالی آنکه دو مکتوب شریف از مقام اطرئی در یک روز رسیدند که کاش
 مارا کلی و جزئی گردید قلب انسان مثل آسمان گهی صاف و گهی مکر و شیطان بعین دشمن قوی

۱۲ فرمودند که در وقت ذکر لفظی اثبات

در مکتب بکدام حیله وسیله می بچاره راز جایجا میکنند و میدانند خدا پستی جان بازی بایا کنه هیچ
 القفات نسازند بکار خود که سلامتی قلب است می پردازند و کلاً علی الله برین راه رفتار بسازند و
 آن و آن طرف انحراف نمی ورزند شایع صراط مستقیم نهاده بجز فضل الهی جلشانه و بیواسطه و نشان
 خود بجا و ماوی بنظر نمی آید فقط و از طرف فقیر ترودات و تشویقات نفرمایند فقیر از آن صاحب
 رخصی است او تعالی شان را رضی باشد و این داعی همواره بدعا گوئی شاغل که کلام وقت میمون و
 ساعت بهایون میباشد که آن صاحب راه پروردگار حقیقی عزتشانه جای قرار و استقامت بدین که
 آنجا جمعیت قلبی و اشاعت طریقه شریفه و انتشار فیض حضرت گرامی قدسنا الله تعالی با سر حکم السامی
 حسن الوجوه شوند نه امری دیگر ازین طرف از جمع وجوه اطمینان فرموده شب و روز بتصحیح نیت بکار
 بار که یاد مولی است صرف سازند و دیرینه احتقر و دل همراه تست؛ انت کافی فی مهمات
 لاهور درین وقت آخرین که وقت امتحان آزمائش است من کل الوجوه جوانمردی باید فقط و آنچه از استدا
 چه مردان اژی و الا ان پر سیده بودند صاحب اینکار مفوض برای شماست استر عا و التماس او نشان
 ن خیر را چه معلوم ولی است یا امتحانی درین کارها خیر مشافهت گفته بان روی دریا اٹک مناسب فکر و
 ت هر کاریکه باشد بعمل آرد اگر چه این جواب در باب سوال شخص معین بود لکن بحسب المعنی فقیر عام گفته
 نطو از باب قیل و قال و اختلاف ملایان نگاریده حتی الوسخ خود ازین چنین مسائل خاموش و گوشه
 بینی بیاید چنانچه فقیر اختیار کرده الا عند الضرورت که آن مستشاران است و از بحث خارج فقط و آنچه
 کیفیت باطن چیزی قلمی ساخته بودند فیاضاً امروز کار کردنی بر ما و شما فرض ساخته اند روز شمر و نتیجه
 پیش برای طفلان طریقه حضرت گرامی بعضی امورات نوشته اند و عاذا الله ثم معاذ الله که بر پیران کلام
 کمال است غرض آنکه گوی اگر چه در عالم شهادت و یاد در عالم شمال یا از روی وجدان و فراست کارها
 طری در آیند و سالک بان خوشحال میشوند پس خوشی کجا شد که حضرت امام ربانی بجد و منور الف ثانی
 نکه که صوفی تا خود را از کافر فرنگ بزرگ بیند از کافر بزرگتر است پس سخن کوتاه باید و السلام فقیر و جمیع
 در داران را و اهل درون و بیرون را تا دم تحریر خیریت کلی است البته کودکان یاد آن جناب
 ن تا که شب محمد سیف الدین بما گفته که کجا چیس می لادای او کاغذی چیس می دئی - از
 شرح الدین و محمد بهایوال دین چه نوشته شود که سالها بجا و یک حجره در نشست و برخاست و شب
 ز اینهمه مورسهل است او تعالی شان را کارهای آن صاحب حسب دلخواه سرانجام فرمایا و بالبنی و آل
 او صلوات الله علیه و علیهم الصلوة فقیر درین اضطراب کوطه آتش و اله نگاریده ام نظر بر مطلب

سازد و بر عیارتش بیشتر یعنی مویشا حسب کجا وقت و کاغذ او کجا است ۱۲

گمازنده کاری دیگر فقط مکتوب و موم بسط الله الرحمن الرحیم الحمد لله وسلام علی عباده
الذین اصطفی ابا بکر محبت و اخلاص نشان محمد انبیا و علیخان صاحب سلمه الله تعالی از فقیه
حقیر لاشی عثمان عفی عنہ پس از تسلیات و تکریمات واضح باود شد و المنته که احوال پنجائی از جمیع و
قرن سپاس بنقیاس منعم علی الاطلاق است جلالت نعماءه و رفعت آلاءه و المسؤل من الله سبحانه و
وعاقبتکم و ثباتکم علی الشریعة المرصیة علی صاحبها الصلوٰة و السلام المرام آنکه مکتوب غوب شتمله
اشتقاق مسئله عدم و اجازت مستورات که از روی مهربانی نامزد ایند روش بیکار فرموده بودند در
منبسط ساخت او تعالی شانہ از جمیع عوارضات تکلیفات نجات داده محبت ذات اقدس خویش بحرمتہ حبیب
صلی اللہ علیہ وسلم بحرمتہ پیران کبار علیہم الرضوان سرفراز فرموده از جمیع ماسوی اللہ بکلی رهایی و خلاصی با
رب العباد فقط پنجماز وجود و عدم پرسش فرموده بود تا صاحب ایکتاج الوجود است و هم ممکن الوجود
واجب الوجود صفت او تعالی شانہ است و ممکن الوجود ماسوی اللہ است چون واجب الوجود بود دیگر
صحیح چیز نبود و همین مرتبه را عدم گویند پس مقابله کجاش مقابله میان دو چیز میشود که هر دو در صف
برابر میباشد و در پنج مساوات کجاشد و بیهذه حضرت امام الطریقه حقیقت ممکن ممکن است پیر
حقائق ممکنات عدمیات شامه نه غیر او و ایضا در قرآن مجید رسیدیاریه و المحصنات در سورة
ما اصابک من حسنة فمن الله وما اصابک من سيئة فمن نفسك صاحبان بیهذه
حضرات مجردیه با حقائق ممکنات مرکب انداز اعدام اضافیه و ظلال صفات حقیقیه یعنی آن اعدام
تقابل اسماء و صفات در علم الهی ثبوت پیدا کرده و مرایائی انوار اسماء و صفات گشته و مباد
نعینات عالم گردیده و در خارج ظلی که ظل خارج حقیقیه است بصنع خداوندی بوجود ظلی موجود شده
و نیابراین ترکیب عدم و وجود مصدر آثار خیر و شر گشته انار از جهت عدم ذاتی کسب شرمی نمایند
جهت وجود ظلی کسب خیر گردد فهم آمد فهم اولد والا از مولوی صاحب شیرازی بالمشافهه پرسش این مکتوب
فرمایند و آنچه از اجازت زمان پرسش فرموده بودند بخدا و ما اجازت درین طریقه بصحصول مرتبه دوام حفظ
فنائی قلب و تهذیب اخلاق و انتقامت بر اتباع سنت نمیشود و این او نام مرتبه مقام اجازت
است اوسط و اعلا در پیش است باز مانده سخن در فرد خاص آن مفوض بهدای میرشد است لیکن
عظیم و کار است تا روز دیگر موجب نقصان طریقه نشوند فقط مکتوب سوم بسط الله الرحمن الرحیم
الحمد لله وسلام علی عباده الذین اصطفی ابا بکر محبت و اخلاص نشان محمد انبیا و علیخان صاحب سلمه
علی شاه صاحب سلمه الله تعالی از فقیه حقیر لاشی عثمان عفی عنہ پس از تسلیات و دعوات مزید در جات

این آنکه مکتوب مسرت اسلوب که فرستاده بودند رسید موجب دعا گوئی زیاد از سابق گردید الله
 ارک تعالی آنجناب را از شر عدا و آفات و نفسی نجات و خلاصی داده بحبت ذات قدس خویش مقرر
 بیاورد برب العباد جناب من برائی ترقی کار باطنی صدق مقال خوردن حلال اتباع حبیب خدا صلی الله
 علیه و سلم قولاً و فعلاً و نشستن و برخاستن یعنی در جمیع احوال شمرط طریق نقشبندیه احمدیه ندر حجتاً
 عالی علی ابا یحیاء و اگر انبیل شرح شریف نباشد و احوال مواجید باشند نزد بزرگان من متبیین از حیرت اعتباراً
 ت باید که سالک ثب روز بجد و جهد تمام در پیروی حبیب خدا صلی الله علیه و سلم اوقات غریزه خود را که
 ل نازند صرف سازند کار نیست بجز این هیچ مکتوب چهارم بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله
 سلام علی عباده الذین اصطفی اما بعد بخدیوی مکرمی جناب مولوی محمود شیرازی صاحب سلمه الله
 الی عن جمیع الحوادث و النوائب از فقیر حقیر لاشی عثمان عفی عنه پس از تسلیم و تکویم نکه الله الرحمن الرحیم
 احوال نیجائی بهر حال بعون عنایت الهی قرین سپاس بقیاس منعم حقیقی است و المستول من الله
 نانه سلامتکم دعاینتکم و ثباتکم علی الشریقه المرضیه علی صاحب الصلوة و السلام و آنچه از احوال باطن
 ش باختلاف احوال و زمان قلمی فرموده بودند جناب من قصه العشق لا انقصام لها جواب آن مفصلاً نوشتن
 حرارت میشود بد و کلمه گفتا میرود درین وقت و در نیران حکیم حقیقی جلشانه بمرکت پیران کبار علیهم الرضوان
 بصادق الاعتقاد موافق صلاح و فلاح او شان افاضه فیض میفرمایند که شیطان بعین و نفس تاره
 دشمنان قومی بانسان رفیق اند با وجود که در بنیوت یا چنین سالک هیچ غدر نمی اندازند نکارت
 الت در طریق امام ربانی مجدد الف ثانی رضی الله تعالی عنه در آخر مقامات لازمی است و هم نام طریقه
 اند که صحتها نصیب عوام است و بخودی سازج نصیب بتران و مجنونان است کار متوسط
 ب کمالان خاصان است الحمد لله که او تعالی شان آنجناب اینچنین حالات سرفراز فرمودند باید
 کار و انکار حتی الوسخ خود اوقات غریزه را معمور دارند و بمرمان زمانه موافق حدیث شریف موافق
 پیران کبار علیهم الرضوان نشست و برخاست سازند و باین دان او شان نظر میندازند بنسخ عباده
 کی در رساله خود نوشته اند که الاولیاء کالمطهر یطهر علی کل فتی قبل اولم یقبل فقط
 ب بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله و سلام علی عباده الذین اصطفی
 بحبت و اخلاص نشان صداقت و انقصاص عنوان محمد انبیاء علیها الصلوات و السلام
 الی غایتیم ایتمناه از فقیر حقیر لاشی عثمان عفی عنه پس از سلام مسنون و دعوات تزییات دارین
 این آنکه مکتوب مسرت اسلوب مشتمل بر عرض خطر و غیره رویداد در آن خطر و دلائل و برهین

که ظلمی فرموده فرستاده بودند رسید کواکف با فیها کلی جزوی واضح گردید جناب من بر بنده مومن اتباع حبیب خدا صلی الله علیه وسلم و
 فرض فرض در واجب واجب در سنت سنت باقیمانده اتباع پیران کبار و آداب اطوار ایشان موقوف بر محبت متطابق
 مرید است اگر مرید ذمی محبت صادق میباشد مخالفت از همه کارها پیران کبار قارنا الله تعالی با سر هم
 الاقدس ساریه باطنی میداند پس حتی الوسخ خود قدم بر قدم او شان بروند لکن اینکار از مرید بجزر که اول
 عیال ندارد دنیا مالی از وجه حلال قبل ازین نزد او موجود میباشد میسری آیند و اگر آن ذمی عیال میباشد
 وجه معاش نزد او غیر موجود در وقت باز دیده شود که آن ذمی توکل کامل اند یا گاهی گاهی خطوه و
 تشویش در مایه که جمعیت است پیدا میشود پس این مشوش را برای حصول نفقه مفروضه کسب حلال
 بقدر کفایت فرض است غرض که مرید صادق هر وقت در هر لحظه خیال تخلص باطن از ماسوی الله موافق
 اتباع حبیب خدا صلی الله علیه وسلم و موافق اطوار و آداب پیران کبار میباشد در آن کار با حسن
 فح و پسندی و ناپسندی مردمان نمی بیند پیوسته سلامتی قلب مطلوب اعلی و مقصد اقصی میباشد
 پس مانا کار آن عزیز هر قدر که در شریعت غرظا ظاهر او باطن او کوشش کند اولی و اعلی کار خود کند
 دنیا که آبنامی جنس اند نظرنه فرمایند در میان شما و ایشان از روزیکه رتبه ارادت در گردن اند
 اندر مخالفت پیدا شده است واضح باد جناب من کارهای شریعت ظاهر و قیاس پیران کبار
 قدسنا الله تعالی با سر هم الاقرس از توکل و قناعت و غیره از کتب ایشان بخوبی آن غر
 معام حاجت بنوشتن فقیر ندارد غرض حتی الوسخ خود از مخالفت شرعی ظاهری باشد یا باطنی محبت
 محترز باشد اهل دنیا را قریب باشند یا بعید پس درش آینه غرض اصلی از طریقت خلاصی باطن
 گردناری ماسوی الله و سلامتی قلب موافق شریعت غرظا مصطفی صلی الله علیه وسلم اینقدر کلی
 و غیر جزئی بسیار است آن بمشافهه موقوف مکتوب ششم **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ**
 سلام علی عباده الذین اصطفی ابا بعد محبت و اخلاص نشان مودت و اختصاص عنوان
 حاجی حافظ محمد خان صاحب سلمه لولی الواهب عن جمیع الحوادث والنواب از فقیر حقیر لاشی عثمان
 عنده پس از سلام مسنون و عوات ترقیات دارین مشخون آنکه مکتوب محبت اسلوب مشتکبه عرض عوارض
 از جنته و شمنی و شمنان غیره که فرستاده بودند رسید کاشف مدعا فیها گردید حافظ حقیقی از شراعد
 ظاهریه و باطنیه در حفظ خود محفوظ و مامون داشته بمراوات اولی و مقاصدات جاتی سانی
 خود در میان اقران و امثال معزز و مکرم دارا و برب العباد تکبیر کار ساز حقیقی جل شانہ بواسطه
 کبار علیهم الرحمة والرضوان کرده بی ناریشه و بی دغره بجای حکام وقت بدلاوری تمام حاضر شوند

تعالی شانه و غزیر هانه ملزم نخواهند کرد **مشکلی نیست که آسان نشود فقیر را** از دعا گوئی خاندان
 خویش فافل ندانند گو در عرض عوارضات حکمت از حکیم مطلق جلشانه میباشد کار سازی حقیقی
 او تعالی شانه است و بس بر غریبان دعا باشد و بس فقط ایغریز وقت فرصت از کارهای ضروری
 و فوییه با شغال باطنیه که شغل او از اهم همات است شاغل باشند و عمل نگذارند که امروز وقت
 کار است فردا بحر حسرت و ندامت صحیح است نخواهد آمد **زیاده اسلام مکتوب** **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
 الحمد لله وسلامه علی عباده الذین اصطفی اما بعد محمد می مکرمی جناب مولی محمود شیر زبیر صاحب
 دام فیضه و عنایت از فقیر حقیر لاشی عثمان عفی عنه پس از تسلیات و تکریمات آنکه مکتوبین شریفین
 پی در پی بقاصله اندک رسب کواکب مندرجه اش بوضوح انجامید آنچه گفتگوی مولوی بود بسیار
 تعجب است داد و دعا اللهم لا تکلنا الی انفسنا طرفه عین ولا اقل من ذلک و وجه تعجب که
 برائی حطام دنیوی که چنار روزه است و بادنی مایکفی به میگذرد اینقدر بارگران مجاہدات و ریاضات خود
 را در سلک انداخته که فلان غنی که فی الحقیقه مفلس تر از او شان کسی نیست و نباشد صراط مستقیم را گذارشته
 جان خود را از کبرائی دین که مقبولین عرب و عجم است بهتر و کلانتر بنظر مجوسین عقل عقیل داده تا که معتقد
 گردانند و چیزی زهر از او شان بدست آید آنچه عقل است او تعالی شانه هدایت کند و اهل الله
 می فرمایند که دروغ بیفروغ جز سوائی نیست الله تبارک و تعالی فقیر را و دوستان فقیر را
 از نچنین هملکه نگهدارند و فی الحقیقت آنجناب را موجب بسیار عبرت است که اینقدر سالها ریاضات
 و مجاہدات کشیده و میوه و نتیجه همین بارست آورده با وجودی غلطی خود نسبت تخطیه بکار دین متین
 کلانی پیدا نشد انار نحو با الله من الشیطان الرجیم اللهم لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدیتنا
 و هب لنا من لدناک رحمة انک انت الوهاب بکار بار خود با وجود استغفار هر گرم باشند از خوشی
 عاجله همواره ترسان لرزان باشند **مکتوب** **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** الحمد لله وسلامه علی
 عباده الذین اصطفی اما بعد محبت و اخلاص نشان موت و اختصاص عنوان حقار و خالصان
 سلمه الله تعالی عن جمیع الحوادث و النوائب از فقیر حقیر لاشی عثمان عفی عنه پس از تسلیات و دعوات
 و اقیات آنکه مکتوب شریف مشتمل بر احوالات خیریت آیات خویش و عرض اضطراب در روزگار
 از جسته گروش زمانه و غیره که فرستاده بودند رسید موجب دعا گوئی بجا و دعا کردید الله تبارک و
 تعالی ازین تعلقات و تقلبات زمانه بفضل و کرم خویش نجات و خلاصی داده بحجیت قلبی با حصول
 مرادات نیادی خوش و خرم در خانه خویش و اراد بر بعباد فقیر را در هر حال خواه حاضر شوند خواه نه دعا گوئی

خانان خویش میدانسته باشند فقط جناب من کل اناء یترشح بهانیه چون فقیر خوار و بی اعتبار بود
آن دستار را قبل ازین در حضور و غیره نصیحت بقناعت ما وجد و حاضر نمیدانند لیکن چون کثرت در آن شهر
و غیره انیکار را عیب نقصان میدانند آن دستار را دلالت بملایمی انسان که آنهم فی حد ذاته گرسنه
اند که در آن مجلس خالی از کارهای خدای بودند ضرورتی برای خوشی و خاطر داری آن اوقات غریبه که
بی بدل اند که بزرگان گفته اند **انما الوقت سیف قاطع** صرف میشود پس آن برکت در مال و آن صفائی
که از جهت تخریب بود رفت اینهمه ضرر از اعدا اعداک که صادق مصدر فرموده اند رسیده و گرنه فقیر گاهی
در دعا گوی فرق نه کرده و انشاء الله تعالی من بعزنا عین اجل نخواهم کرد کافی المهمات جلشانه همه مهمات
آن صاحب را دفع در رفع برکت حضرت صاحب قبله و کعبه نور الله تعالی مرقد الشریف خواهند کرد
بیدل نشوند همواره بواسطه حضرت گرامی قدسنا الله تعالی با سرهم السامی خلاصی از غموم و فحشایی بر
اعاد روحاً و حیاتاً بخوانسته باشند انشاء الله تعالی کارها همه آسان خواهند شد **مکتوب نهم بسم الله**
الرحمن الرحیم الحمد لله وسلام علی عباده الذین اصطفی اما بعد خوبی از غری از شری میان غلام
محمد بن صاحب سلمه الله تعالی عن جمیع الحوادث والنواب از فقیر خقیق لاشی عثمان عفی عنه پس از تسلیات
مسنون و دعوات ترقیات دارین مشخون آنکه مکتوب شریف آن صاحب سید خوش وقت سا^{خت}
برادر چون این زمان او ان فتن و محن است هوشمند را همان کارا ولی است که در مخالفت نفس
و هوس است و همین مخالفت را صادق مصدر وق صلی الله علیه و سلم جهاد اکبر فرموده است
پس مومن صادق را لازم که طور و تشبوه مخالفت نفس و شیطان که اهل الله مقرر فرموده اند اختیار
کنند اول صوم است و وقت افطار باناک طعام روز بدارند که آنحضرت و جواهر هذه الامة
الصوم فرموده اند و یکم خون کشی در هر ماه یا در دو ماه سیوم سیاحت یعنی سفر است که هر روز
این قاریا پیاده گردند که مانده شوند و خوراک سیوم حصه شکم کتفا سازند و آب باناک بنویسند
این محاربه اصل الله با عار و انفسی مقرر فرموده اند بزرگان فقیر ذکر کثیر و میان روی در خوراک پونسا
و خواب و مجلس اختلاط با دوست و دشمن اختیار فرموده و حصول علم و عرفت خیر را پس پشت انداخته اند
بیان مخالفت نفس و شیطان در گرسنگی و لاغری است که نشستن و برخاستن محض برای ادا صلوة
خمسه میباشد فقط وقت و وقت کار است یعنی در شبان روز سیوم حصه خوراک یک وقت بخورند تا که بالکل
لاغر و ضعیف شوی و توجه پنجوقت از جناب مولوی صاحب بگیرند بعد از آن اگر نشد فقیر را اطلاع
بدین مکتوب **بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله وسلام علی عباده الذین اصطفی** اما بعد محمدرضا

جناب فیض آب مولوی محمود شیرازی صاحب فیض و عنایت از فقیر حقیر لاشی عثمان عفی عنہ پس از تسلیمات و دعوات مزید درجات آنکه لشد الحمد والمنة کہ احوال پنجائی بعون عنایت الہی غر شانہ قرین شکر است و المستول من اللہ سبحانہ سلا متکم و عافیتکم عن الآلام و الاستقام الظاہرینہ و الباطنیتہ بحرمۃ حبیبہ صلی اللہ علیہ السلام مکتوبین شریفین پی در پی رسید احوال مولوی واضح گردید و تعالی شانہ ما و شمار ازین چنین خیالات فاسدہ و کاسدہ نگہداشتہ بچہت ذات اقدس خویش و محبت پیران کبار خداوند تعالی با سرار ہم لاقدرس فائز سازاد بر ب العباد آنچه از احوال باطنی خویش چیزی قلمی فرمودہ ہمہ اصل و موافق سلوک حضرت کرام از تفصیل آن در مکتوبات قاری آیات جلد اول معصومہ و غیرہ باید دید و ہم در کتر الہدایت نگاشتنہ چون معاملہ سالک باصل و اصل رسد محالات سابقہ ہباز منتظر اگر دو بجائی ذوق و شوق ایاس حرمان آید کان رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم اتم الفکر متواصل الحزن بکار بار خود کہ ذکر جل جلالہ و نفی اثبات و تھلیل و غیرہ مراتبات با درود شریف استغفار سرگرم باشند و از مخلوق اللہ ہر سان لرزان باشند کہ صحبت غیر جنس برائی درویش سم قاتل است بقا ضرورت بود باش فرمایید بدو کلمہ اکتفا رفت کہ آنجناب خود عالم و دانا اند حاجت تفصیل نیست فقط و آنچه از اجازت مفید پیش فرمودہ بودند در اصل وضع اہل اللہ یک حد مقرر فرمودہ اند چون او تعالی شانہ سالک بافضل و کم خویش تا آنجا رسانند پس شاز دل ایشان اجازت مطلقہ میبند بعضی را در یک طریقہ خاصہ بعضی را در دو طریق علی تفاوت درجات اینہم بقا استعمال درویش کاری میفرمایند برای مصلحت وقت بعضی پیران یک شخص را برائی یک گروہ خاص نیز اجازت میفرمایند و اجازت را در مقامات حضرت حبیب اللہ مظہر حسن حضرت مرزا جانجان سنی اللہ تعالی عنہ سہ درجہ مقرر فرمودہ اند علی و ادنی و اوسط در صفحہ ۳۰ در آنجا ملاحظہ فرمایند و کتاب نزد و اجابہ صاحب جو است بزرگان کہ تابع حضرت محبوب سبحانی مجاہد منور الف ثانی اند رضی اللہ تعالی عنہم ارشاد خود در اکثر در یک طریقہ علیہ نقشبندیہ میفرمایند مگر چون مرید بسیار الحاح طریقہ دیگر نمایند یا اس ظران بد شجرہ پیران آن طریقہ علیہ و ہنار و سلوک مقامات مجددیہ سازند پیران کبار فی الحقیقہ حکیمان اند حکیم مناسب مزاج وقت استعمال روید میکنند ایشان نیز مناسب استعمال او شان کار میفرمایند فقط و فقیر آن صاحب اجازت مطلقہ دادہ لکن اجازت نامہ مطلقہ نوشته نشده در آن مضائقہ نیست حالاً اجازت مطلق است و تعالی شانہ موجب برکات عظیمہ سازا و بالنبی و اللہ الامجاد علیہم الصلوٰۃ والسلام فقط و این بسیار تعجب نقر نمایند کار آنجائی را بکسی معتقد و معتبر بسیارند کہ فتنہ انگیزان و پیران بسیارند است را غنیمت پیشمار نہ محبت صادق رافی الحقیقہ دوری نیست بقدر محبت خود بطور انعکاس فیض میگیرند

اگر درین هستی با من هستی سه دیده افتخورد دل همراه تست: کمر همت چست باید بست شب و روز
محض برای رضامندی مولی حقیقی جلشانه کوششش تمام سازند که حالا وقت جوانی است و روزان
پیری هیچ چیز از سالک نمیشود و بطرف حالات و کیفیات و ادراکات نظر نفرمایند که واجب حقیقی جلشانه
از ما و شما خدوت عبادت میخوانند باقی مترتب داد و تعالی شان و هندیان و هندیان و لذتنگ
نباید شریسه دادیم ترا از گنج مقصود نشان: گرمان رسیدیم تو شاید برسی مکتوب یا زوهم -
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ أما بعد فضیلت پناه
حقائق و معارف آگاه مولوی حسین علی صاحب سلمه شد تعالی عن جمیع الحوادث والنوائب از فقیر حقیر
لاشی عثمان عفی عنہ پس از تسلیمات و دعوات مزید درجات آنکه شکر الحمر والمنتنه که احوال این جایی
بعون عنایت الهی غر شان قرین سپاس بقیاس منعم علی الاطلاق است جلت نعمار و رفعت آلاه
والمستول من اللہ سبحانہ سلا منکم وعافیتکم وثباتکم علی الشریعۃ المرصیۃ علی صاحبها الصلوٰۃ والسلام
مکتوب مسرت سلوب مشتمل بر خیریت خویش دیدن و خواب که هر بانی فرموده فرستاده بود در اسعد
اوقات و امجی ساعات شرف نزول نموده صاحب بافق و دلجوئی فقیر در حالت مرض دویم توجه نمود
فقیر بان صاحب در بیت اللہ شریف زاواللہ تعالی اشرفاً و کرامتہ اینها خبر میدهند از اتحاد محبت
معنوی که در اصطلاح صوفیان رابطه گویند که فقر این را وسیله جلیله برای حصول فیوضات و
برکات مقرر فرموده اند و تعالی شان این ناسره محبت را مشتعل سازد و بجزمة النون الصادق بالنبی آل
الامجاد علیہم الصلوٰۃ والتحیات زیاده والسلام مکتوب و وازهم بسم اللہ الرحمن الرحیم
الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى أما بعد محبت و اخلاص نشان ملا ابراهیم صاحب سلمه اللہ
تعالی از فقیر حقیر لاشی عثمان عفی عنہ پس از تسلیمات و دعوات مزید درجات آنکه مرسله شریف سپرد
چون مشتمل بر عدم حصول مطلب بود واضح گردید جناب من مقصود اصلی نزد فقر قطع تعلق با سوی اللہ
علما و حبا و حب محبوب حقیقی جلشانه ظاهراً و باطناً انار و کجیح اهل بصیرت واضح که حصول مطالب
دینی و دنیاوی باراده مرید حقیقی است جلشانه از ما و شما بهانه ساخته اند نه غیره ایضا واجب لوجو
جل جلاله بر بندگان خود عبادت فرض کرده چنانچه فرموده اند و اعبدوا ربکم حتی یأتیکم الیقین و نیز برای
حصول مطالب دینی و دنیاوی وسیلهای برای حصول مدعا مقرر فرموده اند پس لازم که آن عزیز اوقات غم
خود را با ذکر و کار بطور معمول پیرن کبار رضی اللہ تعالی عنہم معمودارند بحدیکه یک لحظه و لمحہ در غفلت
مطلب از بندگان بندگیت و بس مکتوب سیر و هم بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ

سلام علی عباده الدین اصطفیٰ اما بعد مخدومی مکرمی جناب مولوی محمود شیرازی ^{حسب} عنا سلمه
 تعالیٰ عن جمیع الحوادث والنوائب و افاض الله تعالیٰ من فیوضاته و بركاته علیکم و علی من
 لدا یکم امین ثم امین از فقیر حقیر لاشی عثمان عقی عنہ پس از تسلیمات و تکریمات ^{اللہ} بکرمی ^{بکرمی} بکرمی
 شتاب کیفیات کثیره که تهر بانی فرموده فرستاده بود در اسعد زمان غر نزول و پرتو شمول فرمود
 اللہ تبارک و تعالیٰ سعی جزیله و کوشش جمیله آن ذات ستوده صفات را مشکور و مقبول فرموده
 بحبت ذاتی خویش که تمنا بزرگانست سرفراز فریاد برب العباد و آنچه قلمی فرموده بودند که عاشقان را
 نصیب از معشوق جز خرابی جان گدازی نیست فیاض من عاشق صادق بغیر وصال حس معشوق تسلیه
 نمیشود و شعله ناسرور و اطفائی پتور و این دیار حسری رین نشا رسانی محال است پس لاچار سبب یافت
 مقصود بارد و حزن و یاس و حرمان گرفتار اند و اگر نایافت بعد یافت میباشند که یافت در ظلالی اسرار
 و صفات است و عایم یافت در تجلی ذاتی میباشند شکر این نعمت عظمیٰ که درد و حزن است بجا آن در
 لکن شکر تم لازید نکه اینقر رازی و قرفی ارقام نموده ام معاف فرمایند که درین باب گفتگو در زود
 مکاتیب سینه حضرت گرامی قدسنا اللہ تعالیٰ با سر رحم السامی مفصلاً و مشرحاً مرقوم است یا و اذ السلام
 مکتوب چهارم ^{بسم اللہ الرحمن الرحیم} الحمد لله و سلام علی عباده الدین اصطفیٰ اما بعد
 جناب فیضما ب لوی نور محمد صاحب چیلادام فیضه پس از تسلیمات و تعظیمات واضح و لائح باد که صوت حرف
 ضاده چنین است که حرمان با میان قریب بارال میخوانند و نه چنین است که مشابه بظا چنانچه اهل بخارا میخوانند
 بلکه صوت حرف ضاده در میان است که حضرت صاحب قبله و کعبه در بغداد شریف از قاریان عراق
 بخوبی کرده میخوانند که این تفرقه بنوشتن راست نمی آید شنیدن آواز در کار است و فقیر را درین امر
 مغایر فرمایند فقط مکتوب پانزوم ^{بسم اللہ الرحمن الرحیم} الحمد لله و سلام علی عباده
 الدین اصطفیٰ اما بعد جناب محاربا صاحب مکرمی معظمی مولوی حسین علی صاحب خصصه اللہ تعالیٰ السامی
 نفسی المراتب بعد از تسلیمات و دعوات مطالعه نمایند که رقیبه کرمیه سیطره و عافیت مزاج شریف بغایت خور
 روانی آثار جمیله که از غلبه نسبت رابطه منارج بود بغایت مبارک است اقصی تمنیات روزگار این راه و شعر از
 معیت صاحب این دولت حکم المر مع من احب از کمالات اصل بهره مناسیر و دوازده ثمرات نائمه
 حال وی بر من هدیه لاریاب المنعم نعم هم و دیگر و قاعی که باران بهشتان از بركات همین معنی است
 که فقیر لائق این معنی نباشد لکن تبصرات حضرت پرستگرنفعنا الله تعالیٰ بركاته و افاض علینا
 من فیوضاته امیر قوسیت با کریمان کار با دشواریت مکتوب شانزوم ^{بسم اللہ الرحمن الرحیم}

الحمد لله وسلا على عباده الذين اصطفى اما بعد في رمي مكرمي جناب فيضآب مولوي محمود شيرازي حيا
 از فلك الله تعالى درجات في الدين والدنيا از فقير خفي لا شئ عثمان عفي عنه پس از تسليبات و
 تكميلات آنكه مکتوب غريب مسرت و فرحت اسلوب متملک خیریت خویش و برخورد سعادت اطوار
 و غیره کوائف که فرستاده بودند در اسفار زمان غزنول فرموده اللہ تبارک و تعالی پیوسته آن ذات
 را بخیر و عافیت دارند و برکات و فیوضات حضرت صاحب قبله نور اللہ تعالی مرقدہ الشریف و
 بر اللہ تعالی مضجعہ اللطیف سر فرزند و ممتاز فرمانیور در اینجا فقیر را مع جمیع لواحقات خیریت است تسلی
 فرمایند و بدعا گویند و همواره رطب اللسان ام مجیب الدعوات دعاها ما خواران عاجزان را بهر حاجت
 رسانا و بر بعباد و آنچه سالک خوار بقامات فوقانی برسد خبر نایافت خیریت ایاس بدستش نمی آید و
 آنچه میرسد بدکشش نمی آید چرا که وجود و توابع وجود از و رفته است فیوضات از ذات بحت است که از
 درک بالارفته است درک آنها از نارسا است اللہ تبارک و تعالی آنجناب به نسبت خاص الخاص
 امام الطریقہ علیہم الرضوان سانیاره فیض بخش عالم و عالمیان سازا و بر بعباد مکتوب مفید
 بسم اللہ الرحمن الرحیم حامداً و مدعياً محبت اخلاص ان قاضی امیر بخش صاحب سلمه ربه از فقیر خفیه
 الاشی عثمان عفی عنه پس از سلام مسنون آنکه مکتوب متملک خبر دریافت کیفیت نفی و اثبات که فرستاده بودند بر
 من درجه اش کلی معلوم گردید و غیریزا کا فقره قیاسی نیست سماعی است هر چه از پیران مکمل تشریح نقل شده است
 سر پیران را از ان مخالفت منع نوشته اند فقیر را معلوم نیست که شمارا نفی و اثبات کدام فقیر نشان داده طور
 ورزش از نشان پرسش فرمایند و حضرت فقیر بعد خلاصی نفس که پس از چند بار نفی و اثبات میکنند
 محمد رسول اللہ بان ختم میکنند نام خود از هیچ پیر و مرشد شنیده نشده و نه در کتب ایشان نوشته و یاد
 کا طریقت در ای فکر سالک است معقول شود یا نه محض اتباع او شان لازم است فقط و السلام
 مکتوب میچید کم بسم اللہ الرحمن الرحیم الحمد لله وسلا على عباده الذين اصطفى اما بعد
 اغوی رشدی میان غلام محی الدین صاحب اللہ تعالی از جانب فقیر الاشی عثمان عفی عنه پس از تسلیبات و عوا
 واقیات آنکه مکتوب مسرت اسلوب متملک خیریت خویش و غیره کوائف که فرستاده بودند رسید خوش وقت
 ساخت و سند را مقصود اصلی ولی طالبان علمی این وقت حصول حطام دنیوی است و آن برادر
 قادر مطلق جلشانه و از زیاده حاجت چیست البته کسی را که مطلب حصول معرفت الهی باشد قافیه
 دنیاوی باشد یا نه انفس مستعاره خود را صرف اذکار و افکار بسیارند این امر بسیار مشکل از هزاران که
 سر باز میداشند که این سر بازی اختیار میکنند پس اینقدر بفهم ناقص آمده قلمی شد عشق آن شوق

است که چون بر فروخت بهر که جز معشوق باقی جمله سوخت به زیاد ازین نوشتن موجب ملال میگردد
توب نوز و هم بسبح الله الرحمن الرحيم الحمد لله وسلامه على عباده الذين اصطفوه
 اباع محمد می مکرمی جناب فیض آقا مولی محو شیراز صاحب م فیضه و برکات از فقیر لاشی عثمان عفی عنه
 پس از تسلیات و تکریمات آنکه بکار بار خود که یاد مولی است شب تا ر با فکار و اذکار و استغفار بخاری
 نمودارند که یک لمح در غفلت نروند حال جوانی است وقت وقت کار است فردا که شیخی آید بجز حسرت
 دامت بادت نخواهد افتاد فقط جناب من نسبت خاص حضرت گرامی قاسم الله تعالی با سر هم السامی
 چند بار و دوست مشابه و ادراک نمی ماند چگونه مدرک شود که معامله بذات بحت می افتد مشابه و ادراک
 و ظلال صفات و اعتبارات میباشد و چون از ان بالاتر رود بجز حیرت و جهل نکات هیچ نمی باشد معامله
 نین من لم یذق لم یدر شکر خاوند همه وقت و همه حال بجا آرند لکن شکر تملا زید نکه فقیر از فقیر
 خوال خود هیچ وقت غافل نداند فقط **مکتوب بسبح الله الرحمن الرحيم الحمد لله وسلامه على عباده**
الذین اصطفوه اباع جناب فیض آقا حضرت مولی حلین علی صاحب دفعك الله تعالی دو جات که از
 فقیر لاشی عثمان عفی عنه پس از تسلیات آنکه صحیفه شریفه شتملیه خیریت خویش و بیرون شدن از شهر
 طرف زمینات و نفرت از مردمان و قوه رابطه و غیره که قلمی فرموده فرستاده بودند شرف ورود فرمود
 کتاب من چون قلب را تعلق و تعشق بذات اقدس پیدا میشود لاجرا از ماسوی الله نفرت حاصل میگردد
 بلکه قلب حقیقت جامعه ندانرا بسط میگویند پس در آن چیزی میآید و آنچه قوت رابطه قلمی فرموده مطلب
 سلی برای حصول نسبت باطن رابطه گفته اند شکر این نعمت عظمی بجا آرند و آنچه در باب منع مرید گرفتن نوشته
 یاضا اگر مرید صادق پیدا گردد و با رز و و الحاح طلب کند نماید بلا فرصت ذکر بادشان بگویند و او شان را نصیحت
 در باب مورات ضروری فرمایند و از تدریس علم ظاهریان خود را معاف نفرمایند بجز اعتدال شغل علم ظاهریان
 است تا بیند که این از ضروریات است **مکتوب بسبح الله الرحمن الرحيم الحمد لله وسلامه**
على عباده الذین اصطفوه اباع محبی و مخلص میان احمد خان صاحب سلمه الله تعالی از فقیر لاشی عثمان عفی
 عنه پس از تسلیات و دعوات مزید درجات فی الدارین آنکه مکتوب شریف شتملیه شکر وارد دخول فی
 طریقہ علیہ طلب ورود که فرستاده بود و در سید جناب من مرید حضرت لعشاه ضام موعوم همه مریدان پیر
 شان است حاجت بدخول نیست و اگر او تعالی اجناب فرغ از تحصیل علم عطا فرموده و ایضا بعد
 ان اجناب را خیال حصول نسبت باطنی مصمم گردید البته آنوقت تجرید بیعت در کار است حال محض
 است فرصت از مطالعه کتب بهیون شغل باطنی که جناب مرحوم نشان داده اند ضروریست حاجت

بود بجز نیت کار این بزرگواران صرف همت خود است در اسم جلاله نه او را دو وقت فرصت بکار
 بار خود سرگرم باشند و حتی الوسخ خود نماز پنجگانه بجماعت در وقت مستحب بجا آید و تکاسلی اقا باید نمود و از غیره
 امورات نامشروع و مکروه اجتناب باید فرمود و السلام اولاً و آخراً **مکتوب بست و دوم**
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ اما بعد بر خور و سعادت
 اطوار غزیز از جان محمد سراج الدین طال عمره مع علمه صلاحه و فلاحه از فقیر حقیر لاشی عثمان عفی عنه پس از تسلیات
 و دیدار بوسیدها آنکه مکاتیب متعدده که فرستاده همه رسیدند که آنفهار مندرجه آنها واضح گردیدند ای جگر گوشه
 بگوش بپوش اصغراً سازند که فرزند با تطبیح محبوب والدی باشند و جمع خیرات کسی باشند یا وهابی و الدین
 برای او بخوانند و هنده حقیقی او تعالی شانه است و از کثرت حرص فقیر نصیحت بطور ترغیب ترسب
 اند **اضی و خفگی** ازین باب مطمئن القلب بکار بار خویش سرگرم باشند و ازین آن مانده چشم پوشی
 سازند و کوری و کوری طریقه خود نمایند هر فاعل و قائل را یاداش قول و فعل خود رسد نه غیر الندا بار بار
 مینویسم که بقدر وسع خود بجز و جهاد تمام مطالعه کتب ز دل بغور بکنند بعد از آن نتیجه بخش او تعالی شانه است
 فقط نه غیرت سعیکم لشتی نص قطعی است زیاد ازین بمشافهه متعلق است وقت فرصت بطور عادت
 توجه بلطفه قلب غیره لطائف در خود سازند وقت را تهمل نگذارند و از دل تا راضی فقیر دور کنند
مشکلی نیست که آسان نشود مرد باید که هر آسان نشود بر انسان گرمی و سردی می آید قل کل من
 عند الله و ما اصابک من مصیبه الا باذن الله نص صریح است درین باب فقیر را غافل ندانند
 فقط و الباقی عند المتلافی زیاده و الراحه **مکتوب بست و سوم** بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الحمد لله و سلامه علی عباد الله الذین اصطفی اما بعد جناب فیضاب حضرت مولوی محمود شبلی زری صاحب
 دام فیضه و برکاته از فقیر حقیر لاشی عثمان عفی عنه پس از تسلیات و دعوات مزید درجات دارین آنکه کیفیات
 نسبت باطن که قلمی فرموده بودند صحیح و مطابق کتب حضرات گرامی قاسمنا الله تعالی با سر راهم بسامی
 اند لیکن در بعضی جملهها فرق اجمال و تفصیل است او تعالی شانه روز بروز ترقیات در جمیع مقامات توانی
 امام الطریقه رضی الله تعالی عنه عطا فرماید و موجب ترقیات نسبت باطن در حقیقت صحری و حقیقت
 صحری در و شریف بهمین صیغه اللهم صل علی سیدنا محمد و علی آل سیدنا محمد افضل صلواتک
 بعد معلو منیاک و یارک و سلمه علیہ نوشته و خود حقیر عاصی پر معاصی از درود شریف تهلیل سانی
 زیاده میکند بجهت آنکه هجوم امراض بمرقبه چنانچه میاید نیکوار و باقی هر چه موجب جمعیت و زیاده
 نسبت باطن بنظر مید آید جعل آنرا فقط **مکتوب بست و چهارم** بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ حاد و مصلیاً

سلم صاحب العلماء و الفقرا خان عالیشان حافظ عمر دراز خان صاحب سلمه الله تعالی از فقیر حقیر لا شیئی عثمان
 عفی عنہ پس از سلام مسنون اسلام آنکه مکتوب که در باره کوائف مختلفه رساله داشته بودند در سید خوش
 نعتی رسانید الله تبارک و تعالی آن عالیجاه را بغرت دارین مغرود مکرم دارا و جناب من نعتی کردن و لدر و
 محرم ساختن آن ولید از ارث از روی شریعت ناجائز است روایه عدم جواز در مشکوٰۃ المصابیح در
 باب اللعان در ربیع ثالث و فصل اول بعینہ ہمین طور قصه اعرابی از پیغمبر خدا صلی اللہ علیہ وسلم پرسید
 و جواب دادن رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم (و فائدۃ الحدیث) المنع من نعتی الولد بجمہ الامارات
 الضعیف بل لا بد من تحقیق و ظہور دلیل توی الی اخره مرات شرح مشکوٰۃ مکتوب است
 بحم بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى أما بعد جناب
 فیضاب حضرت مولوی حسین علی صاحب اوصدک الله تعالی اقصی المراتب از فقیر حقیر لا شیئی
 عثمان عفی عنہ پس از تسلیمات و دعوات مزید درجات فی الدارین آنکه مکتوب مسرت و فرحت سلو
 شتم بکبر کیفیات نسبت باطن و غیره که فرستاده بودند رسید از مطالعه آن خوری بجز و خورساری
 بعد حاصل گردید الله تبارک و تعالی بفیوضات خاصه حضرت پیران کبار علیهم الرضوان الرحمة فانزود
 سرفراز فریاد بالنون الصاد و مقصد اصلی از ذکر و اذکار و غیره عبادات ماثوره اینست که خود بخواری
 مستی بشناسد و منع حقیقی را بجساره بنعمت تفصیلش دراز است و فقیر را پس از عرض حضرت صلی اللہ علیہ
 وسلم باز منتپ گرم مثل تابستان گرفتار و بد و کلمه کتفارت که او تعالی شانہ فرموده الا الله المدین
 الخالص و جائی دیگر فرموده یوم لا ینفع مال ولا بنون الا من اتى الله بقلب سلیم و جائی دیگر
 فرموده و اذکر سمر ربک و تنبئ الیه تبئلاً و فقر شرح فرموده الله تبارک و تعالی کتب و رسائل
 الیف فرموده اند و مقصد اصلی اجمالاً اینست که عبادت بر غیبت و محبت قلب چنانچه از حدیث
 شریف از حنی یا بلال و قدره عمینی فی الصلوٰۃ واضح است و امورات غیره بتکلفات لا چاری
 کسری فقط و میان باران را بشکاف در حلقه بجا دهند و توجه فرمایند صحیح مضائقه نیست و آن دو لطیفه
 سیار است بران ملاومت سازند تا بحدیکه بهفتاد هزار برسند و خلعت محرم سراج الدین چند روز
 است که حلقه نمودن امر کرده شماره وقت هجوم مرض فقیر پس از نغمات حلقه میکند ربا درویشان گفته
 فقیر سید صاحب ممدوح اینست که فقیر چند روز پیش از روانگی گفته که کار تو حالاً تا دلایت علیا که
 نصف سلوک است زیاد ازین حالاً نمیشود چند مدت بر این اذکار و مراقبات ملاومت فرمایند بعد
 این اگر فقیر حیات بود دیده خواهد شد و حالاً هم اگر کسی از مریدان حضرت لعنشاء صاحب کرم کمالات

واله و خالق واله بیایند توجه فرمایند انتشار اللہ تعالیٰ از تاثیر خالی نخواهی شد فقط محض در غنودگی
مرض قلبی شده معذور فرمایند

فصل سوم در عبارات عجیبه غریبه نصیحت آمیز

حضرت قبله ما قلبی روحی فراه حسب نخوامی مخبر صادق صلی اللہ علیہ وسلم أشد الناس بلاءً إلا نبياء
ثم لا ولياء ثم لا مثل فالا مثل بياعت از و حام امراض از رسته و فاج و ضيق النفس و
دوران سرد اتم المرض میانند و نیز بوجه کثرت ارشاد و انتظام خانقاه شریف و احوال پرسی زائرین اردین
و تدریس کتب تصوف مثل مکتوبات قدسی آیات حضرت امام ربانی رضی اللہ تعالیٰ عنہ و خواجہ
محمد معصوم رضی اللہ تعالیٰ عنہ و رسائل شریفه باقی حضرات کرام رضوان اللہ علیہم جواب مسائل مستفسره
و معتقدین حاضری و غائبین از ترقیم جواب عنراض قلیل لغراغت بودند لها انما منسج تحریر جوابات عنراض که از انما
آفاق و اطراف عالم بجدیدت سامیه میرسدند این عاصی پر معاصی را مفعول میفرمودند و این خادم دیرین
جواب عنراض تحریر نموده برای تسجیل بجا بردت حضرت صاحب قبله قلبی و روحی فراه میرفتم بوجه کمال
شفقت و اذیت بحال مکتوب الیه بر بعضی مکاتیب چند کلمات تقلم فیض رقم خود نیز تحریر فرموده بودند این
کمترین و کترین خادم دیرین آن کلمات فیض رشحات راجع نموده ضمیمه مکتوبات شریف نموده ام و
برای توضیح تامل اسم مکتوب الیه در صدر هر عبادت تحریر ساخته ام بجناب حضرت لعلشاه
صاحب سمانه و نادره شاه بلا اول صاحب قدس سره العزیز نیاز من هر چه از
مولی است همه اولی است در هر امر صبر در کار است الحمد لله علی کل حال و نعوذ بالله من
حال اهل النار بر فقیر و آنجناب فیض ما ب که وقت با خیر سپاره دقتن و ابتلا و محن زور و شود
کرده لازم که شب و روز به نیاز و عاجزی تمام بیاید مولی حقیقی غراسمه در همه حال شاغل باشند تا
یک لحظه از یاد او غفلت نیاید که قتل الله و بس و ما سواه عبث و هوس ما انقطع علیه النفس
بکلام محمد رسول آنخوندر زاده صاحب لمون آنچه از بنامی و زنگاک قلبی نموده جناب من
دارد دنیا همه زنگاک است فراخی او در فراخی دل او تعالی شانه میفرماید اینرا من شرح الله صدق
لا سلام فهو علی نور من دیده مراد از شرح صدر قطع علائق است چون علائق ماسوی منقطع شوند
انعام ایلام مساوی میگردد پس بر مذاق مفسرین محققان صوفیان شرح صدر همین ترک تعلق ماسوی
الاست پس صوفی را باید که بغور در وقت خلا بایل متوجه شوند که در اینجا برای چه آمده اگر محض بوجه

له این صریح شریف از عین العظم صفر ۹۸ هجری ۱۲۴۸ م
که نام ترقیم است اما فاغنه ۱۳ منه لکه تنگ نام جایست که تفصیل آن پیش ازین بر حاشیه ملاحظه فرمائید و زنگاک نقل کردم ۱۲ منه
و المشهور فی الکتاب ان الناس بلا را لا نبياء ثم لا مثل الا مثل فالا مثل بياعت از و حام امراض از رسته و فاج و ضيق النفس و دوران سرد اتم المرض میانند و نیز بوجه کثرت ارشاد و انتظام خانقاه شریف و احوال پرسی زائرین اردین و تدریس کتب تصوف مثل مکتوبات قدسی آیات حضرت امام ربانی رضی اللہ تعالیٰ عنہ و خواجہ محمد معصوم رضی اللہ تعالیٰ عنہ و رسائل شریفه باقی حضرات کرام رضوان اللہ علیہم جواب مسائل مستفسره و معتقدین حاضری و غائبین از ترقیم جواب عنراض قلیل لغراغت بودند لها انما منسج تحریر جوابات عنراض که از انما آفاق و اطراف عالم بجدیدت سامیه میرسدند این عاصی پر معاصی را مفعول میفرمودند و این خادم دیرین جواب عنراض تحریر نموده برای تسجیل بجا بردت حضرت صاحب قبله قلبی و روحی فراه میرفتم بوجه کمال شفقت و اذیت بحال مکتوب الیه بر بعضی مکاتیب چند کلمات تقلم فیض رقم خود نیز تحریر فرموده بودند این کمترین و کترین خادم دیرین آن کلمات فیض رشحات راجع نموده ضمیمه مکتوبات شریف نموده ام و برای توضیح تامل اسم مکتوب الیه در صدر هر عبادت تحریر ساخته ام بجناب حضرت لعلشاه صاحب سمانه و نادره شاه بلا اول صاحب قدس سره العزیز نیاز من هر چه از مولی است همه اولی است در هر امر صبر در کار است الحمد لله علی کل حال و نعوذ بالله من حال اهل النار بر فقیر و آنجناب فیض ما ب که وقت با خیر سپاره دقتن و ابتلا و محن زور و شود کرده لازم که شب و روز به نیاز و عاجزی تمام بیاید مولی حقیقی غراسمه در همه حال شاغل باشند تا یک لحظه از یاد او غفلت نیاید که قتل الله و بس و ما سواه عبث و هوس ما انقطع علیه النفس بکلام محمد رسول آنخوندر زاده صاحب لمون آنچه از بنامی و زنگاک قلبی نموده جناب من دارد دنیا همه زنگاک است فراخی او در فراخی دل او تعالی شانه میفرماید اینرا من شرح الله صدق لا سلام فهو علی نور من دیده مراد از شرح صدر قطع علائق است چون علائق ماسوی منقطع شوند انعام ایلام مساوی میگردد پس بر مذاق مفسرین محققان صوفیان شرح صدر همین ترک تعلق ماسوی الاست پس صوفی را باید که بغور در وقت خلا بایل متوجه شوند که در اینجا برای چه آمده اگر محض بوجه

امیر باشد و غرض حصول مال و جاه نباشد شکرگزار باشد و از مکر و فریب ترسان و لرزان بوند
 که شیطان بعین و نفس اماره در کمین است با خدا باش بهر جا که باشی روز چند در اینجا است بعد
 از آن فتن بطن اصلی است پس کسی که زادنار در حیرت سرگردان میباشد همه نذر زمین بتوانیست که تو
 طفلی و خانه رنگین است بقاضی عبدالرسول صاحب انگوی قوم کچی جناب من دیده قصه
 در اعمال رو می دهد و هر قول و فعل و عمل که درین مقامات از سالک صادر شود لائق رد و طرد می بیند
 به ثبات قبول پس سالک باید بل لازم که اوقات غریزه خود را با ذکر و افکار و عبادات و طاعات
 معمور دارد و همه مولات ظاهری و باطنی بادشانی سپارند و فماتش این چنین نکات بشافه موقوف حکیم
 که بعد مسافت مانع شد چکنم چای دارم که خاک کرد جدا مولدنا صاحب در شنوی شریف میفرمانید
 فقر خوابی آن بصحت قائم است نه زبان در کار آید نه زدست با خدا باش بهر جا که میباشی جناب
 حضرت شمس الدین حبیب الله مرزا جان جاتانی صاحب قدسنا الله تعالی با سلهما لا قدس و
 افاض علینا من فیوضاته و برکاته میفرمایند چون سیر سالک بکالات میرسد در اینجا طرود می آیند که
 سبب از طریق دست بردار گردد قصه العشق لا الفصاحه با فم اینجا رسید سرش چاک شد زیاده ایام بکام
سید یوسف شاه صاحب سکنه شهر وزیر آقا ایغریه ذوق و شوق و غیره احوالات جلیبه
 در ابتدا یعنی در ولایت صغری میباشند و چون معامله از ظلال بالا رود حالات سابقه هباً منشور گردد
 بجای ذوق و شوق بی لذت و بی حلاوت آید کان رسول الله صلی الله علیه و سلمه الله
 تفکر متواصل الحزن ازین باعث از بی لذتی دربار نشوند حکیم بجای بود باش شهادت و راست و
 ت آمدن آنجناب اکثر فقیر با جور میباشند و برای کسب سلوک حضرت مجدی علیهم الرضوان علم کتب
 شان از ضروریات این راه شمرده اند قصه العشق لا الفصاحه لها فقط والسلام میولوی محمد
را الحق صاحب شاه پیروی غرض آنکه رقعہ سترت بقعه آن اشفا شقه مع قصید مدح در حق این
 با قدر ارسال فرموده بودند بفرج و طرح رسانید فرج بجهت از دیا و شوق شهادت مدح بسبب نسبت تفسیح اوقات در
 طائل بلکه رام مخطور که مدح کسی که مستحق مدح نباشد هم مودح را زبان دارد که غیر مطابق باشد و هم مودح را که
 مستحق آن دانسته در و طم پنزد و استکبار هلاک میگرد و لهذا آنحضرت صلی الله علیه و سلم در باره اینچنین مودح از شاد فرموده
 است عن اخیک پس باید که من بفر جناب حضرت باری تعالی جلشانه و مودح بسید کائنات صلی الله علیه و سلم اشتغال دانسته
 که سعادت دارین دولت کونین است خود در ذکر و مرتبه سرگرم باشند بحد و خالص صاحب ترین سکنه
 معینان از طرف فقیر اطمینان زنا اینکار معنوی تعلق بر لبطه و محبت از آن حضو باش یا نه البته حضو را حضو حیا است

له از تقی الامام درین ایشان شکر و شکر است ۱۲ منته

له از تقی الامام درین ایشان شکر و شکر است ۱۲ منته

برابطه محکم باش و در هر کار از آن خود باشد یا از دیگر نظر بکار سازی حقیقی دارند که فردا هر کس معامله
 بآیات متعالی اندر جلیشان این درگن داشتنی است چارناچار پس بشنوند و دانان است که روز حساب
 باشد زیاده و اندک بقلم خود مرقوم شده حاجی حافظ محمد خان صاحب تبین سکنه طبری افاغنه
 ایغریز بگوش هوش استماع فرمایند که امروز وقت کار است فردا بجز حسرت و ندامت هیچکس را بدست
 نخواهد آمد پیوسته رطب اللسان با ذکر و افکار بوده باشند و تعالی شان آن عزیز را بمناسبتی دلی سنانا
 بشاه متواز خان صاحب بر اخیل سکنه کلایچی گنده پوران وقت فرصت بزرگ قلبی که
 موجب برکات ظاهر و باطن است مشغول بوده باشند مطلب اصلی از ایجاد عالم همین است غیر ازین
 همیشه بمنظور علیحده صاحب بو و بالنسوی قوم را چیت پاس خاطر جناب لوی
 صاحب از هر وجه که باشد یا خاطر فیقر است اعانت و خدمت گذاری دروش خلد پرست
 سعادت دارین در آن متصور است و در حلقه او شان صبح و شام عند القدرت نسبت سازند که بر
 نعمت عظمی و غنیمت کبری بدست آمدن بسیار مشکل است اینوقت را بخوبی نگاه دارند فقط بعلما
 محی الدین صاحب سکنه باچھیوال ضلع جهنگ سد دفع خطرات شیطانی از دل
 کار سهل نیست از تو جهات اهل الله با وجود ورزش سالک آسان میشود و العاقل یکفیه
 الاشارة فیقر مشافهت عرض کرده که خدمت مولوی از دل برائی رضا مندی مولی بکنند و علم ظاهری
 راطیفی سازند زیاده ازین فیقر را هیچ نمی آیند فیقر دعا گو است بمولوی محمد علی خان
 صاحب ولد حاجی قلندر خان صاحب پنی خیل گنده پور رئیس
 مدی عرصه دو ماه شده که فیقر بمرض تپ و اسهال گرفتار و از نماز مسجد محروم بر مزارات
 حضرت گرامی دچار شفا فقیر گاه گاه میخواستند با شکر و بوقت مناسب حضرت صاحبزاده
 رانیاز بی انداز و تسلیات و تکریمات عرض سازند بمولوی نور خان صاحب
 چکرطالوی مولوی نور خان صاحب را معروض که فیقر از آن صاحب ساضی است او تعالی شان
 راضی باشند و کما علی در شغل باطن و غیره که عارض است فیقر در دفع آنجا دعا با کرده و تعالی
 شان قبول فرمایند بعد الغفور خان صاحب را چیت سکنه خیرری توانی ضلع
 رعتیگ اوقات عزیز را بوقت فرصت با ذکر و افکار معهود دارند که سعادت دارین و دولت کونین
 منوط بیاد مولی است و پس کار انیسف خیر ازین همیشه بمیان علام رسول صاحب
 رنگریز سکنه ویرا اسمعلیخان احوال فیقر بدینحال که وقت روانگی میان عبدالرحمن

له نامتوسیت از افاغنه ۱۲ منته

له مراد بنام لوی محمد علی صاحب ۱۲ منته ۳۰ مراد بنام لوی محمد علی صاحب ۱۲ منته

که جناب مولی محمد علی خان
 صاحبی میخوانند علم طب
 در حلی نیت بودند و قیام
 ایشان رخ افتاد حضرت
 شاه غلام علی شاه صاحب
 بود که در آن مزارات بمیان
 آنجای تکریم که جناب حقان
 و معارف آنجا حضرت صاحبزاده
 میان ابو الخیر صاحب بنی افغان
 انداز بجهت این عبادت
 نوشته شد ۱۲ منته

صاحب ضیق النفس و تب خفیف حالاً بجائی ضیق مرض فالج که آنرا بهندری درنگ گمینه تمام طر
 راست گرفته است و درد سرد پریشانی آن غالب تب بطور سابق از بارگاه شپانی حقیقی طلب
 شفاست پیاده دعا بسید سردار علی شاه صاحب ول رسید بجا و الدین شاه صاحب
 بخاری ملتانی ایغریز اوقات مستعاره خود را که بدل ندارد بطاعات و عبادات و ادکار
 افکار معمور دارند که سعادت داری دولت کونین در این است غیر ازین همه هیچ و انجام حاجات
 ضروریه لا بدیهه بوسیله پیران کبار علیهم الرضوان الرحمة همواره میخواستند انشاء الله تعالی بهر جا
 میزدند فقط بنواخان صاحب پنجابی تا شد ملاقات حسی بچصد بار در و شریف بلا ناغہ با و
 در شبانروز و در سازند و استغفار بچصد بار بعد از صلوٰۃ عصر و یکصد بار قبل از طلوع صبح صادق
 با عجز نیاز تمام نیز میخوانده باشند امید است که انشاء الله تعالی در حاجت مطلوبه مفید خواهد شد
 بعلام حیدر خان صاحب مقیم طبره اسمعیل خان ختم حسبنا الله و نعم الوکیل قبل
 ازین فقیر شمار نشان داده بر آن مواظبت میکنی یا ترک کرده این در و بصدق دل بلا ناغہ بچصد
 بار اول و آخر صد بار در و شریف و در سازند و ثوابش بروح پرفتوح محبوب سبحانی غوث
 صمدانی شیخ عبدالقادر حیلانی رضی الله تعالی عنه بخش نموده حاجتش بواسطه جناب ممدوح از بارگاه
 الهی جلشانه میخواستند باشند امید غالب که سر انجامی مطلبش خواهد گردید فقط بمیان محمد فاضل صاحب
 نوم او ان سکنه مکه ضلع راولپنڈی بخیره مستوره حضرت بی بی صاحبه و غیره خادم ایشان
 دعوات کثیره مطالعه باذوقیرا پیوسته دعا گوید انند و ایضا فقیر را بدعائی حسن خاتمه باد و شاد
 نموده باشند و بد دستار محمد سردار خان صاحب را تسلیات و دعوات موصول باد

جناب میر صاحب قلندر سکنه پشین علاقہ بلوچستان :

<p>فائده نه کی بی دیدت سلامونه داخل سپاره کوی همیش تاختونه منده به نه کی فوائده مجلسونه پس حاضر غائب در داڑه یورنگ وینه</p>	<p>افغانی سلام در داغائی ته مرا نغلی اجود پروت فقیر حقیقیه دلستاندی یاب به وکی ته ارمان ای قلندر قضا سپار و چه تاخت یه ممکن که</p>
<p>جمعه بیات پشتو بزبان فارسی له آمل افغانی سلامت خود زیاده درم همرگی تو خود نیای او ندارد و موم هست بر بستر کنون بیمار بشنوا این فقیر شاه سواران اجل بزناخت آیند مبدم : ای قلندر باز خواهی کرد افسوس بیده تو مجالس پر فواید را نخواهی یافت هم که شهسواران اجل چون تاخت بر مکن نبوده حاضر غائب بود یکسان در آن لحظدم</p>	

یکبار حضرت قبایله
 نبی و روحی شاه
 با فرعون بغض بودند
 که خط جناب میر صاحب
 قلندر رسید پس در
 آن حال این بیات
 بزبان پشتو حالت
 امراض در روید
 قراری از خود ساختند
 بجای جواب همین
 بیات فرستادند
 ۱۲

عثمان خوارزما پیردت پیه میدان دی
بی اجله مرکاٹی نشته تماشه که
خطرہ مہ را وڑہ پیه زڑہ کنس ای غریزہ
سوال جواب د زائریں و اردین
در ویشان اوزنان و اٹہ سرہ وائی

دقضا سپارہ زینان پیه آسوز دینہ
په خیل کار سر مشغول اوسه عزیزہ
د فقیر حال ہمیش دغسی وینہ
په خیل جان سر فقیر عثمان کوینہ
د عثمان مرض خفیف د جوڑہ بنینہ

بقاضی محمد امیر بخش صاحب قریبی سکنہ موضع احمد پور سیالان تحصیل
شورکوٹ ضلع جھنگ از کار خیر کہ استفسار نموده بودند فقیر را در چنین امورات مهارت نیست
در هر کار که میکنی فقیر را دعا گوئی دانند فقیر را به کسی اهل دنیا تعلق و آشنائی حسب فرموده بزرگان
علیهم الرضوان پیدا نساخته و نمیکنم بهر کس بنده سلام مسنون را جواب حسب امر شرعی میدهم فقط
بسیار امیر شاه صاحب سکنه وان کبلا لوالی توابع ضلع شاه پور تا دست داد
ملاقات جسمی اوقات غریزه خود را که بدل ندارند بیاد مولی حقیقی جلشانه معمور دارند کار
اینست غیر ازین همه هیچ بجناب حضرت لعشاه صاحب سکنه و نده شاه بلاول
صاحب قدس سره العزیز از فرط حرارت چه نگاریده شود بجز اینکه هر چه از مولی
است همه اولی البتہ کل صاحب درویش خائفان شریف سکنه خوست
توابع خراسان پس از سلام مسنون واضح باد که ازین کلام امر بهتر باشد که ان برا
ب حصول علوم دینی مشغول شده و تعالی شانہ علم نافع دها و دبر العباد و باید که بر نماز بجا
بوقت سحبه که فقها علیه الرحمته در کتب خود ثبت فرموده اند غرض از لہو و لعب بجناب سا
و از فقیر در خاطر هیچی غده نسازند بولوی تهر محمد صاحب سکنه انکه شاه بلاول توابع
ضلع شاه پور یک کاغذ جناب آمدہ جوابش نگاریده فرستاده ام حالاً کہ مکتوبش دستی کہ
داد جوابش بطرز تغزیت قلمی شد ان شاء تبارک و تعالی ہمہ موات را غریق بحار غفران فرمود

ترجمہ بیات پشتو بزبان فارسی عثمان خوارزما افتاد است بر میدان صاف شہسوران قفاز
می زند بندیم بی اجل مرگیت نامکن تماشا کن و یک باش شاغل در امریت بالکل بلم کہ خطرہ در خاطر
میاد گوش بر خنم ہنہ حال حقیر چنین ہر وقت باشد ای صنم کہ میکند سوال و جواب زائریں و اردین و
فقیر عثمان و انم بادل خود در سبم کہ جملہ درویش و زنان این سخن دارند بزبان مرض عثمان است کہ ترجمہ
خواہ دریافت ہم کہ ساخت این ترجمہ اشعار سر و ہر رب کہ یک ساعی مبین بود اکبر علی شاه ہم

وایس ماندگار صبر جمیل و شکیبائی جزیل عطا فرماید و آن عزیز را لازم که وقت فرصت اوقات غریبه خود را که بدل ندارد با ذکر و افکار و غیره عبادات معمور دارد که کار نیست غیر ازین همه هیچ و ایضا با فخرام مکانات و غیر مکروهات حزنی و ملالی رو ندارد لکن چون از مولی است جلشانه بجز رضا بقضای الهی جلشانه چاره نیست ان الله وانا الیه راجعون او تعالی شان در دین بدل آن ثواب بی حساب و بار و بالنون و الصادق مبولوی محمد عظیم صاحب چنا و طر حال سکنه کلاچی گنده پوران جلد های کتب نهایت پسند فقیر است اتسلی فرمایند و صلک الله تعالی فی الدنیا والدنیا الی غایت ما تیمناه بحرمته خیر البریه صلی الله علیه و سلم بحجاب مولوی محمود شیراز صاحب سکنه شیراز توابع ایران - در عرضی مشتعل خیریت خویش مرسول مامول که رسیده باشند و بر احتمال عدم رسی واضح که فقیر پنجوقت نماز در مسجد شریف با جماعت مستحب میخوانند حالاً دور و ز شده که دوران سردفغ شده و گرمی باقی اینهمه بالصدق نه رسم افغانان از بنظر تاحال کلی خیریت به تسلی تمام بکار با خویش شاغل باشند وقت وقت کار است که جوانی است در پیری هیچ نمیشود خبرتار برتی بسیار تشویش داده که چه نویسم که در اینجا خواننده انگریزی نبود بدعا مشغول شدم و صبر کردم و این خیال در دل کردم -

زیاده طاقت و غمونه لرم خوار لیم	حیله مستاده بویه خدا یه
غریب ترغاڑه گره و صبر تعویذ و نه	چه دفا صبرایت نازل شعی
سوال خدایه همه هیچ دی هیچ گنده	هاتف لغیب آواز و گه

بجز زکریا صاحب ولد مولوی صالح محمد صاحب مرحوم و اعظم و سیره اسمعیلخان درود شریف بهمین صیغه اللهم صل علی سیدنا محمد و علی آل سیدنا محمد افضل صلواتک بعدد معلومتک و بارک و سلم علیه هزار بار در شبان روز و در سازند بلا ناغه انشاء الله تعالی برای سر نخامی کار با دین دنیا مفید خواهد شد زیاد و الدعای بمولوی محمد نور الحق صاحب شاهپوری بیرون کردن از خانه دیرینه اهل بیره الغریب حزنی و ملالی رو ندارد که چه نویسم کافی الهیات سببه خیر برای انجام کار با خانگی از غیب الغیب سر نخام سازاد و رب العباد و ما اصابک من مصیبه الا باذن الله انشاء الله تعالی کار ساز حقیقی جلشانه ضائع نخواهند گذشت بجاحی عبدالکریم صاحب قوم آتره سکنه گره نورنگ پس از تضرع ضرورت این دعا بخوانند صد بار سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ ۝ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ بعد از آن بواسطه حضرت صاحب قبله و کعبه حاجات خود از درگاه الهی میخواسته باشند انشاء الله تعالی مرادش حاصل خواهد شد زیاده و السلام بمولوی نورخان صاحب چکڑالوی قوم او ان برای دفع آفت سحر و جادو اول درود شریف سه بار خوانده بعد هفت کرت فاتحه و هفت بار آیتة الکرسی هفت بار چهار قل یعنی این مجمع هفت بار خوانده بر جان خود و مرخصان دم کنند انشاء الله تعالی آفتش دفع و رفع خواهد گردید و نیز در خانه و در تمام حویلی با یمیر قومه خوانده دم کنند انشاء الله تعالی برای جمیع امراض و آلام انتقام مفید است و اسامی اصحاب کهن را در هر زاویه کشت در طوی بند کرده دفن کنند انشاء الله تعالی جمیع امراض کشت و از زواله و غیره آفات مفید است باقی شافی الامراض و دفع الآفات اله تعالی شانه است - دیگر بوقت صبح صادق شجره شریف پیران وقت عشا نیز خوانده چیزی کلام بر بخش پس از آن بوسیله جزئله و شان عالم برای هر مطلبش که میداری خواسته باشند انشاء الله تعالی از محراب است و آن فاتحه و غیره سه وقت صبح و ظهر و عشا با وضو خوانده بر جان آدمیان برای مال موشی بر چیزی خوردنی دم کرده باشند زیاده فقیر را از دعا گوی خمس لا اوقات غافل و ذاهل ندانند بجای حافظ محمد خا نصاحب ترین سکنه اطمی افغانه - ای برادر سه مشکلی نیست که آسان نشود مرد باید که هر سان نشود دلی قوی دارند و شب و روز از دربار تعالی بواسطه پیران کباب قدس انشاء الله تعالی با سر راهم الا قدس غرت و فخرندی میخواسته باشند کار سازاوست تعالی ثراه فرموده از بیطرف مجال است بشیر و نجان صاحب لاهوری - فقیر را همواره دعا گوی خود میدانست باشند کاغذی اسمی فقیر نویسد یا نه نویسد بحیب الدعوات او تعالی شانه است هر کس را از در و پیشانی نصیب میاید حکیم مطلق جای دم زدن نیست فقط و گاه گاهی بوقت فرصت بتوبه و استغفار و غیره اوقات غریزه را معمور دارند که روز حساب در پیش است کار دنیوی بهر طور میگذرد و کار آخرت دشوار است کار نیست غیر ازین همه هیچ یعاضی محمد امیر بخش صاحب قریشی سکنه موض احمد پور سیالان تحصیل شورکوٹ صنلع جهنگ آنچه سستی باطن نوشته است راست است که باطن صوفی بصحبت ناچسان مکر میشود صحبت باهل تنباه میکند و دیگر سیاه جامه سیاه میکند فقیر در باره دفع شر عدرا فاتی و انفسی دعاها میکند و تعالی شانه از شر او در حفظ خود محفوظ و از دربار العباد بالثناء و خا نصاحب مکر جناب من اوقات مستغزیه خود را که بدل ندارند با ذکار و افکار و غیره عبادات معمور دارند که سعادت دارین دولت کون

در عبادت مولی حقیقی غرضانه منحصر است فقط بخدمت خداوند صاحب سکنه بنده بمبئی از
 طرف فقیر پس از سلام مسنون عرض سازند که کار طریقت مشافیه یک بار میخواهد معذور فرمایند
 بمرمان کرمی شاد و سزیمی قوم ناصر نظاری که از جهته جنگ در میان شمایان قوم کاکران
 فقیر را بودند فتح شد الله تبارک تعالی در آینه ازین چنین حرکات ناشائسته در حفظ خود محفوظ
 دارا و فکر در چنین وقت لازم است دیگر ناصران چه میکنند حتی الوسع خود از جنگ جبال دست
 کوتاه کنید ببارالدین صاحب رزی سکنه قصبه چوندره باجوه توابع ضلع
 سیالکوٹ ایغریز باید که اوقات غریزه حیات مستعاره را همواره بعبادات و طاعات اذکار
 و افکار معمور دارند که سعادت دارین دولت کونین منوط بباد مولی است غرضانه بملار بادشاه
 شاد و سزیمی قوم ناصر در میان نماز فرض و سنت وقت صبح هفت بار فاتحه الکتاب با
 بسم الله یعنی الحمد لله رب العالمین تا آخر هفت روز بلا ناغہ خوانده بر مریض دم کنند و ثوابش
 بروح پر فتوح حضرت صاحب قبله و کعبه نور الله تعالی مرقدہ الشریف و بروا الله تعالی مضجعه
 اللطیف بخشیده صحت برادر خود از جناب شانی حقیقی جلشانه میخواسته باشند بمیان احمد
 غلام محمد سکنه موضع و میر ضلع شاه پور تحصیل خوشاب ایغریزان اوقات حیات
 مستعاره را غنیمت دانسته در ایتم همات که یاد مولی و عبادت معبود حقیقی است معمور دارند
 بحدیکه یک لحظه و لمحہ در غفلت نروند که سعادت دارین و دولت کونین منوط بآن است
 محمد تهربان خالصاحب ولد شهاب الدین خان صاحب بلج سکنه پدیانه
 ضلع ویره اسمعیلیان از کواغری بعضی دوستان هندوستانی معلوم شده که از تاریخ
 یازدهم ماه ذی الحجه در مینا شریف مرض و با عارض شده در شش هفت روز قریب جعل بزرگ
 کس را می آخرت شد ندانیم منظر انتظار کثیر بطرف شهاب الدین خان صاحب دامنگیر است
 حکیم میان الله بخش صاحب و فرزندان و میان غلام نبی صاحب حکیم
 سکنه مورانی علاقه بکهر توابع ضلع ویره اسمعیلیان ایغریزان اوقات حیات
 مستعاره را که بدیل ندارند باذکار و افکار و غیره عبادات معمور دارند بحدیکه یک لحظه و لمحہ
 در غفلت نروند که سعادت دارین و دولت کونین منوط بآن است فقط و فقیر را بدعای حسن
 خاتمه یادشاد فرمایند بسید فضل حسین شاه صاحب سکنه پیر پچانی علاقه
 میانوالی توابع ضلع بمون ایغریز علت غائی از ایجاد انسان بقولی معرفت الهی و

مخدوم عبدالرشید صاحب برای کسی شخصی سفارش نوشته بود که بدین بیخبط و سرسخت اول امر بدین فرمایند حضرت قبله برای ایشان این الفاظ را تمام فرمودند ۱۲ سنه

بقولی عبادت با خلاص است پس مال هر دو قول یکجا است پس لازم که در اوقات فرصت
 اوقات غریزه خود را که بدل نازند با ذکر و افکار غیره عبادت معمور دارند و استغفار کثیر در شب
 در خود سازند و اوقات عیش و خواب خورد و پیش است و پیوسته بر کارهای خود که بی یاد حق تعالی نادم
 و مستغفر باشند کار نیست غیر ازین همه حج و فقیر را بدعا گوئی حسن خاتمه یاد و شاد میفرموده باشد
 بملا نسیم گل آخوند بنویسی سکنه موضع نور توابع ضلع بنون مکرراً قلمی میشود که این
 خوابها و خیالها خبر از استعداد میدهند لکن باید که با اینچنین اموات مغرور نشوند که شیطان بعین شمن
 سخت همراه انسان است بسیار سالکان را در اینچنین اموات گمراه ساخته است باید که همه وقت
 ترسان لرزان باشند چه جائی فخر و قبولیت زیاده بمشافه موقوف است بحد امین صاحب آنچه
 باقی سکنه شهر طاک ملاحی توله توابع ضلع را ولپند می تادست داد ملاقات جسمی
 بکار بار خویش اوقات غریزه را معمور دارند تا یک لحظه و لمحہ در غفلت نروند کار نیست غیر ازین
 حج و اذکار اسم ربك و قتل الیه تبیتلا - قل الله دلیس و عا سواه عبت و هو س
 فانقطع علیه النفس و ذکر کن ذکر تا ترا جان است پائی دل ز ذکر رحمن است
 بفیض علیشاه صاحب سکنه کھونکه علاقه خوشاب توابع ضلع شاپو باید شاید
 که وقت فرصت اذکار ماموه را پس تضرع و زاری بجناب بار تعالی شانه مینموده باشند انشاء
 تعالی نتیجہ بخش خواهند گردید خلاصه از زندگانی یاد مولی است دیگر به نسبت آن همه حج -
 بصاحب جزاوه محمد گل صاحب خلت فقیر تر موسی صاحب موم که خلیفه
 حضرت حاجی دوست محمد صاحب بودند قوم بسین زمی سید عالم اساکن
 پلیمانہ کہ آنجا خانقاہ او شان ساخته است و آنچه احوال بد اعتقادی - صاویان قلمی
 فرموده جناب من هر کس پا داش عمل خود روز رستخیز خواهند دید الیوم تجزی کل نفس بما
 کسبت لا ظلم الیوم نشنیده اند و معنی غیبت و افترا و بختان نمیدانند هادی مطلق جلشانه
 جمیع مسلمین و مومنین را هدایت فرمائید حافظ حقیقی جلشانه آنجناب را از شر و دشمنی او شان
 در حفظ خود محفوظ دارا و بر بعباده بملا فقیر محمد صاحب خروٹی برای دفع تنگی و حصول
 فراخی ختم رب لا تذرنی فودا دانت خیرا و ازین پنجصد مرتبه اول آخر صد مرتبه در روز شریف خوانند
 بر روح پرفتوح حضرت مرشدیم صاحب بخش ساخته بعد از انجام حاجت خود بواسطه او شان از جناب بار
 تعالی میخواسته باشند فقیر را نیز دعا گوئی دانند بقایم دین صاحب پنجابی وقت فرصت بیا

له صورت علاقه ایست در ملک فغانستان و با صطلاح پشتو سواد میگویند -
 له خروٹی نام قومیت از قاعده ۱۲ سنه

مولی که سعادت داری دولت کونین در آن منحصر است شاغل باشن کار نیست غیر ازین هیچ
 بس پیرامیر شایر صاحب سکنه وان کیلا نوالی توابع ضلع شایر پیرا اللہ تبارک
 و تعالی بفیوضات مکتوبات قدس سرفراز فرمایند و ایضا و تعالی شانہ مبارک سازد گاہ گاہی و
 فرصت مطالعه نمایند بملا عبدالحق آخوندزاده صاحب ہریپال سکنہ شین غر
 توابع ضلع اپوزگی عادت مستمرہ فقیر است کہ از لاچارگی جواب کاغذ نوشته میشود چرکہ امثال
 فقیر اکثر اوقات بمرض ضیق النفس و انھائی موسمی گرفتار میباشد چون از مولی است ہمہ ولی است فقط
 بملا خدا و قوم ساحی سکنہ موغچ چاہرگان توابع ڈیرہ اسمعیلیان مریدان اخلا
 و رابطہ قلبی در کار است بلکہ مثل شما آدم غریب و عیالدار وقت ضرورت گذران کردن با خلق مضا
 نیست و مہما مکن از مخالفت شرعی پیر خدرباشن حافظ حقیقی جلشانہ آن عزیز را از شر و دشمنی
 او نشان و حفظ خود محفوظ دارا در رب العباد بحق دار و حال صاحب ترین سکنہ ڈیرہ اسمعیلیان فقیر
 انشاء اللہ تعالی ہرگز شما فراموش نخواہد کرد تسلی دارنا و تعالی شانہ شمار ضائع نخواہند کرد لکن حتی
 الوسع خود از مخالفت شرعی اجتناب دارند فقط بمتولی حال صاحب پنجابی باید کہ از لغویات
 و لہویات اہل زمانہ کنار نمودہ باستقامت بامورات دینویہ و نماز و روزہ یاد مولی کہ از ہمہ ولی است
 شاغل بودہ باشن کہ سعادت داری دولت کونین درین منحصر است و ہموارہ فقیر را دعا گو دانند
 بجناب مولوی عبید اللہ صاحب سکنہ ڈیرہ اسمعیلیان ایغرنیر کارہائی نیادی
 درین وقت آخر الزمان نہایتہ و غایتہ نذر ندیس مرد آنست کہ در حین سختی اوقات عزیزہ مستعارہ
 خود را کہ بدل نذرند در اہم مہام صرف سازد و آن یاد مولی است اتباع شریعت خداداد افعال و
 افعال بلکہ در ہمہ وضع جنابین بدو کلمہ گفتار فتنہ نادر تنگ نشوند وقت وقت کار است فردا بجز
 حسرت و ندامت در دست هیچ نخواہد بود فرمودہ اللہ تبارک تعالی را مد نظر فرمایند جائی کہ فرمودہ
 یا ایہا الذین آمنوا امنوا و جائی دیگر فرمودہ آلا یتلہ الذین الخاص طہ زیادہ والد عابدان
 غلام قاسم خان صاحب کھنچیل والی طانک توابع ضلع ڈیرہ اسمعیلیان پیوستہ
 اتباع طریقہ سننہ سننیہ و اجتناب از فرقہ شیعہ شنیعہ مزوق کناد بجناب ملا جانان آخوند
 زادہ صاحب قوم ہوتک سکنہ مرغہ ہوتک ملک خراسان بر خوردار محمد سراج الدین
 از ناری و صرف و نحو منطق تاقطبی و شرح عقائد نسفی بالاستیفا فارغ شدہ حالاد علم فقہ کتہز آخرت
 اجارہ رسانیدہ و شرح کتاب الحج و در اصول فقہہ نورالانوار باب قیاس خواندہ در بارہ او نشان دعا

۱۲ منہ
 صاحب ہریپال نام توابع اسمعیلیان از افغانہ ۱۲ منہ
 صاحب ہریپال نام توابع اسمعیلیان از افغانہ ۱۲ منہ
 صاحب ہریپال نام توابع اسمعیلیان از افغانہ ۱۲ منہ
 صاحب ہریپال نام توابع اسمعیلیان از افغانہ ۱۲ منہ
 صاحب ہریپال نام توابع اسمعیلیان از افغانہ ۱۲ منہ
 صاحب ہریپال نام توابع اسمعیلیان از افغانہ ۱۲ منہ
 صاحب ہریپال نام توابع اسمعیلیان از افغانہ ۱۲ منہ
 صاحب ہریپال نام توابع اسمعیلیان از افغانہ ۱۲ منہ
 صاحب ہریپال نام توابع اسمعیلیان از افغانہ ۱۲ منہ
 صاحب ہریپال نام توابع اسمعیلیان از افغانہ ۱۲ منہ

گوئی وافر از روی عنایت و مهربانی میفرموده باشند تا او تعالی شانہ بزودی بمطلب ولی رسانند
بمحمد امین از علیخان صاحب راجپوت رئیس سنبھل ضلع مراد آباد۔ امی عزیز اوقات
غریزه خود را که بدل ندارند با ذکر و افکار محمود دارند و نمازها را مفروضه خمسہ در اوقات مستحبہ کہ فقہا
علیہم الرحمۃ در کتب نوشته اند با جماعت ادا سازند و ہماہمکن از محافل و مجالس کہ در آن مخالف
شرعی میباشد اجتناب دارند کہ صحبت نا جنسان سم قائل است برای درویش و از آمدن وقت حرمان
نیز ترسان و لرزان میباشد کہ حب جاہ و ریاست از بنہا پیدا میشوند و اختلاط باہل و عیال بقدر ضرورت
میفرموده باشند و ادیم ترا از گنج مقصود نشان : گرما نرسیدیم تو شاید برسی : ہموارہ فقیر از دعا گوئی
غافل و زاہل ندانند بصاحبزادہ ولی اللہ خان صاحب خلف ملا امان اللہ آخوند
صاحب قوم لودین علاقہ سیاہ بند ملک خراسان کہ یکی از خلفائی حضرت حاجی
دوست محمد صاحب بودند فقیر در ماہ شوال بنا بر تخی دویم روز بمرض تپ و سرفہ و ضیق النفس مریض
قریب چهل روز بمرض مذکور مبتلا کہ بیچکس را امید زندگی فقیر نبود حالاً شافی حقیقی غرضانہ نوعی شفا بخشیدہ
کہ نماز مفروضہ بشدت تمام استادہ میخوانم و طاقت باکل رفتہ ضعف و نقاہت بدرجہ اتم چون آن عزیز از محبان
مخلصان انارکلی میشود کہ بدو عارض حسن خاتمہ یاد فرمایند این چند کلمہ بشدت تمام بقلم خود قلمی شد بدستان
آنجانی خصوصاً برادران حقیقی و مادر پدرازدگان سیاہ بندی و با اتفاق آیندگان سلام مسنون و دعوات
دارین مشحون ابلاغ فرمایند و سلام مسنون فرستانی بطرف فقیر و شان را بجنہ کلانی و صاحبزادگی
تنگ عار است مگر فقیر با و شان چنین دعا گوئی میکند چنانچہ دیگر دوستان زیادہ والسلام۔
محمد سرور خان صاحب سکنتہ مکھڑ ضلع را ولپنڈی بہر جا کہ باشی با خدا باش حالاً فقیر
صلوۃ خمسہ رجبی شریف با جماعت میگزار و تسلی فرمایند بمولوی سعد اللہ صاحب نمبرہ
جناب خفائق و معارف آگاہ حاجی مولوی غلام حسن صاحب مرحوم سکنتہ
ڈیرہ اسمعیلیخان آقارب در حق شما غفارب شدند تکبہ نجرا سازند فقیر را بوظیفہ خود کہ دعا گوئی
است شاغل دانند بکمال نصیر خان صاحب بلوچ جگوانی سکنتہ چوٹی زیرین تواج
ضلع ڈیرہ غازیخان منتقم حقیقہ تعالیٰ لیلما یرید او تعالیٰ شانہ است ہر کار بارادہ
کر و کار است جلشانہ انشاء اللہ تعالیٰ آن صاحب رضایع نخواہند گذاشت بمولوی محمد علی
خان صاحب ولد حاجی قلند خان صاحب پتی خیل گندہ پور رئیس ٹڈی
دوستدار از طرف فقیر باکل تسلی سازند فقیر از شما خوش است او تعالیٰ شانہ از شما رضی باشند

لہ لودین نام قومیت از اناغہ ۱۲ صفر

از منظر از هیچ وجه اندیشه نکنند و بپای مولی شب روز شاغل باشند که مقصود اصلی از خلقت
 انسان معرفت باری تعالی شأنه امر دیگر زیاده والدعا بمولوی حاجی غلام حسین خان صاحب
 پنهان علی خیل سکنه شهر علی خیل ضلع بنون دوستدار فقیر بیاید هر جا که باشی با
 خدا باش و سلامتی قلب از ماسوی الی از ضروریات دین نشین است هر جا که سلامتی قلبت است
 آینه بلا فرصت بر وید و حصول جمعیت حاصل کنی بمصداق نص یوم لا ینفع مال ولا بنون
 الا من اتى الله بقلب سلیم بجناب خفایق و معارف آگاه حضرت صاحبزاده
 مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحب مدظلہ و عمره و رشده از فقیر بعد از دیده
 بوسیله آنکه جواب کاغذ فقیر فرستاده انتظار میماند دیدہ احقر و دل همراه تست بحال
 باز میویسم خاک شو خاک تا بروید گل که بجز خاک نیست منظر گل ای فرزندان صاحبزاد
 بر طاق بادبند و کلاه شکستگی و عاجزی و تواضع بر سر بنهه مصرع عکس کمال کن که عزیز جهان شوی
 ضرور احوال صدق بی کم و کاست بزرگوارند زیاده والدعا بجناب مولوی محمود شیراز صاحب
 سکنه شیراز توابع ایران - الحمد لله با وجود امراض لاحقہ نماز پنجگانه در مسجد شریف با جماعت
 میخوانم و اکثر اوقات بعد ختم شریف فجر به نیت حلقه مینشینم ای عزیز لازم که اوقات غریزه خود بیاید
 مولی معمور دارند که وقت کار است که صحت و جوانی است در پیری بجز دسوزی و افسوس
 ندامت بر اوقات گذشته هیچ بدست نخواهد آمد دادیم ترا از گنج مقصود نشان گردانم بیدم تو
 شاید بری بفرزند حاجی حافظ محمد خان صاحب ترین سکنه اری افغانه
 توابع ضلع مظفر گڑھ اللهم تَوَرَّ قَلْبِي بِعِلْمِكَ وَاسْتَعِزْ بِدَفْعِ بَطْشَاتِكَ
 هفت بار قبل شروع سبق بخوانند و فقیر برای کمالش مطالعه و تیزی ذهن و محبت بطرف
 خواندن سبق دعا میکنم و خواهم کرد تسلی سازند پهلایا و شاه شاد و نیری قوم ناصر هفت
 مرت تا تح کتاب یعنی الحمد لله تا آخر و قل هو الله احد تا آخر و قل اعوذ برب الفلق
 و قل اعوذ برب الناس تا آخر اینهمه را خوانده بر خان محمد مکنند انشاء الله تعالی موجب صحت
 رعایت خواهند کرد و بیدار میباشند صاحب بلاولی صمدانی دیگر عرض آنکه حاجی
 سکونت و ختمات کردن و احوال باطن و احوال تابعان آنجائی گاه نه نگاشته انتظار بشمار
 آتی است باید که بخلاف ماضی احوالات ظاهری و باطنی و غیره احوالات کلی و جزئی نفسی و قلبی
 موده نافع انتظار از آن توانیش بباد شاه و محمد عمر خراسانی قوم تو خجی خمد زنی

اه مولی صاحب
 موصوف از بنور
 نوشته بود که حضرت
 قبله را بخاطر گریست
 اگر اجازت فرمایند
 گاهه شجاعت و شایسته
 حاضر شوم پیش خوب
 آن این عبارت
 نوشته شد
 به نام تو است از
 باغچه انبیا
 نام تو است از باغچه

ای عزیزان دنیا غادر و روح است یعنی صبا می آیند و پگاه میروند و هوشمند آن هست که بغم دین مغموم
 باشند نه دنیا که گذشتنی است و فقیر را همواره دعا گوئی دانند و دلتنگ نباشند شب روز بهمان ذکر کار
 که فقیر نشان داده شاغل باشند و ختم حضرت قبله و کعبه نور الله تعالی مرقاره الشریف سرب کلات در
 فراداد انت خیر الوارثین بجز صاحب بار این آینه شریف اول و آخر صد صد بار و درود شریف در شبانروز
 با وضو بلا ناغہ ورد سازند بملا عام صدیق آخوندزاده صاحب سکنه موسی زنی توابع
 ضلع ویره اسمعیلخان منصرم الامور و تعالی شانہ است بیدلی و غم کردن کار بی ہمتان
 است زیادہ والسلام والدعا بمولوی محمد نور الحق صاحب شاہ پیوری الحمد لله کہ
 حالاً فقیر از شدت امراض کہ مخوف بود نجات یافته لکن تا حال صلوة مفروضہ در کوٹہ خود خواندہ
 میشود ازین طرف مطمئن القلب بودہ اوقات عزیزہ کہ بی بدل اند با صم ہمتا کہ یاد مولی است
 معمول دارند محمد سر فر از خان صاحب گنڈہ پور خلعت محمد نورنگ خان صاحب
 مرحوم رئیس کلاچی گنڈہ پوران توابع ضلع ویره اسمعیلخان ای عزیز بندہ فی حاجت
 کارکن نیست کار اہل حق تعالی شانہ است بندہ را بجز عاجزی دیگری ہیج نیست بمولوی
 ہاشم علی صاحب سکنہ موضع بگھار تحصیل کہوٹہ ضلع راولپنڈی فقیر را از آنوقت تا
 امروز توفیق ملاحظہ کتب الماری نشرہ کتاب مناقب احماریہ فراموش نیست اگر او تعالی شانہ طبیعت
 را برین طور کہ امروز است داشت کتب الماری دیدہ خواهد شد اگر بدست آمدہ ارسال خواہم نمود
 نسلی فرمایند بعفت پناہ بی بی صاحبہ ہمیشہ پیر جی میان مرحوم سکنہ مکہ ٹوابع
 ضلع راولپنڈی الغریزہ بگوش ہوش اشباع فرمایند بی بی و بی عنقی ظالما ترا میباشد یا مظلوما ترا فی الحقیقہ
 عزت و آبروی آنکس میباشد کہ تابع قول خدا غر شانہ و پیغمبر خدا صلی اللہ علیہ وسلم میباشد نہ ظالم و متعدی و
 از بچنین کار ہا دل تنگ نباید شد روز حساب پیش است بیشک بی شبہ بد لہ دادہ خواهند شد بکار بار خود کہ یا
 مولی است شب روز سرگرم باشنہ موش کنید با بزرگان پیشینان چہ معاملہا شد اندام و کلمہ بدست خود برای
 آنصاحبہ عقیقہ مظلومی قلمی نمودہ ام زیادہ والسلام حافظ علی محمد صاحب ساکن جکووالہ توابع ضلع ملتان
 ایچہ از بزرگان و کتب ایشان مرقوم بہ بسیار ریاضات شاقہ و مجاہدات شدیدہ مثلاً چلہا کردہ اند و شب بیدار
 اند و ز بروز ہا گذرانیدہ کتب بزرگان را دیدید بگفتہ عوام غرہ و فریفتہ میشوند اینست حقیقت کار با صدق باقی
 بندہ نسلاتی بسید پیر شاہ مصفا سکنہ دان کیلا نوالی توابع ضلع شاہ پیو عزیزان ایچہ قلمی فرمودہ کہ حزب البحر معہ
 حضرت نقشبندیہ است گریزی میباشد اجازت خواندن عطا سازنا فیاضا کجا دیدہ و از کدام ذمی نسبت شنید

غلام مولی صاحب
 آخوندزادہ صاحب
 پانزدہ روز بقارہ خان
 حضرت قبلہ پیغمبر
 ماہ رمضان مبارک
 روز شنبہ
 ۱۲۰۲ھ جان جن
 تسلیم شدند ۱۲۰۲ھ
 حافظ علی محمد
 صاحب رضیہ
 طول طویل نشد
 بود و مطلب مختصر
 ایکہ حضرت صاحب
 وردی کہ عطا فرمود
 بود صاحب الاشیاء
 شرح کردہ ام
 پانزدہ روز گذشتہ
 بندہ تا حال مقصود
 دلی حاصل نشد
 یا از بسیار دشمنان
 اطراف و جانب
 غوغای آن حضور
 شدہ ام کہ حضرت
 ایشان کمال دلی
 حق اندیشی بجا
 اعتقاد آورده ام
 ۱۲۰۲ھ

که خواندن حزب البحر از شرط و یا از ارکان طریقه نقشبندی است البته دعاها بی خوب از ند چون محض برای
 خدا میخوانند پس از تصفیه قلب تکیه میخوانند جناب را اجازت است پس هر نماز پنجگانه یکبار بلا مانع ورد
 سازند لکن قصد ضرر غیر نفع نماند و السباقی عند التلاقی تا دست داد ملاقات جسمی اوقات عزیزه
 خود را که بدل ندرند بیاد مولی حقیقی جلشانه معمور دارند کار اینست غیر ازین همیشه فقیر را همواره دعا
 گوئی و متوجه ذات سامی خویش میدانسته باشند و السلام بر روزی خان صاحب صاحب لرحماتخان
 صاحب میاخیل و ژرو که اعذار تعلقات دنیوی حتی الوسع خود پس پشت انداخته اول
 دریافت احوال والدین ماجدین سازند بعد از پاس خاطری او شان شروع در کار با دنیوی نمایند
 فقط بالشد یار خان صاحب برادر حقیقی مولوی نور خان صاحب سکنة چکرا الہ توابع
 ضلع بنوں برای دفع سستی در کار نماز استغفار کثیر ورد سازند امید قوی است که در باره
 دفع سستی و غیره کارها مفید خواهد شد بغلام قادر صاحب خلف میان
 عبدالرحمن صاحب سکنة ڈیره اسمعیلیان برای تبدیلی آند و ستاد از مکان
 وانظر بطرف دامان و ترقیات عهده دعاها کرده و میکنم لکن مجیب الدعوات او تعالی شان
 است بهر حال از بیاد مولی غافل و ذاهل نباشند که وارد نیایی مدار و بی وفا است گاه گاه
 بوقت فرصت از کارها ضروریه بعبادت و بیاد مولی که از همه اولی است اوقات را معهود دارند
 بشاهینواز خان صاحب براخیل سکنة کلاچی گنده پوران توابع ضلع ڈیره اسمعیلیان
 ختم حسبنا الله و نعمة الوکیل را خوانده است اما از محبوب سجانی میخواسته باشد انشاء الله
 تعالی مفید خواهند گردید جناب مولوی سعید ابو محمد برکت علی شاه صاحب سکنة
 علا و لیو توابع ضلع جالند هر از اوقت که ازین جا بطرف دولت خانه روانه شده مکتوبی
 نفرستاده موافقتش بجز اشتغال باذکار و افکار دیگر مباد و نوشتن حالات موجب از یاد اتحاد
 میگردد فقط بجاجی عبدالرشید علی خان صاحب رئیس نیوری توابع ضلع بلند شهر فقیر
 مثل سالها سابق با مرض مریض لکن الحمد لله نسبت با پیام سابقه تخفیف است تسلی فرمایند
 سلام بیم گل آخوندزاده صاحب قوم بنویخی سکنة موضع نور طوابع ضلع
 بنوں قلت طعام درین وقت درین سن چندان ضرورت حداد وسط را ملحوظ دارند و در پس
 ان خویش بسیار کوشش سازند اگر او تعالی شان ان نورش داد بیشک بقدر حاجت
 نازل فرماید همواره بیاد مولی شاغل باشند فقط حال آند ان شمار معاد است

قبل ازین سید
 صاحب موصوف
 بمقام خانپوتوای
 ضلع بنویا پور
 سکنت داشته
 بودنا ۱۲
 بلان گل
 جناب
 آخوندزاده خان
 بسا کبیر حسن
 بستند که ملاقات
 زمانه شکل میر
 بشود ۱۲

بجناب خفایق و معارف آگاه حضرت صاحبزاده مولوی سراج الدین صاحب
 مدظلہ و عمرہ ورشده۔ بر خوردار سعادت اطوار طال عمرہ معہ علمہ و صلاحہ و فلاحہ پس
 از دیدہ بوسبہا و تسلیات آنکہ بکار بار خود بجد و جہد تمام شاغل باشند کہ وقت و وقت
 جمعیت است فقیر از دعا گوئی ظہر الغیب غافل ندانند ازین طرف از ہر وجہ فارغ البال
 باشند مولوی سعد اللہ صاحب نبیرہ جناب خفایق و معارف آگاہ حاجی
 مولوی غلام حسن صاحب مرحوم سکنہ ڈیرہ اسمعیلیخان بختات حضرات خصوصاً
 حضرت صاحب قبلہ و کعبہ رب کا تذکرہ فی فرہاد ادا انت خیر الوارثین و حسبنا
 اللہ و نعم الوکیل بلا ناغہ و رد ساز ناپس بوسیلہ جزیلہ جناب ایشان انجام حاجت
 خود میخواستہ باشند فقط حاجی حافظ محمد خان صاحب ترین سکنہ اڑمی افاغنے
 توابع ضلع مظفر گڑھ اللہ تبارک و تعالیٰ اولاد بلدار را صلاح دہنار و بشرط عدم آن حافظ
 حقیقہ جلشانہ و حفظ خود محفوظ و ارا د کار ساز حقیقی او تعالیٰ شانہ است بکار بار خود کہ یاد مولی
 است شاغل باشند منتقم حقیقہ از ہر کس خواہ عاجلاً یا مؤجلاً انتقام خواہن گرفت بسید سرور
 علیشاہ صاحب لدر سید بھاوالدین شاہ صاحب بخاری ملتانی از پریشانی احوال
 جناب بسیار زدود و تفکر از وجہ بشریت حاصل گردید لکن چون از مولی است ہمہ اولی و ذاق حسابک
 مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ زبَادۃ و السلام با بر اہم خان نمبر ارغورہ زمی بدین
 زمی بمقام کوٹ فیروزی غورہ زمی علاقہ ٹانک گمل بازار توابع ضلع ڈیرہ
 اسمعیلیخان یا اللہ یا زحمن یا زحیہ یا ارحمہ الدار جمین و صلی اللہ علی خیر خلق
 فتحاً این درود شریف را در شبانہ روز یکصد بار بخوانند انشاء اللہ تعالیٰ برای سر انجامی کارشاد
 مفید خواہد شد مولوی احمد خان صاحب سکنہ موضع بکڑ علاقہ میانوالی توابع
 ضلع بنوں الحق مرید صادق را از رحلت مرشد خود غم و الم میرسد لکن صبر بیبا و جزع
 و فزع نسا از نا فقیر را در این باب صبرش و تحصیل علوم درسیہ ممد و معاون اند بسید
 عبدالعیاض آخوندزادہ صاحب لدر سعد الدین آخوندزادہ صاحب
 بالصدق بارند کہ فقیر تا حال تحریر هیچ کلمہ از کلمات و بیج حزبی از حزب البھو نخواندہ کہ کار عالم
 دیگر است و کار درویشان طریقت حضرت محبوب سبحانی مجد و منور الف ثانی تدت اللہ تعالیٰ
 با سر ہم السامی دیگر این تمیز بصوت درویشان مستعارین راہ معلوم میشود و محض برای برکت

سہ غورہ زمی نام تو بیست از افاغنے ۱۳ سنہ :

کارها در نبوی هزار بار این درود شریف ورد سازند **اللهم صل علی سیدنا محمد و علی**
علی سیدنا محمد افضل صلواتک بعدد معلقاتک و باریک و سلم علی ه
 جناب مولوی حسین علی صاحب قوم میانه سکنه موضع وان پهران علاقه
 میانوالی توابع ضلع بنون تعبیر واقع اول که فقیرا بمرض اسهال گرفتار دیده و آن صاحب
 تقدرش واقعی می فرمودند بزرگان علیهم الرضوان میویسند که پیرمانند شیشه است مرید خود را
 در ایشان می بیند فقیرا اگر چه خود نالائق محض است سخن ازین باب کردن ناروا بنظر می آید
 لکن از جهت لاچاری تسلیمی میشود که نجاست ظاهرا جدا شدن مراد از گناهان است گویا گناهان آن جناب
 دور میشدند نیک مبارک است و نظیرش فقها و آب مستعمل بشرط وضو به نیت ثواب ثانی خود مبارک
 نیک است که مشا بهره آنحضرت علی الله علیه السلام بملا اولیا صاحب نیاری بشرط ملاقات
 بملا محمد رسول آخون زاده سلام مسنون رسانند و شان را بگویند که مدتی است که بسلام و
 پیام یاد نفرموده هر چه خوبان کنند نیکو باشد بسلام قاور صاحب خلت میان
 عبد الرحمن صاحب سکنه ویره اسمعیلخان کار ساز حقیقه او تعالی شان است
 جز دعا گوئی که وظیفه عاجز است دیگری هیچ چاره ندارند بملا عبد المجید آخون زاده
 صاحب سکنه موضع وهرمه خیل توابع ضلع بنون ای عزیز نزد فقیر اینچنین تعویذ
 است و نه فقیر عامل است نزد عالمان ورد و تعویذهای باشند در این باب که استعار
 نما است و میخواهید نزد فقیر هیچ نیست جناب مولوی سید ابو محمد برکت علی شاه
 صاحب سکنه علا و لیور توابع ضلع جالندهرای عزیز اوقات غریزه خود را که بدل
 دارند باذکار و افکار و غیره طاعات و عبادات **تنصیح نیست که محض بوجه الله باشد معهودان**
 یک لحظه و لمح در غفلت نردند و بجهت عارضه تب جواب عاجلا فلمی نشد معاف فرمایند
 جناب خفائق و معارف آگاه حضرت صاحبزاده مولا تامولوی محمد
 سراج الدین صاحب مدظله و عمره ور شده و جناب مولوی محمود شیرازی
 صاحب چون احوال فقیر از جهته شدت امراض باخر رسیده جناب قاضی قمر الدین
 صاحب ممدوح و شایه صاحب موصوف فهرست کتب تسبیح خانه و اله نوشتند کتاب هدایه جلد
 اول و عینی هدایه حافظی و اله یک جلد از کتاب البیوع تا شفعه و از زرقانی موطا امام مالک
 جلد از نکاح تا حد و نیستند این سه کتاب بسبب بعضی برون فقیر کم شده اند اخیر فیهما وقع زیاده

له ملا علی محمد آخون زاده صاحب سکنه بود که کسی بدست غیب کسی تعویذ کسی در عنایت فرمایند جواب آن این عبادت نوشته شده است ۱۲ منتهی ۱۵ منتهی امیر شاه صاحب سکنه اوان سبیلانلی ۱۲ منتهی حاجی حافظ محمد خا صاحب سکنه شری افانغه مراد است ۱۲ منتهی

ازین موجب اضطراب میگردد و فقط تخریح الصدور السیوطی قاضی قمرالدین صاحبین بار آورده
 و بدور السافره فی احوال الاخره آنهم و تعالی شانہ خواہند داد و مولوی محمد علی خان صاحب
 بستان ابولیت سمرقندی تنبیه الغافلین طبع مصری داده اند بمولوی نور خان صاحب
 قوم او ان سکنہ چکڑالہ علاقہ میانوالی توابع ضلع بنوں - ای عزیز مبادی تعینات
 ممکن عدوات است نزد صاحب طیفہ علیہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ چون عدوات شدہ خیریت کجا ماند
 و قول بزرگان است کہ میفرمایند صوفی تا خود را از کافر بدتر نداند از کافر بدتر است این مسأله بجز
 مرات پیش آنجناب بیان نموده حکیم کہ ایام صحبت کم میباشند تفصیل بر مشافہہ موقوف حالاً معارف
 فرمایند حاجی حافظ محمد خان صاحب ترین سکنہ اڑی افاقہ توابع ضلع
 مظفر گڑھ - احوال فقیر بدینوال کہ اکثر اوقات از امراض خالی نمی باشد از هر وجه تسلی فرمودہ
 بیاد مولی کہ از ہمہ اولی است اوقات عزیز خود را بطاعات معمر دارند بجناب مولوی
 محمود شیرازی صاحب سکنہ شیراز توابع ایران از جناب مشورہ طلب می کنم بر
 راجنا چہ علم ظاہری ضروری است آگاہی از علم باطن نیز ضروری است و پس از فقیر و اللہ اعلم
 بر خوردار را فرصت برای کسب باطن پیدا کرد و یا نہ حالاً کہ فقیر زندہ است البتہ امید است کہ چیزی
 آشنائی بعلم باطن پیدا خواهد کرد پس اگر جناب را نیز چنانچہ خیال بندہ شدہ موافق خاطر عاظم
 او شان را ہمراہ خود کرده بشرط فراغ از عوارضات بدین طرف روانہ شوند و اگر طور دیگر بنظر آید از
 آگاہی فرمایند فقط بجناب میر صاحب قلندر سکنہ لپشین علاقہ بلوچستان
 ای عزیز آمدن مصائب بر خایپرستان از قدیم جاری است پس لازم کہ صبر بلکه ضابطہ
 نموده بکار بار خویش کہ یاد مولی است شاغل باشند قیل ان الالہ ذود القیول ان الرسول
 کاهن ما نبی اللہ والرسول معامن لسان الوردی فکیف نا بگوش ہوش استماع فرمایند
 بسوال کنندہ مولوی نورالدین صاحب پیش امام موضع اوگالی ڈاکخانہ
 نوشہرہ علاقہ خوشاب توابع ضلع شاہ پور و جوابات از حضرت
 صاحب قبلہ قلبی و روحی فدایہ - سوال - قربانت شوم اکثر مردمان برای دیدن
 کنائیدن نزد بندہ می آیند ہرچہ از حضور ارشاد شود در عمل آرم جواب بکنائیدن
 فاتحہ الکتاب و معوذتین خوانندہ دم کنند و تعالی شانہ شافی مطلق است جل شانی
 سوال - وقت ذکر جنبش لطیفہ محسوس میشود لکن چون بغور خیال کردہ میشود ہمہ جوئی چند

هر چند که گوشش میگویم هرگز نمیکرد و جواب هیچ باکی نیست باختیار نکنند بی اختیار اگر باشد باشد
 سوال بنده بخوف ریاچاد بر روی نمی اندازد اگر ضرورت باشد ارشاد فرمایند جواب هیچ بیانیت
 فقره برای حضور جمعیت چشم پوشی چاد بر روی می اندازد از اب فقر است سوال کننده
 سلطان اکبر نیازی و جواب از حضرت صاحب قبله روحی فداه سوال اول
 از یاد محبت او تعالی و محبت مشایخ عظام حاصل شود سوال ثانی مغفرت معاصی متفقد
 و متاخره از بارگاه ایزدی نصیب گردد سوال ثالث حصول وسعتی در معاش که بسبب آن
 از زیر بار قروض موجوده برآید جواب هر سه سوالات درود شریف باین صیغه برای هر سه
 امر مرقوم که معمول حضرت صاحب قبله و کعبه نور الله تعالی مرقدہ الشریف بعل آرنند و درود شریف
 اَیْتِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ اَفْضَلْ صَلَوَاتِكَ
 بَعْدَ مَعْلُوْمَتِكَ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ عَلَيْهِ در شبانروز هزار بار و اگر هزار نشود پنجاه بار و اگر
 آنهم دشوار باشد یکصد بار و در سازنا بیاناغه بشرط وضو سوال کننده میان شیخ
 محمد بخش صاحب سکنه کلاچی گنده پوران قبله برای ذکر کردن فارغ شدن از کار
 های دنیوی و بیا وضو بودن و تعیین وقت شرط است یا چگونه و تلاوت کلام الله شریف را چه
 قدر در روز ملاومت نمایم و اجازت خواندن دلائل الخیرات عطا فرمایند و برای حل مشکلات
 مهمات دنیوی و دنیوی نیز کلامی ارشاد شود جواب از حضرت قبله قلبی و روحی فداه
 هر وقت در هر کاری که میباشد بخمال ذکر میکرده باشند وضو باشد یا نه و قرارت کلام الله شریف
 هر قدر که بیشتر شود بخوانند تعیین را حاجت نیست و خواندن دلائل الخیرات نیز اجازت است برابر
 مهمات دینی و دنیاوی ختم لاحول و لا قوه الا بالله پنجاه بار اول و آخر صد بار درود شریف
 در سازند و ثوابش بروح پرفتوح حضرت امام ربانی مجدد الف ثانی شیخ احمد سهرندی فادتی
 رضی الله تعالی عنہ بخش نموده حاجتش بواسطه جناب ممدوح از بارگاه الهی جلشانه میخواسته
 باشد تا قاضی الحاجات جمیع مطالب و مقاصد سرانجام فرماید برب العباد

فصل چهارم در بیان خوارق و کرامات و مکشوفات حضرت

قبله پیر مرشد ما قلبی و روحی فداه

لا تفتد ولا تخصی اندر لیکن تبرک چیزی از ان مینگارم کرامت یکبار در موسم تابستان گرمی

بسیار شد و باران از آسمان نه بارید مردمان شهر و درویشان خانقاه شریف از حرارت گرمی آساک
 باران تنگ شده پیش حضرت قبله قلبی روحی فداه برای دعا و کثادتگی بارش باران التجا نمود حضرت
 قبله حسب درخواست درویشان و مردمان شهری بوقت عصر بر مزار پیرانوار حضرت حاجی دوست محمد
 صاحب بروالد مضجعه الشریف و نور اللہ مرقدہ المنیف دعائید درخواست بعد از صلوة عشاء و باران
 شور بارش باران رحمت آلهی بارید که حرارت گرمی با کل دفع شد و زمین باران ابرائی فصل زراعت
 و غیره منفعت بسیار رسید کرامت یک روز آب کوهی که در نهر خانقاه شریف موسی می جاریست
 بعد از کثرت بارش باران و طغیانی آب سیلاب مخرج آب نهر بسبب جمع شدن گل کوهی همان او
 بند شده بود و عرصه چندین روز گذشت که آب نهر جاری نشد همه باشندگان موسی زنی بسیار تنگ
 لاچار شده برای دعا طلبی در جوار فقیران دیگر یعنی بر مزار شیخ حسن صاحب بر مزار بی بی رام صاحبه
 مزار کالوقلندرو سیدان شاه عالمی که این مزارات و سیران مشهور این دیار اند رفتند و دعا خواستند
 و نظر نیاز بادشان دادند مقصود حاصل نشد باز در خانقاه شریف آمده پیش حضرت قبله ما است
 دعائید حضرت قبله قلبی روحی فداه دعا فرمودند همان روز قبل از غروب آفتاب نهر موسی زنی
 آب جاری شد کرامت یکبار حضرت قبله ما قلبی و روحی فداه بهمراهی قافلہ مردمان قوم ناصران
 شاد بزی قریبانی کس سوار و صد کس پیاده که از قدیم الا ایام خادمان حضرت قبله بودند از
 خانقاه شریف غنایان که در حدخراسان واقع است مراجعت بطرف خانقاه شریف و امان که در
 آن مزار پیرانوار حضرت قبله حاجی دوست محمد صاحب بروالد مضجعه الشریف نور اللہ مرقدہ المنیف
 موجوده است کردند و مقام کوه کوساک از خانقاه غنایان منزل است آن قیام نمودند و دیگر وقت
 چاشت هفت صد کس دمان سلیمان خیل سواران سلج بند پدید آمدند چونکه از ابتدا در میان قوم ناصران
 شاد بزی قوم سلیمان خیل دشمنی کمال بود و قتل قتال جنگ جلال همیشه میکردند خواست که حمله
 کنند و همه قافلہ حضرت قبله را یکجای کشند و مال و اسباب شتران غدر کرده می برند پس از هر طرف
 جمع شده گرد آمدند و قافلہ حضرت قبله را حلقه کردند خادمان پیش حضرت عرض کرد که قبله دشمنان
 جمع کثیر برای کشت و خون مایان بر سر آمده اند و همه مال اسباب شتران غارت کرده می برند حمله
 سخت وقت ما را دست غور فرمایند خادم را فرمودند که اسپ شمشیر من بسیار حسب فرموده بر اسب
 آوردن روانه شد خادم بخیل اینکه حضرت قبله بطرف دشمنان نروند توقف کرد و اسپ را در
 طرف برودین میان ملا محمد رسول لئون بتجیل تمام حاضر آمده عرض کرد که قبله حضور انور که در لشکر

که کوه کوساک نام
 گویند که سادات
 شیخ حسن غروب
 از خانقاه شریف
 موسی زنی بدین سبب
 از خانقاه شریف
 که غنایان موسی
 را کوه کوساک است
 نامهای آن کوه است
 و کوه سلیمانی نیز
 مشهور است در آن
 جمع موسی زنی نام
 اینست خانقاه شریف
 خانقاه شریف و مزارات
 پیرانوار حضرت حاجی
 دوست محمد صاحب
 در حدخراسان حضرت
 قبله ما بروالد مضجعه
 نور اللہ مرقدہ المنیف
 واقع اند و از آنجمله
 طبره اسب پانچان از
 واقع اضلاع ملک
 پنجاب ۱۲ مینه

منان سوار شده میروند بخکس یاده کس یا بست کس را میزنند و او دشمن هفت صد کس سواران جنگی
 سلاح آمده اند آخر الامر چه کرده میشود پس امروز ظاهر کردن توجه و التماس بخداست پس در آنوقت حضرت قبله
 و سکوت آمده سزجیب شده متوجه شدند بعد از یک لحظه سزجیب بر آورده یکمشت خاک از زمین
 رو داشته بروی دشمنان زد و بجز زون خاک لشکر دشمن شکست خورد و بی تماشای سزجیب شده در عقب
 خود چند میل دویدند ما رمیت از میت گفت خن و کار خن بر کارها دارو سبق و توز قرآن باز خوان
 تفسیر میت گفت انیر ما رمیت از میت و دیگر روز خدا و مان عرض کردند که قبله اگر از احوال کیفیت
 روز گذشته چیزی از زبان در افتان ارشاد فرمایند موجب تسکین خاطر ما خدا و مان خواهد شد از
 لسان گوهر نشان ارشاد فرمودند وقتیکه بطرف دشمنان متوجه شده بودم دیدم که حضرت امام ربانی
 مجد و الف ثانی صاحب رحمته الله علیه و حضرت خواجه محمد معصوم صاحب رحمته الله علیه و حضرت شیخ
 سیف الدین صاحب رحمته الله علیه و حضرت حافظ محمد محسن صاحب رحمته الله علیه و حضرت سید نور محمد
 را و فی صاحب رحمته الله علیه و حضرت میرزا جانان مظهر شهید رحمته الله علیه و حضرت شاه غلام علی شاه
 صاحب بلوی رحمته الله علیه و حضرت شاه ابوسعید صاحب احمدی رحمته الله علیه و حضرت شاه احمد
 صاحب احمدی رحمته الله علیه و حضرت حاجی دوست محمد صاحب قبله ما رحمته الله علیه بر اسپ های اخضر
 سوارانند یکبارگی بطرف دشمنان تاخت فرمودند وقتیکه حضرت قبله حاجی دوست محمد صاحب گن فرمودند
 پشت خاک زیر پای سم اسپ حضرت ایشان از دست گرفته بروی دشمنان انداختم ۱۲ -
 بر امت یکبار حضرت قبله ما قلبی و روحی فدا بهمراهی قافله مردمان خدا و مان قوم ناصرین شاد بیزی که
 بیابا صد کس بودند از خانقاه خراسان روانه بطرف خانقاه شریف دامان تشریف فرما شدند
 وقتیکه از حد خراسان بیرون شده در کوهای علاقه دامان بمقام کوطکی رسیدند یک هزار و دو صد کس از
 یلیماخیل سواران سلجند روی نمود و خواست که این قافله ناصران را یکجای کشیم و همه مال دشمنان اینهارا
 اارت گردانیم پس همه خدا و مان قافله ناصران پیش حضرت قبله عرض نمود که لشکر دشمنان جمع کثیر سواران
 سلاح بر سر ما گرد آمده اند و ما مردمان که قریبا صد کس هستیم هیچ سواری و سامان سلاح نداریم پس ضرور
 ایاز خواهد شد و مال اسباب خواهند بود و حضرت قبله خادم را فرمود که اسپ من زین کرده بیار
 سب فرموده خادم اسپ طیار کرده حاضر آورد و حضرت قبله سوار شده پیش مجمع دشمنان تشریف بردند
 پس وقتیکه در آنجا رسیدند از اسپ فرود آمده رو مبارک جانب دشمنان کرده با غضب کمال
 یک سنگ کلان کوه نشسته اند و از حد در عالم جوش آمدن حسی که همه موهای ریش مبارک سب

به این تفسیر حضرت
 تلبیسه از امیر
 نموده تفاوت
 بیست و یک طیف
 توجب الطول
 حضرت قبله یکبار
 پیش این کینه یک
 قصه این مظهر
 که قوم در میان
 بسیار جمع آمدند
 اندیک ایشان
 آخر الامر بیکت
 حضرت تلبیسه
 تعالی بسکرم از فارس
 در میان ایشان
 مخالفت افتاد
 بعضی گفتند که جمله
 کنیم یعنی گفتند
 از آن و در این باره
 گفتند اول معالجه
 با کینه آخر الامر
 تلبیسه از امیر

غصه در جنبش آمدند در این اثنای سر داران آن قوم دشمنان پیش حضرت قیامه حاضر آمدند با فریب
بیان نمودند که ما را راه قافله بگذار که اول ما ازین راه گذر میکنیم حضرت قبله ز قهر بویاد که راه شمار
نمیبریم برو و در شو پس معاندان واپس در جانی خود رفته تجویز نمودند که برین قافله فقیر یکبار حمله میکنیم
اینهمه را می کشیم و مال و اسباب غارت کرده می بریم آخر الامر طائفه دشمنان که یک هزار و دو صد کس بودند
برای کشتن خون و غارت کردن مال و اسباب جمع شدند و حضرت قبله متوجه بادشان بودند که بعد
از نماز عشاء دشمنان باراده شب خون نزدیک قافله حضرت قبله رسیدند بجز در سیدن خوف و در
بزرگوب او شان طاری گشت و پس پاره شده واپس گردیدند باز و گریه بار بوقت نیم شب برای
حمله کردن شب خون همه یکجا جمع آمدند از قافله حضرت قبله یک لشکر عظیم هدایت ناک از غیب نمودار
شد که از دیشب اول روزه بر بدنهای دشمنان او فتاد آخر الامر بزدل شدند و هیچ گزند نرسانیدند
قافله حضرت قبله را سلامت گذاشته راه خود گرفتند و رفتند حضرت قبله باطمینان خاطر مع قافله
مردمان ناطق شاد بیری بوقت آخر شب موافق معمول خویش از آن منزل کوچ کرده راهی شدند
که امت بکبار میان حاجی عبدالکریم صاحب قوم تراہ سکنه گره نورنگ با مرض اسهال
سخت مریض شدند و شب روزی حساب دستها جاری بودند چهار حکیمان برای علاج آمدند
علاج کردند هیچ فائده نشد حکم دادند که این مریض را علاج است و عوام الناس نیز فتوی دادند که
این چنین مریض هرگز زنده نمیماند که طاقت کلام کردن هم باقی نمانده است آخر الامر وصیت نامه
نوشته شد از طرف میان حاجی عبدالکریم صاحب در حالت بیوشی مرض او خدمت حضرت صاحب
قبله قاصدی روانه کرده شد که وقت حاجی صاحب با خبر رسیده و مرض او را حکیمان لا علاج
داده اند بلای حسن خاتمه دعا فرمایند حضرت قبله در حق او شان دعا و صحتیابی از ورگاه مجیب الدعوات
خواستند و فرمودند که از طرف نیر او شان را بگو که گلقدن صبح و شام هر روز بخورند قاصد واپس آمد
بیان نمود که حضرت صاحب برای خوردن گلقدن فرموده اند از شنید این کلام حکیمان خندیدند که این
دوا مخالف مرض اسهال است چونکه میان حاجی عبدالکریم صاحب صادق الاعتقاد اند حسب فرمود
حضرت قبله دوائی گلقدن را شروع کردند یعنی سه یوم از مرض تسک شفا یافتند اگر امت روزی
مرد پیونده خراسانی آمده در خدمت حضرت قبله عرض نمود که مرض طحال مرا بسیار با ثمال که
چنانچه خون و گوشت مرا تمام خورده محض استخوان و پوست باقی است طاقت رفتار و قوت حصی
روزگار نماند برای مهربانی تعویذ یادم بفرمایند حضرت ایشان فرمودند که برای دفع طحال معجون

لکه گره نورنگ نام قصبه است در ضلع دیره اسمعیلیان ۱۲ منده بود پورده قویست از قافله که هر سال بوم زمستان معاد اهل دعیال بملک دالان کوه ضلع دیره اسمعیلیان می آیند و در تابستان بخراسان میزند

بجمله اصل خیام و در براند ۱۲ منده

فقیر است که تعویذ نوشتن بالا می طحال سوخته میشود و طحال را هم بسوختن تعویذ داغ میرسد و تا آنکه
 داغ تکلیف خواهد شد اگر احتمال این تکلیف بر خود گوارا کنی تعویذ نویسم آن بیمار که از شدت مرض طحال
 کایت لاغر و ناچار بود عرض نمود که مهربانی فرمایند و داغ نمایند حضرت ایشان قلم و کاغذ خواستند
 تعویذ نوشتند و جامه کرباس را تر کرده چهار تا که نانیده سفاله آب نارسیده و انکار طلبیده آن مرد
 بیمار را فرمودند که دراز شو چون آن مرد دراز شد حاضرین را فرمودند که ببینند که فی الواقع طحال از مقدار
 پیش تجاوز کرده است یا نه مبادا مرض طحال نباشد و داغ کنم و بیفایده این بیچاره را تکلیف زخم رسد
 حاضرین حسب الامر سامی ملاحظه نمودند و بعد ملاحظه بیان کردند که در بطن این مرد مرض طحال عسوس
 نشود آن بیمار فوراً برخاست و خود معلوم کرد که فی الواقع زیادتی طحال معلوم نمیشود حضرت ایشان فرمودند
 مردمان پیونده تمیز نیک با نمیکند از وجه ناهمی خود را هم در تکلیف داغ و زخم مبتلا کرده بود و ما را هم
 هم میساخت آن مرد عرض نمود که تا زمانی که دراز میشدم شدت مرض طحال بخوبی مرا معلوم میشد و وقتی که
 قدرت فرمودند که ببینند که این کس را مرض طحال هست یا نه و مردمان دست بر شکم من نهادند و از وقت
 مدت مرض زایل شد و همه حاضرین بر کرامت حضرت ایشان که چشم سردیدند اقرار نمودند -
 کرامت معمول جناب حضرت قبله قلبی و روحی فراه این بود که هر سال چند صد مبلغان باره
 خریدار می گردم برای خرج سنگر خانقاه شریف حواله میان حاجی عبدالکریم صاحب میگردند حاجی صاحب
 و صوف حسب الارشاد حضرت قبله گندم خرید کرده امانت در خانه خویش می نهادند و وقت ضرورت
 حسب طلب حضرت قبله در خانقاه شریف میرسانند بعد از عرصه چندین سال در خانه ایشان
 در غله پیدا شده بود که قاسمی قدسی در هر سال نقصان میرسانند یک سال گرم بکثرت در گندم
 درت قبله قلبی روحی فراه پیدا شد و خوردن گندم شروع کرد میان حاجی عبدالکریم صاحب
 حضرت قبله قلبی و روحی فراه حاضر آمده بیان نمود که قبله در گندم گرم بسیار پیدا شده
 است اگر چند روز در آن میانند همه گندم را خواهد خورد حضرت قبله فرمودند که از ظرف فقیر گرم را
 بام برسان که عثمان میگوید که امی گرم ترا شرم نمی آید که غله گندم سنگر خانقاه شریف حضرت پیرو
 خدا بروا شد مضحجه الشریف و نورانی مرقره المنیف میخورد حسب الارشاد حضرت قبله این کلام
 تیر که زبان گوهرشان سماع ایشان رسیده بود بخانه خویش در کوچه گندم رسیده گرم آبا و ازین
 زین لزان روز تا حال که عرصه قریباً پانزده سال منقضی شده باز گاهی گرم در غله بخانه میان
 حاجی عبدالکریم صاحب پیدا شد ۱۲ کرامت حافظ حاجی محمد خان ممتازین که در ضلع مظفر گنده

بمقام اڑی لعلخان سکونت میداروا و او در عنقوان جوانی مرض تپدق لاحق شد و هر قدر علاج معالج
 که میکرد روز بروز مرض زیاده میشد چون بغایت نحیف گشت و از معالجه حکما را بویس گردید و صاف
 کرامات حضرت ایشان را شنید و در آخر راه جلیطه که ایام شدت گریا میباشد از جای خود روانه شده
 بایره اسمعیلیخان رسید و حقاً دوغان صاحب ترین را که برادر عم زاده او و از خادمان حضرت ایشان
 بود همراه خود گرفته روانه موسی زئی شریف شدند چون بر موضع کما و در رسیدند خبر آمد که حضرت ایشان
 عازم روانگی بایره اسمعیلیخان اند و حقاً دوغان صاحب موصوف از آنجا واپس روانه بایره اسمعیلیخان
 و حافظ حاجی محمد خان صاحب وانه موسی زئی شریف گشت در آنجا بقدم بوسی حضرت ایشان مشرف
 گردید و روز دیگر از آنجا بهم کبابی حضرت ایشان روانه بایره اسمعیلیخان شد چون حضرت ایشان بایره
 اسمعیلیخان آمده بر چاه ترین اقامت فرمودند حافظ حاجی محمد خان صاحب چون حاجل معاودت
 خانه خویش بودند بذریعہ حقاً دوغان صاحب من مطلب حضور حضرت ایشان نمود حضرت ایشان
 تعویذ بدست خویش تحریر فرمودند و بعد دعا فاتحه خیر فرمودند که هرگاه از اینجا روانه شده شب گذار
 در بکهر خواهند نمود و علی الصبح عازم روانگی خواهد شد انشاء اللہ تعالی اثری از آن مرض در وجود
 باقی نخواهد ماند چون حافظ حاجی محمد خان صاحب عزم ترخیص یافته روانه بکهر شدند و شب در بکهر
 گذرانید علی الصبح روانه بطرف خانه خود شد در آنوقت از برکت دعای حضرت ایشان مرض با ک
 زائل گشت تا الیوم با اثر آن مرض با وصف انقضای سالهای کثیر ظاهر نگشت کرامت حضرت
 ایشان دیده داخل سلسله عالیہ گردید ۱۲ کرامت باشندگان موضع بگوانی بخدمت حضرت قمر
 قلبی روحی فدا حاضر آمده عرض داشت که حضرت صاحب موضع ما از عرصه چندین سال خشاک فدا
 آبادی فصل نمیشود و ما خواران غریبان بسیار قرضدار شده ایم حالاً طاعت قرضه گرفتن هم نداریم
 سیرابی موضع ما از سد میان حاجی عبدالکریم صاحب ساکن گره نوزنگ ممکن است و لکن او بر
 رواند رنار و ما را بسیرابی از سد خویش شریک نمیکند چونکه در آنوقت حاجی عبدالکریم صاحب
 محفل بودند حضرت قبله باو نشان مخاطب شده فرمودند که اگر شما این مردمان را بسیرابی از سد
 خویش شریک سازند چه مضائقه هست یا نه یعنی در منظوری این امر شما را نقصان می آید یا نه عام
 صاحب موصوف عرض نمود که اگر حضرت میفرمایند مرا منظور است فرمودند که فقیر شما را امر نمی کند
 حضرت قبله بمردمان موضع بگوانی مخاطب شده از زبان درافشان ارشاد فرمودند که در حق شما
 میکنم که حق تعالی شما را بغیر احتیاجی سداً از غیب آب داد و آبادی فصل کند و پس از دل دعا فرمود

که کما در نا قصیه ایست در ضلع بایره اسمعیلیخان ۱۲ مکه بکهر نام شریف گشت که در آن تحصیل است و تاریخ ضلع بایره اسمعیلیخان ۱۲ مکه بگوانی نام قصیه ایست در ضلع بایره اسمعیلیخان ۱۲ مکه

از آن روز تا حال که عرصه قریباً دو و از ده سال شد است هر سال آب سیلاب رود لونی می آید آبادی
فصل میشود آنانکه خاک را بنظر کمیاب کنند؛ سگ را ولی کنند گس را هما کنند؛ گرامت و زی
میان غوث علی صاحب میوه آم مولوی محمد عیسی خان صاحب ولد حاجی قلندر خان صاحب گنطه
پورتنی خیل رئیس مدعی چیزی از قسم میوه برای صاحبزادگان آوردند حضرت قبله ما تلمبی روحی فراه
بصاحبزادگان محمد بجا و الدین صاحب محمد سید الدین صاحب شاد فرمودند که این صاحبان برا
شما میوه آورده اند پس شمارانیز باید که در حق ایشان بر مزار پیرانوار حضرت پیر و مرشد ما بروا نش
مصحف الشریف نور اللہ مرقدہ المنیف دعا بارش باران بکنید که زمینات ایشان سیراب شوند پس هر
صاحبزادگان حسب اشارت حضرت قبله بر مزار شریف رفته دعا خواستند و پس آمده پیش حضرت قبله
نشستند حضرت قبله بصاحبزادگان مخاطب شده فرمودند که از مزار شریف چه آگاهی شد یعنی حضرت
چه می فرمایند چونکه هر دو صاحبزادگان بسیار خورد ساله بودند فرمودند که با حضرت مرده اند هیچ جواب
ندهند پس بجز شنیدن این کلام از زبان صاحبزادگان حضرت قبله را بسیار جوش آمده و هر دو صاحبزادگان
را فرمودند که حالا باز بروید و بر مزار شریف دعا بکنید انشاء اللہ تعالی حضرت جواب استداد داد و حسب فرموده
حضرت قبله باز صاحبزادگان بر مزار شریف رفته دعا خواستند و پس آمدند باز حضرت قبله دریافت فرمودند که
بگوئید حضرت چه فرمودند صاحبزادگان عرض نمودند که با حضرت کلان می فرمایند که بارش باران بسیار
خواهد شد پس بعد گذشتن یک و از هر دو صاحبان از حضرت قبله رخصت گرفته بخانه های خویش رفته
شدند پس بجز رسیدن بخانه با امتحان کردند که در یک تاریخ بوقت واحد در هر دو جا بر زمینات
موافق فرموده صاحبزادگان بسیار بارش باران باریده و سیرابی زمینات صاحبان موصوف حسب
دلخواه گردیده و زراعت بسیار روئیده که گاهی اینچنین عمده فصل نشده بود حالا آنکه زمینات میان غوث
صاحب در موضع امیه و اکنانه و طرح ضلع شاه پور و زمینات مولوی محمد عیسی خان صاحب در موضع نایدر
تحصیل کلاچی ضلع ڈیره سہمیلخان که فاصله و مسافت در میان هر دو با تریبا صد کرده است بجز زمینات
مذکوره بالا این هر دو صاحبان مدوح دیگر هیچ جا بارش باران در آنوقت نشد گرامت شخصی ساکن
کره نوزنگ اتراہ مسلمی نامدار خادم حضرت قبله همراه میان حاجی عبدالکریم صاحب بخارمت حضرت قبله
ما تلمبی روحی فراه حاضر آمده عرض نمود که قبله از عرصه ده و از ده سال در خانه بنام موجه گان بکثرت
اند و ایند امیر ساند و تکلیف میدهند بسیار علاج و بند بست بندش او شان کردم هیچ وجه بن نمیشوند
حالا به تنگ آمده ام که خانه خود را میگذارم و جا دیگر سکونت اختیار کنم حضرت قبله بیان حاجی عبدالکریم

لقد مدی نام تصنیف است در تحفین کلاچی ضلع ڈیره سہمیلخان ۱۲ سنہ

صاحب مخاطب شده ارشاد فرمودند که شما بخانه این شخص بروید و از طرف فقیر بوجه گان پیغام برسانید که عثمان میگویی شمار آن روزیاد است که بادشاهی سلیمان علیه السلام بود و شمار باره نوش گفتگو کرده بود پس باید که این خانه را بگذارید و اینداری سانی مکنیب حسب فرموده حضرت قبله میان حاجی عبدالکلام صاحب درخانه آن شخص سائل رفته بر فارهای مورچه گان استاده آواز داد و تقوی که از زبان مبارک حضرت قبله شنیده بود بیان نمود پس بجز شنیدن این کلام پرتاثر مورچه گان از خانه آن شخص دور شدند بعد از آن روز عرصه چندین سالها سال گذشته که مورچه گان گاهی درخانه آن شخص ظهور نمودند کرامت شخصی مسلمی احمد یار او ان سکنه موضع کرد و همی پیش حضرت قبله ما قلبی روحی فداه حاضر آمده بیان نمود که حضرت عرصه گذشته که بارش باران نشاء است ملک غیر باد است و در جنگل هیچ قسم گیاه نرویده است مال مواشی مخلوق الله از گرسنگی می میرند و عا فرمایند که حق تعالی نزول بارش باران کن ارشاد فرمودند که شما غم دیگران نخورید که او هم مخلوق خدا هست هر چه کند رضامند است آن شخص باز عرض نمود که حضرت این بنده نیز مال مواشی بسیار میدارد فرمودند که انشاء الله تعالی مال مواشی تو از گرسنگی نخواهد مرد پس در آنسال مال مواشی بسیار مردمان از گرسنگی مردند و در مال مواشی او شان هیچ نقصان نشاء ۱۲ کرامت ارسلان صاحب میان خیل تا جو خیل سکنه موسی زئی که یکی از خادمان حضرت است روزی بخدمت حضرت قبله ما قلبی روحی فداه حاضر آمده بیان نمود که قبله زمینات بنده از عرصه چند سال خشک افتاده اند و عا فرمایند که سیراب شوند تا که از قرصه بنودان خلاصی یا بم حضرت قبله ابرحال او شان رحم آمد و دعائی فرمود بعد از آن ارشاد فرمودند که تو بر زمینات خود برو و نگه بدار سد خود ملحوظ در حق تعالی آب خواهد رسانید ارسلان صاحب حسب فرموده حضرت قبله رفته برسد خود منتظر نشستند و لکن در دل خود حیران بودند که خداوند هیچ اثر از آثار بارش باران بر آسمان نظمی آید و اگر بارش باران هم می شود و آب سیلاب کو هم می آید لکن در میان ناله و دست و پا می رسد و اندچه طور آب برسد من خواهد رسید و زمینات ما را سیراب گردانید این امر از محالات است بلکه غیر ممکن در این خیالات متفکر بودند که در آن ساعت ابر بر آسمان نمودار شده و بارش باران بر کوه بارید و یکبارگی آب سیلاب در ناله موسی زئی آمد و هر دو سد که در میان راه ناله مسدود بودند شکستند و آب برسد ارسلان صاحب رسید و بر زمینات او شان جاری گشت چونکه آب کو همی بزور شور آمده بود بر سر سد رسید بسبب کثرت آب از یک طرف سد نقصان معلوم گردید یعنی آب قدمی سوراخ کرد و ارسلان صاحب بسیار پریشان و متروک شد که سد من نیز مثل دیگران شکسته خواهد شد و زمینات من نیز خالی از سیراب

که کرامت نام قصص است در شرح شاهجهاد تفسیر غوث شهاب ۱۲ ص ۱۱۰

بهمانند حجتی بند کردن سوراخ و بختگی سدی که شش تمام مصرت شدند در آنوقت درویشی خانقاه شریف
 محسنی ملا محمد قبول صاحب بناخت آمده پیغام حضرت قبله بیان نمود که بعد سلام مستون حضرت صاحب
 می فرمایند که این آب حق تعالی محض برای نفع تو فرستاده است دیگر هیچکس در این شریک نیست آسوده باش
 تسلی خاطر در این شنیدن این خبر مؤثر دانستن که بیشک این فرموده ولی حق است همین چنین خواهد شد
 پس انتظام و مرمت سدا گذاشته باطمینان نشست بعد یک لحظه سوراخ سدا خود نمود بند شد و تمام
 زمینات ارسلان صاحب که متعلق بسیرابی آن ناله بودند حسب دلخواه در همان روز تا بغروب
 آفتاب سیراب شدند بعد آن آب ناله یکبارگی فرو شد و بر آن زمینات مذکوره بسیار خوب
 زراعت پیدا شده که گاهی اینچنین نشده بود بعد در وع فصل اینقدر غله حاصل آمد که ارسلان خان
 صاحب موصوف جمیع قرضه هندی را باسانی ادا کرد و برای خرج خوراک خاندانش را یک سال کفایت
 نمود ۱۲ کرامت ملک خان صاحب خلف حاجی قلندر خان صاحب گنده پور پتی خیل رئیس قصبه مٹی
 حسب الارشاد حضرت قبله با قلبی دروچی فداه بیلاران را برای تعمیر دیوار خانقاه شریف همراه آورد در
 آنوقت کسی شخص جوان خرپوزه پیشکش آورده بود حضرت قبله جمیع حاضرین را یک یک خرپوزه تقسیم
 کردن شروع کرد ملک خان را نیز یک خرپوزه عطا فرمود بعد فراغ از تقسیم یک خرپوزه دیگر ملک خان
 را عنایت فرمود در خاطر او نشان آمد که شاید حضرت سهواً بار دیگر بر من مهربانی فرموده است عرض نمود که
 حضرت یکبار اول مرحمت کرده است ارشاد فرمودند که این دیگر خرپوزه برای فرزند شما داده ام او نشان
 عرض کرد که حضرت فرزند نام فرمود تا انشاء الله العزیز حق تعالی شما را خواهد داد پس در آن سال پیرو دیگر
 او نشان را فرزند زینب عطا فرمود و قبل ازین وقت که خدای چندین سال گذشته بود که هیچ اولاد زینب نشده
 بود ۱۲ کرامت یک سال عارضه و با واقع شده چند درویشان خانقاه شریف از عارضه مذکور با خرت
 ستافتند و در عرصه نده یوم زیاده از سه صد مردمان شهر موسی زئی از دار فانی بدار جاودانی رحلت نمودند
 این کترین و کترین خادم دیرین را نیز و با ظهور کرد و اسهال جاری شد و رنگ چهره با لکل متغیر گردید
 خدمت جناب مولوی محمود شیرازی صاحب کیفیت خود را بیان کردم و چند مبلغان که آنوقت در خانه
 این احقر موجود بودند برای نیت نذر حضرت قبله آورده حواله او نشان کردم که این مبلغان که پیش حضرت
 بلند بگنارند و برای تجدید بیعت بنده عرض کنند پس جناب مولوی صاحب مدوح مبلغان مذکور
 طرف بنده پیش حضرت قبله نذر گذرانیده و برای تجدید بیعت این احقر عرض نمود یعنی صلوة
 حضرت قبله از تجدید بیعت شرف فرمودند بسیار تقابرت و بی هوشی تاری گشت و چشمان

گردیدند حتی که امید زیت باقی نماند حضرت قبله فی روحی فداه بمعنی جمع درویشان خاتقاه شریف بر مزار
 پیرانوار حضرت حاجی الحرمین الشریفین حضرت حاجی دوست محمد صاحب بروالد مضجعه الشریف و نور اللہ مرقدہ
 المہینف استاده شدند و فرمودند که فقیر برای صحت یابی سید دعا خواهد و شما جمیع حاضرین آمین کنید بعد
 تا بدید دعا خواست پس بجز کردن دعا حضرت قبله در آن حال فی الفور از مرض مذکور للاحقه افاقت
 آمده روزی گردید و فتنیکه صحت کامل حاصل شد بخدمت حضرت قبله حاضر آدم ارشاد فرمودند که برای
 صحت شما از دل دعا کرده بودم که عیال داری حق تعالی قبول فرمود که امت بعد از آن در شهر چوید ہون
 ہم عارضه و بارظہور کرده قریباً پنجد کسان از عارضه مذکورہ وفات یافتند و جناب مولوی فتح محمد صاحب
 استرانبہ سکنت چوید ہون کہ یکی از خادمان و مخلصان خاص حضرت قبله بودند ہم از عارضه و بار انتقال کردند
 بعد از ۱۰ روز قاصداً از شهر چوید ہون آمدہ بیان نمود کہ قبلہ نور الحق صاحب بمیرہ جناب مولوی فتح محمد صاحب
 مرحوم را ہم عارضه و بار لاحق شدہ است و ہیج امید زندگانی نیست و در تمام خاندان مولوی صاحب مدح
 ہمین یک فرزند است و مردمان میراث خور بانتظار نشتمند کہ کلام وقت می باشد کہ این می میرد و تمام
 دولت مال و اسباب املاک و زمینات و غیرہ بدست مامی آید پس شنیدن این سخن حضرت قبلہ قسبی
 روحی فداہ در جوش آمده دعا برای صحت یابی ادا از مرض و بار تا بدید خواست در ہما ساعت فی الفور
 اثر دعا رسید نور الحق صاحب را در آنجا خیر شد بعد از فارغ شدن دعا بقاصد مخاطب شدہ ارشاد
 فرمودند کہ تو برو و از طرف فقیر نور الحق صاحب را سلام بگو و تسلی بدہ کہ انشاء اللہ تعالی صحت کامل خواہد
 شد و فتنیکه قاصد واپس در آنجا رسید مریض را دید کہ قبل ازین صحت حاصل شدہ بود۔ کہ امت یک
 سال اکثر در بلاد ہائی ہندوستان و خراسان بلخ سپیدار شدہ بود کہ اکثر باغات و زراعات درختان
 را خوریدہ بود و فتنیکہ در شہر موسی زئی ظہور کرد چند باغات و زراعات و گیاہ دشتی را خورد و در وہان
 او شان تاثیر بود کہ ہر درخت را کہ خورد از بیخ بالکل خشک مانند ہیرم و بیکار ساخت۔ ارسلان
 صاحب کہ یکی از مخلصان حضرت قبلہ بودند حاضر آمدہ بیان نمود کہ قبلہ در باغ بستہ ہیرم
 بلخ بکثرت آمدہ است کہ ہمہ درختان باغ بر از بلخ شدہ اند یک برگ خالی نگذاشتہ است یقین
 است کہ در یک روز ہمہ باغ را صاف و بیکار خواہد کرد چونکہ بندہ از کمال محنت و کوشش چندی
 این باغ را طیار کردہ است بسیار افسوس می آید کہ بر باد خواہد شد حضرت قبلہ را شفقت آمد و بر
 دم کردہ فرمودند کہ برو این ریگ را جمیع درختان باغ خویش بینداز انشاء اللہ تعالی یا
 شما از نقصان بلخ محفوظ خواہد ماند باز یک ساعت مستی میان غلام مصطفی صاحب قوم با

پیرانوار نام قصبہ زیت بصلح و بیرون از ہما ساعت ۱۲ منہ

در پیش خانقاه شریف را فرمودند که تو نیز در باغ ارسلاخان صاحب برو و بلخ را پیغام من برسان که ما بندگان
 مخلوق خدا هستیم تو نیز مخلوق است پس ملک خدا در باغ هست در جایی دیگر بردو گیاه دشتی بخور نقصان
 مرسا نامند که این کلام پرتا شیر از زبان مبارک شنیده بودی کم و کاست در باغ ارسلاخان فته
 بلخ را شنوید پس بجزر شنیدن این کلام بلخ رود بسحر نهاد در روانه شد حتی که بعد یک ساعت باغ را
 خالی ساخت و باغ از ضرر ایشان محفوظ و مامون ماند ۱۲ اگر است مولوی نورالدین صاحب پیش
 امام موصوع اگالی برای زیارت و قادم بوسی حضرت قبایه قلبی و روحی فراه از خانه خویش عزیمت با حرم
 نموده بطرف خانقاه شریف موسی زئی روانه شدند و قتیکه بگره طیکین رسیدند چهار مردمان پیش راه
 ملاقی شده بیان نمودند که ناله آب یعنی شاخ رود لونی که متصل این گره جاریست بسیار لطیفی دارد
 گذشتن ازین آب محل خطر است که عمیق از قدام زیاد است و در جریان بقایست تیزم دارد که پابر
 نیکندارد و مردمان هم بذریعہ سناری بشکل تمام پارشره ایم شمارا باید که باز برگردید مولوی
 موصوف که باروت صادقه آمده بودند هیچ خیال نکرده قتیکه برکناره ناله رسیدند دیدند که حسب گفته
 مردمان ناله در جوش و خروش جاریست و گذشتن از آن ممکن به نظر نیامد درین اثناء رود کس
 سناری ناله بذریعہ سناری بصدر وقت و چاره جوئی پارشره ناپس او شان را آواز داد که برای نهد
 برهم بذریعہ سناری پارکنید و شان هیچ التفات نکردند و رفتند پس مولوی صاحب بالا حظه این ماجرا بسیار
 شاک شدند که واپس گردیدن ازینجا مناسب ندانم که این قدر مسافت طی کرده و تکلیف راه
 شنیده آمده ام پس متوجه بحضرت قبله شدند که برای زیارت حضور می آیم امداد فرمایند که ازین آب
 سلامت بگذرم پس بسیم الله خوانده اول برای امتحان یکپا در آب نهاد آب تا بساق رسید باز
 بگریپارا انداخته و سه قدم جرات نمود آب از ساق زیاد نشد باز بهمین طور تا به میان رسیدند دیدند
 آب از ساق زیاد نبود پس بار لوری به کناره رسیدند و قتیکه در خانقاه شریف بحضور حضرت قبله
 حاضر آمدند حضرت قبله در اول گفتگو احوال راه پرسیدند که در راه شما که ناله آب یعنی شاخ رود لونی آمده
 آب تا بساق بود عرض کردند که آب نیامده از قدام و نهایت تیز جاری بود و کن وقتیکه متوجه به حضرت
 شده پا در آب انداختم همه آب ناله از ساق زیاد نشد و بساقت برکنار شدم حضرت قبله
 تم فرموده خاموش شدند ۱۲ اگر است و هر کاشقفه روزی حاجی میان عهد الکریم صاحب قوم
 راه ساکن گره نورنگ از جناب مولوی حسین علیصاحب پرسید که بسیار علم خیر می دانند یا نه
 باب مولوی صاحب موصوف در جواب گفتن که علم خیر نباشد از آنجا که علم خیر است که چیزی

له اگالی نام
 ایست در بلخ
 تحصیل خوشاب
 در سخا نه نشهر علامه
 سون کایسرا
 طیکین نام
 ایست بلخ
 جمع رود لونی نام
 که از کوه های خراسان
 در ایکه و امان
 علامه ضلع ویره
 به پانخان میاید
 در دریای اراک
 داخل میشود
 ۱۲
 چیز است از
 چیم که بدان
 شناساری میکند
 ۱۲

حق تعالی در دل ولی خود التفا کند پس میدانند او را بطریق اطعام با کشف پس میان حاجی عبدالکریم صاحب گفت که آیا اسپها را اولیا هم غیب می‌دانند جناب مولوی صاحب مباحث گفتن چرامیا حاجی عبدالکریم صاحب بیان کردند که یک اسپ حضرت قبله نزد من بود در سبززار با جزار من میجر در دل خیال کردم که هر روز این اسپ را اگر اینچنین در کشت با جزارها میکنم اکثر خوشها خواهد خورد و با جزار در وقت در پیشانی نمی‌آید پس بجز گذشتن اینخیال در دل بها وقت دیدم که اسپ روی از خوشها گردانید و گویا خوردن شروع کرد بعد از گذشتن چندین وقت فهمیدم که این امر بسبب خطر من واقع شد پس نزد اسپ رفتم و با او افتادم و گفتم که این مال حضرت است بلا لحاظ بخور فی الفور خوردن خوشها شروع پس اینچنین است جناب مولوی صاحب مباحث فرمودند که اللہ تعالی متولی اولیا خود است چون آن خیال کردی که اشتی اللہ تعالی اجل شانه اسپ را از خوشها بند ساخت و چون از آن خیال تا سبب باز اللہ تعالی اسپ را رها کرد و این هم عنایتی خداوند بود بر تو که این امر را وسیله نجاتی اعتقاد تو ساخت پس جناب مولوی حسین علی صاحب بعد دادن این جواب در همین خیال بودند که آیا علمی که او در میشود چگونه میباشد که آیا بعضی چیزهای دانند یا اکثر بعا توجه و خیال یا چگونه می باشد در همین خیال بودند که اگر آنجا بر خاستند در تسبیح خانه شریف رفتند و در آنجا حضرت قبله قلبی و روحی فداه بامرا با انفازان بزبان پشتودر کسی امر کلام میکردند پس جناب مولوی صاحب مباحث در پشت آن مردمان نشستند حضرت قبله بجز نشستند مولوی صاحب متوجه بادشان شاره بزبان فارسی فرمودند که مولوی صاحب اولیا همه میدانند و لکن ما موریا طهارت نیستند پس فقط همین لفظ گفته باز سابق کلامی بانفانان شروع کردند مکاشفه و کرامت - یک بار در خانقاه شریف سور شانزدهم ماه رمضان المبارک ۱۳۰۷ هـ یکمزار سه صد و چهارم بجز بوقت اشفاق بعد فراغت صاحب جناب حضرت صاحب قبله قلبی روحی فداه چهار مردمان قوم ناصر و نیازی که در آنوقت همراه بود مخاطب شده ارشاد فرمودند که در خواب می بینم که تمام قوم ناصران بمقام عثمان که از علاقه خراب است جمع شده طیاری برای مقابله میر عبدالرحمن صاحب والی کابل میکنند و من در آنجا رسیدم لکن قوم ناصر سلمی شهنزاد و معاش را گفتم مناسب است که مردمان نیازی را اجازت دهید که شمایان نشوند که این غریب قوم است هر دو ملکان مذکوران بگفته فقیر قوم نیازی را اجازت علیج دادند و دیده باید که نتیجه این خواب چه شود بعد از آن واقع بست ششم شهر رمضان المبارک که از حلقه جناب حضرت قبله بدان ناصر و نیازی مذکوران که همراه بودند مخاطب شده ارشاد فرمودند

ل
 له سوان و سکیه
 نام تو که هر دو مشهور
 آن دو پار از این
 جهت علاقه سون
 میگویند مصلح
 تحصیل خوشاب
 تخانه و خانقاه شریف
 که در آن خانقاه
 شریف حضرت قبله
 آفتابی روحی فداه
 واقع است که برای
 رحمت و آسایش
 تابستان آنجا سا
 بود ۱۳ سنه
 ملا نواز در ملا باد
 شخص و دیگر که
 پیش غیر معلوم
 ۱۳ سنه نام
 قومیت از امانت
 ۱۳ سنه

که ای ناصر پنا سو مکه دلویدا یعنی بر قوم شما برتق افتاد و قوم شما در بار گردید و نیز از شما د
 فرمودند که این وقت روانه بشوید و خیر گیری عیال و اطفال خود کنید مردمان هر دو قوم عرض
 کردند که قبله هر چه شانی بود شده لکن جدائی جناب حضرت قبله بسیار زود دارد بعد حضرت
 ارشاد فرمودند که بروید مگر آن عرض کردند که قبله بی از روز عیال روانه میشویم پس بدویم
 ماه شوال مردمان هر دو قوم را رخصت کرده بحکایت حاجی قلندر خان صاحب بیس مری روانه
 کردند چون با سایشن وان کیلا نوالی آمدند در آن ایام طکٹ ریل آنجا جاری نشده بود صرف طیاری
 لین بود با نجا بسبب گریماچوستان تمام از باعث گرمی بهیجا بیطاقت شده افتادند و هیچ وجه مان
 سواری میسر نیگردید حاجی قلندر خان صاحب در آن وقت بتوسل جناب حضرت قبله متوجه جناب
 باری تعالی شده که آلی به برکت حضرت مانجوز سواری بکنید چنانچه در آن حال خبر تار برقی رسید که برای
 ملاحظه لین یک انگیز کلان می آید وقتی صرف یک گاڑی و یک سنجن خورد بسبب خامی لین رسید
 حاجی صاحب موصوف آن افسر انگیز را عرض کرد که مرا سواری بیسر نبشود و طکٹ از باعث خامی
 لین جاری نشده است آن افسر انگیز کار کرد که جایی سواری هرگز نیست باز حاجی صاحب صوت
 متوجه جناب حضرت قبله شده که لین افسر را سواری بکنید و ما از گرمی می میریم در عین واکزاری
 ریل افسر انگیز آواز داد که آن شخصان که برای سواری عرض کرده بودند بسیار پید که ما را نمیکارند بکمال
 مهربانی همه مردمان را بلا اجرت سوار کردند و قتیکه مردمان مذکور آن هر دو قوم در خراسان رسیدند
 معلوم کردند که موافق فرموده حضرت قبله بشانزد هم ماه رمضان المبارک بلکان قوم ناصر و غیره
 جمعیت برای مقابله میر عبدالرحمن صاحب کرده بودند مطابق فرموده حضرت قبله بیست شتم
 ماه مذکور مقابله شده قوم ناصر و غیره را امیر عبدالرحمن صاحب در مقابل شکست فاش داد و بسیار از
 قوم ناصر کشته و مجروح شدند و عیال قوم مذکور در بدر شده و مال و اسباب ایشان امیر صاحب غارت
 کرد صرف قوم نیازی را الله تبارک تعالی حسب الارشاد کشف حضرت قبله با کمال نجات داد و هیچ
 نقصان قوم مذکور را نشده که در عین مقابله قوم مذکور از قوم ناصر و غیره جایا شده شامل جنگ
 نگردیدند احوال کشف یک روز بوقت عشا جناب میر لوی حسین علی صاحب بخد مت حضرت
 قبله با قلبی روحی فدا حاضر بودند ارشاد فرمودند که ای میر لوی صاحب شما برو در خانه خود باز چون
 واپس آتی حالات و معاملات که بر شما گذرشته باشند از من بپرس همه ایک یک مفصل بتو خواهم
 گفت انشاء الله تعالی در یک امر هم خطا نخواهی یافت مکاشفه روزی در خانقاه شریف خراسان

کسی از طالبان اسانی برائی یار نشد همان آمد ساعتی نگذشت که حضرت قبله قلبی روحی فداه یک خادم
را که ملا محکم الدین نام داشت ارشاد فرمودند که برای ایشان هر شیئی بچخته کرده بسیار خادم موصوف
حسب الامر ارشاد بر پنج طیار نموده پیش هر سه کسان آورده نهاد باز حضرت قبله خادم را فرمود که یک تریز
بیار و از سبب بسیار خادم آورد حضرت قبله برد و میوه پیش آن بختان نهاد پس ایشان با یکدیگر تیر
کردند حضرت قبله باعث پرسید ایشان عرض کردند که قبله در ارشاد راه در خاطر مایان خطر گذشته بود یک
درد دل خود اختیار کرد که اگر این شخص ولی حق است مایان را برنج بچخته میدهد و دیگر در خاطر مقرر نمود که اگر
این فقیر بزرگ کمال است یا از تریز میزد و ناچار خیال خود تصویب ساخت که اگر این بل شد و پیر صادق اند
مایان را سبب فرمایند پس هر سه خیالات مادم صحیح بنظر میآید و در پیشک بخت قبله ولی حق اند پس هر سه مردمان
هم پیمان نامه دوست بوسیله رخصت شدند و یکا ششم شخصی مسلمان این خان قریب با او از زنی سکند چو جوان که
یکی از خادمان حضرت قبله در یکبار تمام سال با مرضی همگانه زود در بیض شد و در علاج حکما روزه اکثران
بسیار کرد و نایب فایده نشاء آخر الامر نهایت ناچار شده و در دل گذرانید که بخدمت حضرت قبله بخت
نموده بگیرم زیاده ازین دوا دیگر بنظر نمیآید پس این اراده در خاطر نمود مصمم کرده و بسند گل جهان خورد
خدمت حضرت قبله قلبی و روحی فداه حاضر گردانید پس بجز ملاقات حضرت قبله ارشاد فرمودند که ای
فلان زود بسیار که ترا توجه میکنم حسب الامر ارشاد ایشان پیش نشست حضرت قبله یک ساعت توجه
نخسایان از آنه مرض فرمودند شخصی مذکور را بفرمودند بپوش شد که از جان جهان خبر نداشت و عرق از وجود
بسیار جاری شد بعد چند ساعت که با فاقه آمد و جان خود را دید که از امراض شدید و هلاک بالکل
حاصل است پس قاریوس شده بخانه خویش رفت و بعد از آن سالها سال آن شخص را منقضی گشت
نگاهی آن امراض هلاک نمودند و در ۱۲ مکاشفه اشخاص مذکور بالا یکبار حضرت قبله را چای میداد
دل خیال گذرانیده که حضرت قبله ما شمارا انداختن فریبه اما چنانچه سوداگران بخار پس حضرت قبله
همان ساعت رو مبارک باو گردانیده از زبان در افشان ارشاد فرمودند که ای فلان بیشک مثل سوداگر
بخار فریبه هستم پس شنیدن این کلام شخص مذکور خادم و شرمسار شد و در دل خود توبه کرد که آینه گاهی
چنین خطرات میبوده و در حضور حضرت قبله قلبی روحی فداه در دل جا نخواهم داد و مکاشفه زدی احمد
آخوندزاده صاحب دل غمناک یا آخوندزاده سکند چو جوان که یکی از خادمان حضرت قبله مایان قلبی روحی
اند در خانقاه شریف حاضر شدند و در ایشان را دیدند که مجذوب شده بودند آخوندزاده صاحب
موصوف را خطر و در دل گذشت که اگر چه جذب میشود حضرت قبله فی الحال بادشان مخاطب

نام تو نیست از فاقه ۱۲

ارشاد فرمودند که خیال جذب را از دل دور کن که تو حالاً لوبو جوانست و کنجی را نمی نیز نکرده است وقت بسیار
 باقیست قبل ازین همچنین پدر تو ملا خدا یا را آخوندزاده صاحب را حضرت مولانا و مرشدنا جناب
 حضرت حاجی دوست محمد صاحب قبله زهر بانی خویش توجه فرموده بودند بسیار جذب غالب شده
 بود و چند روز مجذوب بودند در این اثنای راه ماجده تو فریاد آورد و الحاح کثیر نمود تا که قبله جذب این
 را گم کنی که کار گذران دنیاوی ازین هیچ نمیشود باز حضرت پیرو شد من بخیاں از اله حال باطن جذب
 او شان را سلب فرمودند هر کاشقه ایضا آخوندزاده صاحب موصوف برای سوداگری از حضرت
 قبله اقلبی و روحی فداه رخصت گرفته بهنستان رفتند بعد از چند روز در آنجا شوق عملیات و غیره و
 ادائیگی زکوة آفتاب و یاد کردن حساب بروج و نجوم در دل افتاد بوقت شب حضرت قبله را در خواب دید
 که بسیار غصه میکردند و فرمودند این خیال که در خاطر تو پیدا شده است در طریقه مانیت بگذرا ازین خیال
 و تفکیک بیدار شدن از احوال این خواب از غم و الم حاصل گردید پس تا شب شدند و از خیالات لالای اول
 در گذشتن بعد از آنقضای پنج سال که از سفر بهنستان واپس گردیدند اول بخدمت حضرت قبله حاضر
 آمدند و قلم بوس شدند به آنوقت بلا فرصت حضرت قبله فرمودند که حسب عملیات و غیره که در این زمانه اکثر
 مردمان میدانند در طریقه مانیت و شمارا که همین سودا واقع شده بود از خاطر گذار داشته است یا خطره باقیست
 عرض نمود که تمبیه بهار و که در بهنستان روی مبارک را در حالت خواب دیده بودم که برانیکار غصه فرمود
 پس از بیان همه آن خیال خوراک ششم در مکاشفه جناب حضرت حاجی گل صاحب پیشوری که خلیفه و
 پیش ارام جناب حضرت حاجی دوست محمد صاحب قبله بود تا روزی بمیان حاجی عبدالکریم مخاطب
 شاه بیان کردند که خوراک جناب حضرت عثمان صاحب قبله از حقیقت است اسال و رسام
 سفر خراسان تا بخانقاه شریف موسی زری که مسافت یکماه است حضرت صاحب قبله نیم سیر کردند و
 نخورده است قوه خداداد است کار بزرگان از فهم و ادراک دور است بعد از آن وقت نماز عصر میسر حضرت
 قبله برای وضو آستین را بالا کشید و در آنوقت نظر میان حاجی عبدالکریم صاحب بر بازو مبارک افتاد و در
 دل خطره آمد که حاجی گل صاحب می فرمایند که خوراک حضرت باقیست دلیل است حال آنکه حضرت باقیست
 فریب نظری آینه پس در همان حال حضرت قبله ششم کردند تا فرمودند که میان حاجی عبدالکریم صاحب
 حق تعالی مرا پوشیده حلوا می دهم من میخوم چه فریب نمیباشم با ازین بیت خوانانار سه قوه جبرئیل ازین
 نبوده بود از درگاه خلاق و دوده مرکا شقه ایضا روزی حضرت قبله با اقلبی روحی فداه خاومی را بر کس
 نما مشرع غصه بسیار فرمودند حتی که در جوش غصه دو سه بار دست بر زمین زد میان حاجی عبدالکریم

صاحب موصوف را خطره در دل آمد که اهل اللہ را کم الحضور میباشند حضرت صاحب را که این وقت غصه کمال است آیا که در این ساعت حضور باشد هست یا نه شخصی نمیشد نیز نشسته بود حضرت صاحب قبل از او نشان دریافت کرد که شما که در این وقت کار تحریر آورده و غصه بودید چه حال بود و حالاً که در غصه نشی گری حاصل کرده است چه کیفیت است عرض نمود که حضرت صاحب اول که تحریر آموختن شروع کرده بودم وقت تحریر اگر کسی مرا آواز میداد یا با من کلامی می کرد در تحریر عبارت غلطی میکردم حالاً که از سالها سال استعمال بچینه شده است اگر کسی در اثنای تحریر یا من کلام میکند یا من کجی کلام میکنم یا بر کسی چیز نظر افتاد هم دست بر تحریر راست می آید و غلطی واقع نمیشود بلکه عادت گرفته ام که از دست کار تحریر میکنم از زبان با مردمان شغل کلام می دارم حضرت قبله بیان حاجی عبدالکریم صاحب مخاطب شده ارشاد فرمودند که بزرگان نیز همین مثال میدانند و تستیکه خیال و رابطه بچینه گردید هیچ چیز مانع ملکه حضور او نشود و خاشاک نیز بر سر او یا گذر کند مگر شقه روزی حقا و حقیان صاحب ترین برای حاجی حافظ محمد خان صاحب سلسله شریفه نوشته برای دستخط و مهر شریف در بیخ خانه حضرت قبله ما آورد چون در آنوقت اجتماع مردمان بود و حضرت قبله با حاضرین مجلس گرم داشتند آن سلسله شریفه را در جامه خود پنهان آنچنان که آورده بود نگاه داشت و عرض مطلب را ترک ادب دانسته خاموش نشست چون حضرت قبله از اختلاط مردم فارغ شدند خود بخود ارشاد فرمودند که سلسله شریفه را بیار که دستخط و مهر کنم چون حقا و خان صاحب سلسله شریفه را در حضور مبارک گذارند قلم برداشته دستخط و مهر فرمودند در آنوقت که حضرت قبله قلم برای نیت دستخط گرفتن چون قلم شکسته بود در دل حقا و خان صاحب خطره آمد که اگر قلم درست می بود خط حضرت خوش می آمد در آنوقت حضرت قبله فرمودند که قلم درست خط خوش نمی آید و نه قلم شکسته خط خوش نویس خراب می نماید حق تعالی برای هر کار ماوه جدا در وجود انسان آفریده است و هر انسان را بیات جدا عطا فرموده مگر شقه شبی بوقت تهنیت حضرت قبله ما قلمی در دهان در بیخ خانه شریف آورده بیان فرمودند که بوقت نزاع و سکرات موت ملا عبدالوهاب صاحب با طر شیطان بعین بسیار کش مکش کرده و در پی تخریب ایمان شده و لکن آخر الامر خاتمه با ایمان گشت خادمان درویشان از شنیدن این کلام متحیر شدند بعد از فراغ صلاوة فجر و ختم شریف حضرت قبله موافق معمول خویش اراده حلقه نمود در این اثنای سواری قاصد برای اطلاع از شهر چوهران آمد به نزد ملا عبدالوهاب صاحب با طر میر جناب بوقت تهنیت و فوات یافت و وقت فوات متوجه بحضرت قبله و خاتمه بر کلمه **إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ** شد مگر شقه مسی میان غلام حسن

ساکن گره بھون کہ بی از مخلصان و خادمان حضرت قبلہ ماقلی دروچی فداہ بود در ایام مرض حضرت قبلہ یک نرگاؤ از نیت خیرات برای ذبح کردن آورد خادم عرض کرد کہ قبلہ این را ذبح میکنم فرمودند پس روز دوم خادم برای ذبح عرض نمود فرمودند دیگر نرگاؤ و گوشتن ان ذبح بکنید باز روز سوم خادم اجازت ذبح خواست فرمودند کہ این را ذبح بکنید و دیگر نرگاؤ و چند بز ذبح بکنید روز چهارم خادم نیز التماس ساخت کہ قبلہ امروز بیچ ذبح اینوقت موجود نیست اگر ام فرمایند این نرگاؤ را ذبح کردہ شود منع کردند و غصہ فرمودند کہ این را بگذار کہ در گذاراشتن این مصلحت نیست پس در آن روز وقت دوپہر مادر میان غلام حسن صاحب پیش حضرت قبلہ حاضر آمدہ عرض نمود کہ فرزند من میان غلام حسن این نرگاؤ را بغیر اجازت من از خانہ آوردہ است و ولی من نمی خواہد کہ این را خیرات کنم چرا کہ میان یک نرگاؤ می دارم کہ کار بارخانہ ازین میشود ارشاد فرمودند کہ بہرید بہرید زود بہرید کہ حق تعالی قبل ازین مرا آگاہی بخشیدہ کہ ذبح نکرده ام مکاشفہ شخصی از سریدان حضرت قبلہ ماقلی و دروچی فداہ بریک زن بیوہ عاشق شد و ہر چند میخواست کہ آن زن در عقد نکاح او آید لکن آن زن قبول نمیکرد آخر آن زن را حاجت دنیاوی پیش آمد و چون او را معلوم بود کہ فلان کس طلبکار منست زنی را پیش او فرستاد کہ مبلغ پنجاہ یا شصت روپیہ مراد را کار است بطور قرض بردہ آن مرد چون از بسیار مدت خواہان او بود این امر را وسیلہ حصول مطلب خود را نشتہ روپیہ مطلوبہ او را فرستاد و بعد از چندی آن عورت در شہر آن شخص آمد و او را مطلع نمود آن شخص بغایت مسرور گشت و زنی را کہ را زدا را و بود مقرر نمود کہ برای آن زن طعام مکلف پختہ کند و بعد از عشاء در فلان حجرہ کہ خالی از اغیار نخواہد بود او را بسیار چون آن زن درون حجرہ آمد آن کس با را وہ فاسد ہر چند میخواست کہ کام نفس امارہ حاصل نماید لکن نمیتوانست تا آخر شب شد آن بغایت از فعل تنبیہ خویش شرمسار و آن زن از قوت او مایوس گشتہ و ایس بجانہ رفت آن کس از شرم آن شب دیگر با راستدہائی وصال را مناسب نمیدانست و گذاشتن مبلغ قرضہ را دشواری پنداشت و این ہم او را امید نبود کہ ہر بیعہ عدالت قرضہ وصول کند کہ گواہان او نبودند ناچار شدہ در حضور حضرت قبلہ عرض نمود کہ بیکن روپیہ قرض حسنہ دادہ بودم آن زن ایفائی قرض نمی نماید دعائی بفرمائید حضرت قبلہ فرمودند کہ ما را احوال آن شب کہ در فلان حجرہ بودی معلوم است قرض حسنہ ندادہ و بارادہ ناسد و نام تنزیر نہادہ بودی لکن الحمد للہ کہ آن مراد تو حاصل نشدہ الحال برو و بجانہ خود بہ نشین آن زن خود بخود قرضہ ترا داد و خواہد نمود آن شخص را چون اعتقاد کامل بود همچنان کرد و بہر در خانہ نشست یک ہفتہ نگذشتہ بود کہ آن زن خود بخود روپیہ او را بجانہ او رسانید

تا نام تصہیر است بطریق ذریعہ استعیان ان ۱۲ ہند

مکاشفہ حاجی قلندر خان صاحب گنڈہ پور پتی خیل رئیس ٹڈی کہ یکی از مخلصان خادمان حضرت
قبلہ ماقلبی روحی فادہ اند روزی در خانقاہ شریف برای زیارت قاصد مہوسی حضرت قبلہ اند روزی
دیگر حضرت قبلہ فرمودند کہ شمارا رخصت میکنم کہ بجائہ بروید عرض کردند کہ قبلہ بار اوہ قیام کردن چند
روز در خدمت شریف آمارہ ام در این میان جناب مولوی محمود شیراز صاحب نیز در حق او شان
سفارش نمود کہ قبلہ حاجی صاحب ہر بار کہ در خانقاہ شریف می آید چہار روز بخدمت حضرت قبلہ
ممانند حال نیز اجازت توقف فرمایند ارشاد فرمودند کہ آمدن در فتنہ قیام نمودن حاجی صاحب در خانقاہ
شریف باغلیا خود است کہ جائی ایشانست و لیکن امروز فتنہ ایشان بطرف خانہ ضرراست کہ در این ^{مصلحت} نیست
پس حاجی صاحب صوفی از حضرت قبلہ رخصت شدہ بجائہ خویش آمدن در ہمان روز وقت نیم شب در
خانہ او شان دزد آمد و نقبانی کرد در آنوقت حاجی صاحب صوفی نیز خبردار شدند ہا ہوشور شمر
کردند پس دزد ترسید و مال و اسباب در آنجا گذاشتہ مایوس خالی از دست رفت اگر حاجی قلندر خان
صاحب آن روز در خانہ خویش نبودی چند ہزار روپیہ نقصان بیشای مکاشفہ روزی در خانقاہ شریف
سون حضرت قبلہ ماقلبی و روحی فادہ از جیب مبارک خویش مبلغ یک صدر روپیہ کشیدہ مسمی میان رعام
صاحب اوان تمام بعلشاه صاحب مغفورندہ شاہ بلا دل والہ را داد و فرمودند کہ گوسفندان
برای سنگر خانقاہ شریف خرید بکنید در دل میان نور عالم خطرہ گذشت کہ جیب مبارک حضرت قبلہ
ظاہر بہ نظر خورد معلوم میشود صدر روپیہ چہ طور در آن جا ر شدہ باشا و ہر روز از صبح تا شام ہر طور مبارک
کہ در کار میشود ازین جیب کشیدہ صرف میکند و تمام نمیشود حضرت قبلہ باو شان مخاطب شدہ اند
فرمودند کہ این جیب فقیر بوری افغانی است تا جہن حیات فقیر ہرگز تمام نخواہد شد مکاشفہ ایضا
روزی میان نور عالم مذکور و دو شخص دیگر کلایجی وال در حجرہ خانقاہ شریف موسی زئی کیجا شستہ
تذکرہ در میان آمد کہ خرج سنگر خانقاہ شریف بسیار است از کجای آید بازان دو شخص دیگر گفتند ہر
مردمان موقوف است یعنی این مردمان کہ می آیند و نذر نیازی آرنہ ازین خرج سنگر خانقاہ شریف کردہ
میان نور عالم گفت کہ اینچنین نیست کار بزرگان بر فضل حق تعالی موقوف است این بحث تمام شد
کہ ہر سادہم از آنجا برخاستہ جانب مسجد برای نماز میرفتند در آنوقت حضرت قبلہ نیز برای صلوات عشا
شریف شریف می بردند در راہ باد شان مخاطب شدہ اند کہ ہر روز کہ میان نور عالم ہر
میگویند کہ خرج خانقاہ شریف برآمدنی مردمان موقوف است حال آنکہ آمدنی مردمان برای کفشیہا
در ایشان ہم کفایت نمیکند تا بدیگر چہ رسد و خرج سنگر خانقاہ شریف غیرہ این فقیر بر توکل خدا تعالی موقوف

نہ پوری یعنی بوال

باز فرمودند که اگر کسی شخص حالاً از فقیر لکیر و پیپه در اینجا که استاده ام طلب میکند و الله باشد تا الله که تا بخانه ہم
 نیبردم و پاتهم از اینجا نبردارم که لکیر و پیپه حسب طلب او میدهم و لکن نسبت خدائی نمی ماند پس آن برد و
 شخص بسیار شرمسار شدند که ششقه - مولوی غلام حسن صاحب سکنه گره سوانک که یکی از خاندان حضرت
 قبله مقلبی و روحی فداه اند روزی دهنه تسبیحخانه پیش حضرت قبله نشسته بودند در دل خطره گذشت که از
 عرصه بخیرت حضرت صاحب می آیم و میروم و آرزوی من از حق تعالی همین است که بطفیل این بزرگ
 پیوسته شایم خاتمه بالخیر شود و از فیض و برکات این خاندان بی بهره نشوم پس در همان ساعت حضرت
 حضرت قبله بادشان مخاطب شده ارشاد فرمودند که مولی صاحب الله تبارک و تعالی خاتمه شما با
 ایمان کند و از فیض و برکت حضرات کرام علیهم الرضوان محروم نگردانید و از شنیدن این کلام فیض نظام
 از زبان دافشان حضرت قبله مولی صاحب موصوف را خوشوقتی حاصل گردید و خطره که در دل آمده
 بود دفع شد ۱۲ امر کاشف حضرت قبله مقلبی و روحی فداه چون بتقریب زیارات مزارات حضرات
 قدس الله تعالی اسرار هم بدلی شریف تشریف برده بودند و از انجا در سنبل بر مکان محمد امتیاز علیخان
 صاحب رفتند و چون از انجا واپس می آمدند در آشنائی راه برایشان ریلوی عبدالشکور خان صاحب
 رئیس همپور که از قوم راجپوت است دعوت نمود و بدان تقریب در قلعه دهر همپور که مسکن خان موصوف
 بود تشریف بردند اتفاقاً دو زوجه آمد محمد عبداللہ خان برادر زاده عبدالشکور خان عرض نمود که امروز که
 حضرت قبله در مسجد شریف صلوة جمعہ اوئی فرمایند موجب برکات خواهد بود حضرت قبله التجائی در آن مقبره
 در مسجد شریف تشریف بردند چون از نماز فارغ گشته اراده معاودت قیام گاه فرمودند عبداللہ خان
 صاحب عرض نمود که گورستان بزرگان ما بغایت قریب است اگر حضرت بر قبور ایشان دعای بقایمان
 برای اوشان موجب فلاح و صلاح خواهد شد حضرت قبله حسب درخواست آن بطرف گورستان تشریف
 بردند لکن چون در آن ایام سفر حضرت را عارضه تب ذات الجنب لاحق شده بود و از آن جهت بغایت
 ضعیف بودند و از جهت ضعف قوت رفتار و نشست برخواست نمیداشتند عبداللہ خان پالکی آورده
 بود و حضرت در پالکی سوار بودند چون بر قبور تشریف بردند عبداللہ خان پیش از درود حضرت فرس
 نرم در محاذی قبر والد خود برابر کرده بود حضرت در آنجا نشسته مراقب شدند و تا یک ساعت تقریباً
 مراقب بودند بعد از آن دعائی خیر فرموده واپس تشریف آوردند چون مجلس از معرکه هندوستانیان
 خالی شد حضرت قبله فرمودند که در حدیث شریف وارد است که بعد از وفات انسان اگر اولاد صالح
 مانند بزرگی یا مجاد خود فائده میرساند حقد و خان صاحب ترین که شرفیاب این سفر بودند عرض نمود که

این نام شریف است بطریق ویرا که در میان کتب معتبره است
 کلام شریف است بطریق ویرا که در میان کتب معتبره است

رسیدن بخوارنید و بر موضع زخم گزیدن ماز نیز بیاید پس قاصد واپس با نظرف روان شد بوقت صبح
حضرت قبله از زبان گوهرشان ارشاد فرمودند که گلد و خان صاحب بعد تہجیر بهوش آمده بطرف من
نگریست چون قضا آید طبیب ابله شود و داروی دفع مرض گمراه شود: **إِنَّا لِلَّهِ وَأَنَا إِلَيْهِ**
و اجونہ ازینکلام حضرت قبلہ جمیع حاضرین محفل ہمیدند کہ گلد و خان فوت شدہ اند روز
دیگر اطلاع رسید کہ گلد و خان صاحب قبل از رسیدن قاصد پس از وقت تہجیر در اوقات آمدہ
یکساعت بطرف حضرت قبلہ متوجہ بودند بعد از ان وفات یافت:

فصل پنجم - در بیان معمولات حضرت قبلہ ماقلی و روحی فداه را تم کوید عفی عنہ:

عرصہ قریباً بست سال پنجاہ بست و پنج یوم منقضی گردیدہ کہ بخدمت حضرت قبلہ حاضر بودم
بمحلہ از ان ہفت سال خدمت تحریر جواب کہ از اکناف آفاق و اطراف عالم بخدمت سامیہ
میرسیدند و تحریر معمولات وغیرہ کہ مردمان از حضرت قبلہ بالحاء تمام و آرزوی کمال ہموارہ طلب
ینمودند کہ را نیدم روزی حسب الارشاد حضرت قبلہ ہر قسم تعویذات نوشتہ چند خلطہ جدا جدا
پرنمودہ پیش حضور اقدس نهادم تبسم کردند و فرمودند کہ حالاً شاد را اینکار عامل شدہ اید کہ ہزار ہا
تعویذات از دست شما نوشتہ شدہ اند پس صد ہا بار تجربہ کردہ ام بسیار سریع التاثر یا تم لهذا
بعضی معمولات حضرت قبلہ کہ در این مدت ہفت سالہ این احقر را از پیروم شد خود بہ تحقیق رسیدہ اند
ما بارت یافتہ ام برای نفع عام مردمان حسب فحوائی مخر صادق صلوات اللہ علیہ وسلم **خَيْرُ النَّاسِ**
مَنْ يَنْفَعُ النَّاسَ بشارت برای خویش پنداشتہ نیکارم معمول سورۃ فاتحہ - **الْكِتَابِ**
وَايَةُ الْكُرْسِيِّ و چہ اقل یعنی قل یا ایہا الکفرون - **وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ - وَقُلْ اَعُوذُ بِكَ**
الْفَلَقِ وَقُلْ اَعُوذُ بِكَ الناس این مجموعہ را خواندہ دم کنند برای جمیع آفات و بلیات ارضی و سماوی
از حد مفید خصوصاً برای دفع سحر و جادو و برای دفع زہر گزیدن ما بسیار مجرب است برای سحر و جادو در
روز سہ بار خواندہ بر تمام وجود دم کنند برای دفع زہر گزیدن ما بر نکم کرده ما گزیدہ را بخوارند بر موضع زخم
گزیدن ما نیز بماند و برای دفع تاثیر گزیدن سگ دیوانہ بغیر شمول آیتہ الکرسی خواندہ دم کنند از مہربانات

است معمول سورۃ فاتحۃ کتاب و قل یا ایها الکفرون و قل هو الله احد - و قل
 اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس - و ان یکاد الذین کفر و لیزلقونک
 بالبصائر لما سمعوا الذکر و یقولون ان لمحبون و ما هو الا ذکر للعلمین و بالحق انزلناه
 و بالحق نزل اعوذ بکلمات الله التامات کلها من شر ما خلق بسم الله الذی لا یضر
 مع اسم شیئی فی الارض و لا فی السماء و هو السميع العظیم و لا حول و لا قوة الا بالله
 العلی العظیم الهی بخدمت حضرت حاجی دوست محمد ضاقت هاری قد سنا الله
 تعالی بسم الا قدس اللهم اشف بصاحب هذا المرض بحولک و قدرتک و جبروتک
 برحمتک یا ارحم الراحمین این مجموعہ را خوانده و مکنند و بنوشانند برای جمیع امراض و نظام
 و الام و دفع جن و آسیب و نظریه و غیره از حد مفید است معمول برای سخت امراض بسم الله
 الرحمن الرحیم اعوذ بکلمات الله التامات کلها من شر ما خلق اعوذ بکلمات
 الله التامات الهمات من عصبه و عقابه و من شر عباده و من همات الشیاطین
 و ان یحضر و بسم الله الذی لا یضر مع اسم شیئی فی الارض و لا فی السماء و هو
 السميع العظیم و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم یا شافی یا شافی یا شافی
 و صلے الله علی خیر خلق محمد و آلہ و اصحابہ اجمعین نوشته در بازوی در گلوبند
 و اگر در تمام وجود و اعضا کسی جا درد باشد پس این تعویذ را بر کاغذ نوشته در آب بشوید کثرت
 نوش کند و قدری آب باقی را در روغن تلخ انداخته از آن روغن جامی در دراجرب سازد بفضله
 با کل خیر خواهد شد تعویذ برای طفل بسم الله الرحمن الرحیم اعوذ بکلمات الله التامات
 من کل عین لامة و من شر کل شیطان و هامة تحضت بحسن الف الف لا حول و
 قوة الا بالله العلی العظیم و صلے الله علی خیر خلق محمد و آلہ و اصحابہ اجمعین
 برای محافظت زراعت بر کاغذ نوشته در سفاله آب ناریسیده بند کرده در میان نخته آ
 کشت و فن کند بسم الله الرحمن الرحیم یا ذراق العباد یا خلاق الخلائق یا فاط
 السموت و یا منبت العرع فی الارض و النبات و یا مجیب الدعوات اذفع من
 الذرع شر الهوام و الحوش و شر القارة و الحنازیر المفسدة و ادرقنا و رقا
 و صلے الله علی خیر خلقه محمد و آلہ و اصحابہ اجمعین طعویذ اسماء اصحاب کبر
 برای برکت و امان از غرق و حرق و سرق و غارت و غیر ذلک از امراض و حاجات یعنی نوش

ف این سه معمول بجز حضرت و حضرت حضرت معلوم کلمه ۱۲

کنند شما را ایشان را در مکان یادگشتی یاد و متاع بنهد یا نزد خود دارد در امان الهی باشد بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الّٰهِی بَحْرَمِتِ یَمْلِیْجَا مِکْسَلِیْنَا مِیْلَسِنَا مِرْتُوْشِ دِبْدَنُوْشِ شَادَنُوْشِ مِرطُوْشِ وَ اِسْمِ کَلْبِهِمْ قَطْمِیْرٌ ۱۲ تَعْوِیْذِ بَرَامِیْ شِفَاۃِیْ هَرِ رُوۡیِ کِهْ بَاشَدِ اِیْنِ اَیْتِهٖ شَرِیْفِهٖ رَاسَهٗ رُوۡزِ مَتَوَاتِرِ بَرِکَاغِدِ نُوْشْتِهٖ دَرِ اَبِ بَشُوۡنِیْدُوۡ اَنِ اَبِ رَا بِنُوْشَنَدُوۡ بَجَاۡ وَ رُوۡبَا لِنَدَا نِشَاۡءُ اللّٰهِ تَعَالٰی مَفِیْدِ خَوَیْطَرِ هَدِشَدِ لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰی الْجَبَلِ لَرَاۡیْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشۡیَةِ اللّٰهِ ط وَ تِلْكَ اَلْاَمْثَالُ نَضُرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ یَتَفَكَّرُوْنَ ۱۳ یَا شَافِیْ یَا شَافِیْ تَعْوِیْذِ بَرَامِیْ حَامِلَهٗ شَدَنِ زَنِ وَ زَا سِیْدِنِ فَرْزَنْدِ نَرَمِیْهٖ بِنُوۡیَسِ اِیْنِ تَشْتِ اِسْمِ یَا مُبْدِیْیِ بَرِیْهٖ پَرِچِهٖ کَاغِدِ وَ کَسْتِیْکِهٖ زَنِ اَزِ حِیْضِ فَا رِخِ شُوۡدِ دَرِ اَوَّلِ مَآهٖ شَهٗ رُوۡزِ مَتَوَاتِرِ یَکِ بَخُوۡرِ وَ بَهْمِنِ طَوْرَتَا بِلَّسَهٗ مَآهٗ تَشْتِ رَا بِنُوْشَدُوۡ اِیْنِ اَیْتِهٖ شَرِیْفِهٖ اللّٰهُ یَعْلَمُ مَا تَحِبُّ کُلُّ اُنْثٰی وَ مَا تَغِیْضُ اِلَّا رَحَامًا وَ مَا تَزِدُّ اَدُوۡ کُلِّ شَیْءٍ عِنْدَاکَ بِمَقْدَارِ عَالِمِ الْغَیْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْکُبْرٰی الْمُنْتَعَالِ وَ اَیْتِهٖ یَا زَکَرِیَّا اِنَّا نَبَشِّرُکَ بِعَلَامِ اِسْمٰی یَحٰی لَمْ یَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ قَبْلِ سَمِیَّآطٍ وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰی خَیْرِ خَلْقِ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهٖ وَ اَصْحَابِهٖ اَجْمَعِیْنَ نُوْشْتِهٖ بَدِیْنَدِ کِهْ زَنِ دَرِ گِلُوۡا نَدَا زُوۡبَا یَنْطُوۡرِ کِهْ دَوَا کَشْتِ زَبْرِنَافِ اَوۡزِرَانِ بَاشَدِ اِنِشَاۡءُ اللّٰهِ تَعَالٰی زَنِ حَامِلَهٗ شُوۡدِ وَ فَرْزَنْدِ نَرَمِیْ زَا یَدِ ۱۲ تَعْوِیْذِ بَرَامِیْ زَنِیْ کِهْ حَمَلَشِ خَشَکِ شِهٖ بَاشَدِ بَرِطَرِ چِیْنِ سَفِیْدِ نُوْشْتِهٖ چَمَلِ رُوۡزِ بِلَا نَاغِهٖ نَبُوْشَانَدِ بِنَفْصَلِهٖ تَعَالٰی حَمَلَشِ نَبُوۡیَسِ اِکْرَدِهٖ ظَهُوۡرِ خَوَیْطَرِ کِرَدِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ط سُبْحٰنَ الَّذِیْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ کُلَّهَا مِمَّا تَنْبِتُ الْاَرْضَ وَ مِنَ الْاَنْفُسِ هَمِّ مِمَّا لَا یَعْلَمُوْنَ ۱۳ وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰی خَیْرِ خَلْقِ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهٖ وَ اَصْحَابِهٖ اَجْمَعِیْنَ تَعْوِیْذِ بَرَامِیْ وَ فَعِ تِیْبِ قِسْمِ کَلْبِهِمْ ۱۴ ذِکْرُ رَحْمَتِ رَبِّکَ عَبْدَا ذِکْرِ یَاۡهٖ اِذَا نَادٰی رَبَّهٗ نِیْدًا وَّ خَفِیَّآهٖ قَالَتْ رَبِّ اِنِّیْ وَ هُنَّ اَلنَّاسُ مِثِّیْ وَ اَشْتَعَلَ الرَّاسُ نَسِیًا وَ لَمْ اَکُنْ بِدَعَاۡیْکَ رَبِّ شَفِیَّآهٖ وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰی خَیْرِ خَلْقِ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهٖ وَ اَصْحَابِهٖ اَجْمَعِیْنَ نُوْشْتِهٖ دَرِ گِلُوۡبِنَدُوۡ وَ بَرِشَهٗ پَرِچِهٖ کَاغِدِ تَشْتِ یَا حَسِیْطُ ۱۵ نُوْشْتِهٖ شَهٗ رُوۡزِ یَکِ یَکِ بَخُوۡرِ دَا نِشَاۡءُ اللّٰهِ تَعَالٰی تِیْبِ دَفْعِ خَوَیْطَرِ تَعْوِیْذِ بَرَامِیْ تِیْبِ سُوۡیْمِ اَوَّلِ شُرُوۡعِ شَدَنِ تِیْبِ بَرُوۡزِ نُوۡبَتِ اَدَلِ اَخْرُوۡرِ وَ شَرِیْفِ وَ یَکِبَارِ سُوۡرَةِ رَعْدِ خَوَآنَدِهٖ دَمِ کِنَا اِنِشَاۡءُ اللّٰهِ تَعَالٰی صَحْتِ خَوَیْطَرِ شَدِیْسِ بَا یَدِ کِهْ هَرِ سَهٗ نُوۡبَتِ دَمِ تَمَامِ کِنَدَا اِگْرِچِهٖ تِیْبِ اَوَّلِ یَا دُوۡیْمِ نُوۡبَتِ دَفْعِ شُوۡدِ وَا گَرِشَهٗ نُوۡبَتِ دَمِ نَکِنَدِ چِنْدِ رُوۡزِ بَعْرَا زِ تِیْبِ عُوۡدِ خَوَیْطَرِ ۱۲ تَعْوِیْذِ بَرَامِیْ دَفْعِ بُوۡا سِیْرِ هَرِ قِسْمِ یَا تَرَحِیْمِ کُلِّ صَرِیْحِ

که حضرت قبله از شما فرمودند
که سماعاً صحاب کتب در تیب
چند طریقی نوشته اند و کن
از پیرو مرشد خویش ما این
نظر رسیده اند ۱۲ مندرج
در تیب مجامعت کنند و وقت
میچیزند و این تیب را
نوشته اند و وقت همین طور
کنند ۱۳ مندرج

در عمل آرزو انشا الله تعالی بر زبان بریده شود و ذکر طریق کیفیت ختم حضرت غوث الثقلین
 شیخ عبدالقادر جیلانی رضی الله تعالی عنه برای حصول جمیع مقاصد و حل مشکلات دینی
 و دنیاوی بجز است اول درود شریف صد بار بعد از آن حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ بی زیادتی
 بر آن پانصد بار بعد از آن نیز درود شریف صد بار همیشه باید خواند تا مطلب حاصل شود و حل
 مشکل گردد و ثوابش بروج پرفتوح حضرت ممدوح بخش نموده حاجات خویش بواسطه جناب
 ایشان از بارگاه الهی جلشانه می خواسته باشند انشا الله تعالی سر انجامی مطلب خواهد شد ۱۲
 معمول برای خیر و برکت در امورات دارین و کشایش و فراخی معاش و ترقی
 رزق اللهم صل على سيدنا محمد و على آل سيدنا محمد افضل صلواتك بعد
 معلو ما تيك و بآرك و سلم عليه هزار بار بلا نغمه در شبانروز خوانده شود بسیار مفید است
 و نهایت بجز است تعویذ برای حب (در بازوی راست بندند و عطر و خوشبوی بر آن مالند)

له تولى بی زیادتی
 بر آن یعنی لفظ نعم
 المولى و نعم النصير
 بدان منضم نما یا بیکه
 بر همین قدر اکتفا کنند
 ۱۲ منته است اجازت
 این تعویذ برای نمازت
 زو جین است و بشیر
 ازین اجازت نه و اگر
 کسی دیگر بآکت
 انشا الله تعالی
 بجای نفع ضرر خواهد
 یافت ۱۲ منته

۸	۱۱	۴۸۶	۱۴	۱
انكح الخیر لشدید	والقیت عليك محبة	والذین امنوا شد	یحبونهم كحب الله	یا غفار
یا ودود	منی یا کریم	حب الله یا کریم	حب الله یا غفار	
انكح الخیر لشدید	والذین امنوا شد	والذین امنوا شد	یحبونهم كحب الله	یا ودود
یا ودود	منی یا کریم	حب الله یا کریم	حب الله یا غفار	
والذین امنوا شد	یحبونهم كحب الله	والذین امنوا شد	یحبونهم كحب الله	یا لطیف
یا لطیف	یارحمن	یارحمن	یارحمن	
والقیت عليك محبة	انكح الخیر لشدید	والذین امنوا شد	یحبونهم كحب الله	یارحمن
یارحمن	یارحمن	یارحمن	یارحمن	
انكح الخیر لشدید	یحبونهم كحب الله	والذین امنوا شد	یحبونهم كحب الله	یارحمن
یارحمن	یارحمن	یارحمن	یارحمن	

تعویذ کل شی

حم حم حم حم حم و جاء الله النصر فعلينا لا ينصرون
 وصلى الله على خير خلقه محمد الله واله واصحابه اجمعين

تعویذ برای بقای حمل

یا قاض	یا قاض	یا قاض
یا قاض	یا قاض	یا قاض
یا قاض	یا قاض	یا قاض

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا مَعْجِي خذ الكتاب بقوة و آتيناك بالحكم
صياها و صلى الله على خير خلقه محمد و آله و اصحابه اجمعين

تعویذ برای دفع دروسر

۷۸۶

یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح

یا روح یا روح یا روح یا روح یا روح یا روح
و صلى الله على خير خلقه محمد و آله و اصحابه اجمعين

تعویذ برای دفع دروسر

یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح

یا روح یا روح یا روح

یا روح یا روح یا روح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كَلِّفْنَا عَنَّاكَ غَطَائِكَ

فَبِئْسَ الْيَوْمَ حَصِيدًا

و صلى الله على خير خلقه

محمد و آله و اصحابه اجمعين

تعویذ برای بجا شدن نواف

آبوی بجزمت حضرت ابی بکر الصدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ

آبوی بجزمت حضرت عمر بن الخطاب رضی اللہ تعالیٰ عنہ

آبوی بجزمت حضرت علی ابیطالب رضی اللہ تعالیٰ عنہ

بسم الله الرحمن الرحيم

تعویذ حضرت علی رضی اللہ تعالیٰ عنہ که معمول حضرت قبله بود

منقول است از امیر المؤمنین علی ابن ابیطالب رضی اللہ تعالیٰ عنہ و کرم اللہ وجہہ کفرسوءہ کہ ہر کہ
 این طلسم را بخورد از سحر و بلا و امراض در حفظ خدا تعالیٰ باشد باعث آبرو گردد و فتوحات غیبی و
 بیوضات لاریبی بر وی متوجہ گردد و اینست:

ثم همزات اذا اُخذت	وصليب حوله سبع لفظ	خمس باوات و خط فوق خط
ثم صاد ثم ميم في الوسط	ثم داد ثم هاء بعده	سبع لا يردني فيما الخط
	كل سحر و بلاء سقط	بما يذفع عن صاحبها
ص ص ص ص ص ص ص ص ص ص	عجرت عن الأبطال والنمط	شقي الاستقام والدار الذي

صل ششم در ذکر خلقای عالی مقام حضرت قبله ما

لمبی رومی فداه رحمة اللہ تعالیٰ علیہ رحمة واسعة

تاریخ شناسای حضرت قبله که مر معلوم اند و سالها سال همراه ایشان نشست برخواست

کرده ام و هر قدر که از حالات ایشان آگاهی میدام بیگوارم جناب حضرت لعشاه صاحب
 سید سیدانی بلاولی رحمۃ اللہ علیہ سکنه دنده شاه بلاول صاحب فارس سره العزیز از
 سادات کبار صحیح النسب آن دیار و خلیفہ جلیل القدر حضرت قبلہ ما بودند و بزرگان ایشان
 از قایم الام در ہمدان سکونت می داشت تا آنست کہ از خانان ایشان حضرت شاه
 بلاول صاحب در دناہ شریف آمدہ استقامت نموده بودند و مزار شریف شان نیز در دناہ شریف
 است ازین سبب ندہ شاه بلاول میگویند عالم قاضی صاحب منقہ - و ائم الذکر و الفکر صاحب
 استغراق و صاحب علم و خلق و صاحب سخاوت و صاحب توکل بودند و ہمین مولی احمد دین صاحب
 انگوی کہ از خلفائے حضرت حاجی دست محمد صاحب دند در عرصہ سال از تحصیل علوم دینیہ معقول
 منقول فارغ گشته تا مدت پانزودہ سال طلاب مولی احمدین صاحب را تدریس کرد تا بعد وفات
 مولی صاحب صوت بخدمت جناب حضرت حاجی دست محمد صاحب خانقاہ دامان در شروع
 موسم تابستان کہ وقت روانگی حضرت ایشان بطرف خانقاہ خراسان بود حاضر آمدہ اخذ طریقہ شریف
 کردہ پس روانہ بطرف خانہ خود گردیدند و قتیکہ جناب حضرت حاجی صاحب ممدوح واپس از خراسان
 در خانقاہ دامان تشریف آوردند باز بروی تمام بخدمت حضرت ایشان وجود خویش را رسانیدہ
 التزام صحبت شریف و ذکر و افکار و حلقہ نموده مدت قریباً یک ماہ در ولایت صغری اجازت
 یافت پس ازان تا مدت انقضای دو سال بخدمت ایشان ہمین دستور سابق می آمدند
 و میرفتند و فیوضات و برکات حاصل می نمودند بوقت آخرین در بیماری شدید حضرت ایشان ہمین
 حاضر بودند در آن حالت مرض از کمال مہربانی نزد خود طلبیدہ دست مبارک بر سینہ ایشان
 مالید پس چند ساعت بہوش گردیدہ و قتیکہ بافاقت آمدند بیان نمودند کہ از سینہ من جمیع
 کدورات و آلاش بہ برکت مالیدن دست مبارک حضرت صاف گردیدہ است بانند شیش
 بعد وصال حضرت حاجی صاحب مغفور بخدمت حضرت قبلہ ما طلبی و روحی فدایہ تجدید معیت
 نموده سالہا سال در خدمت شریف می آمدند و میرفتند و خدمتہا میکردند و از صحبت شریف
 و حلقہ مشرف شدہ فیضها و انوارها در باطن خویش مشاہدہ میکردند و میرسلوک و جمیع مقادیر
 بتفصیل و تحقیق قطع نموده از شرف اجازت و خلافت مشرف گردیدہ بودند و در ارشاد
 گشته کہ حالات قویہ و مقامات سنیہ می داشتہ بودند و صد ہا مردمان را خصوصاً از قوم
 از القای فیض ربانی منور ساختہ بودند و از وقت اجازت اول تا وقت وفات بہ مدت

مولی احمدین صاحب خلفای حضرت حاجی دست محمد صاحب قندہ باری بودند ۱۲ مرتبہ

سال بسندار شاد قیام نموده در بهایت خلق اللہ عز و جل بسر کرده یازده ماه بست و پنجم یوم
قبل از انتقال حضرت قبلہ قلبی روحی فداہ بیوم چهارم شنبہ بوقت ظہر بتاریخ بست و ہفتم شہر
شعبان المعظم ۱۳۳۳ھ یکم از صبح و سیزده ہجری بحکم کل نفس ذائقۃ الموت بجز رحمت
حق و امید طاب ایلہ تعالیٰ شراک از شریف ایشان در خانقاہ دندہ شریف است میان
فاضل صاحب قوس او ان سلمہ لہ تعالیٰ۔ از قدیم سکنہ موضع کوٹلی علاقہ سون سکسیر
ضلع شاپور تحصیل خوشاب اندہ حالاً از عرصہ چندین سال در شہر کلمہ تحصیل پنڈی کھپ ضلع
راولپنڈی استقامت می دارند اول محبت و شوق الیہ در دل ایشان پیدا شدہ کہ بخدمت کسی
اہل شرفتہ فیض حاصل نمایم پس بعد تلاش بخدمت جناب پیر محمد شاہ صاحب المعروف پیر میان
صاحب کہ از اولاد امجاد حضرت شیخ عبدالقادر جیلانی صاحب خلیفہ خاص جناب حضرت حاجی دوست محمد
صاحب رضی اللہ تعالیٰ عنہ رفتہ بیعت نموده پنجسال خدمت کردہ سلوک از قلب تانفی و اثبات حاصل
نمودند بعد از انتقال ایشان بالخاص تمام بخدمت حضرت قبلہ ما قلبی روحی فداہ حاضر آمدہ بیعت کردہ
ملازم محبت شریف گشتند بعد چند سال کہ حضرت قبلہ برای گذاردن تابلستان اول بار در خانقاہ
شریف سون شریف بردند و این سفر ایشان نیز حاضر بودند بوقت تہجد کہ برکنارہ نکل رسیدند
از حضرت قبلہ رخصت خواست حضرت بایشان مخاطب شدہ ارشاد فرمودند کہ جمیع ختم خواجگان
نقشبندیہ مجددیہ ہر روز بخوانید شمارا اجازت است و ختم جناب شاہ ابوسعید صاحب کہ ستہ بار
سورۃ الاخلاص و یکبار معوذتین و یکبار سورۃ الفاتحہ است نیز ہموارہ خوانندہ بر روح پر فتوح
حضرت محدود بخش نمایند اجازت است ایشان عرض نمود کہ این ختم شریف در کتاب
مناقب و مقامات احمدیہ سعیدیہ نوشتہ است کہ در آنجای ہنم فرمودند کہ این ختم مبارک در آن کتاب
سندج نیست این محض معمول حضرت پیر و مرشد من حضرت حاجی دوست محمد صاحب قدس
سورہ و برد مضحکہ بود کہ ہمیشہ بلا ناغہ خوانندہ بر روح پاک جناب حضرت شاہ ابوسعید صاحب بخشیدند
بعد از آن بوقت و ایی حضرت قبلہ از خانقاہ شریف سون بطرف خانقاہ شریف موسی زئی بازار شہر نمل ایشان ہمراہ
رفت حضرت قبلہ شدہ تا خانقاہ شریف موسی زئی رسیدند روزی بوقت اشراق حضرت قبلہ قلبی و روحی فداہ
بمخانیہ شریف میباشند بایشان مخاطب شدہ ارشاد فرمودند کہ خواندن لائل الخیرات حزب البحر خصت
ت از شرف اجازت مشرف فرمودند و فرمودند کہ اگر نزد شما کسی طالب می آید و طلب کرد خدا تعالیٰ
باید بلا فرستد اورا ذکر نشان بدہند توجہ کنند باز فرمودند کہ لباس فقر پوشیدن سائست

کتاب نام تصدیق است فقر بنون تحصیل بریا اولی ۱۲ سنہ

و ایمان پرورش کردن مشکل است یعنی هر کار که انسان میکند در آن لحاظ شرع باید داشت روزی
جناب مولوی ہاشم علی صاحب بیان کرده بودند کہ حضرت قبلہ یک روز می فرمودند کہ بر حال میان
مختر فاضل صاحب اینچنین مہربانی و شفقت میکنم کہ کسی بر اولاد خود میکند قریباً بست سال منقضی
شده کہ در ہر سال بخدمت حضرت قبلہ آمدہ خدمت کردہ توجہات گرفتہ بعد قیام چندین ایام باز
بوطن خویش میرفتند و سلوک مقامات قریب باخر رسانیدہ تا حال در شہر مکنہ مقیم اند حق تعالی
ایشان را سلامت و استقامت دارد مولوی مہر محمد صاحب انگومی قوم او ان
سلمہ اللہ تعالی بسیار آدم خلیق و مسکین طبع و خوش تقریر اند بخدمت حضرت قبلہ با قلبی
روحی فدایہ حاضر آمدہ اخذ طریقہ شریفہ کردہ قریباً بست و دو سال ہمین وطیرہ میداشتہ
بود کہ گاہ گاہ از خانہ خویش بخدمت حضرت قبلہ آمدہ چند ایام قیام نمودہ توجہات گرفتہ
باز بوطن خویش میرفتند مقامات سلوک قریب باختتام رسانیدہ از شرف اجازت
مشرف گشتند یکجاہ در خانقاہ شریف سون امامت حضرت قبلہ کردند اکثر اوقات در خانہ
کارتدیس میکنند از عرصہ سبب عیال داری افلاس بغایت درجہ میدارند از تنگی معاش ہمیشہ
مترد و الحال میانند از بخت در احوال شان تغییراہ یافته است حق تعالی باصلاح آورد استقامت عنایت
کنند آئین مولوی نور خان صاحب چکرا لوی قوم او ان سلمہ اللہ تعالی از عمدہ اصحاب
زبدۃ خلفای حضرت قبلہ با قلبی و روحی فدایہ انار عالم فاضل صالح علم خوش طبع علم فقہ و حدیث
ہندوستان حاصل کردہ و اخذ طریقہ شریفہ نقشبندیہ مجذوبہ از حضرت قبلہ گرفتہ ملازم صحبت
شریف گشتہ بعد چند سال یکبار ہملہ حضرت قبلہ سفر خراسان کردند و چند ماہ استاد صاحبزادگان
حقائق و معارف آگاہ جناب حضرت مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحب حضرت مخدوم بہاؤ الدین
صاحب بودند از حضرت قبلہ کمال اخلاص و محبت داشتند و حضرت قبلہ را بہر اوشان نہایت شفقت
و عنایت بود قریباً ہفدہ سال شدہ اند کہ در ہر سال از خانہ خویش بخدمت حضرت قبلہ آمدہ توجہات
گرفتہ و خدمتہا کردہ باز بوطن خویش میرفتند و سلوک مقامات تمام کردہ از شرف اجازت مشرف گشتند
حق تعالی ایشان را استقامت بر طریقہ مجذوبہ احمدیہ عطا فرماید آمین یا سہاب العالمین
مولوی ہاشم علی صاحب بگھاڑی علیہ الرحمۃ از خلیص اصحاب قدیم و اعظم خلفای
حضرت قبلہ با قلبی و روحی فدایہ بودند مرد صالح خلیق مسکین الطبع و ہمواہ ہمین آرزو میداشتند
کہ اللہ سبارک و تعالی تا وقت زینت مر مسکین دارد و خاتمہ بر مسکنت کند و دور

ہمیشہ از وفات حضرت قبلہ از نزد و عیال فارغ شدہ اند حالاً خوش وقتی و شغل با د کار بیان فرمودہ اند ۱۲۰۵ھ بمکہ نام تفسیر بیست و پنج لاوی پندری تحصیل کتو ۱۲۰۵ھ

قیامت در زمره مسکینان محشور گردانند و خذ طریقہ شریفہ از حضرت قبلہ کردہ قریباً بست دو سال شدہ کہ در ہر سال بخدمت اقدس آمدہ ملازم محبت شریف گشتہ توجہات گرفتہ چند ایام قیام نمودہ باز بطن خویش میرفتند سلوک مقامات تمام نمودہ بشرف اجازت مشرف گردیدہ بعد از ان در اندک زمانہ یکسال بست و پنج یوم قبل از وصال حضرت قبلہ بروز یکشنبہ بتاریخ بست و ہفتم شہر رجب المرجب ۱۳۱۳ھ یکمزار سہ صد و سیزدہ بھری در بلدہ خویش بر حمت حق سبحانہ پیوستند حضرت قبلہ از فوت او شان کمال محزون گشتند۔ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ مَلَا سَيِّد مُحَمَّد صَاحِب سَمَر بَر پدہ خراسانی سلمہ اللہ تعالیٰ۔ بسیار آدم جو انہرود و دلاور از گزیدہ مخلصین و محبین حضرت قبلہ ماقلمی و روحی فدایہ اند خدمت شاکستہ از تہ دل میکردند بارہا در سفر خراسان ہمراہ بودند و تنگ در دست گرفتہ پیش سواری اسپ حضرت قبلہ میدویدند از بخت ایشان را مردمان خراسانی شایط حضرت قبلہ میگفتند در مراقبہ کمالات نبوت از شرف اجازت مشرف گشتند و وقت دائمی حضرت قبلہ چغہ عطا فرمودند بعد تا مدت چند سال توجہات گرفتہ سلوک بمراقبہ حقیقت موسوی رسانیدند دستار و کلاہ مستعملہ باز عطا شد و پیش ازین در اہت سلوک از تبرکات حضرت حاجی دوست محمد صاحب قدمہ سترہ و برو مضجعہ نعین شریف و تسبیح و دلائل الخیرات قلمی سنہری از روی ہر بانی مرحمت شدہ بودند بَارَكَ اللهُ لِيْ مَا آتَاہُ

ملا محمد رسول صاحب لئون افغان خراسانی رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ از خلفائی جلیل القدر حضرت قبلہ ماقلمی و روحی فدایہ بودند کثیرالذکر و الفکر صاحب حالات و جذبات قویہ و داروات عظیمہ زاہد و متوکل و متقی دہ سالہ بودند کہ اول بیعت تبرکاً بر دست مبارک جناب حضرت حاجی دوست محمد صاحب کہ پیرو مرشد حضرت قبلہ بودند کردند بعد از ان پنجسال در طالب علمی گذرانیدہ یکبار اتفاقاً بخدمت حضرت حاجی صاحب مدوح حاضر گشتند و شاد و فرمودند کہ ذکر میکنند یا نہ عرض کردند کہ میکنم فرمودند کہ شما ذکر نمیکنید باید کہ بر ذکر مداومت نمایند کہ شمالان طریقت ہستید بعدہ پانزدہ سال دیگر در طالب علمی بسر کردہ بعد از انتقال حضرت حاجی صاحب مغفور بخدمت حضرت قبلہ ماقلمی و روحی فدایہ حاضر آمدہ از کمال اشتیاق و محبت قلبی بیعت کردند و اینقدر تا اثرات و جذبات حاصل شد کہ زوجہ خویش را کہ غایت شکیلی بود و طلاق دادند و اکثر اوقات مجذوب میماندند پنجسال خدمت کار گل خانقاہ شریف مشغول شدند و سہ سال امامت حضرت قبلہ کردند پس حضرت قبلہ قلمی و روحی فدایہ اجازت طریقہ شریفہ عطا فرمودہ برای حج را ہی

سر پدہ نام تو نیست از افاضہ ۱۳۱۳

بطرف حرمین الشریفین زاد هم اللہ شرفاً و تعظیماً شدند بعد از فراغ مناسک حج و زیارت مدینه منوره روضه مطهره رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم حضرت قبلہ واپس در خانقاه شریف ارزانی فرمودند ہفت سال دیگر ایشان خدمت امامت و کاررگن و غیرہ خانقاه شریف کردند بار دوم از شرف اجازت مشرف فرمودہ اجازت نامہ نوشتند و خدمت خانقاه شریف خراسان کہ در عند ان است سپرد ایشان کردہ برای اشاعت طریقہ شریفہ قائم مقام خویش ساختہ روانہ بان طرف فرمودہ بودند حسب الارشاد حضرت قبلہ خدمت خانقاه مذکور سالها سال اختیار کردہ و در آنجا استقامت نمودند فیوضات و برکات و حالات باطن حضرت کرام علیہم الرضوان در قلوب مردمان اطراف و جوانب آن دیار تقاسمیکر وند بسیار مردمان آن نواحی میدان میداشتند عالمی را منور میکردند عجیب صاحب تاثیر بودند و بارہا می فرمودند کہ بر من اینچنین جذبات غالب ہستند کہ بغیر نام خدا و نام رسول خدا یعنی کلمہ طیبہ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ دیگر هیچ چیز یاد نمی ماند پس در اندک مانہ چہار ماہ ہفت یوم بعد از وصال حضرت قبلہ بروز شنبہ بعد نماز ظہر بتاریخ بہست و نهم شہر ذی الحجہ ۱۳۱۲ھ یکہزار و صد و چہارہ ہجری بخظیرہ قدس آرامیہ مزار شریف ایشان در خانقاه شریف خراسان است غفر اللہ تعالیٰ لہ جناب مولوی محمود شیراز صاحب سلمہ اللہ تعالیٰ - از اکابر اصحاب داعیہ خلفای حضرت قبلہ ما قلبی و روحی فدای اند حاجی قاری خوش سخن عالم فاضل جید علوم و در ملک خویش و ملک مستنول تحصیل کردہ انانیج علمی نیست کہ در آن ماہر نباشند در علم حدیث و تفسیر فقہ گویا نظیری ندارند و در علم منطق و فلسفہ و ہیئت گویا از واضعین فن اند و در علم شعر و لغت عربی و علم ادب و انشا چہ بلسان فارسی و چہ بلسان عربی یک نمونہ قدرت الہی ہستند لہ شنیدہ کی مانند دیدہ نسبت عالی و حالات جلیہ میدارند یک شب بوقت عشاء در مسجد خانقہ شریف حضرت قبلہ تشریف ارزانی میداشتند و گرداگرد جمعی کثیر نشسته بودند ارشاد فرمودند کہ توجہ پیر و آمدن حالات بر استعداد طالب موقوف اند کسی استعداد کم میدارد کسی زیادہ پیر کہ بعضی مرید خویش توجہ در یک مقام می فرمایند مریدی کہ ذی استعداد باشد حالت دیگر مقام کہ فوق آن مقام است نیز می یابد کیفیت را می شناسد مثل مولوی محمود شیرازی صاحب روزی مولوی صاحب مدوح بطرف ہندستان روانہ شدند حضرت قبلہ پاس خاطر ایشان تا بیرون دروازہ خانقہ شریف ہمراہ رفتہ دعا خواستہ رخصت کردند و فتیکہ واپس آمدند در دالان نشسته فرمودند کہ مولوی شیرازی صاحب بوقت روانگی گفتہ اند کہ در ولایت صغری و کبری و علیا اللہ تعالیٰ مرا آن حالاتی عطا فرمودہ است

این خط بیان
افتخانی قلم کور
گویا جوش غنایان
بآن خط اینست در
واقعی با زباعت
بآبادی مابین
سزنی و دنیا پر کرد
آن قلم برای کوی بسیار
انام در خانقاه
شریف حضرت
عاجی دست محمد
ساعت تباری
واقع است ۱۲
شیراز نام
تہیت تواج
ایران ۱۲

که متقدیم هم بیان نکرده اند در مقامات عالیہ تحریر است پس فقیر و نشان را گفت که شکر خدا بجا آید
 طالب مزید باشد روزی مولوی صاحب موصوف بیان کردند که والد بزرگوار من میفرمودند که برای
 تحصیل کنانیدن علوم تو ز کثیر بر استاوان صرف کرده ام که اگر همراه تو وزن کرده شود پیش نخواهد شد
 بسیار خوش بیان و خوش کلام و هفت زبان اند و در تحریر و تقریر ثانی ندارد و در اول ملاقات آنسا
 را فریفته میکنند اگر دشمن باشم دوست می گردد و استاد حضرات صاحبزادگان اند و کار امانت و تحریر
 و دیگر خدمتہای شائستہ کردند هفت سال تو جهات گرفته سلوک مقامات باخر رسانیده از شرف
 اجازت مشرف گردیدند اگر چه حالات باطن جناب مولوی محمود شیرازی صاحب بسیار اند و لکن این احقر
 بیاس ادب ہی دریافت نکرد هر قدر حالات ایشان که مر معلوم بود درج کتاب کردم جزاھم اللہ
 سُبْحَانَہٗ عَنَّا خَيْرَ الْجَزَاوَبَلَّغْھُمَا لِي مَرْتَبَةً اَلَا تَقْضِي قَاضِي عِبَادِ الرَّسُولِ صَاحِبِ
 انگوی قوم کبھی سلمہ اللہ تعالیٰ از خاصہ اصحاب کار کرده و جیدہ خلفائی حضرت قبلہ قلبی روحی
 فدا اند حافظ القرآن صالح سحر خیز ذکر صاحب ق و شوق بیعت بردست مبارک حضرت قبلہ کرده
 ہر سال بخدمت شریف آمدہ صحبت حاصل نموده تو جهات گرفته باز وطن خویش میرفتند تا مدت وہال
 از شرف اجازت مشرف گشته بعد از آن دیگر وہ سال ہمین طور بدستور سابق می آمدند و میرفتند و خدمتہا کرد
 سلوک مقامات باخر رسانیدند در بنا خانقاہ شریف سون خدمتہای شاقہ و کارہای شدیہ
 شب روزی کردند جزاھم اللہ تعالیٰ عَنَّا خَيْرَ الْجَزَاوَبَلَّغْھُمَا لِي مَرْتَبَةً اَلَا تَقْضِي قَاضِي عِبَادِ الرَّسُولِ صَاحِبِ
 پیشین سلمہ اللہ تعالیٰ از گزیدہ اصحاب زبده خلفائی حضرت قبلہ قلبی روحی فدا اند بخون
 لا در سخی صاحب توکل و صاحب قناعت کثیر الذوق و الشوق ذَا اِيْمَالٍ ذِي كِبْرٍ وَ اِفْکُوْرٍ عِلْمِ
 صوف بسیار صاحب استعداد و خوش طبع تعلقات جہان داری را یک لخت گذاشته و خطرات باسواشد
 ایس پشت انداختہ اند بیعت بردست مبارک حضرت قبلہ کرده قریباً ہجڑہ سال شد اند کہ در
 ہر سال بخدمت اقدس آمدہ چند ماہ قیام نموده از صحبت شریف بہرہ یافتہ تو جهات گرفته باز
 میرفتند شنوی مولانا روم صاحب غزلیات دیوان حافظ و غیرہ اکثر بزبان یاد میدارند بوقت غلبہ
 قی میخوانند از شرف اجازت مشرف گردیدہ اند یکجا حضرت قبلہ ایشان را فرمودند کہ شمار اجازت است
 در ملک ہند و سندہ و خراسان ہندستان ہر جا کہ استقامت یا بند قیام نمایند اگر طالب خدا
 ارجح کنند توجہ کنی عرض نمودند کہ قبلہ من لیاقت آن ندارم و این پابندی ہم از من نمیشود اگر
 لبت آزاد باد این چیز با التفات نمی نمایند چنانچہ اسم قلندراست فی الحقیقت ہم قلندرا ند جعلہ

اللَّهُ تَعَالَى مِنَ الْهَادِيَةِ الْمُهْدِيَةِ سَيِّدِ امِيرِ شَاهِصَاحِبِ هَمَانِي بِلَاوِي سَلَمَةُ اللَّهِ
 تَعَالَى اَزْخَلَصْ صَحَابِ كَمَلِ خَلْفَائِي حَضْرَتِ قَبْلَهُ مَا قَلْبِي رُوحِي فَدَاهِ اَنْدَرُ عَافِظَ الْقُرْآنِ ذَاكَ رُوحِي اَنْمُودِ لَادِر
 خُوشِ طَبِيعِ بَيْعَتِ اَوَّلِ دَرِ حَالَتِ طِفْلِي بَرْدِ سَتِ مَوْلِي اَحْمَدِ دِينَ صَاحِبِ نَجْوِي كَرُوهُ بَعْدَ الْقَضَا بِچِنْدِ دِينَ سَالِ كِه
 مَوْلِي صَاحِبِ صُوفِ وِفَاتِ يَافْتَنْدِ بَجَدِ سَتِ حَضْرَتِ قَبْلَهُ اَمَدِ بَيْعَتِ كَرُوهُ قَرِيبًا ۹ سَالِ وِ سَمَدِ ۹ خَرِيفَتِ
 كَارِ كَلِ وَاكْثَرِ اَوْفَاتِ اَمَتِ خَانَقَاهِ شَرِيفِ كَرُوهُ التَّزَامِ صَحْبَتِ نَمُودِه تَوْجِهَاتِ كَرِيفَتِ اَزْ شَرَفِ اِجَازَتِ
 مَشْرُفِ كَشْتَنِدِ وِ چِنْدِ تَبْرَكَاتِ نَدِ بِجَا اِيشَانِ رَا حَضْرَتِ قَبْلَهُ عَطَا فَرْمُودِه اَنْدَرِ رُزْقًا اللَّهُ اِلَاسْتِنْقَا
 عَلِي الشَّرِيفِ وَ الطَّيْبِ ثِقَّةِ مَوْلِي حَسِينِ عَلِي صَاحِبِ قَوْمِ مِيَانِه سَاكِنِ وَا نِ چِهْرَانِ
 سَلَمَةُ اللَّهِ تَعَالَى اَزْ خَاصَّةِ اصْحَابِ اَعْظَمِ خَلْفَائِي حَضْرَتِ قَبْلَهُ مَا قَلْبِي رُوحِي فَدَاهِ اَنْدَرُ عَالَمِ فَاضِلِ
 جِي صُوفِي كَامِلِ خُوشِ اسْتَعَا وِ ظَاهِرِي وِ بَاطِنِي وَا سْتَا وِ حَضْرَتِ صَاحِبِ اِجْرَادِ كَانِ اَنْدَرُ عِلْمِ صُوفِ وِ خُودِ
 مَنطِقِ تَا حَمَالِ شُدِ وِ رِمَاكِ خُوشِ خُوانْدِه بَا قِي عِلْمِ حَدِيثِ وَا صُوبِ وِ فِقْهِ وِ مَنطِقِ وِ فِلَسَفِه وِ چِنْدِي وِ
 اَقْلِيدِ سِ غَيْرِه دَرِ بَهْتَنِ سَانِ خُوانْدِ بَعْدِ تَحْصِيلِ عِلْمِ كِه اَزْ عَمْرِ اِيشَانِ بَسْتِ سَالِ كَزَشْتِه بُوْدِ كِه شُوقِ جِسْتُوِي وِ
 تَلَاشِ پِيرِي شَدِ اَسْتَحَارِ بِا شَرِيعِ كَرُوْنَدِ وِ خُوابِ وِ شِي وِ دِيدِ نَدِ وِ مَكَانِي اِحوَالِ رُوشِيَانِ پَرِسِيدِ شَرِيعِ كَرُوْنَدِ وِ
 نِشَانِ مَقَامِ اَنْدَرِ وِ شِيَانِ اَخْرِي كَاطَا بَعْلَمِ كِه اَزْ اِيشَانِ عِلْمِ حَدِيثِ شَرِيفِ مِي خُوانْدِ نِشَانِ خَانَقَاهِ سُونِ وِ شَكْلِ
 حَضْرَتِ قَبْلَهُ بِيَانِ نَمُودِه اَزْ شَنِيدِ اِنْجِي زَفَرْتِ اِثْرِ وَا نِه شَارِ نَدِ وِ قَتِيكِه دَرِ خَانَقَاهِ شَرِيفِ سُونِ سِيدِ دِهْمَانِ طُورِ
 مَقَامِ هَمَانِ شَكْلِ حَضْرَتِ قَبْلَهُ چِنَا نَجِهِ رُخُوبِ اِذِنِ شُدِه بُوْدِ رَا فَا نْتَنِدِ حَضْرَتِ قَبْلَهُ پَرِسِيدِ نَدِ اَزْ كَرَامِ جَا يِ عَرْضِ
 كَرُوْنَدِ اَزْ قَصْبِه اِنْ چِهْرَانِ فَرْمُودِ اَزْ حَالِ مَوْلِي حَسِينِ عَلِي خَبْرِ دَارِي بِچِه طُورِ بُوْدِ نَدِ عَرْضِ فُسْكَرِ وِ نَدِ بَخْرِيْتِ بَا زِ فَرْمُودِ
 تُو اَزْ خُوشِيَانِ اِدْبَتِي يَانِه عَرْضِ كَرُوْنَدِ كِه قَبْلَهُ مَنِ خُودِ حَسِينِ عَلِي هَسْتَمِ بَا زِ جَا يِ دِيكِرِ مَعْرُزِ نِشَانِ نَدِ سِ يَكِ لِحْظِه
 عَرْضِ بَيْعَتِ كَرُوْنَدِ فَرْمُودِ وِ نِطْرِي كَشْفِ وِ كَرَامَتِهَا نِيسْتِ وِ رِي نِ طَرِيقِ سَوْخْتِنِ اِسْتِ چِنْدِي نِ عَمْرُ وِ تَكْلِيْفِ
 تَحْصِيلِ عِلْمِ كَزَارِي بَا زِ جُو يِ سُو زِي عَرْضِ كَرُوْنَدِ كِه قَبْلَهُ مَحْضِ بَرَا يِ دِينَ اَمَدِه اَمِ سِ اَخْرَا لَامِ حَضْرَتِ قَبْلَهُ اِيشَانِ اَزْ
 بَيْعَتِ دَاوِه دَاخِلِ طَرِيقِه عَالِيَه فَرْمُودِ وِ سِيَا رِ مَوْرِدِ اِلطَافِ كَرُوْدِيدِ نَدِ وِ قَتِيكِه سَبْقِ اِيشَانِ بِمَقَامِ كَمَالَاتِ
 نَبُوْتِه رَسِيدِ سِ حَضْرَتِ قَبْلَهُ اِيشَانِ رَا سَرِ يَا عَطَا فَرْمُودِه اَزْ شَرَفِ اِجَازَتِ مَشْرُفِ فَرْمُودِ نَدِ وَا اِجَازَتِ نَامِه
 نُو شْتِه دَاوْنِدِ وَا اِجَازَتِ دِلَاكِلِ اِجْرَاتِ وِ حَزْبِ اَلْبَحْرِ نِي زِ عَطَا شُدِ وِ هِمْرَه صَاحِبِ اِجْرَادِ كَانِ كَمَالِ اَلْفَتِ فَرْمُودِ كِه
 بَعْدِ وِفَاتِ حَضْرَتِ قَبْلَهُ يَكِرُو زِ مَوْلِي صَاحِبِ مَدْرَسِ مِي نَزْمُودِ كِه دَرِ حَلْقِه جَنَابِ حَقَائِقِ وِ مَعَارِفِ گَاهِ حَضْرَتِ
 صَاحِبِ اِجْرَادِه مَوْلِي مُحَمَّدِ سِرْجِ الدِّينِ صَنَانِ شَسْتِه بُوْدِ وِ دِيدِمِ كِه مَتُوْتِه حَضْرَتِ صَاحِبِ اِجْرَادِه صَنَانِ هَسْتَمِ وِ وِ شَخْصِ مَتُوْتِه
 حَضْرَتِ قَبْلَهُ نَدِ مَدَائِي خُدَائِي اَمَدِ كِه اِي نِ هِرُو رَا اَزْ خَانَقَاهِ شَرِيفِ بَدِ رُكْنِي اَزْ اِنْ بَعْدِ تَوْجِهِ بَحْرَتِ قَبْلَهُ نِيكَمِ

له وان پهران نام قصبه ايست ضلع بون تحصيل سيالوالي ۱۲۰۰

و متوجه حضرت صاحب جزاوه صاحب که بعینه اینحضرت همان حضرت هستند متوجه میباشم بسیار صاحب حالات
 اند کشف های صحیح میدارند و اکثر اوقات خوابهای خوب خوب می بینند اگرچه حالات باطنی ایشان
 بسیارند و لکن بسبب طول عبارت و تحریر اندراج اختصار کرده شد بارک الله تعالی فی عمرهم
 و عملهم و نفع بعلمهم و عرفانهم المسلمین ط (احوال الراجح رقم الحروف)
 حاجی حافظ سید میر احمد علی صاحب و هملوی رحمة الله تعالی علیه حاجی الحسین
 الشرفین حافظ القرآن عابد ذاکر بحر خیز و لا در خوش طبع از سادات صحیح النسب اصل دہلی ساکن
 بھوجلا پہاڑی قریب دروازه شاد ترکمان صاحب بودند و از ابتداء بزرگان این فقیر از خراسان
 بعهد محمد شاه بادشاه دہلی در شہر دہلی تشریف آورده بودند پس از آنوقت تا آخر زمانہ بہادشاه بادشاه
 دہلی بعهد سمرچکی خواصان منسوب بودند و اکثر بزرگان خاندان این فقیر در منگامہ غدروہلی از
 دست اہل فرنگ شہید شدند رضون الله تعالی علیہم اجمعین بعد گذشتن منگامہ غدروہ
 شریف راذوق و شوق آہیہ و محبت اہل اللہ در دل پیدا شد و برگرد فقر بسیار گشته بہر جا کہ
 میرفتند تسکین دل نیگشت بعد چند مدت کہ جناب حقائق و معارف آگاہ قادۃ السالکین پیشوی
 عارفین حضرت حاجی دوست محمد صاحب در خانقاہ شریف دہلی تشریف آوردند پس بخدومت
 اقدس حاضر شدہ و حلقہ محفل ایشان شریک شدند جمعیتی تسلی دست داد و از شرف بعبت
 بہر یاب گشتند یک نسخہ کتاب مناقب و مقامات احمدیہ سعیدیہ و یک سلسلہ شریف سیدان
 نقشبندیہ بجدویہ کہ از دست مبارک بہر خویش مزین فرمودہ عطا شد و مورد ا لطف حضرت
 ایشان گردیدند بعد عرصہ چند سال بخت زیارت حرمین الشرفین زاد ہما اللہ شرفاً و تعظیماً
 و در دل افتاد پس روانہ گردیدہ در مکہ معظمہ رسیدند و آنجا چند روز قیام نمودہ بخوبی از ارکان
 حج فارغ گشتہ از کمال ذوق و شوق زیارت سرور عالم صلی اللہ علیہ وسلم را ہی بمدینہ منورہ شدند
 و حصول زیارت حبیب خدا سید لور بخدمت حاجی الحرمین الشرفین بہاجر مدینہ منورہ روضہ مطہرہ حقائق و
 عارف آگاہ جناب حضرت حاجی حافظ مولوی محمد منظر صاحب قبلہ قدسوسند چونکہ از وقت طفلی با حضرت ممدوح
 متی بود کہ در خانقاہ شریف دہلی حفظ کلام اللہ شریف بجا کردہ بودند از کمال بہر با فی ارشاد شد کہ جائی فقیر خانہ ایشان
 سیار لطافت و عنایات بر حال ایشان مبذول فرمودند پس قریباً یکسال در آن بلاد متبرکہ استقامت نمودند
 و روز زیارت روضہ منورہ میگردند و بسبب کثرت شوق اوقات غریبہ خویش را خوش میداشتند
 از جناب حضرت ممدوح ارشاد فرمودند کہ میر صاحب اہل و عیال ایشان در دہلی اند پس

زان شہا بان طرف و خبر گیری او شان ضرورت عرض کردہ کہ قبلہ راست میفرمایند و لکن دل میخواہد کہ
 از پنجارم و طوق عیال داری کہ در گردن ما او قتادہ است بیشک رستن ازین نمی توانم **س**
 دردم بود کہ ہرگز نشوم از تو جدا چکنم چارہ ندارم کہ خدا کرد جدا پس از انجا روانہ شدہ بدھلی
 رسیدند۔ دہ ماہ در آنجا قیام نمودہ آخر دل برداشتہ شدند و یک عریضہ باز بخدمت اقدس جناب
 حقائق و معارف آگاہ حضرت حاجی حافظ مولوی منظر صاحب قبلہ باین مضمون تحریر نمودند کہ قبلہ
 ازان روزیکہ از مدینہ شریفہ در آنجا آمدہ ام تشویش بر ما مستولی گردیدہ و پریشانی غلبہ کردہ
 اطمینان قلبی میسر نمی گشت و این قدر وسعت ندارم کہ باز بعبہ عیال و اطفال جان خود را بمدینہ منورہ
 میرسانم پس حالاً از تہ دل ہمین ندایی آید کہ مع جمیع اہل خانہ خود بہ طرف خانقاہ شریف موسی
 زئی رسیدہ بقیہ عمر را در آنجا می گذارم و جاروب کشی مزار پیرانوار حضرت پیر و مرشد خود جناب
 حضرت حاجی دوست محمد صاحب برداشتہ مضجعہ الشریف و نور اللہ مرقدہ المنیبت اختیار کنم و تکمیل سائیکہ
 مقامات بخدمت جناب حضرت خلیفہ عثمان صاحب کنم ارادہ مصمم داشتہ ام و طالب دعا ہستم اگر
 حق این فقیر و لفظ سفارش بخدمت عثمان صاحب تحریر فرمایند بعد از اذات لطافت قدیمانہ نخواہد بود
 پس در جواب این عریضہ حضرت ممدوح سرفراز نامہ از قام فرمودہ ارسال نمودند کہ بعینہ نقل آن
 تبرکات در آنجا ایراد مینمایم مکتوب شریف آمدہ مدینہ منورہ۔ **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** بع
 الحمد والصلوة از فقیر حق منظر احمدی کان اللہ لہ برادر عزیز حاجی حافظ میر احمد علی صاحب سلام خیر
 و دعا استقامت شریعت و طریقت مطالعہ نمایند کہ مکتوب بخدمت اسلوب رسیدہ خوش وقت است
 دعا ہا کردہ شد و میشود انشاء اللہ تعالیٰ ہمہ خیر خواهد شد حق تعالیٰ منتسبان این طریقہ علیہ رضای
 نخواہد کرد و خاطر جمع دارند و نظر بر او کنند نوشتن بخلیفہ عثمان صاحب مناسب نیست ایشان خود
 صاحب علم و کرم و لطف اند و موافق استعداد ہر کس تربیت میفرمایند شخصی ثالث در میان پیروان
 خوب نیست شمار لازم کہ بحسب مرضی شان کار کنند و برای فقیر و فقیر زادہ احمد دعا کردہ باشند و سا
 پس این مع اہل و عیال کہ این احقر نیز ہمراہ بود در خانقاہ شریف موسی زئی رسیدہ تجدید بیعت
 مبارک حضرت قبلہ قلبی و روحی عاہ کردہ سالہا سال التزام صحبت بابرکت نمودہ توجہات گ
 و خاتمتہائی شایستہ کردہ سلوک مقامات قریب باخر رسانیدہ از شرف اجازت مشرف گردید
 بعد از ان در اندک زمانہ سیزدہ سال یا زودہ ماہ بست یک یوم قبل از وصال حضرت قبلہ
 بوقت صبح بتاریخ دوم ماہ مبارک رمضان ۱۳۳۱ یکم زاروسہ صد ہجری بوجار رحمت حق جلسائے پیوستہ

من از شریف ایشان قریب بخانقاه شریف موسی زئی بفاصله یکصد و سی قدم جانب شمال است
 برده الله مضجع و نور الله منقذ لا وحشی الله تعالی عنه احوال راقم الحروف اکبری علی عنہ
 این نالائق اگر چه این لائق نیست که احوال خود را بنویسد و لکن بعضی عنایات حضرت قبله ماقلمی روحی
 فداه که بر حال این اختر مبذول شده اند چیزی از آن تبرکاتی نگارم در اول و هله از دہلی ہمراہ حضرت
 والدی ماجدی خویش بخدمت اقدس جناب حضرت قبله قلبی و روحی فداہ آمدہ بتوسط حضرت والد شریف
 عرض بیعت کردم منظور فرمودند بعد نماز عشاء در خلوت طلب فرمودہ از بیعت مشرف
 ساختند و بسیار مہربانی ہای فرمودند و بعضی اوقات از کمال شفقت و عنایت میفرمودند
 کہ چیزی از کلام اللہ شریف باواز بلند بخوان پس حسب الارشاد سورۃ ہائی قرآن شریف میخوانم
 و آن زمان کہ ذکر بر لطائف میگردم بارہا در حالت رویار میگردم کہ حضرت قبلہ بہا متوجہ ہستند و
 توجہی فرمایند و حالت جذب بر من غلبہ کردہ است و فتیکہ بیدار میشدم لطائف خود را میگردم
 کہ باز کہ جاری ہستند و ہمین حالت جذب در بیداری تا وقتی زائل نمیگشت پس تدریجاً بطریق طفرہ
 حضرت قبلہ این احقر را بمقام قوس رسانیدند و آن ایام عریضہ متضمن حالات خود نوشتہ بخدمت اقدس
 گذرانیدم حضرت قبلہ در جواب این عریضہ سطر چند ارقام فرمودند آنرا تبرکاً ایراد مینمایم و آن این است
 عبارت دستخط خاص حضرت قبلہ ماقلمی و روحی فداہ بعینہ جناب من اگر کار
 سلوک بمطلق زبان نشان میشدی از طرف فقیر از دائرہ قوس تا لاتعین اجازت است امروز
 برو بہر طرف کہ مرضی مبارک میباشد مگر چکنم کہ کار سلوک کاریک روزہ نیست مدت مدید میخواہد
 زیار سال فقیر از قلب تا قوس توجہ کردہ ام اینقدر سلوک در بنوقت ہیچ جائی نشنیدہ ام
 الا بیدغدغہ و بی اندیشہ بروند اگر حیات باقی تمام سلوک کردہ خواہد شد و اگر حیات فقیر نبود پس
 مطلق با اجازت زبانی صبر فرمایند و الباقی عند التلاقی ۱۲ روزی این خادم عریضہ متضمن حالات و
 شرفات خویش بحضور گذرانید کہ قربانت شوم در این روز ہا این احقر را بہ برکت حضرت قبلہ صفائی
 ظن و انکشاف صحیح بجدی رسیدہ کہ ہر امورات و معاملات و حالات و کیفیات دور و نزدیک کہ
 باطن خویش ملاحظہ می کنم در ظاہر او را موافق و مطابق می بینم در استمی پابم این محض از تصرفات
 بجات حضرت قبلہ است ورنہ این کہترین نالائق محض است **رشتن** ازین پرودہ کہ بر جان
 است بی مدد پیرنہ امکان تست حضرت قبلہ ماقلمی و روحی فداہ در جواب پریشیت عریضہ
 کلمات ارقام فرمودند آنرا تبرکاً نگارم و آن اینست عبارت دستخط خاص حضرت

قباہہ با قلبی و روحی فارہ بعینہ الحمد للہ علی ذلک حمد اکثریاً لکن سعی باید
 نمود و بزرگ و مراقبہ و شب بخیزی بسیار شاغل باشند و باین و آن نظر فرمایند: بعد انقطاع
 سیر مراقبہ اسم الظاہر سیر و سلوک در مراقبہ اسم الباطن سبق مراقبہ کمالات نبوت ارشاد فرمودند
 و ایضاً فرمودند کہ در این مقام سالک را جہالت و نکارت و رباطن زیادہ میشود ازین باعث
 شمارا در این مراقبہ ناخیر کردہ بودم تا کہ رابطہ مقام زیرین بچختہ شود کہ حالات مقام کمالات
 نبوت در کارخانہ ایشان خلل انداز نشوند پس ازان فرمودند کہ خانون جنت فاطمہ الزہراء علیہا السلام
 تعالیٰ عنہا کہ شما سیدان ازان فخر میارید بلکہ تمام عالم فخر میدارند غور کنید کہ چه طور اوقات بسر
 کردہ اند با زاین حدیث شریف خوانند (حاریث) ما شبع ال محمد صلی اللہ علیہ
 وسلم من حببنا الشجر یومین ہنتا بعین حتی قبض ۱۲ پس ازان روز بوقت صبح روز دیگر
 بغیر یا و گردن نیت مراقبہ کمالات نبوت و حلقہ حضرت قبلہ شامل شدم پس در ول خطرہ آمد
 کہ نیت مراقبہ یاد ندارم در این خیال متفکر بودم کہ از ہر چہ اطراف حلقہ شریف آوازی از غیب
 شنیدم کہ کسی از غیب مے گوید کہ ای فلاں بگو فیض می آید از ذات بحت پس بہین نیت متوجہ
 فیض شدم بعد فراغ از حلقہ این احوال نوشتہ پیش حضور اقدس نہادم بر پشت عریفہ زد دستخط
 مبارک خویش نیت مراقبہ کمالات نبوت ارتقام فرمودند پس سبق این احقر در این مقام بود کہ روزی
 گوشہ تنہائی نشستہ ذکر میکردم در آن حال غنودگی بر من غالب آمد دیدم کہ برای زیارت رسول اکرم
 صلی اللہ علیہ وسلم بطرف مدینہ بی زاد و را حلقہ پایاودہ روانہ ہستم بعد قطع مسافت روضہ رسول
 اللہ صلی اللہ علیہ وسلم بنظر آمد بجز زیارت کردن روضہ مطہرہ ذوق و شوق از حد غلبہ کرد حتی کہ پا
 رفتن بماند و ہوش از سر رفت جان و جہان را فراموش کردم بعد یک لحظہ کہ با نافت آدم جان خود
 دیدم کہ ہما شوق و محبت باقیست پس متوجہ آنحضرت سرور عالم صلی اللہ علیہ وسلم شدہ بحال ادب
 و خلوص قلب چند تسبیح درود شریف خواندم پس از عبور کردن سیر و سلوک مقام کمالات سال
 سبق مراقبہ کمالات اولوا العزم ارشاد شدہ و فرمودند کہ ذکر اسم ذات و نفی و اثبات بسیار کنید
 کہ قبلہ پیش ازین ذکر تہلیل لسانی پنجہزار و در روزانہ فرمودہ بودند و اینچہ نام بر این مواظبت میکنم فرمودند
 تہلیل لسانی برائے دفع خطرات خوب است و برای از دیابتیزی نسبت ذکر اسم ذات و نفی و اثبات مفید است
 حالاً سبق شما بمقام بالا رسید پس در اینجا تیزی نسبت بکار است ذکر اسم ذات و از دہ ہزار بر قلب دو ہزار
 یک ہزار بر دیگر لطائف کل نوزدہ ہزار و در روزانہ بعدہ در روضہ تہلیل مہربانی فرمودہ سبق مراقبہ حقیقت

ارشاد فرمودند فرمودند که انشاء اللہ تعالیٰ در این مقام تاثیر بسیار ظهور میکند و ایضا فرمودند که تمام
 کردن سلوک و عبور کردن مقامات سهل است در یکماه هم طی کرده میشوند و لکن اصل مراد جمیع سلوک
 مقامات نقشبندیه مجددیه از قلب تا دایره لایعین نفرت از ما سوا شد و سرودی از تعلقات است و بجز
 ذوق و شوق حق تعالی در دل هیچ نماند تا وقتیکه طالب این حالت را در باطن خویش مشاهده نکرد
 هنوز روز اول است روزی بعد از نماز ظهر به حضرت میان غلام مصطفی صاحب قوم بانی این احقر را
 طلبیده از شرف اجازت مشرف فرمودند و از کمال مهربانی و عنایات چند تبرکات مستعمله خویش
 در پنج حساب ذیل دستار مبارک کلاه سعادت چغه شریف اعصاب مبارک عطا فرمودند و همراه
 برای این احقران از خانه میفرستند چندین بار عرض نمودم که قبله من ادنی ترین از خادمان هستم
 پس همراه درویشان خانقاه شریف نان در لنگر میخورم فرمودند که فقیر برای شما هیچ تکلیف نمیکند
 مثل فرزندان خویش بشمار و هر چیزی که در خانه بیسریا شد برای شما نیز فرستاده میشود و دیگر مهربانی
 و عنایات و شفقتهای ظاهری باطنی که حضرت قبله بر حال این احقر مبذول میفرمودند لا تعد و لا تحصى
 انداگر مرا از حق تعالی عمر نوح عطا شود و هر روز شکر به احسانات حضرت قبله ادا کنم هرگز ادا
 نخواهم کرد و اگر بر تن من زبان شود هر موی در یک شکر تو از هزار تو انم کرده اگر هر موی من
 گرد زبانی در تو انم بهر یک داستانی در نیارم گوهر شکر تو سفتن در سری موی از احسان تو گفتن در
 عرصه قریباً بست سال پنجاه بست و پنج یوم بخدمت حضرت قبله گذرانیدم در این مدت دلزدگامی
 این احقر را اتفاق سفر دور و دراز نیفتاد ازین باعث کسی مکتوب شریف و کلامی عبارت از حضرت
 قبله بنام این احقر بطریق رسل و رسائل صد و زیافته پس خدمت حضرت قبله و دولت حضور
 ایشان که نعمت عظمای سعادت کبر بود نصیب گردد و الحمد لله علی ذلک حمد کثیراً امتوا فها
 و الشکر لله شکر امتکاشراً اللہ تبارک و تعالیٰ این احقر را و جمیع برادران طریق عالیه نقشبندیه
 مجددیه را تباع حبیب خدا صلی اللہ علیہ وسلم و پیروی پیران کبار علیهم الرضوان ظاهر و باطناً عطا
 فرمایا و بحرمه النون فالصا و بالنبی و آله الا لمجاد علیه و علی الصلوات افضلها
 و من التحيات اکملها و با اینهمه که نوشتم احوال این روسیاه تبا و در تبا است تمام عمر در بطالت رفت
 میزد مثل من مثل نجاستی است ز رانده و حکم من حکم زهر است شکر آلوده نفس آماره من مجهول است
 بر حسب جاه و ریاست میخواهد که همه مردم بوی محتاج و منقاد باشند و او کسی را محکوم نبود اگر این دعوی
 خدای نیست پس چیست بوی از ایمان بشام من نرسیده دلم از گرفتاری غیر خلاص نشده

عمل من همه نافرمانی حق سبحانه است و همت من مقصود بر ظاهر آرائی نظر نگاه خلق را آراسته ام قال
من متانی حال من است و حال من بینی بر خیال مرض درونی من ذاتیست که اصلا منک نمی شود و
علت باطنی من اصلی است که علاج نمی پذیرد و انما در بند عصیان بوده ام بهمقربین نفس و
شیطان بوده ام بهیگانه نگذشت بر من ساعتی به حضور می دل نکردم طاعتی به قسم است
بخداوند عالم که حضور در طاعت کجا نفس طاعت هم بوجود نیامده در تمام عمر یک بار الاله نگفته ام
که قابل قبول درگاه او باشد بحسب صورت از اهل ایمان اما در حقیقت از هر کافر متمرد گذشته
ام و بدله شکر احسانهای خداوند کریم که شمه آن شنیدی بارتداد و کفر میکنم و توبه می کنم می شکنم
و تجدید ایمان مینمایم اما از باطن نفاق نمی رود اگر رحمت او سبحانه و شگیری نفرماید بواسطه
مشایخ کرام پس از من محروم تر و محبوب تر کسی نباشد و الا تخفونی و ترحمینی اکن من الخاسرین
خیرا الدنیا و الاخری ذلک هو الخسران المبین ط با جمله عیوب مجسمه و ذنوب مجتمعه ام
شرارت و ضلالت نقد وقت است و آداب و جهالت بر کف دست کار من از معالجه گذشته است
بیقین یقین می دانم که اصلا شایان دولت حضور نیستم و با اعتقاد جازم حاکم ام که ازین ترهات و
طامات که داری چیزی نمی شود و مقصود چیزی دیگر است و هو ذراع الوداع و ذراع الوداع
هیئات هیئات چشم دارم کز گنه پاکم کنی پیش از آن کن در لحد خاکم کنی اندر آن دم کز
بدن جانم برمی از جهان با نور ایمانم بری مسکین حسن میگویدت ای وقت عشاق
توخوش بگر من از ایشان نیستم در کار ایشان کن مرا و الحمد لله علی احسن الختام و علی
رسوله و حبیبه افضل الصلوة والسلام و اکمل الحجية والا کرامه علی مشائخنا
الکرامه سید محمد شاه صاحب سید ممدانی بلاولی سلمه الله تعالی برادر
زاده جناب حضرت سید علشاه صاحب مرحوم سکنه دنده شاه بلاول اندواز خلص نیاز
مندان و محبان حضرت قبله ما قلبی و روحی فداه حافظ القرآن جوان عمر مسکین الطبع بیعت بر
دست مبارک حضرت قبله کردند بعد وفات جناب حضرت لعشاه صاحب مغفور بمع خویشان
رفیقان خویش بتعجیل تمام بخدمت حضرت قبله رسیدند پس حضرت قبله بعد دعا گوی تغزیت روز
دیگر دستار خلافت بر سر ایشان بستند و اجازت نامه تقلم جناب مولوی محمود شیرزوی صاحب نویسنده
عطا فرمودند و ارشاد شد که حالاً شما بخانه خویش بروید که مردمان از اطراف و جوانب برای تغزیت
گویی خواهند آمد باید که بعد فراغ از تغزیت خوانی و کار خیرات و غیره نزد فقیر بیایند که شمار و افضیت از راه

سلوک از ضروریات است پس ایشان حسب الارشاد حضرت قبله در عرضہ قلیل باز بخدمت اقدس رسیدند و کتاب اربع انہار و کتاب در المعارف سبقاً از حضرت قبله خواندند سه ماہ قسیام نموده توجہات گرفته از صحبت شریف فیضیاب گردیدند حضرت قبلہ بر حال ایشان از حد مہربانی و شفقت میفرمودند و نزدیک ایام روانگی ایشان کہ این احقر نیز در آنوقت حاضر بود ارشاد فرمود کہ حالاً بکار باطن خویش تا بولایت علیا کہ نصف سلوک است مداومت نمایند آئینہ اگر حیات فقیر باقی دیدہ خواهد شد باقی احوال ایشان حضرت قبلہ در مکتوب بست و چہارم کہ بنام جناب مولوی حسین علیصاحب درج کتاب است نوشته است او تعالی شانہ ایشان را توفیق برداشت اینکار بزرگ عطا فرمایا و آسامی بعضی خلفائی جناب قطب الاشراف و قمر والا افراد حضرت حاجی دوست محمد صاحب قندہاری ادام اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین برکاتہ و فیوضاتہ کہ پس از وصال حضرت ایشان بخدمت حضرت قبلہ ماتلبی و روحی فدایہ استفادہ فیض سالہا سال گرفته اند در پنجائے نگارم۔ حاجی گلصاحب افغانی باجوڑی مرحوم مولوی شیر محمد صاحب مرحوم مولوی غلام حسن صاحب مرحوم میان فضل علیصاحب مرحوم حافظ محمد یار صاحب سلمہ اللہ تعالیٰ ملاقطار آخوندزادہ صاحب شیرانی سلمہ اللہ تعالیٰ حاجی حکم الدین صاحب مرحوم عطا محمد آخوندزادہ کٹواڑ مرحوم ملا پیر محمد آخوندزادہ صاحب سلمہ اللہ تعالیٰ ملا عطا محمد صاحب آخوندزادہ مرحوم ملا دوست محمد صاحب قوم کٹدی سلمہ اللہ تعالیٰ ملا نسیم گل آخوندزادہ صاحب سلمہ اللہ تعالیٰ ملا عبدالحق آخوندزادہ صاحب ہریپال مرحوم میان ملا محمد رسول صاحب پیوندہ مرحوم ملا عبدالحق آخوندزادہ صاحب مرحوم مولوی عبدالغفار صاحب باٹر سلمہ اللہ تعالیٰ خدا یار آخوندزادہ باٹر سکند چودھری مرحوم غالب علیخان صاحب ہندوستانی مرحوم مولوی فتح صاحب استرانہ مرحوم علی محمد صاحب باٹر مرحوم امیرخان صاحب باٹر سکند خانگڑہ سلمہ اللہ تعالیٰ فقیر عبداللہ صاحب مرحوم ڈیرہ والہ

خاتمہ۔ در بیان بعضی حالات و کیفیات امراض و انتقال و تجمیر و تکفین و تدفین حضرت قبلہ ماتلبی و روحی فدایہ مع احوال تاریخی و نقشہ کل عمر شریف و احوال اجازت نامہ و تحصیل علوم و دستار بندی فیصلت و بعد وصال حضرت ایشان بر مسند ارشاد ششمینہ اجرائی طریقہ فرمودن

جناب خفائق و معارف آگاہ حضرت صاحبزادہ مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحب مظلوم و عمرہ و
 رشتہ مع احوال تاریخی و نقشہ عمر شریف از وقت ولادت با سعادت تا وقت جلوس بر منبر ارشاد و
 ہفت سلاسل و نیات مراقبات مقامات مجددیہ و ختم جمیع خواجگان نقشبندیہ مجددیہ قدس اللہ تعالیٰ علیہم

وطن مالوہ شریف حضرت قبلہ مقلبی دروجی فدائے از آبا و اجداد شہر لونی است و قلیکہ سن تمیز رسیدند والد
 ماجدش حضرت قبلہ کہ نہایت مرد صالح بزرگوار و فقیہ و منزل فی بشوق ہموارہ و در میدان شہادت حضرت قبلہ
 را بر تحصیل علوم دینیہ از خانہ مسافر کردند پس از تحصیل علوم دینیہ ضروریہ کہ فارغ گشتند محبت فقر اول
 اللہ در دل افتاد بعد جستجوی و تفتیش اہل کمال باطن بخدمت جناب حاجی الحرمین الشریفین حضرت حاجی
 دوست محمد صاحب قندہاری حاضر شدہ از شرف بیعت مشرف گردیدند و خدمت ہائی شاقہ و
 کار ہائی شدیدہ در سفر و حضر کما حقہ چنانکہ باید و شاید بدل و جان می کردند چنانچہ بارہا بلکہ اکثر بارہا
 کار خدمت بوقت صبح از خانقاہ شریف موسی زئی شہر ڈیرہ اسماعیلخان کہ فاصلہ و مسافت بست کردہ
 است رفتہ و کار معلومہ را حسب مرضی مبارک پیرو مرشد خود با حسن و جود سر انجام فرمودہ تا بوقت شام کا
 می آمدند و بسبب غلبہ جذب باطنی بجمال ذوق و شوق تکلیف راہ را بیچ معلوم نمیکردند انجمن خدمتہا کسی از
 خلفاء جناب حضرت حاجی دوست محمد صاحب قبلہ نکرده بودند و بارہا در سفر خراسان ہندوستان وغیرہ در
 خایت حاضر حضور بودند اگرچہ خلفاء خدا شناسائی جناب حضرت حاجی دوست محمد صاحب بسیار بودند
 و لکن محبت قلبی در سوخ باطنی حضرت قبلہ مقلبی و روحی فدائے از حد زیادہ بود کہ علم حدیث و علم اخلاق
 و علم سیر و علم تصوف از حضرت پیرو مرشد خویش سند کردند و سیر سلوک در جمیع مقامات تفصیل و تحقیق
 قطع نمودہ فیضہا و انوار ہا تمام و کمال حاصل کردہ در جمیع طرق مشہورہ نقشبندیہ مجددیہ احمدیہ و
 قادریہ و چشتیہ و سہروردیہ و کبریویہ و داریہ و قلندریہ و شطاریہ و غیر ہم اجازت مطلقہ یافتہ از
 شرف خلافت مشرف گشتند و آخر وقت نیز در بیماری حضرت پیرو مرشد خویش حاضر بودہ شب روت
 در خدمت بابرکت برای علاج معالجہ پیش حکیمان وغیرہ میدیدند و کمر خدمت چست بستند و قلیکہ فر
 شدہ گذشتہ و معاملہ با خر سیدہ جناب حضرت پیرو مرشد حضرت قبلہ مقلبی و روحی فدائے را بر استقرار شاد
 تا مقام خویش کردہ و خلیفہ مطلق و نائب مناسب بر حق خویش نمودہ کلمہ اختیارات خانقاہ شریف موسی
 زئی و خانقاہ شریف دہلی و خانقاہ شریف خراسان وغیرہ از ہر وجہ سپرد ایشان کردند بعد از ان شب و وقت
 بست و دیم شہر شوال المکرم ۱۲۸۲ لیکہزار و دوصد و ہشتاد و چہار ہجری المقدس قبلہ عالم و عالمیان

کہ لونی نام قصبہ است
 از ملک من کوہ تحصیل
 کلاچی ضلع ڈیرہ
 اسماعیلخان از اضلاع
 ملک پنجاب ۱۲ منہ
 مع احوال بیعت و
 تحصیل علوم و حصول
 نسبت مفصل سفر
 قبلہ مقلبی و روحی
 فدائے در مرقوم
 ہفتہ ہجری ۱۲ منہ
 است ۱۲ منہ

جناب حاجی الحرمین الشریفین حضرت حاجی دوست محمد صاحب قندھاری قدسنا اللہ سرہم لاقدرس
ازین عالم فانی بدارجاودانی بنقام اعلیٰ علیین کہ جای صدیقان لاخوف علیہم لاہم بحزنون است شتافتند
بعد وصال حضرت پیروم رشاد خویش ازین تاریخ مندرجہ بالا بر مسند ارشاد قریباً سہ سال جلوس فرمودہ
از کمال اشتیاق و غایت محبت قلبی برای زیارت حرمین الشریفین زادہم اللہ شرفاً و تعظیماً با چند
خادمان روانہ شدند بعد رسیدن در مکہ و فارغ شدن از حج بیت اللہ شریف را ہی بطرف مدینہ
منورہ گرویدند و قنیکہ در آنجا مبارک داخل و وارد شدند غلبہ شوق و رابطہ محبت رسول اکرم
صلی اللہ علیہ وسلم با اینجا غالب گشت کہ از ہر در و دیوار صورت محبوب مشاہدہ کردند و خوردن
آشامیدن با اختیار خود گذاشتند کہ حاجت بول و براز نشود زیرا نگاہ برای قضاء حاجت ہر جا کہ نشسته
شود مبادا آنجا یا مبارک حبیب خدا سیدالوراصلی اللہ علیہ وسلم آمدہ باشد چرا کہ ہمہ زمین مدینہ شریفہ
جا حضرت پیغمبر خداست بیاس ادب یا زودہ روز بدینہ سوال در آنجا متبرکہ قیام نمودند۔ بعد از ان در
خانقاہ شریف موسی زئی تشریف آوردند و بر مسند ارشاد نشستہ ہزاران مردمان را در خراسان
و دامان و دیگر بلاد ہا وغیرہ بیعت دادہ و داخل طریقہ فرمودند و قدم مستقیم بر راہ شریعت مصطفویہ
سیدالوراصلی اللہ علیہ وسلم نہادند کہ در جمیع معاملات و امورات و قول و فعل و نشستن و برخاستن
و رفتن و خوردن و آشامیدن و پوشیدن وغیرہ از اتباع طریقہ سنت رسول اللہ صلی اللہ علیہ
وسلم بقدرت نامور فرق نگذاشتند و برای صلوة خمسہ ہموارہ تاکید می فرمودند کہ در ادل وقت
بخوانید و در ویشان متکلمین خانقاہ شریف را برای برخواستن صلوة تہجد و مراقبہ و کثرت ذکر
نصیحت می فرمودند کہ یک دم از یاد خدا غافل مشوید این بیت بارہا می فرمودند **ذکر کن ذکر**
تا ترا جانست : پاکی دل ز ذکر رحمن است : با وجودیکہ ہزاران مریدان می داشتند از کمال کسر نفسی
می فرمودند کہ دعوی شیخی و پیری نمیکنم بلکہ خدمت گار در ویشان و زائرین و دارین خانقاہ شریف
و جاریہ کث مزار پرانوار حضرت پیروم رشاد خویش حضرت حاجی دوست محمد صاحب قبلہ برد اللہ
مغیبہ الشریف و نور اللہ مرقدہ المنیف ہستم و خرج اخراجات لشکر خانقاہ شریف و دیگر مصارف بر
کل خدا جاری بودند و ظاہراً یک فلوس از کسی جامعین و مقرر نبود حالانکہ بعض بعض اوقات صد
و دو صد کس مردمان بہمانان می آمدند و علاوہ ازین بہمانان زائرین و دارین خصوصاً چہل آدم
وجودہ در ویشان خانقاہ شریف مدہ حرم محترم و زنان خدمت گاران وغیرہ خانہ حضرت قبلہ بودند
بعضی حاسدان ظاہر بینان کہ اینقدر خرج کثیر چشم خود میدیدند پس قیاس میکردند کہ این فقیر

تسخیر میل رناریا عامل هستند یا کیمیا میدانند حال آنکه حضرت قبله مال بسیار صاحب علم و خلق و سخاوت و توکل بودند و گاه گاهی که استغناء می آمدند میفرمودند که پیش قاضیان و مفتیان به برید که در این کار در باره اجراء حکم فتوی جان خود را شریک نیسازم که من درویشم و درویشی میکنم و فتوی دادن کار مفتیانست پس بر کسی را کار بار دیگر است با وجودیکه کتب خانه کلان میداشتند که اینچنین کتب خانه در پنجاب و هندوستان کسی جانشیده نشد را رقم گوید **عفی عنه** که خلق عظیم حضرت قبله ماقبلتی روحی فداه بدرجه کمال بود که هر کس در دل خوهمین تصور کرده بود که این چنین لطف و کرم و احسان و شفقت مرسیانه که بر حال ما می فرمایند شاید بر کسی دیگر نباشد - و هر سائل که آمده سوال میکرد حسب حیثیت او شان موافق سوال او بخشش میکردند و گاهی احیاناً سوال سائل رد نگردند یک سال حضرت قبله ماقبلتی و روحی فداه در خانقاه شریف غنڈان که واقع در خراسان است بمقامستان قیام میداشتند و جمیع مردمان کروی افغانان قوم توخی لشک خیل خدر زئی خورد و کلان مردوزن بخند اقا پس حاضر آمده با لحاح تمام عرض نمودند که قبله یک آب کاریز زمین متعلقه آن که ملکیت مردمانیست که در حالت موجوده قیمت او از ده هزار روپیه کم نیست و آمدنی او تقریباً دو هزار روپیه سالانه خواهد شد برای خرج اخراجات لشکر خانقاه شریف حضرت قبله می بخشیم قبول و منظور فرمانب حضرت قبله انکار کردند و هر چند که آن مردمان برای قبول کردن ملکیت آب کاریز زمین متعلقه آن اصرار کردند حضرت قبله انکار نمودند تا آخر الامر هرگز قبول نکردند دوست ما از رو به منت نهید رازق ما رزق بی منت دهد فرمودند که جمیع کار فقیر بر توکل خدا تعالی جاری اند - روزی حاجی غلام صاحب قوم با بڑ موسی زئی سکته چود هو ان که یکی از خادمان حضرت قبله اند یک عرضی پیش حضرت قبله فرستاد مضمون خلاصه عرضی این بود که دو ویل زمین آب سیاه و $\frac{1}{4}$ حصه خراسان یک باغ میوه دار و یک گاه سکوتی این جمیع جائدات که تقریباً یازده هزار روپیه قیمت میدارد و خاص در ملکیت این بنده است برضا و رغبت خود برای خرج اخراجات لشکر خانقاه شریف حضرت قبله را می بخشیم پس منظور فرموده داخل لشکر خویش فرمایند و این خادم را نیز در زمره درویشان شمار فرموده اجازت استقامت خانقاه شریف فرمایند که تعلقات جهان داری را گذاشته بقیه عمر چند روزه بخدمت آن پرستگیر در یاد حق تعالی میگذارد حضرت قبله جواب بر پشت عرضی باین مضمون نوشتند خلاصه جواب حضرت قبله بناب من هر چه نوشته اند همه حق است بلاشک و ریب محض خلوص نیت و حسن اعتقاد و ایشا است حق تعالی آن عزیز را باین نیت نیک جزا بخیر عطا فرماید و بحرمت النون و الصاد عزیر از خرج لشکر و غیر

این فقیر بر توکل خدا تعالی موقوف است و عادت مستمره حضرت ما از قدیم همینطور جاریست که هیچ تردید
 و تصدیق نمی فرمودند و کار خرج و لنگر و غیره بتقوی فرموده اند **س** تو چنین خواهی خدا خواهد چنین
 میدهد حق آرزوی متقین **س** فقیر را در این امر معذور دانند و خانقاه شریف خانه ایشانست هر وقت
 که مرضی مبارک باشد بیایند و همراه درادیش خانقاه شریف اوقات مستعاره خویش را بسر نمایند
 انشاء الله تعالی از توجه و دعا گوئی دریغ نخواهد شد تسلی فرمایند **س** بعد از آن زبانی چند بار شخصی
 مذکور در باره قبولیت املاک عرض کردند حضرت قبله قبول نفرمودند و در آن دیار اطراف و جوانب
 دور و نزدیک غناء حضرت قبله قلبی و روحی نثاره مشهور و معروف است و بعضی بعضی مردمان سیاح
 که اتفاقاً در خانقاه شریف آمده بحضرت قبله ملاقات میکردند در اول ملاقات از زبان خود تصدیق
 میکردند که بیشک اینچنین فقیر و لنوا از صاحب نسبت کسی جا ندیده ایم **س** پس بهر دوری دلی
 قائم است **س** تا قیامت آزمائش باقی است **س** و همیشه وجود مسعود با مرض گوناگون خاصه با امراض
 رعشه و فالج و ضیق النفس و دوران سروانم المرض می بودند و خصوصاً در موسم زمستان بکثرت و شدت
 مرض میماندند و همیشه خوش می بودند و میگفتند که این ملازمان خدا هستند که بر فقیر مسلط کرده اند
 و صل پیدا گشت از عین بلا **س** زان حلاوت شد عبارت ماقلاً **س** عاشقم بر رخ خویش دورد خویش
 هر خوشنودی شاه فرد خویش **س** عاشقم بر لطف و قهرش من بجد **س** ای عجب من عاشقم این هر دو ضد
 و نجس سال قبل از وصال رشته تعلقات از احباب و درویشان و اهلخانه و غیره گسختند و بارهای
 فرمودند دل میخواهد که گوشه نشینی اختیار کنم که وقت من با آخر رسیده چنانچه مولانا روم صاحب
 میفرمودند **س** روی در دیوار کن تنها نشین **س** از وجود خویش هم خلوة گزین **س** و لکن چه کنم مردمان
 که برای استفاده فیض باطن تکالیف راه کشیده از بلا و هائی بعیده می آیند و گردانی از ایشان
 مناسب نمیدانم و بعضی بعضی اوقات میفرمودند مثال من ایست که گویا بر کناره قبر نشسته
 پا در محسوس انداخته ام و بعضی دوستان را این بیت میباشند **س** دادیم ترا از گنج مقصود نشان
 ما نرسیدیم تو شاید برسی **س** یکسال پیش از وفات که مردمان دوستان از قریب و بعید برای
 یارت و قدمبوسی می آمدند با ایشان این نصائح میفرمودند این ملاقات را آخری پسندارند
 و که بر حیات مستعاره اعتبار نیست باید که اوقات عزیزه را با ذکر و انکار و غیره طاعات و عبادت
 هموار دارند که موجب برکات ظاهر و باطن است و مطلب اصلی از ایجاد عالم همین است غیر ازین
س وقت کار است فردا بجز حسرت و ندامت هیچ بدست نخواهند آورد و بعضی دوستان را

این عبارت می نوشتند که عزیزا دنیا جا و اعتقاد نیست روزی چند در این جا است باز رفتن بطن
اصلیست پس فقیر را همواره بهر حال دعا گوئی و توجه ذات سامی خویش میدانسته باشند و فقیر را نیز بدعا
حسن خاتمه یاد و شاد میفرموده باشند که وقت و وقت یادگیری است جناب حاجی حافظ محمد خالص
ترین رئیس اژی افغانه قریباً چهار ماه قبل از وفات حضرت قبله قلبی در روحی فداه برای ملاقات زیارت
و قد مبوسی حسب معموله خویش قاریمانه بخدمت حضرت قبله آمده بودند سلیق ایشان بر مراقبه حدیث
بود حضرت قبله ایشان را تجدید سبق مراقبات مشارب عطا فرمودند بعد چند روز وقت روانگی او
شان ارشاد فرمودند که بر حیات فقیر هیچ اعتبار نیست باز ملاقات میسر شود یا نه بعد انقضای یکماه
در خانه خویش نیت مراقبه معیت بکنید که فقط سلوک نقش بند به همین قدر است و وقت فرصت از
کارهای خانگی و غیره بگذرد و مراقبه اشتعال دارند و در همین سال آخری از کثرت امراض جسم مبارک
بسیار ضعیف و نحیف شده بود که طاقت برداشت گرمی و سردی با لکل نمانده بود غذا از همواره
در حالت صحت هم بسیار قلیل تناول میفرمودند و اکثر از زبان درانشان میفرمودند که از مسجد شریف
تا به مسجد شریف برای فقیر حکم سفر دارد و هر روز بوقت صبح که برای نماز تشریف می آوردند از مجلس مبارک
تا مسجد شریف که فاصله سی قدم است از عدم قوه رفتار شده جامی نشستند و لکن صلوة فجر با طول
قراءت مسنونه به ترتیل تمام استاده میخواندند و ختم و حلقه شریف حسب معموله خویش میفرمودند این
بخش قوه خدا داد بود **قوة جبریل** از مطبخ نبود بود از درگاه خلاق دود و شروع مرض حضرت
قبله قلبی در روحی فداه بست و نهم شهر رجب المرجب بوقت نیم شب تا مورخه یوم سه شنبه بست
رویم شهر شعبان المعظم بوقت اشراق که بست و چهار یوم می بودند مرض شدید تب محسوسه
و شدت اسهال مریض مانده و صد ها مبالغ خیرات کرده شدند یعنی چندین چندین نرگا و واده
گا و بزها و گوسفندها بشمار هر روزه در تمام بیماری حضرت قبله ذبح کرده شدند که اکثر مردمان غریبان
و مسکینان از گرفتن خیرات حضرت قبله دل میر شدند و بسیار علاج یونانی و دکتری کرده شدند
هیچ فائده بظهور نپوست بلکه بعضی ادویات تجرب بجای فائده ضرر میرسانیدند **ادقضا** که
بین صفر فرود و روغن بادام خشکی منبوه از بلبله قبض شد اطلاق رفت آب و آتش را بدو
نشانی نوشت چون قضا آید طبیب ابله شود و داروی دفع مرض گمراه شود پس حسب تاریخ
مندرجه بالا بوقت نیم شب که تب شدید حضرت قبله را لاحق شده بود همان روز بوقت صبح که
فجر استاده خواندن شروع کردند در عین قیام بسبب غلبه حرارت تب اوقاتاً در چند روز علماً

فتویٰ دادند که تپ محرقه هست با وجود اینچنین مرض سخت صلوٰۃ خمسہ ستاده با جماعت ترک نکردند
 بعد از مرض اسهال نیز بکثرت جاری گشت که طاقت نشستن و برخاستن با لکل نمانده بود و بسبب
 کمال بی طاقتی در لسان گوهر نشان لکنت افتاد و برای کسی امضوری که بلا چاری حاجت
 می افتاد سخن بسیار قلیل و باریک می فرمودند و برای هر کس بسیار تشفیق و مہمان نوا از از حد زیادہ بودند
 کہ زیادہ از آن ممکن نیست حتی کہ در آن نازک حالت ہم کہ صد ہا مردمان برای عیادت مرض حضرت
 قبلہ سر روزه می آمدند حضرت قبلہ با ہر یک مصافحہ کردہ احوال پرسی او نشان میکردند و بعضی را حسب
 درخواست او نشان رخصت و بعضی را حسب استدعا او نشان اجازت استقامت می فرمودند و روز
 بروز مرض ترقی کرد و طول کشیدہ و در آن حالت مرض شدید یک بار بعد نماز عشا کہ قدرے بافاقت
 آمدند از زبان گوهر نشان ارشاد فرمودند کہ خدمت مہمانان ما از نان و غیرہ کسی کردہ است یا نہ
 خادم حضور عرض کرد کہ قبلہ خدمت مہمانان بخوبی شدہ است تسلی خاطر فرمایند باز فرمودند کہ در فلان
 مکان کدام کدام مہمانان را جادادہ است و در حجرہ ہائی درویشان کدام کدام مہمان شریک است
 و ہر کس را جامہ ہا و لحاف و غیرہ کفایت شدہ اند یا نہ باز خادم بجنور عرض نمود کہ قبلہ ہر یک مہمان را
 علیحدہ علیحدہ جا ساختہ ام و جامہ و لحاف و غیرہ ہم تمام را رسیدہ اند پس بہین قدر دریافت نمودہ باز
 بیہوشی مرض غالب آمد سبحان اللہ چہ خلق عظیم حق تعالی اعطا فرمودہ بود کہ در آن حالت بسبب
 صدمہ مرض عظیم از جان و جہان خبر نداشتمہ بودند غم مہمانان می خوردند و بعضی اجباب را در آخر مرض
 نصائح می فرمودند ملا صاحب نیازی کہ کبیر السن بودند با دشان مخاطب شدہ ارشاد فرمودند کہ حال
 من بین و عبرت گیر غم آخرت بخور و نشو سفر کلان بساز - ملا محمد رسول صاحب لکون را در زبان
 فتاویٰ ارشاد فرمودند کہ خاوری باد و ای یعنی کہ غم دین بخور و یک دم از یاد خدا غافل مباش (بجورد
 ندیدن این سخن از زبان مبارک حضرت قبلہ محمد رسول صاحب موصوف و جذب آمدند شیخ شہزاد
 صاحب مخفی سکنہ موسی زئی کہ یکی از خادمان حضرت قبلہ بودند با دشان مخاطب شدہ ارشاد
 فرمودند کہ بہین احوال من چہ شد تیز رفتاری من چہ شد خوش بیانی و خوش کلامی
 من چہ شد قوۃ جسمانی من چہ شد فہم معانی من چہ شد حواس جوانی من چہ از حال من عبرت بگیر و
 وقت را یاد دار - و چہا روز قبل از وفات حضرت قبلہ قلبی روحی فدایہ در مجمع عام مخلوقات کہ برای
 پی پرسی حاضر بودند این بیت خواندند **نیا و دم از خانہ چیزی نخت** چہ تو دادی ہمہ چیز و
 چیز تست چہ باز این بیت خواندند **سپردم تو بویہ خویش را** تو دانی حساب کم و بیش را

۱۲۱ سال یکما شش یوم بعد وصال حضرت قبلہ قلبی روحی فدایہ و وفات یافتند ۱۲۱ سنہ ۱۲۱ سنہ ۱۲۱ سنہ

بعد از آن ارشاد فرمودند که برای جمیع حاضرین و غائبین که منتسب اند در این طریقۀ عالیہ و تعلق بفقیر
 دارند یعنی جمیع حاضرین که حالا موجود اند و جمیع غائبین که از عدم اطلاع مرض فقیر نیامده اند و جمیع
 واپس شدگان که عیادت مرض فقیر کرده رخصت شده اند در حق آنها دعا بخیر میکنم که حق تعالی از فیض
 برکت این بار محرم نگیرد و انا و از کامیابی مرادت درین بهره مند دارم و این ملاقات فقیر آخرت تکبیر بخار مبارک
 شنیدن اینچنین کلام از زبان مبارک حاضرین محفل در گریه و زاری آمدند و اینهمان جناب مولوی محمود
 شیرازی صاحب عرض نمود که قربانت شوم این کلمات که بیان فرموده اند از روی الهام فرموده اند و
 از سبب مرض حضرت قبله سکوت فرمودند بعد یک لحظه ارشاد فرمودند که ما را قوه بیان نیست یک
 شب پیش از وفات اجازت غسل دادن بجفالتق و معارف آگاه جناب حضرت صاحبزاده ولد ارشاد
 مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحب مآطله و عمره و رشده و جناب برادر عزیز خویش حضرت محمد سعید
 آخوندزاده صاحب جناب مولوی محمود شیرازی صاحب را فرموده بودند بعد از ۱۳۱۷ هجری بکیزار سه صد و
 چهارده بھری المقدس بتاریخ بست دویم شهر شعبان المعظم یوم سه شنبه بوقت اشراق حضرت
 خلدندی قبله عالم و عالمیان فارسیان و اهل بصره الاقدس و ضریح المقدس ازین عالم ذیانی
 عنان عزیمت یافتند و بجهان جاودانی شناختند و سلسلہ جمعیت احباب را گسختند و خاک مصیبت
 برفق عالم ریختند **إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ** و وقت وفات از کثرت ذکر تهلیل تمام وجود جنش
 میکرد و کلام وقت آخرین **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ** بود و آنچه غم و الم از انتقال حضرت
 قبله بر احباب گذشت تفصیل آن در تحریر **تذکرہ** آن زمان خود آسان گفت بازین اگر قیامت
 را ندیستی به بین بعد از آن طیارگی غسل کرده شد و قتیکه از تجرین و تکفین فارغ شدند جناز
 مبارک را برداشتند کثرت مردمان از حد زیاد بود که دست بچار پائی نمیرسید جناب میز صاحب
 قلندری که طویل القامت و جسم بودن را بعد مشکل تمام دو انگشت تا بلب پائی بچار پائی رسید
 اینچنین معلوم میشد که گویا جنازه مبارک بر هوا میرود سبحان الله چه انوار در آنوقت از جنازه
 مبارک ظاهر گشتند که گویا تمام خانقاه شریف از نور پر شد شنیده کی بودمانند دیده و آوا
 وفات حضرت قبله در یک آن دور دور رسید که صد ها مخلوقات از بلاد بائی اطراف و جوان
 فی الفور برای جنازه حاضر آمدند پس جنازه مبارک را در محن خانقاه شریف آورده نهادند و
 صف ها کردند و لکن انبوهی و از دوام مخلوقات تا باینجد بود که در تمام خانقاه شریف جای پائ
 نماند حتی که تا بیرون دروازه خانقاه شریف چند صف ها استادند و برای جنازه مبارک جناب

و معارف آگاه حضرت صاحبزاده مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحب امام شدند نماز جنازه خوانند بعد فراغ نماز جناب مولوی محمود شیرازی صاحب در مجمع عام استاده با و از بلند بیان فرمودند که من در غسل و اذن شریک بودم چند کرامات از حضرت قبله بظهور آمدند که در این مجمع عام تفصیل آن بیان کرده میشود بعد نماز ظهر کارزار فین کرده شد جناب حقا و خان صاحب ترین سکنه ڈیره اسمعیلخان که یکی از خادمان حضرت قبله مقلبی و روحی فداه اند وقت انتقال حضرت قبله حاضر نبودند خبر کلفت اثر وصال حضرت ایشان رسید بجزر شنیدن واقعه ناگزیر بسیار غم و اندوه بردل ظاری گشت و از کمال درد فراق این ابیات بزبان راندند:

مشیه

بر سینه بختی من شام بلا میگردد از پی ماتم من ابر فنا میگردد روز و شب در نظرم گشت بر سر تیره دل جدا ناله کند دیده جدا میگردد تیر خوردم بدل و جان سپردم افسوس چه شد از دیده ما صبح و سما میگردد وقت تو دیغ ندیدم رخ تو را نشان را آنکه از فرقت او خلق جدا میگردد آرزوی دل من ماند کماکان بدل شب غم از غم محرومی ما میگردد مات العمر اگر گریه کنم هست مزار هر کسی را که فلک و باد میگردد محرمی حالت محرومی ما را چو شنید گفت حقا و به سخن داده چرا میگردد حالات تاریخی و تعار و کل عمر شریف جناب حضرت قبله مقلبی و روحی فداه از سنه ولادت تا تاریخ و سنه وفات تفصیل وار ولادت با سعادت حضرت قبله مقلبی و روحی فداه ۱۲۲۷ سنه یک هزار دو صد و چهل و چهار هجری تا تاریخ و سنه بیعت حضرت ایشان شب شنبه بعد از صلوٰة مغرب نهم ماه جمادی الثانی ۱۲۶۶ سنه یک هزار و دو صد و شصت و شش هجری که ازین حساب از روی تفریق عرصه در میانی بست و دو سال میشود که اکثر اوقات در تحصیل علوم دینی صرف فرمودند و از تاریخ و سنه بیعت حسب منارجه بالا تا تاریخ و سنه وقت جلوس بر مسند ارشاد حضرت ایشان شب دوشنبه بست و دویم ماه شوال المکرم ۱۲۸۱ سنه یک هزار و دو صد و هشتاد و چهار هجری که همین وصال حضرت حاجی الحرمین الشرفین جناب مرت حاجی دوست محمد صاحب برد الله مضجعه الشریف و نور الله مقاره المنیف اطهر من الشمس است روی حساب تفریق عرصه در میانی بیچاره سال چهار ماه سیزده یومی بر آید که در حصول کسب کویک باطن و خدمت پروردگار کما حقہ چنانکه از شایده گذرانیدند و از تاریخ و سنه

وقت جلوس بر مسند ارشاد حسب اندراج بالانام تاریخ و سنہ انتقال حضرت مخفور وقت اشراق
یوم شنبہ بست و دویم ماه شعبان المعظم ۱۳۱۴ھ یکمزار سے صد و چہارہ ہجری بحساب تفریق عرصہ
درمیانی بست و نہ سال دو ماہ حاصل آیا کہ بر مسند ارشاد نشسته اجرائی طریقہ عالیہ نقشبندیہ مجاہدہ بسر
فرمودند پس ازین جملہ حساب مندرجہ بالا از سنہ ولادت با سعادت تا تاریخ و سنہ انتقال میزان کل
عمر شریف حضرت قبلہ ماقلمی روحی فداہ ہفتاد و سال دو ماہ سیزدہ یوم محقق گشت سند با ثبات
عمر ہفتاد و سال دو ماہ سیزدہ یوم حضرت ایشان روزی حضرت قبلہ ماقلمی و روحی
فداہ در آخر موسم تابستان بتاریخ چہارم ماہ ربیع الاول ۱۳۱۴ھ یکمزار سے صد و چہارہ
ہجری باین احقر مخاطب شدہ ارشاد فرمودند کہ عمر فقیر ہفتاد و سال رسیدہ است یعنی این سال
روان از عمر فقیر ہفتاد و سال است پس در ہمین سال آخری بوقت اشراق یوم شنبہ بست و
دویم ماہ شعبان المعظم ۱۳۱۴ھ یکمزار سے صد و چہارہ ہجری المقدس زدار فانی بدار جاد وانی رحلت
فرمودند لہذا ازین تاریخ و سنہ وفات ۱۲۲۴ھ ولادت شریف استخراج کردہ شدند و در میان ہر دو سنہ
کہ مدت گذشت تفصیلاً و تاریخ وار بے کم و کاست ہفتاد و سال دو ماہ سیزدہ یوم ثبوت پیوستند
سند اول با ثبات تاریخ و سنہ بیعت حضرت ایشان۔ از ملفوظ ہفتدہم تاریخ
و سنہ بیعت حضرت قبلہ ماقلمی و روحی فداہ شب شنبہ بعد از صلوٰۃ مغرب نہم ماہ جادی الثانی
۱۲۶۶ھ ہجری یکمزار دو صد و شصت و شش المقدس ظاہر است سند ثانی دستخط خاص
حضرت قبلہ ماقلمی و روحی فداہ کہ از دست مبارک خویش تاریخ و سنہ بیعت خویش بر حاشیہ
درق کتاب ارقام فرمودہ اند نزد این احقر موجود است اگر کسی از برادران این طریقہ عالیہ در
این اختلافات نزد فقیر بیانیہ و ملاحظہ فرمایند نقل مطابق اصل دستخط حضرت
قبلہ ماقلمی و روحی فداہ بی کم و کاست فقیر حقیر لاشی عثمان
بیعت شب شنبہ بعد از صلوٰۃ مغرب بتاریخ
نہم ماہ جادی الثانی ۱۲۶۶ھ نموده

❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖
❖

بہ بندہ حسین علی کہ در قوم بظلم خود حضرت قبلہ زکریا علی شاہ صاحب دیدہ ام و قصہ بیعت بیچ تاریخ و سنہ بیعت حال از لسان دو نشان حضرت قبلہ ہمین طور شنیدہ ام ۱۳۱۴ھ

تقدیر سالہ انتسابی و تلامذہ کل محترم حضرت قبائلی ماہی و روحی قارہ از سنہ ولادت تا تاریخ و سنہ وفات تفصیل وار

۱	۲	۳	۴	۵
خانہ تاریخ	خانہ سنہ	خانہ کیفیت	خانہ دیگر گذشتہ مدت دربیانی	خانہ کیفیت تعداد گذشتہ مدت دربیانی
شب شنبہ بیابان	یکم اردو ۱۲۱۱ھ	ولادت شریف حضرت ایشان واقع شدہ تاریخ بہ ثبوت نہ ہو سکتا	۲۲ سال	از سنہ ولادت تا تاریخ و سنہ بیعت برصورت دربیانی کر بست و دو سال می شود اکثر اوقات در تحصیل علوم و فیہ صرف فرمودند
شب شنبہ بیابان	یکم اردو ۱۲۱۱ھ	ولادت حضرت ایشان در حضرت ایشان و حال جناب بی محرمین الشریفین حضرت حاجی و بنت مح صاحب قریب باری بر اولاد مجید الشریفین علیہ السلام و اذنیف و احوال است	۱۸ سال	از تاریخ و سنہ بیعت تا تاریخ و سنہ وقت جلوس بر سنہ اشرا تا تاریخ و سنہ وفات برصورت دربیانی کر بست و دو سال و ماہ بیشتر بر سنہ اشرا و شش ماہ برای طریقہ مالک تقدیر شد
شب شنبہ بیابان	یکم اردو ۱۲۱۱ھ	ولادت حضرت ایشان کہ مشہور در جهان است واقع کردید	۲۹ سال - ۱۰ ماہ	از تاریخ و سنہ وقت جلوس بر سنہ اشرا تا تاریخ و سنہ وفات برصورت دربیانی کر بست و دو سال و ماہ بیشتر بر سنہ اشرا و شش ماہ برای طریقہ مالک تقدیر شد

بہر ان کل محترم شریف حضرت قبائلی ماہی و روحی قارہ از سنہ ولادت تا تاریخ و سنہ وفات ۷۰ سال ۲ ماہ ۱۳ ہجری

تاریخ وصال جناب حضرت قبلہ عالم وعالمیان قدسنا اللہ تعالیٰ
بسترہ الاقدس از فکر بکر جناب مولوی محمود شیراز صاحب منظرہ

حَمْدُ اللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْمَلِجُ

اَيْضًا فِي تَارِيخِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَالْهَذَا وَصَحْبِهِ كُلِّ أَجْمَعِينَ

اَيْضًا فِي تَارِيخِ

فِي وَاحِدٍ آخِرٍ وَكَمَلْتُ بَلَاغًا سَلَامِي عَلَى مُوَكَّرِ الْإِيمَانِ عَثْمَانًا

اَيْضًا فِي تَارِيخِ

فَلَا زَالَ مُحَمَّدٌ يَقُولُ مَوْجِئًا سَلَامِي عَلَى حُلِّ عَقْلِ الْقَلْبِ عَثْمَانًا

اَيْضًا فِي تَارِيخِ

دَعِ اللّٰهُمَّ عَنِّي اِنْ قَلْبًا مَتَّيْمٌ وَلَوْ كَفَّ عَدْوَانٌ وَقَالَ اللَّهُ عَدْوَانًا

مَضَى وَالْقَضَى مِنْ لَوْتَرَاهُ تَرَاهُ لِلنَّاسِ عَيْنًا وَلِلْعَيْنِ النَّاسَاتَا

بِيَوْمِ قَبِيلِ الْارْبَعَاءِ صَبِيحَةً وَثَانٍ وَعَشْرِينَ مِنْ شَهْرِ شَعْبَانَ

تَشْمَرُ عَنْ سَاقِ الْمَقَاسَاةِ اسْرَارًا شَدِيدًا أَبَاعِبَاءِ الطَّرِيقَةِ اَعْلَانًا

فَا صَبَحَتْ بِيضًا وَلَيْلَهَا وَنَهَارَهَا سَوَاءٌ وَتَزْهَوِي فِي الْبَرِّيَّةِ بَرَهَانًا

فَارَّخَ مُحَمَّدٌ وَقَالَ مَوْجِدًا جَزَا لَهِ عَنهَا مَقْعَدُ الصَّدَقِ عَثْمَانًا

اَيْضًا فِي تَارِيخِ

خَيْرِ اصْحَابِ التَّقَى عَثْمَانَ قَامَ بِاللَّهِ اِلَى اَمْرٍ اَللَّهُ

طَالَ مَا اشْتَقَّ اِلَى مَوْعِدِهِ فَا لِي حَضْرَتُهُ الْقَدَاوسِ دَعَا

عُدْوَةَ الثَّانِي مِنْ الْعَشْرِ الْاٰخِرِ مِنَ الشَّعْبَانَ فَا زَبَمْنَا

نَالَ مَا نَالَ وَنَمَسَ فَا رَغَّ الْقَلْبُ فِي جَارِ خَلِيلِ يَهُودِ

اَرَّخَ الْمُحَمَّدِيُّ فِي سِرِّ حَلَّتْهُ وَسَقَى اللَّهُ تَعَالَى مَشْوَبًا

اَيْضًا فِي تَارِيخِ

بَسْتِ وَدَوَا زَمَانَ شَعْبَانَ رَوْزِ شَبَّهِ صَبَاحِ يُوْسُفَ مِصْرَ عَطَا اَزْ سَجْنِ دُنْيَا شَيْدِ بَرُوذِ

ایضاً فی تاریخ	
سربرون کرد از میان آمین و گفت	جنت الماوی مقام وصل دست
ایضاً فی تاریخ	
بست و دو ماه شعبان صبح شنبه بود عثمان شہی کہ ذر وہ عرشش رواق بود ادبا وصال یار دلارام خویش جفت ہر گردنتہ کہ بر انگخت از پیش در بھراو کہ کاشن نمیدیدے شکیب شیرازی از بلال بتاریخ سال گفت	کز زہر خند بھران تلخم مذاق شد این خاکدان کون و فادش دثاق شد وز بھراو چہ صبر و چہ طاقت کہ طاق شد کحل الجواہر بصر اشتیاق شد تکلیف شاق و عہدہ مالایطاق شد مہر سپہر عالم دین در معاق شد
ایضاً فی تاریخ	
آسمان گوتا نگر دو سال و ماہ در فراق خسرو گردون سربیر غوث عالم خواجہ عثمان سترگ بست و دو ماہ شعبان صبحدم گفت شیرازی پی تاریخ سال	ماہ خورگوتا بگرید صبح و شام در غزائی خواجہ کیوان غلام قطب دوران خسرو درویش نام چہرہ بہفت از شہود خاص و عام در جوار قرب حق دادش مقام
تاریخ گفتہ جناب حقا و خاتما صاحب ترین	
آہ از دست سپہر حیلہ ساز وقت بین ہر کہ را دلشاد بیند غم بر انگیزد بر او الغرض نبود و را کاری بجز آزار خلق صد در بیجا کاین زمان آن مقتدای عارفان خواجہ عثمان حبیب کبریا مقبول حق ایچہ حاصل میشدی در مجلس یک حلقہ اش ہرہ در از خوان احسانش ہمہ اہل جہان اشت رنگ ازومی طریق خواجگان نقشیند دن وجودش بود ستر پای گنج فیض وجود	ہر زمان صد غلٹنہ ظاہرے نما پراز کہین ہر کہ را بر تخت بیند می نشانند بر زمین بیگمان نبود او را تہمیر غیر از مکر و کین آن امام اصفیا آن پیشوا کے متقین رہنمائی جاوہ توحید و عرفان و یقین می نشد حاصل چنان از دیگران در بعین فیضیاب از نسبت او چہ کہین و چہ مہین مسند شاہ نجد در اند و صدر زیب و زین عاقبت گردید مثل گنج پنهان در زمین

شوق دیدار جمال یار چون شد جاذبش
 بست و دویم ماه شعبان بود سه شنبه صبح
 کس نخواهد ماند تا غم اندرین دار فنا
 یارب آن محبوب در درگاه تو مقبول باد
 شکرانیرود که بعد از وصل او فرزندار
 یافت آن فرزندان را رشاد از حضور قبله گاه
 این دوم سالست کمان منار نشین با کمال
 هست دائم در میان محفل جان بخش او
 علم ظاهر علم باطن یافت آن محبوب حق
 در حریم خانقاه روشن همان ماست و مهر
 همچنان جامست و ساقی همچنان می همچنان
 از پی تاریخ سال وصل آن غوث زمان
 اول آب آورد از چشم زورده بجز گفت
 گفتش ضعیف تر از یاد از کجا آموخته
 آخر از آناده بیرون کرد خود را باز گفت
 گفتش این وضع با می تو مرا نبود پند
 پس دل غمگین بسال رحلت آن شاه گفت

زین سبب از دیده مخلوق شد خلوت گزین
 عزم رحلت کرد و با دا داخل خلد برین
 غیر ذات لا یزال پاک رب العالمین
 و زلفائے خاص تو با کام دل با واقرب
 آن امام حق سراج الدین شه منار نشین
 خلعت ارشاد عالم دولت دنیا و دین
 میکند انقائی نسبت در قلوب طالبین
 در جام عشق و فیها لذة للشاربین
 از عنایات خدای پاک در پشرده سین
 و ندران گلشن همان سرو و همای گل با سمن
 باد تا دور قیامت یا الهی ، همچنین
 از دل غمگیده چون پرسید حقداد ترین
 او بوصل دوست شاد و با بهر اندونگین
 ضعیف دیگر باز گوی من با حسانت رهین
 با و در فردوس عالی خواجه دنیا و دین
 صاف تر بر گوی گرداری تو فکر صاف بین
 جان آن جان جهان شد از جهان رحلت گزین
 ۱۲ ۱۳

ایضاً فی تاریخ

باز از دستبرد دور سپهر
 قطب ارشاد خواجه عثمان
 من چه و صفش کنم که در عهدش
 بسکه مشتاق وصل جوانان بود
 بست و دو بود از مه شعبان
 نفس او خوش بخلد کرد رجوع

نادک درد و غم بسینه خلید
 آنکه در عصر خویش بود وحید
 چشم دوران نظیر او کم دید
 از جهان فنا کناره گزید
 صبح سه شنبه جام وصل چشید
 مزده ارجعی ز غیب شنید

دفع او کرد عزم باغ جنان
بهر سال وصال او حقداد
دل مخزون بسال وصلش گفت

تن او از تکلف آرامید
بجمال ادب ز دل پُرسید
دوست با کام دل بدوست رسید

تاریخ گفته جناب قاضی عبدالغفار صاحب کلاچی والد

هزار آه که شد منکسف خور عرفان
چو مهر چرخ ولایت بغرب وصل فتاد
که بود مطلع انوار فیض و برکت دین
همی سپهر معانی ذکاء برج فیوض
غیاث خلق خداوند مستد ارشاد
امام انس و پیری مقتدائی خاص عوام
عزیز مصر معارف شهری مدینه علم
بزرگوار شهری کشور خدا دانی
خدایوسندرا تلمیم عالم جبروت
ظہیر تخت اقا لیم عالم ملکوت
شہی ولایت عرفان و علم بوقلمون
بسال چارو ہم بعد سیزده صد بھری
و گرز برج کنی جیم طرح دان تاریخ
چو من زد دولت دیدار او شدم محروم
زنوک خنجر بھران او دلم مجروح
کدام دل که ازین واقع نشد غمگین
دلی چو هست دلی عهد او جگر گوشش
که پور ستر پدر هست بشنوید از من
چو هست شمس معارف ذکار چرخ علوم
دلی عهد جگر گوشه اش سراج الدین

بزرگ و شاه جهان خواجہ حضرت عثمان
برآمدہ شب دیبکور بر زمین و زمان
چون خور بعالم دین بود پرتوش تابان
بشل شمس بر آفاق بود نور افشان
مغیث قاروہ او تاد صفوت غوثان
گزین سرد را قطاب اسوہ دوران
بقصر معرفت حق گزین درویشان
شہی اریکہ ارشاد رہنمائی جھان
سریر شین طریقت شہی خدادانان
خبر بعالم لا ہوت عارف سبحان
خلیفہ دوست محمد حبیب خالق جان
بروز بیت دویم درمہ نگو شعبان
سراج برج حقائق بگردش پنهان
ز بھراو است دلم چاک چاک بس نالان
بود جزیح کہ تا هست در تن من جان
کدام چشم کہ زین حادثہ نشد گریان
ہزار حمد خدا باد در جمیع اعیان
ازانت منبع ارشاد چشمہ فیضان
بود منیر با نور او جھان یکسان
شہی بزرگ سلاطین و عارفین آدان

بوقت صبح شب شنبہ شاہ عالم دین حضرت مستد اعلیٰ صلوات علیہ غفران

نقیب و قدوة اهل فضائل و اکمال
 سعید و زیب طریقت ضیاء چشم سلوک
 بلخ و بحر حقائق سحاب فیض و کرم
 محیط دانش معقول و حاوی المنقول
 آب علم کمال است مصدر فیض است
 مفیض و مخزن اسرار فیض ربانی است
 ضیاء نور هدایت مزاج النور او
 شمس فیض رسانی ذات فیاضش
 جو درج گوهر و مرجان بین و برکت و فیض
 و دم فروغ نظر خلف او بجا و الدین
 سیوم چراغ بصر نور دیده سیف الدین
 که هر یکی است و حید زمان گزین انام
 بجا و عزت ایشان نگاه کن یارب
 بهمین و برکت ایشان به بخش بر عالم
 بزیر مغفرت آورتنم آئیم و کہین
 سوائی وصف کمالات او چه گویم باز
 کہ بود بر سر عالم ہمائے اوج کمال
 ز من کمینہ غلام بیان او صافش
 چو هست وصف کمالات او ز حد برتر
 بگفت مرثیہ ہذا ز جوش دل غمناک

نجیب و ماجد و والافتادہ اعیان
 رواج مسند سعاد رونق احسان
 فصیح و فاضل و مادائی علم بی پایان
 دلش چو گنج پراز لعل و گوہر عرفان
 رشید و ہادی راہ دیانت و ایمان
 مآلی برکت و انوار سید مردان
 بود مدام درخشندہ بر جمیع اخدان
 دوام باد برا حباب خویش جلوہ کنان
 وجود ہر سہ جگر گوشہائی قطب زمان
 مصون باد و جودش سعید از نیران
 بود و جود عزیزش مصون ز چشم بدان
 چو آفتاب منور بخلق فیض رسان
 ہما خیف و شکستہ حزین و بی سامان
 اگر چه هست سراپا و جود من عصیان
 بعزیز شاہ جہان خواجہ حضرت عثمان
 و لیک هست صفاتش برون از حد بیان
 فیوض بخش بر آ نام بود جا و یدان
 بعمر خضر نیاید تمام زیر بیان
 ازین سبب شدہ معرض قلم بریدہ زبان
 خزین و غمزہ عبد الغفار پر نقصان

تاریخ گفتہ جناب مولوی محمد حسن صاحب

ابتدا سازم بنام آن خدا
 کرد شاہنشاہ شان فخر رسل
 سکہ زوہر نبوت را بہ خستم
 بعد ہدائی ہدایائی صلوة

برگزید از ما گروه انسبیاء
 ذات پاک آن محمد مصطفی
 نور او شد جلوہ گرد او لیاہ
 یاد سازم مرشدی ولد الرضا

یکه تاز بزم گاه اصطفا
 شمع جمع ستر عرفان و ہدا
 رهنمائی گمراہان دشت کفر
 جانشین حضرت فخر رسل
 مست اسرار بلای محالست
 نیز بڑا نگاہ اخلاق رسول
 ہم ز صدیقش بسرو ستار صدق
 از غنی بستہ از ار عصمتش
 دستگاہ جودش از فیض حسن
 خرقة خرقان و عرف با یزید
 اسم اعظم دردش شد نقش بند
 جان جانانش نموده شور عشق
 چون سیجا از دم احیائی نمود
 از نفس صیقل کن زنگار دل
 زو مزین مسند مخدومیم
 جان فدائی خاک پاک خانقاہ
 بودہ سجادہ نشین آن حضور
 حاجی صاحب مولوی عثمان جی
 جان پاکش زین جہان پدود کرد
 چون بعشق حق ہمہ تن نحو بود
 سال تالیخ و فائش از سرش
 مرغ روحش بود چون قدسی وطن
 روز شنبہ ز شعبان بست دوم
 یک ہزار و سہ صد و ہم چارہ
 پرتوش انداخت آن خورشید فیض

شہ سوار رزم گاہ اتقا
 تیرہ دل را نور او ظلمت زوا
 سالکان راہ را مشعل نما
 واقف ستر حریم کسب یا
 ہم حضورئی بنی خبیر الورا
 ہم ز فخر فقر یوشیدہ عبای
 ہم بفرق از عدل فاروقی روا
 در قناعت خرقة پوش از مرتضی
 ہم ز تسلیم حسین اور اعطا
 وز مجدد یافت مخفی راز با
 شرح روشد زو بہا والدین را
 فرحتی زو روح عبداللہ را
 از لبش دل مردگان فسق را
 غیچہ دہار از رنج عقدہ کشا
 دوست محبوب حق خاص خدا
 حاجی صاحب غوث و صدر اولیا
 این خلیفہ صاحب آن با صفا
 نائب حضرت تقدس مہر ہما
 منزلی کردہ بفر دوس علا
 شد بعلیتین دراز شوق لقا
 جستم اندر گوشم آمد این ندا
 شد بقدسی آشیانے مہکا
 نقد جانش داود رہدے لقا
 سن سال از ہجرتش صل علی
 بر مہ نوتاب برج اولسیار

۱۲
 یعنی رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم

۱۳
 یعنی ہر دو پیر و مرید

جلوه نو یافت از شمس کسال
 شاد خلافت از خلیفه با خلف
 من جناب الفیض حاجی صاحبی
 این خلافت داد با فرزند خویش
 کرد از اسرار فیض خواجگان
 بهر باروشن سراج دین نمود
 گشت روشن این چراغ از مشعلش
 این سراج از خواجه عالم رسید
 شاد خلیفه حمد حق این با خلف
 پرتو فیض آلهی تا قسیم
 هست امید حسن از در گمش
 گر سراپا ز شتم از فعل تبیح
 در نخر مهره خری اے بوالهوس
 با تواضع بس کن از حمل محال
 پیش گاه حضرتش عرضی نسا
 المدد حضرت و الایمتان
 گرچه سرتا پا بس آلوده ام

این هلال غره یمن و هدا
 آنچه بود از دوست احمد عطا
 ما وجد باقد عطفی این و فی
 دان مقام پاک فرمودش عطا
 درج درج سینه اش گنجینه با
 داد سجاده چو صاحبزاده را
 شمع با شمع ز نور خواجه ها
 تا سراج الدین محمد پیر ضیا
 یافت ورث اولیا و انبیاء
 نور گستر باد بر خلق خدا
 پوشد از ذیل کرم او را خطا
 گر پذیرد مس من گرد و طلا
 مدح پاکان از زبان ناسزا
 ای زبان خامه هرزه سرا
 هم جبین را بر زمین عجز سا
 عاقبت نیکم کند رب العلاء
 با طفیل تان حسن سازد مرا

تاریخ از نتیجه فکر خاکپائی در ویشان حافظ محمود حسین خان
 صاحب نازان حشمتی سلیمانی رئیس اعظم بهر من مضافات دہلی

بست و دوم ز ما ہی شعبان محرم بود
 سال وفات حضرت بہر صواب نازان

رفته بسوی جنت کان ہم سر فرشته
 عثمان نقشبندی کامل ولی نوشته

یکبار حضرت قبایہ با قلبی روحی فداہ با مرض شدید مریض بودند مردمان
 کثیرا ز کثافت فاق و اطراف عالم بخیرت سامیہ برای عیادت آمد

بودند و جمیع مجمع حاضرین حاضر بحضور بودند که حضرت قبله در آن محفل
عام برای نوشتن اجازت نامه جناب حقائق و معارف آگاه
حضرت صاحبزاده مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحب مرفر موه
بودند و از قسم نبیض رقم جناب مولوی محمود شیر زبیر صاحب نوشته شده
بود بعینه ایرادی نمانم ۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الحمد لله المرشد على الاطلاق بالحسنه الى الدرجه العليا
والطريقه المثلوه والصلوة والسلام على من استخلفه بالخلافه على العلمين كافة محمد المبعوث
بالهداية في بجموح النبوة و مركز الولاية وعلى اله واصحابه الاطهار لا سيما خلفائه
الاحرار ما دارت في محافل الصدق بالحق البلابل وانتفت سمات البلابل بانحاء
البلابل اما بعد چون در ترویج طریقت وادائی امانتی که از حضرت کرام مشایخ مجذبه
غلام یلاید توسط قطب لواصلین غوث کاملین قدوة الابرار وزبدة الاحرار سیدی سیدی
شخی و وسیله یومی و غدی حضرت حاجی دوست محمد صاحب بفقیر رسید بود بقدر مقدر و رتا
حال تحریر بذل مجهد و سعی نامحدود کردم فادیت ما قدر الیه تعالی لی ادا نمه الی من یسر الله تعالی
الاداء الیه تا درینوقت که عمر فقیر قریب باخر رسیده و امارات قرب اجل موعود ظاهر گردیده از در
دردل میداشت و بدرگاه حضرت احدیت همت مسلت میگماشت که در وائی امانت مذکور و ترویج
نسبت مسطوره کسی را بلیاقت مقرر کند تا سلک این جمیع بوجود آید و نامماند و سلسله این معنی بذات او از
انقطاع محفوظ گردد تا درینوقت که دل را در راه سعادت محمد سراج الدین ارشده الله تعالی الی احسن
الطریق و اسعد حاله و باله و هو ولی التوفیق بدرجه بلوغ و رشد شرعی و غنی رسیده و در علوم ضروریه معلوما
و ملکه معتدبها حاصل کرده و در نسبت شریفه حضرت نقشبندیه مجددیه احمدیه و حشمتیه و قادریه و سهروردیه
و قلندریه و شطاریه و داریه و کبرویه توجهات یافته و نسبت مذکوره در باطن او متمکن شده و ببرکات
نسبت مذکوره بدولت تهذیب اخلاق صوفیه و استقامت بر شریعت علیه مشرف گشته و همین معانی را
خود نیز در باطن خویش مشاهده کرده و جمعی از اصحاب فقیر که اصل بصیرت اند بوجدان خویش درجه اول
این معانی گواهی داده از غیب بطریق و جان در خاطر آنها شد تا در ارشاد سابق الذکر را مستقر ارشاد

شمانیہ مذکورہ قائم مقام خود کرده و خلیفہ مطلق و نائب مناسب بر حق خویش نموده و جعلت یدہ کبید و قبولہ قبولی و ردہ روی فرحم اللہ تعالیٰ من اعانہ و خذل من اہانہ و تربیت جمیع متوسلین حضرت شیخ بزرگوار موصوف الذکر خویش کہ بفقیر محول شدہ بود و جمیع مقسبان خود فقیرا کائنات من کان بائشان خوات کردم و امید و اتق میدارم کہ متوسلین ایشان ببرکات حضرات کرام قدسنا اللہ تعالیٰ باسرار ہم لا اعلام از برکات مخصوصہ این طریق خط وافر فراگیرند۔ و بدولت صحبت ایشان از خصائص انیقوم نصیبی کامل حاصل نمایم اللہم انصر من نصرہ و اخذل من خذله و ایدب الدین و اجعلہ اماما للمتقین و ارزقہ الاستقامۃ علی السنۃ السنیۃ و الشریعت العلیہ امین امین برحمتک یا رحیم الداحمین و صلی اللہ تعالیٰ علی خیر خلقہ۔ محمد و آلہ و اصحابہ اجمعین مورخہ ۳ شہر ذی القعدہ الحرام سنہ ۱۳۰۳ العبدات بعضی از حاضرین کہ بر اصل تجارت نامہ ثبت اندورین جائیز درج کرده میشوند

العبد	جناب حضرت لعلشاہ صاحب ہمدانی بلاولی بقلم خود
العبد	جناب مولوی محمود شیراز صاحب بقلم خود
العبد	ملا محمد سعید آخوندزادہ صاحب برادر حضرت قبلہ بقلم خود
العبد	میرزا صاحب قلندر سکنہ پیشین بقلم خود
العبد	سید امیر شاہ صاحب ہمدانی بلاولی بقلم خود
العبد	حافظ محمد یار صاحب افان بقلم خود
العبد	جناب قاضی عبدالرسول صاحب بقلم خود
العبد	جناب مولوی حسین علی صاحب بقلم خود
العبد	جناب مولوی نور خان صاحب بقلم خود
العبد	حقدا د خان صاحب ترین بقلم خود

العبد حاجی قلندر خان صاحب رئیس ٹڈی بقلم خود محمد تراز خان صاحب میاں جوئل میسری زئی ملقب بن بشار بقلم خود
 حسب فرمودہ حضرت قبلہ باقلبی روحی فداہ جناب مولوی محمود شیراز صاحب اجازت نامہ مندرجہ صدر باواز بلند در مجمع عام خواندند و جمیع حاضرین محفل بجان و دل تسلیم کردند بلکہ حضرت قبلہ عالم قدس اللہ تعالیٰ بسره الاکرم فرمودند کہ آیا شما حاضرین را این امر خلافت کہ بصاحبزادہ مفوض شد منظور است از جمیع حاضرین آواز آمانا و سلمنا برآمد و حضرت لعلشاہ صاحب مرحوم فرمودند کہ پاپوش حضرت صاحبزادہ صاحب تاج سراسر دست دے دارم بعد از ان حضرت قبلہ دستار خلافت بدست مبارک خویش بر سر جناب حقائق و معارف آگاہ حضرت مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحبزادہ صاحب بستند و ہمہ میدان و مخلصان کہ در آنوقت جمع بودند حمد پروردگار را دانمودند و زبان در شکر خالق

لایزال کشودند تھیہ مبارکبادی پیشکش ساختند اگر کبھی سراسر با دیگر چراغ مقبلان ہرگز
 نہیں: الحمد للہ علی ذلک حمد کثیراً: احوال تحصیل علوم و دستار بندی فضیلت
 جناب خفائق و معارف آگاہ حضرت صاحبزادہ مولانا مولوی سرسبز حاجی
 صاحب مدظلہ و عمرہ و رشده۔ قرآن مجید از ملا شاہ محمد صاحب آخوند قوم یا بتر خوانند
 شرح و نظم در علم فارسی و صرف و نحو و منطق و عقائد و مطول و علم قرأت و در علم فقہ کتر الدقائق
 و شرح و قایہ جلدین اولین و ہدایہ جلدین آخرین و در علم اصول فقہ نور الانوار و فارسی
 مولوی حسامی و در علم تفسیر تفسیر جلالین و در علم حدیث مشکوٰۃ شریف نصف اول و این
 ماجہ نصف اول از جناب مولوی محمود شیرازی صاحب تحصیل کردند: و دیگر کتب علوم باقی
 مولوی حسامی تا آخر و شرح و قایہ جلدین آخرین و ہدایہ جلدین اولین و تفسیر مدارک و تنقیح
 الاصول تمام و تلخیص متن مطول و ترجمہ قرآن شریف از یاد و مشکوٰۃ شریف نصف آخر و صحیح بخاری
 و صحیح مسلم و جامع ترمذی و سنن ابی داؤد از جناب مولوی حسین علیہ صاحب سند کردند: و در علم
 تصوف مکتوبات قدسی آیات حضرت امام ربانی مجدد الف ثانی رضی اللہ تعالیٰ عنہ ہر سہ جلد کامل و
 مکتوبات حضرت خواجہ محمد معصوم صاحب رضی اللہ تعالیٰ عنہ ہر سہ جلد کامل این شش دفتر با تحقیق و
 دیگر کتب تصوف کما حقہ چنانچہ باید و شاید با تحقیق و تفصیل از حضرت والد ماجد خداوندی قبلہ عالم
 عالمیان قدسنا اللہ بسترہ الاقدس بہرہ یاب شدند و فتیکہ جناب حضرت صاحبزادہ صاحب ممدوح از
 تحصیل علوم مندرجہ بالا فارغ گشتند حضرت قبلہ ما قلبی روحی فدایہ بعضی خلفاء و علماء و فضلاء و دیگر مریدان
 محبان و مخلصان را برای شمول جلسہ دستار بندی آگاہی بخشیدند حسب منشاء مبارک مریدان از ہر
 اطراف و جوانب جمع آمدند حضرت قبلہ روحی فدایہ بتاریخ ۱۷ رماہ جمادی الاول ۱۳۱۳ھ روز پنجشنبہ
 وقت صبح بعد صلوٰۃ و ختم معمولہ حضرت جو اہلجان نقشبندیہ مجددیہ بر مزار پیرانوار حضرت حاجی الحرمین
 الشریفین جناب حضرت حاجی دوست محمد صاحب برد اللہ مضجعہ الشریف و نور اللہ مرقد المنیف رضی
 اللہ تعالیٰ عنہ و ارضاء عنایہ جمع جمع عام حاضرین نشستہ ختم کلام اللہ شریف کردند بعد چند
 حافظان قاریان سوۃ ہامی قرآن مجید باواز بلند چنانچہ ختم کردن عادت پیران ماہست خوانند بعد
 اختتام ختم شریف حضرت قبلہ ما قلبی روحی فدایہ ہزار شریف متوجہ شدہ دعائادیر خواستند حتی کہ در
 این اثنا چند کسان مجذوب شدند بار دویم دعا دیگر خواستند کہ جمیع حاضرین و غائبین منتسبان این طریقہ
 علیہ نقشبندیہ مجددیہ را حق تعالیٰ از فیض و برکات و انوار مالک کنا و بحر مہمۃ النون الصادق بالنبی و آلہ

الاجاد علیہم الصلوٰۃ والتحیات بارسویم عاوجاجات وحل مشکلات برای ہمہ حاضرین محفل خواستند کہ اللہ تبارک و تعالیٰ اہلہ مورت و مہات دینیہ و دنیویہ ایشا زبا حسن و جود کفایت و سر انجام فریاد و صلی اللہ علی خیر خلق محمد و آلہ و صحابہ جمعین بر جنتک یا رحم الرحمن بعد از ان حضرت قبلہ با قلبی روحی فداہ استاودہ ہند و جمع اصیل مجلس تعظیما برخواستند حضرت قبلہ اول دستار فضیلت از دست مبارک خویش بر سر جناب حقائق و معارف آگاہ حضرت صاحبزادہ صاحب لا نامولوی محمد مہراج الدین صاحب بانصاف دستار بستند و باقی دو پیچ از دستار مذکور جناب مولوی محمود شیرازی صاحب از دست خویش بر سر جناب حضرت صاحبزادہ صاحب پیچیدند باز دو پیچ ازین دستار جناب مولوی حسین علی صاحب بر سر جناب حضرت صاحبزادہ صاحب مدوح پیچیدند بقیہ دستار جناب حضرت لعشاہ صاحب تبرکاً بر سر جناب حضرت صاحبزادہ صاحب موصوف بستند بعد از ان حضرت قبلہ صاحبزادہ عالی تبار را چونہ پوشانید پس جمع حاضرین محفل زبان مبارکبادی کشادند پس از ان حضرت قبلہ دستار استادی بر سر جناب مولوی محمود شیرازی صاحب بستند و چونہ پوشانیدند کہ استاد اول بودند بعدہ دستار استادی بر سر جناب مولوی حسین علی صاحب بستند و چونہ پوشانیدند کہ استاد دوم بودند باز دستار فضیلت مانند حضرت صاحبزادہ صاحب سابق الذکر بر سر جناب مولوی محمد عیسیٰ خان صاحب بستند و چونہ پوشانیدند کہ ہم سبق جناب حضرت صاحبزادہ صاحب مدوح بودند و بطفیل ہمراہی و ہم نشینی ایشان تحصیل علم کردند آہن کہ بیارس آشنا شدہ آنہم بصوت طلا شدہ من بعد دستار بزرگی بر سر جناب حضرت سیادت و سعادت پناہ شرافت و نجابت دستگاہ حقائق و معارف آگاہ سید لعشاہ صاحب ہمدانی بلاولی بستند کہ خلیفہ جلیل القدر حضرت قبلہ ما بودند و بشارت غم نہیت نیز از حضرت ایشان حاصل نمودہ بودند و چونہ پوشانیدند پس از ان دستار ہا بر سر بعضی خلفا و فضلا اسامی مندرجہ بل بستند

ملا محمد سعید آخوندزادہ صاحب برادر عزیز حضرت قبلہ جناب حاجی قلندر خان صاحب مدرس

جناب حافظ محمد یار خان صاحب قاضی عبدالرسول صاحب جناب قاضی قمر الدین صاحب

سید میر شاہ صاحب ابن احقر راقم الحروف عفی عنہ مولوی نور خان صاحب

مولوی ولی محمد صاحب قاضی عبدالغفار صاحب عبدالمجید آخوندزادہ صاحب ملاقطار خان

ملا رندار صاحب جناب مولوی نور الحق صاحب بعد فراغ جلسہ دستار بندی تقسیم شیرینی

کردند پس از ان حضرت قبلہ با قلبی روحی فداہ دعا و آخری خواستند و صلی اللہ علی خیر خلق محمد و آلہ و صحابہ جمعین بر جنتک یا رحم الرحمن پس از عروہ قلیل روز و شبہ بعد صلوٰۃ فجر ہفتم شہر ربیع الاول

۱۳۱۲ھ یکنزار سے صد و چار دہ ہجری حضرت قبلہ ماقلبی و روحی فدائے در عین حیات خویش جناب
 حقائق و معارف آگاہ حضرت صاحبزادہ مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحب رابع صلوة فخر خلعت
 حلقہ نمودن امر فرمودند پس جناب حضرت صاحبزادہ صاحب ممدوح حسب الارشاد حضرت قبلہ ما
 بعد فراغ ختم حضرات حلقہ کردند و در ویشان خانقاہ شریف و دیگر میدان را توجہ دادند بسیار
 تاثیرات ظاہر گشتند را قم گوید عقی عنہ در اول حلقہ جناب حضرت صاحبزادہ صاحب ممدوح
 این احقر نیز شامل بود تاثیر عجیب رونمود الحمد للہ علی ذلک حمد کثیر متوا فرأ والشکر لله شکراً
 متکاثر پس از تاریخ مندرجہ بالا تا وقت وفات حضرت قبلہ ماقلبی و روحی فدائے جناب حضرت
 صاحبزادہ صاحب موصوف بوقت ہجوم امراض حضرت ایشان اکثر اوقات دو وقتہ حلقہ می فرمودند
 و بعد وفات حضرت مغفور در ہماروز بر مسند ارشاد جلوس فرمودند پس از ان شب آئینہ بعد از نیم
 شب بروست مبارک ایشان خلفا و علما و فضلاء و در ویشان خانقاہ شریف و دیگر مردمان خاص عام
 تجدید بیعت نمودند بعد فراغ صلوة فخر ختم حضرات کرام علیہم الرضوان حلقہ فرمودند بسیار مردمان خاص عام داخل
 حلقہ بودند بسیار تاثیرات در آن حلقہ دارو گردیدند جناب خان والا شان عالیجاہ رفیع جائیگاہ رہنواز خانصا
 بہادر میاخیل تاجخیل رئیس زمی کہ یکی از خادمان حضرت قبایہ قلبیہ روحی اند و در ولایت صفری حالاً و تاثیرات
 عجیبہ میدارند نیز در آن حلقہ شریف شامل بودند از کمال غلبہ عشق و محبت قلبی ہر قدر کہ تصور صوت مبارک
 حضرت مغفور مد نظر داشت و لکن بالکل شبیہ صورت مبارک حضرت ایشان در نظرش نیامد و دید کہ جمیع
 حضرات بر سر مبارک جناب حقائق و معارف آگاہ حضرت صاحبزادہ مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحب
 استاد اند و از کمال شفقت سایہ کردہ اند و فیض و انوار بر سر حضرت صاحبزادہ صاحب ممدوح مے
 ریزند و فتیکہ جناب خانصاحب موصوف این کیفیت را مشاہدہ کرد پس بحال ادب متوجہ جناب حضرت
 صاحبزادہ صاحب شدند و مورد تاثیرات گشتند بعد وفات حضرت مغفور حضرت صاحبزادہ صاحب
 ایشان ہر روزہ دو وقتہ صبح و شام حلقہ شریف را مداومت می فرمایند و اکثر اوقات در ذکر
 از کار و مراقبہ مشغول اند و بعد از فراغ امور باطن در ویشان خانقاہ شریف را تدریس علم
 دینیہ میفرمایند و ارشاد دستور سابق مانند حضرت مغفور جاریست بلکہ زیادہ تدریس مردمان و
 قبول در مخلوقات بحضرت صاحبزادہ صاحب موصوف شدہ است اللهم زد فر و ثم زد۔ اللہ تبارک و تعالی
 این سایہ ہما پایہ را بر سر خادمان این گاہ سلامت باکراست تا یوم النقیام قیامت قائم و پایدار
 دارا و کرمۃ النون الصادق بالنبی وآلہ الابجا و علیہم الصلوٰۃ والسلام آمین آمین آمین !

برجتک یا ارحم الراحمین حالات تاریخی و تعداد کل عمر مبارک جناب حقائق و معارف
آگاہ حضرت مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحب مدظلہ و عمرہ و رشده
از تاریخ و سنہ وقت ولادت با سعادت تا تاریخ و سنہ وقت
جلوس بر مسند ارشاد تفصیل وارد ولادت با سعادت جناب حضرت صاحبزادہ
صاحب وقت اشراق روز و شنبہ پانزدہم محرم الحرام ۱۲۹۴ھ یکہزار و دو صد و دو
ہفتہ ہجری تا تاریخ و سنہ اجازت نامہ حضرت صاحبزادہ صاحب ایشان سویم شہر ذی القعدہ
الحرام ۱۳۱۱ھ یکہزار ۳۱۳ھ صد و یازدہ ہجری کہ ازین حساب از روی تفریق عرصہ درمیانی چھا
سال نہ ماہ و صیچرہ یوم میشود اکثر اوقات در تحصیل علوم دینیہ ضروریہ صرف فرمودند و از تاریخ
و سنہ اجازت نامہ حسب مندرجہ بالا تا تاریخ و سنہ جلسہ ستار بندی فضیلت حضرت صاحبزادہ
صاحب ایشان بوقت نماز چاشت روز پنجشنبہ چھار دہم ماہ جمادی الاولیٰ ۱۳۱۳ھ یکہزار ۳۱۳ھ صد و سیزدہ
ہجری کہ از روی تفریق عرصہ درمیانی یکسال شش ماہ یازدہ یوم می برآید در تحصیل علوم دینیہ و علم
تصوف و کسب سلوک باطن گزرا نیدند و از تاریخ و سنہ جلسہ ستار بندی فضیلت مطابق تحریر بالا تا تاریخ
و سنہ حلقہ شروع کردن حضرت صاحبزادہ صاحب ایشان بعد صلوة فجر روز و شنبہ ہفتم شہر ربیع
الاول ۱۳۱۷ھ یکہزار صد و چھار دہ ہجری کہ بحساب تفریق عرصہ درمیانی نہ ماہ بست و شہ یوم حاصل
آید در حصول کسب ساوک باطن کرد و اذکار و اکثر اوقات در حضور صحبت حضرت قبلہ بسر فرمودند و از تاریخ
و سنہ حلقہ شروع کردن حسب مندرجہ بالا تا تاریخ و سنہ وقت جلوس بر مسند ارشاد حضرت صاحبزادہ صاحب
ایشان وقت اشراق یوم شنبہ بست دوم ماہ شعبان المعظم ۱۳۱۷ھ یکہزار ۳۱۷ھ صد و چھار دہ ہجری کہ بحسب
تفریق عرصہ درمیانی پنجاہ پانزودہ یوم میشود در ذکر و اذکار و مراقبہ و شب خیزی و حضور صحبت حضرت
قبلہ و اکثر اوقات در ہجوم امراض حضرت ایشان حلقہ کردن برای القای فیض در قلوب مردمان
عزیز را خرج فرمودند پس ازین جملہ حساب مندرجہ بالا از تاریخ و سنہ وقت ولادت با سعادت
تا تاریخ و سنہ وقت جلوس بر مسند ارشاد میزان کل عمر مبارک جناب حضرت
صاحبزادہ صاحب ہفتہ سال ہفت ماہ ہفت یوم

بہ ثبوت پیوستند

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

❖ ❖ ❖

ہفت سلاسل حضرات نقشبندیہ مجاہدہ احمدیہ - قادریہ - چشتیہ - وسهروردیہ - وکبرویہ
 ومارویہ وقلندریہ کہ از حضرت پیر و مرشد خویش ابن احقر اسناد رسیده اند از سلسلہائی
 حضرت قبلہ کہ بر آن مہر حضرت حاجی دوست محمد صاحب قندہاری قدس سرہ بر ختم ہر سلسلہ
 ثبت بود و چند کلمات خاص دستخط حضرت حاجی صاحب مغفور در آخرش مرقوم بود بی کم و
 کاست بعینہ نقل کردہ مینگارم و دراختتام ہر سلسلہ اسم شریف حضرت حاجی دوست محمد
 صاحب و حضرت صاحب قبلہ برد اللہ مفضیحا و نور اللہ مرقومہما ایزا دکرده ام :

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سلسلہ حضرات نقشبندیہ

آلہی بکرمت شفیع المذنبین رحمۃ للعالمین حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ تعالیٰ علیہ و علیٰ آلہ و صحابہ
 و سلم آلہی بکرمت خلیفہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم امیر المؤمنین حضرت ابی بکر صدیق
 رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت صاحب برتر رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم حضرت سلمان
 فارسی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت حضرت امام قاسم بن محمد بن ابی بکر صدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ
 آلہی بکرمت حضرت امام بہام حضرت امام جعفر صادق رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت سلطان
 العارفین حضرت بایزید بسطامی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت خواجہ ابوالحسن خرقانی رضی اللہ تعالیٰ
 عنہ آلہی بکرمت حضرت ابوالقاسم گرگانی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت حضرت خواجہ ابو
 فارمدی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت حضرت خواجہ ابو یوسف ہمدانی رضی اللہ تعالیٰ عنہ
 آلہی بکرمت خواجہ عبدالخالق بغدادی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت حضرت خواجہ محمد
 ریوگری رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت حضرت خواجہ محمود انجیرغوی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی
 بکرمت خواجہ عزیزان علی رامینی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت حضرت خواجہ محمد بابا سا
 رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت سید السادات حضرت سید امیر کلال رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی
 حضرت خواجہ جواجگان پیر پیران حضرت سید محمد بھار الدین نقشبندی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بک
 حضرت خواجہ علاء الدین عطار رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت حضرت مولانا یعقوب چرخی رضی اللہ
 آلہی بکرمت ناصر الدین حضرت خواجہ عبداللہ احرار رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت
 مولانا محمد زاید رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت حضرت مولانا درویش محمد رضی اللہ تعالیٰ عنہ

ملہ در نسخہ مولوی شیر محمد صاحب مرقوم در پیش کلمہ کتبکشی نوشندہ است ۱۲ منہ

آلهی بکرمت حضرت مولانا خواجگی امکانی رضی اللہ تعالیٰ آلهی بکرمت خواجہ محمد باقی باللہ بزرگ
 رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت امام ربانی مجدد و منور الف تانی حضرت شیخ احمد فاروقی سہزادی
 رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت عروۃ الوثقی حضرت ایشان خواجہ محمد معصوم رضی اللہ تعالیٰ عنہ
 آلهی بکرمت سلطان الاولیاء حضرت شیخ سیف الدین رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت حضرت
 مولانا حافظ محمد حسن دہلوی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت سید السادات حضرت سید نور محمد صاحب
 بدونی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت شمس الدین حبیب اللہ مظہر رحمن حضرت شہید مرزا جان
 جانان رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت مجدداتہ الثالث والعشرون نبیر البشر خلیفہ خاتم النبیین حضرت
 مصطفیٰ حضرت مولانا و سیدنا عبد اللہ المعروف بشاہ غلام علی احمدی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت
 سرہنگ اہل تفریح حضرت مولانا و سیدنا شاہ ابوسعید رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت غوث زمان
 قطب دوران حافظ القرآن المجید حضرت مولانا و سیدنا شاہ احمد سعید صاحب قارسنا اللہ
 بسرہ الاقارب آلهی بکرمت حاجی الحرمین الشریفین مقبول رب المشفقین والمغربین سیدنا الی
 اللہ الصمد حضرت حاجی دوست محمد قندھاری رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت حضرت خواجہ
 شکر اللہ سید الاولیاء سیدنا لائقا زبدة الفقہاء راس العلماء رئیس الفضلاء شیخ المحدثین قبلۃ السامیین
 امام العارفین برہان المعرفة شمس الحقیقہ فرید العصر و جید الزمان حاجی الحرمین الشریفین مظہر من
 لرتبہ پیر دستگیر حضرت مولانا محمد عثمان صاحب رضی اللہ تعالیٰ عنہ ۛ

سلسلہ حضرت قادیانیہ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آلهی بکرمت شفیع المذنبین رحمۃ للعالمین حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم آلهی بکرمت
 خلیفۃ رسول اللہ حضرت علی کرم اللہ وجہہ آلهی بکرمت سبط رسول اللہ حضرت امام حسن رضی اللہ
 تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت سبط رسول اللہ حضرت امام حسین رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت حضرت
 امام زین العابدین رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت امام محمد باقر رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت
 حضرت امام جعفر صادق رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت امام موسیٰ کاظم رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی
 بکرمت امام علی رضا رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت حضرت شیخ معروف کرخی رضی

اللہ تعالیٰ عنہ اطہی بکرمات سرری ستقطی رضی اللہ تعالیٰ عنہ اطہی بکرمات سید جنید بغدادی
 رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات شیخ ابو بکر شبلی رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات شیخ عبدالواحد بن عبدالعزیز
 ہنسی رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات ابو الفرح طرطوسی رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات شیخ ابوالحسن علی
 الھنکاری رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات حضرت شیخ ابوسعید خدری رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات
 پیر پیران پیر دستگیر میلان محی الدین محبوب سبحانی قطب ربانی حضرت سید عبدالقادر جیلانی رضی
 اللہ تعالیٰ عنہ اطہی بکرمات سید عبدالرزاق رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات سید شرف الدین
 قتال رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات سید عبدالوہاب رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات سید
 بھاؤ الدین رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات سید عقیل رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات
 شمس الدین صحرائی رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات سید کدائی رحمن اول رحمۃ اللہ علیہ
 اطہی بکرمات سید ابوالحسن رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات سید شمس الدین عارف رحمۃ
 اللہ علیہ اطہی بکرمات سید کدائی رحمن ثانی رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات شاہ فیصل صفا
 رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات شاہ کمال گتیلی رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات شاہ سکندر رحمۃ
 اللہ علیہ اطہی بکرمات امام ربانی مجدد الف ثانی شیخ احمد فاروقی بہرندی رحمۃ اللہ علیہ
 اطہی بکرمات خازن الرحمۃ شیخ محمد سعید رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات شیخ عبدالاحد رحمۃ
 اللہ علیہ اطہی بکرمات شیخ محمد عابد ستامی رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات سید مرزا جانجانان رحمۃ
 اللہ علیہ اطہی بکرمات عبداللہ شاہ المعروف بشاہ غلام علی صاحب رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات
 شاہ حضرت ابوسعید صاحب رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات شاہ احمد سعید صاحب رحمۃ اللہ علیہ
 اطہی بکرمات حاجی الحرمین الشریفین مقبول رب المشرقین والمغربین وسیلتنا الی اللہ الصمد
 حضرت حاجی دوست محمد صاحب تندھاری رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات حضرت خواجہ سلطان
 سید لاویا سند الاقبا زبدة الفقہار اس العلماء ورسول لفضلہ شیخ الحدیث تلمیذ السالکین امام
 العارفین برہان المعروف شمس الحقیقہ فرید العصر وچید الزمان حاجی الحرمین الشریفین منظر فیض الرحمن
 پیر دستگیر حضرت مولانا محمد عثمان صاحب رضی اللہ تعالیٰ عنہ

لکھنؤ

نومہ مبارک حضرت حاجی
دوست محمد صاحب
فرید العصر

مراد و صاحب
دوست محمد صاحب

سلسلہ حضرات چشتیہ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

منظر فیض الرحمن پیر دستگیر حضرت مولانا محمد عثمان صاحب رضی اللہ تعالیٰ عنہ

سلسلہ حضرات سہروردیہ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آلہمی بکرمات شفیع المذنبین رحمۃ للعالمین محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم آلہمی بکرمات امیر المؤمنین خلیفۃ
 رسول اللہ علی مرتضیٰ کرم اللہ وجہہ آلہمی بکرمات حضرت حسن بصری رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات
 حبیب عجیبی رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات داؤد طائی رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات معروف
 کرخی رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات سری تنقظی رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات حضرت جنید بغدادی
 رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات مشاد دینوی رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات شیخ احمد دیموری رحمۃ اللہ
 علیہ آلہمی بکرمات شیخ محمد رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ آلہمی بکرمات سید پارمہ رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات
 دیبہ الدین عبدالقادر سہروردی رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات شیخ شہاب الدین سہروردی
 رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات شیخ بہاؤ الدین ذکریا ملتانی رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات شیخ صدق الدین
 رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات رکن الدین رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات مخدوم جہان گشت رحمۃ
 اللہ علیہ آلہمی بکرمات سید اجل پراچی رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات سید پدہن پراچی رحمۃ اللہ
 تعالیٰ علیہ آلہمی بکرمات درویش محمد بن قاسم اودہی رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات عبدالقدوس
 گنگوہی رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات رکن الدین رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات عبدالواحد رحمۃ اللہ
 علیہ آلہمی بکرمات محبوب ربانی مجدد الف ثانی شیخ احمد فاروقی سہروردی رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات
 حضرت خواجہ محمد سعید رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات شیخ عبدالاحد رحمۃ اللہ علیہ
 آلہمی بکرمات شیخ محمد عابد رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ آلہمی بکرمات مرزا جان جانان رحمۃ
 اللہ علیہ آلہمی بکرمات عبداللہ شاہ معروف بشاہ غلام علی رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات شاہ
 ابوسعید صاحب رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات شاہ احمد سعید صاحب رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات
 حاجی الحرمین الشریفین مقبول رب المشرقین والمغربین وسیلتنا الی اللہ الصمد حضرت حاجی
 دوست محمد قندھاری رحمۃ اللہ علیہ آلہمی بکرمات حضرت خواجہ شکر اللہ شاہ سید اولیاء سند
 الاقویاء زبیر الفقہاء راس العلماء رئیس الفضلاء شیخ المحدثین قبلۃ السالکین امام العارفين برهان

لہ در کتاب مناقبات
 احمد سعید صاحب
 شہر محمد صاحب جواری
 اسنو نوشتہ است ۱۲
 لہ در کتاب مناقبات
 احمد سعید صاحب
 عبدالقادر صاحب جواری
 شہر محمد صاحب جواری
 عبدالقادر نوشتہ است ۱۲
 لہ در کتاب مناقبات
 احمد سعید صاحب
 مبارک و عبدالدین جواری
 شہروردی شیخ شہاب الدین
 شہروردی آلہمی بکرمات
 حضرت ضیاء الدین عنہ
 شہروردی رضی اللہ عنہ
 نسخہ مولوی شہروردی
 در جوہر آلہمی بکرمات
 ابو حنیفہ سہروردی بانی
 سلسلہ

نمونہ مبارک حضرت
 حاجی دست محمد
 صاحب سترہ بعینہ

لہ در کتاب مناقبات
 احمد سعید صاحب
 مناقبات احمد سعید صاحب
 در نسخہ مولوی شہروردی
 در جوہر عبدالاحد نوشتہ
 است ۱۲

المعرفة فتمس الحقيقة فريد العصر و جيد الزمان حاجي الحريمين الشريفين منظره فيض الرحمن پير دستگیر
حضرت مولانا محمد عثمان صاحب رضی اللہ تعالیٰ عنہ

سلسلہ حضرات کبرویہ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آپھی بکرمت شفیع المذنبین رحمۃ للعالمین محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم آپھی بکرمت
امیر المؤمنین علی مرتضیٰ کرم اللہ وجہہ آپھی بکرمت شیخ حسن بصری رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت
شیخ حبیب عجمی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت داد و وطای رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت
معروف کرخی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ سری سقطی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت جنید
بغدادی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت ابو علی رود باری رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت ابو علی کاتب
رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت خواجہ عثمان مغربی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت ابوالقاسم
گرگانی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت ابو بکر نساج رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت خواجہ حمزہ غزالی
رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت نصیر الدین ابو نجیب سہروردی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت
عمار بن محمد رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ روز بہان بقلی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ
نجم الدین کبرودی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ مجدد الدین البغدادی رحمۃ اللہ علیہ
آپھی بکرمت شیخ علی الملاحوری رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ احمد جویریانی رحمۃ اللہ
علیہ آپھی بکرمت شیخ عبداللہ سفرای رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ علاء الدولہ سمنانی
رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ محمود المردقانی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت امیر علی ہمدانی
رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ خواجہ اسحاق جیلانی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت امیر عبداللہ
بزازش آبادی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ رشید الدین بیدواری رحمۃ اللہ علیہ آپھی
بکرمت شیخ شاہ بیدواری رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت حاجی محمد جوشانی رحمۃ اللہ علیہ
آپھی بکرمت شیخ کمال الدین حسین خلدی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ یعقوب
رفی کشمیری رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ احمد مہرندی فاروقی رحمۃ اللہ علیہ آپھی
بکرمت حضرت محمد سعید رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت عبدالاحد رحمۃ اللہ علیہ

۱۷ در نسخہ مولوی شہ محمد
صاحب مرحوم علی اللہ لائشہ
است ۱۲ منہ ۱۷ در نسخہ
مولوی شہ محمد صاحب مرحوم
جو زانی نوشتہ است ۱۲ منہ
۱۷ در نسخہ مولوی شہ محمد
مرحوم سفرانی نوشتہ است
۱۲ منہ ۱۷ در نسخہ مولوی
شہ محمد صاحب مرحوم خواجہ
اسحاق شہید جیلانی بانی
شد ۱۲ منہ ۱۷ در نسخہ مولوی
شہ محمد صاحب مرحوم بیاری
نوشتہ است ۱۲ منہ
۱۷ در نسخہ مولوی شہ محمد
صاحب مرحوم بیدواری
نوشتہ است ۱۲ منہ
۱۷ در نسخہ مولوی شہ محمد
صاحب مرحوم خوارمی
نوشتہ است ۱۲ منہ

نورۃ مہر مبارک حضرت
حاجی دوست محمد
صاحب قدرہ شریعتیہ

مراد و محمد
نست
در ہر دو جہا

آلہی بکرمات حضرت شیخ محمد عابد سنائی رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات مرزا جان جانان رحمۃ اللہ
علیہ آلہی بکرمات عبداللہ شاہ معروف بغلام علیشاہ صاحب رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات
حافظ القرآن المجید شاہ ابوسعید رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات حافظ القرآن المجید حضرت شاہ
احمد سعید صاحب قدرہ سنائی لیسبرہ الاقدس آلہی بکرمات حاجی الحرمین الشریفین مقبول رب
المشرقیین والمغربین وسیلتنا الی اللہ الصمد جناب حاجی دوست محمد قندہ ہاری رحمۃ اللہ علیہ
آلہی بکرمات حضرت خواجہ مشکوکشا سید اولیاء سندا لائقا زبدة الفقہاء اسل العلماء رئیس
الفضلاء شیخ المحاشین قبلۃ السالکین امام العارفین برہان المعرفة شمس الحقیقہ فرید العصر و جید الزمان
حاجی الحرمین الشریفین مظہر فیض الرحمن پیر دستگیر حضرت مولانا محمد عثمان صاحب رضی اللہ عنہ

سلسلہ حضرات ہداریہ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آلہی بکرمات شفیع المذنبین و خاتم النبیین محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم آلہی بکرمات
خلیقہ رسول اللہ امیر المؤمنین ابو بکر صدیق رضی اللہ عنہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمات عبداللہ علم
بزار رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم آلہی بکرمات شیخ یحییٰ الدین شامی رحمۃ اللہ علیہ آلہی
بکرمات شیخ طیفور شامی رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات امام السطریقہ حضرت بدیع الدین
شاہ ہمدانی رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات مخدوم جہانیاں جہان گشت رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات
سید اجمل پیراجی رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات سید پھن پیراجی رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات
شیخ درویش عثمانی قاسم ادوی رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات شیخ عبدالقدوس گنگوہی
رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات شیخ رکن الدین رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات مخدوم عبدالاحد
رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات مجدد الف ثانی رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات خواجہ محمد سعید رحمۃ
اللہ علیہ آلہی بکرمات شیخ عبدالاحد رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات محمد عابد سنائی رحمۃ اللہ علیہ
آلہی بکرمات مرزا جان جانان رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات حضرت شاہ غلام علی شاہ رحمۃ اللہ
علیہ آلہی بکرمات شاہ ابوسعید صاحب رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات شاہ احمد سعید صاحب
رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات حاجی الحرمین الشریفین مقبول رب المشرقیین والمغربین وسیلتنا

در معمولات ظہری بین الدین باطنہ شاہ ۱۲۱۵

نورۃ مہر مبارک حضرت
حاجی دوست محمد
صاحب قدرہ شریعتیہ

مراد و محمد
نست
در ہر دو جہا

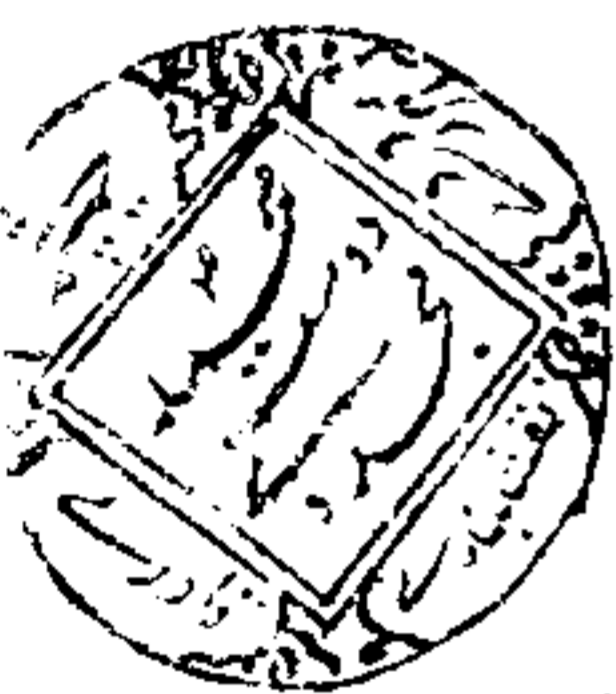
الی اللہ الصمد حضرت حاجی دوست محمد قد ہاری رحمۃ اللہ علیہ اٹھی بکرمات حضرت خواجہ مشککشا
 سید الاولیاء سید الاقبیاء زبدة الفقہاء راس العلامین الفضلاء شیخ الحدیث قبلۃ السالکین امام العارفین
 برہان المعرفۃ شمس الحقیقۃ فرید العصر و حید الزمان حاجی الحرمین الشریفین مظہر فیض الرحمن پیر دستگیر
 حضرت مولانا محمد عثمان صاحب رضی اللہ تعالیٰ عنہ

سلسلہ حضرت قلندریہ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آٹھی بکرمات شیخ المذنبین رحمۃ للعالمین محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم آٹھی بکرمات
 عبدالعزیز بنی رحمۃ اللہ علیہ آٹھی بکرمات سید خضر دی رحمۃ اللہ علیہ آٹھی بکرمات امام الطریقین
 نجم الدین قلندر بن حضرت نظام غزنوی رحمۃ اللہ علیہ آٹھی بکرمات شاہ قطب الدین سداول
 رحمۃ اللہ علیہ آٹھی بکرمات شیخ عبدالسلام عرف شاہ علی جوئیوی رحمۃ اللہ علیہ آٹھی بکرمات
 شیخ عبدالقدوس گنگوہی رحمۃ اللہ علیہ آٹھی بکرمات شیخ رحیم الدین رحمۃ اللہ علیہ آٹھی بکرمات
 محمد الاحمد رحمۃ اللہ علیہ آٹھی بکرمات مجدد السنۃ ثانی رحمۃ اللہ علیہ آٹھی بکرمات خواجہ
 محمد سعید رحمۃ اللہ علیہ آٹھی بکرمات شیخ عبدالاحد رحمۃ اللہ علیہ آٹھی بکرمات شیخ محمد عابد
 رحمۃ اللہ علیہ آٹھی بکرمات حضرت مرزا جانان رحمۃ اللہ علیہ آٹھی بکرمات حضرت شاہ
 غلام علی صاحب رحمۃ اللہ علیہ آٹھی بکرمات شاہ ابوسعید صاحب رحمۃ اللہ علیہ آٹھی
 بکرمات حضرت شاہ احمد سعید صاحب قدسنا اللہ لسبہ الاقدس آٹھی بکرمات حاجی الحرمین
 الشریفین مقبول رب المشرقین والمغربین وحیننا الی اللہ الصمد حضرت حاجی دوست محمد قد ہاری
 رحمۃ اللہ علیہ آٹھی بکرمات حضرت خواجہ مشککشا سید الاولیاء سید الاقبیاء زبدة الفقہاء راس العلامین
 الفضلاء شیخ الحدیث قبلۃ السالکین امام العارفین برہان المعرفۃ شمس الحقیقۃ فرید العصر و حید الزمان
 حاجی الحرمین الشریفین مظہر فیض الرحمن پیر دستگیر حضرت مولانا محمد عثمان صاحب رضی اللہ تعالیٰ عنہ

نسخہ مولوی
 شہر صاحب جو نظام الدین
 نوشتہ است ۱۲
 مولوی شہر صاحب شاہ
 در بیان اسرار سداول
 قطب الدین شاہ علی
 عبدالسلام عرف
 جوئیوی آٹھی بکرمات
 قطب الدین جوئیوی
 اللہ علیہ یاغنی شاہ
 نسخہ مولوی شہر صاحب
 مولانا محمد عثمان صاحب

مؤید کرم مبارکات
 حاجی دوست محمد رضا
 قدس سرہ بعینہ

نقل دستخط خاص حضرت
 مکدوح فی کم وکاست
 اجازت ابن سلسلہ سطورہ
 برادر طریقہ بلا عثمان رادا
 شد اللہ تعالیٰ قبول فرماید
 برکات والوارین کابری
 سبحانہ ایشاز اعطاف زانیہ
 آمین آمین آمین یارب
 العالمین

نیات مراقبات مقامات مجددیہ

نیت مراقبہ احادیث

فیض میآید از ذاتیکه مجموع جمیع صفات کمال است و منزله از هر نقصان و زوال مورد فیض لطیفه قلب من است مراقبات مشارب - اول مراقبه لطیفه قلب - لطیفه قلب خود را مقابل لطیفه قلب مبارک سرور عالم صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم داشته بزبان حال التجا کند کہ آلهی فیض تجلیات افعالیه کہ از لطیفه قلب حضرت محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم در لطیفه قلب حضرت آدم علیہ السلام افاضه فرموده بحرمتہ پیران کبار در لطیفه قلب من اتقا کن :

ثانی مراقبه لطیفه روح

لطیفه روح خود را مقابل لطیفه روح مبارک سرور عالم صلی اللہ علیہ وسلم داشته بزبان حال عرض کند کہ آلهی فیض تجلیات صفات ثبوتیه کہ از لطیفه روح مبارک آن سرور صلی اللہ علیہ وسلم در لطیفه روح حضرت نوح و ابراهیم علیہما السلام افاضه کرده بحرمتہ پیران کبار در لطیفه روح من اتقا کن
ثالث مراقبه لطیفه مشر - لطیفه مشر خود را مقابل لطیفه مشر مبارک سرور عالم صلی اللہ علیہ وسلم داشته بزبان خیال عرض کند کہ آلهی فیض تجلیات شئون ذاتیه کہ از لطیفه مشر مبارک آن سرور علیہ السلام در لطیفه مشر حضرت موسیٰ علیہ السلام افاضه فرموده بحرمتہ پیران کبار در لطیفه مشر من اتقا کن رابع مراقبه لطیفه خفی - لطیفه خفی خود را مقابل لطیفه خفی مبارک سرور عالم صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم داشته بزبان حال عرض کند کہ آلهی فیض صفات سلبیه کہ از لطیفه خفی حضرت محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم در لطیفه خفی حضرت عیسیٰ علیہ السلام افاضه فرموده بحرمتہ پیران کبار در لطیفه خفی من اتقا کن :

خامس مراقبه لطیفه اخفی

لطیفه اخفای خود را مقابل لطیفه اخفای مبارک سرور عالم صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم داشته بزبان حال عرض کند کہ آلهی فیض تجلیات شان جامع کہ در لطیفه اخفای آن سرور علیہ الصلوٰۃ والسلام افاضه فرموده بحرمتہ پیران کبار در لطیفه اخفای من اتقا کن تنبیه باید دانست کہ در ہر مراقبه لطیفه را کہ مورد فیض است باید دانست کہ آلهی فیض از ہر یک از حضرات مشائخ کرام سلسلہ تالیف عالم صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم بمنزلہ آئینہ ہائی متقابلہ فرض کرده بطریق تعاکس آن فیض مخصوص لطیفه خود منعکس نگارد تا بقضائی اذاعتدظن عبدی بے مامول بحصول آن بخاند و ما علی بغریز نیت مراقبه معیت مضمون کریمہ و هو معکم اینہما اکنتم را ملحوظ داشته از قلوب دانند کہ فیض میآید از ذاتیکہ با من است و با ہر ذرہ از ذرات کائنات بہمان شان کہ مر

اوست تعالیٰ انشاء فیض دائره ولایت صغریست که ولایت اولیائے عظام و ظل اسماء
وصفات مفرد است مورد فیض لطیفه قلب من ۵

نیت مراقبات ولایت کبری و آن مشتمل بر سه دائره و یک قوس ۵

نیت دائره اولی

مضمون کریمه - وَ نَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ را ملحوظ داشته از روی باطن
واند که فیض میآید از ذاتیکه نزدیک تر است بن از رگ جان من بهمان شان که مراد
حق است سبحانه مورد فیض لطیفه نفس و لطائف خمسہ عالم امر من است نشاء فیض
دائره اولائی ولایت کبری است که ولایت انبیاء عظام و اصل دائره ولایت صغریست

دائره ثانیه ولایت کبری

مضمون کریمه يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ را ملحوظ داشته در خاطر بگذارند که فیض میآید
از ذاتیکه مراد دست میدارد و من او را دوست میدارم نشاء فیض و دائره ثانیه ولایت
کبریست که ولایت انبیاء عظام و اصل دائره اولیست مورد فیض لطیفه نفس من است ۵

دائره ثالثه ولایت کبری

مضمون کریمه يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ را ملحوظ داشته در خیال آرد که فیض میآید از ذاتیکه
مراد دست می دارد و من او را دوست می دارم نشاء فیض و دائره ثالثه ولایت کبریست
که ولایت انبیاء عظام علیهم السلام و اصل دائره ثانیه است مورد فیض لطیفه
نفس من است ۵

قوس

مضمون کریمه يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ را ملحوظ داشته در دل گذارند که فیض میآید از ذاتیکه
دوست میدارد و من او را دوست میدارم نشاء فیض قوس ولایت کبری است که اصل
دائره ثالثه است مورد فیض لطیفه نفس من ۵

مراقبه اسم الظاهر

من میآید از ذاتیکه مسئمی است باسم الظاهر مورد فیض لطیفه نفس و لطائف خمسہ عالم امر من

مراقبه اسم باطن

من میآید از ذاتیکه مسئمی است باسم الباطن نشاء فیض و دائره ولایت علیاست که ولایت

ملائکہ ملا را علی است مورد فیض عناصر ثلثہ من سوائی عنصر خاک ۛ

مراقبہ کمالات نبوت

فیض میا پیداز ذات بحت کہ نشاء کمالات نبوت است مورد فیض لطیفہ عنصر خاک من است

مراقبہ کمالات نبوت

فیض میا پیداز ذات بحت کہ نشاء کمالات رسالت است مورد فیض ہیئت وحدانی من است

مراقبہ کمالات اولوالعزم

فیض میا پیداز ذات بحت کہ نشاء کمالات اولوالعزم است مورد فیض ہیئت وحدانی من

مراقبہ حقیقت کعبہ ربانی

فیض میا پیداز ذات بحت کہ مسجود الیہ جمیع ممکنات و نشاء حقیقت کعبہ ربانی است مورد

ہیئت وحدانی من ۛ

مراقبہ حقیقت قرآن مجید

فیض میا پیداز مدار وسعت بیچون حضرت ذات کہ نشاء حقیقت قرآن مجید است مورد

ہیئت وحدانی من ۛ

مراقبہ حقیقت صلوٰۃ

فیض میا پیداز کمال وسعت بیچون حضرت ذات کہ نشاء حقیقت صلوٰۃ است مورد

ہیئت وحدانی من ۛ

مراقبہ معبودیت صرفہ

فیض میا پیداز ذاتیکہ نشاء معبودیت صرفہ است مورد فیض وحدانی من است

مراقبہ حقیقت ابراہیمی

فیض میا پیداز ذاتیکہ نشاء حقیقت ابراہیمی است مورد فیض ہیئت وحدانی من

مراقبہ حقیقت موسوی

فیض میا پیداز ذاتیکہ نشاء حقیقت موسوی است مورد فیض ہیئت وحدانی من

مراقبہ حقیقت محمدی

فیض میا پیداز ذاتیکہ نشاء حقیقت محمدی است مورد فیض ہیئت وحدانی من

مراقبہ حقیقت احمدی

فیض میآید از ذاتیکه منشاء حقیقت احمدی است مورد فیض بهیت و عدانی من ۵

مراقبه حب صرف

فیض میآید از ذاتیکه منشاء حب صرف است مورد فیض بهیت و عدانی من ۵

مراقبه دائره لاتعین

فیض میآید از ذات بحت که منشاء دائره لاتعین است مورد فیض بهیت و عدانی من ۵

ختم اول بامداد

ختم جمیع خواجگان نقشبندیہ مجددیہ قدس اللہ تعالیٰ اسرارہم

سورۃ فاتحہ مبارکہ ہفت بار درود شریف یک صد بار سورۃ الم نشرح مفتاد و نہ بار و
سورۃ اخلاص شریفہ یک ہزار بار سورۃ فاتحہ شریفہ ہفت بار درود شریف یکصد بار یا قاضی
الْحَاجَاتِ یَکْصِدُ بَارِیَا کَافِیَ الْمُہِمَّاتِ یَکْصِدُ بَارِیَا ذَا فَعِ الْبَلِیَّاتِ یَکْصِدُ بَارِیَا شَلْفِ
الْأَفْرَاضِ یَکْصِدُ بَارِیَا رَفِیعَ الدَّرَجَاتِ یَکْصِدُ بَارِیَا مُجِیبَ الدَّعَوَاتِ یَکْصِدُ بَارِ
یَا أَرْحَمَ الرَّحِیْمِ یَکْصِدُ بَارِیَا نَوَافِلَ ثَوَابِ آن جملہ را بار و ا ح جمع حضرت نقشبندیہ
بتفصیل سلسلہ و ترتیب آن خوانندہ بخشد ۵

ختم حضرت شاہ غلام علی صاحب ہلوی

یا اللہ یا رَحْمٰنُ یا رَحِیْمُ یا اَرْحَمَ الرَّحِیْمِ ۵ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰی خَیْرِ
خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ یُحَمَّدٍ بِحَسْبِ بَارِیَا ۵

ختم حضرت مرزا منظر جان جانان ضا و ہلوی

درود شریف یک صد مرتبہ یا حیی یا قیوم بِرَحْمَتِکَ اسْتَفِیْتُ بِحَسْبِ مَرْتَبِہٖ دَرُودِ شَرِیْفِ یَکْصِدُ مَرْتَبِہٖ

ختم دوم ظہر

ختم حضرت حاجی عثمان صاحب امانی

درود شریف یکصد مرتبہ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِہٖ ۵ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِیْمِ وَبِحَمْدِہٖ ۵
بِحَسْبِ مَرْتَبِہٖ دَرُودِ شَرِیْفِ یَکْصِدُ مَرْتَبِہٖ ۵

ختم حضرت حاجی دوست محمد صاحب قندھاری

درود شریف یکصد مرتبه دیت لا تذر فی فردا و انت خیر الوارثین بخصد مرتبه درود
شریف یکصد مرتبه ۴

ختم شاه احمد سعید صاحب بلوی

درود شریف یکصد مرتبه یا رحیم کل صریح و مکرر و غیاثه و معاذه یا رحیم
بخصد مرتبه درود شریف یکصد مرتبه ۴

ختم حضرت غوث الثقلین شیخ عبدالقادر حیلانی

درود شریف یکصد مرتبه حسبنا الله و نعم الوکیل بخصد مرتبه درود شریف یکصد مرتبه
ختم حضرت خواجہ محمد معصوم صاحب فاروقی

درود شریف یکصد بار لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین بخصد بار
درود شریف یک صد بار ۴

ختم حضرت امام ربانی مجدد الف ثانی

درود شریف یکصد بار لا حول و لا قوه الا بالله بخصد مرتبه درود شریف یکصد مرتبه ۴
ختم حضرت خواجہ خواجگان شاہ نقشبند بخاری

درود شریف یک صد مرتبه یا حقی اللطیف ادر کئی بلطفک الخفی بخصد بار درود
شریف یکصد مرتبه ۴

ختم سولیم عصر

ختم جمیع خواجگان نقشبندیہ مجددیہ قدس اللہ تعالیٰ اسرارهم
حسب ترتیب مندرجہ تحریر گذشتہ ختم سرور کائنات و مفر موجودات محمد
مصطفیٰ صلی اللہ تعالیٰ علیہ و آلہ و اصحابہ وسلم اللهم صل علی سیدنا
محمد و علی آل سیدنا محمد صلوة تجینا بها من جمیع الالهوال و الافات
و تقضی لنا بها جمیع الحاجات و تطهرنا بها من جمیع الشیات و تزکنا بها عندک
اعلیٰ الدرجت و تبلغنا بها اقصى الغایات من جمیع الخیرات فی الحیوة و بعد
المہات انک علی کل شیء قدیور

سہ صد و سیزده مرتبه ۴

قطعہ تاریخ تالیف کتاب مجموعہ فواد عثمانی حضرت حقا صاحب خالص ترین پرولہ

بمکتل شد کتاب لاجو اپنے
 مثالش دیدہ کم باشد بخو اپنے
 کتاب معرفت را انتخاب اپنے
 اقالیم صفا را فتح با اپنے
 درو مضمز بہر فصلے و با اپنے
 بکام جان رسد بوی گلا اپنے
 سپہر معرفت را آفتا اپنے
 مبارک جانشین نائب منا اپنے
 ز فیض بہرہ در ہر شیخ و شا اپنے
 بامید جزا مزد ثواب اپنے
 زا بجد خوان دل حستم حسابی
 حسن تالیف گردیدہ کتابے

بحمد اللہ کہ از فضل اہل
 کتابے آنکہ ہرگز چشم دوران
 چگویم وصف این مجموعہ فیض
 بود گنج ہدایت را کلیدی
 عجب انوار و اسرار حقائق
 ز سیر این گلستان سعادت
 مقامات جناب غوث عثمان
 بہ تخت مسند شاہ مجدد
 فروزان شد ز نور او جہانی
 چو تالیفش نمود اکبر علی شاہ
 یے تاریخ سال اختتامش
 نوشت این مصرع تاریخ حقا داد

قطعہ تاریخ تصنیف کتاب گفتہ جناب فاضل عبدالغفار صاحب کلہی والہ

میدہم مژدہ حجتہ للادانی و العظام
 ساخت یک مجمع فواد بہر فیض خاص عام
 آنکہ بذات عزیزش تکیہ گاہ مستہام
 خاور آفتاب عرفان بود قیاض انام
 اسوہ اقطاب غوثان قدوہ مردم فحام
 ساخت مجموعہ فواد گنج تخریر و کلام
 خواجہ عثمان شہی اوتاد و درویشان کرام
 منبع اسرار عثمانی کہ شد تاریخ عام

بعد تحمید خدا و از درود و از سلام
 سید اکبر علی شاہ مطلع انوار علم
 از مکاتیب و کلام خواجہ عذب البیان
 خواجہ عثمان کہ بدخورشید چرخ معرفت
 مقتدای جن و انس و پیشوائے ہر ولی
 چون ز ملفوظات و مکتوبات حضرت بہرین
 یافت نسبت سوئی اسم محفہ حضرت خواجہ ام
 من مجموعہ سال تاریخش ز ہاتف گفت و در

یک ہزار و سہ صد و دہ نیز پنج از سال ہجر
گفت این ابیات ناقص پر گنہ عبد الغفار
سید افراد عا در حالت عب الغفار

بود در تحریر چون این نسخہ میمون شد تمام
از برای پاس خاطر سید عالی مقام
تا کہ قسمت یاب گردد از سعادت صبح و شام

قطعه تاریخ اختتام کتاب گفتہ جناب حاجی حافظ عبد الخالق ضا دیرہ والہ

مثل این نسخہ ندید است جہان نہ جہانے
در رہ شمع و طریقت جو عدیم المثل است
جملہ لفظ و مکاتیب جناب حضرت
آنکہ او بود بدامان بمثال خورشید
گفت ہاتف پی تصنیف چو چشم تاریخ

محض این فیض خدا داد بتوشدار زانی
لذت این می بخدا بخشی تا نہ بخوانی
خواجہ عثمان است بہ تحریر و بہ تقریر بانی
و ابی حشمتی کہ ندید است رخش نورانی
کنز انوار دلی مجموعہ فوائد عثمانیے
۱۵ ۱۳

تاریخ مالیف نسخہ لاثانی موسوم بہ مجموعہ فوائد عثمانی از نتیجہ فکر خاکراہ در دمنان حافظ محمود حسین خا نصاحب نازان چشتی سلیمانی رئیس اعظم جہر من مضافات دہلی

نسخہ انوار یزدانی است این
منظہر رشحات لمعات ہا
لوحش اللہ مر حبا صد آفرین
از مکاتیب و زلفوظات نیز
در طریق خواجگان نقش بند
سید اکبر علی دہلوی
کرد تا لیفش بسعی و جہد تمام
سال تاریخش ز نازان ہاتفی

منبع اسرار رحمانی است این
مصدر الطاف سبحانی ست این
روح جسم و قوت جانی ست این
حاجی عثمان دامانی است این
رہبر و ہادی ایمانی است این
واقف رمز ہمہ دانی است این
حرف حرفش وہ چہ نورانی است این
گفت گو گلبانگ عثمانی ست این
۱۵ ۱۳

راقم الحروف گوید قطعہ

علام نقشبندان شواگردنیا و دین خواہی
 سگ درگاہ عثمان شواگرد حق ایقین خواہی
 مزارشان بموسی زئی بہار باغ رضوان است
 بیاؤ ہم زیارت کن چو فردوس بریں خواہی

عبارت مصحح
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی سیدنا محمد وعلی جمیع الانبیاء
 والمرسلین وعلی الکل وسائر الصالحین خصوصاً علی جمیع الصحابة وجمیع الاولیاء
 للقربین لا سیما ساداتنا رضوان الله تعالی علیہم اجمعین قد سنا بسرہم الاقدس
 افا بعد فیقول الفقیر الحقیر المدعو بحسین علی انی طالعت هذا الكتاب من اوله الى اخره بامرید
 ومولائی ومرشدی حضرت سیدی محمد سراج الدین لا زال فیوضاته علینا فائضة
 نفعنا الله تعالی بهذا الكتاب والناظرین الاخرین آمین یا رب العالمین ۛ

در کتاب سیکہ مہر متولی نہ باشد مال مسرتہ فہمید خواہد شد

(پیر عبد المجاہد خان صاحب نے استقلال پریس لاہور سے چھپوا کر شائع کی)

خاتم السطوح

خدا ترانازم کہ لمعات حقائق و معارف را بنور طریقہ مستحکمہ شریعت محمدیہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم برہما فیض
 ماثر بالغ نظران حقیقت آگاہ درویش ضمیران معرفت و تدکگاہ منکشف گردانید و معتقدان عقیدت گزین
 را بتوجہ باطن پاک نفسان طریقت آئین بہ مرتبہ عالیہ حق ایقین رسانید حسین کمالان ستودہ صفات
 حمیدہ اوقات در بہر زمان موجود بودہ اند کہ بانفاس مقدسہ خود رہنمائی عالم فرمودہ اند اگر با دوزندگی
 بیاد بہ بین حجتی دارم مستحکم و برہانی محکم یعنی گرامی نسخہ لاثانی موسوم بہ مجموعہ فوائد عثمانی بحالات
 و کمالات ظاہری باطنی حضرت مولانا مولوی خواجہ محمد عثمان صاحب دامانی علیہ الرحمۃ کہ از دارفانی
 بتاريخ ۲۲ شعبان المعظم ۱۳۱۲ھ بمذکک جاودانی رحلت فرمودند نسبت تمامہ کا حقہ صوتی معنوی خاندان
 عالیہ نقشبندیہ مجاہدہ احمدیہ چشتیہ و قادریہ و سہروردیہ و قلندریہ و شطاریہ و داریہ و کسرویہ و قطب رشاد
 و فردا افراد حضرت حاجی دوست محمد صاحب قندہاری رضی اللہ تعالیٰ عنہ میداشتند۔ حریفی است از مصادر
 مکارم اخلاق و لفظی است از دفاتر الطاف و اشفاق کریمانہ حضرت مرحوم۔ اگر مکاتیب عبارات را ملاحظہ نمائی
 دانی کہ در بحر حقیقت و معرفت شناور است لاثانی و اگر کشف و کرامات و خرق عادات را بینی بر شماری کہ شہ
 است از کمالات انسانی نقشبندیہ چین نسخہ احمد سید والا گہر مخدومی مکریمی جناب سید محمد اکبر علی شاہ
 صاحب بلوی سلمہ القوی کہ از خلفاء مجاز و مریدان ممتاز حضرت مرحوم است قابل صد رحمت و آفرین
 است کہ بعد وفات ظاہری رہبر طریقت پیرو شد خود از تسلیہ حالات زندگانی جاوید بخشید و ہم مشربان
 را باعث رہنمائی گردید مبارک می است خان والا نشان شفقی ام منشی احمد خان صاحب رئیس ڈیرہ اسماعیل خان
 سلمہ النمان بمصدقہ چو با حبیب نشینی بادہ پیمائی بیاد آرحرفیان بادہ پیمارا۔ عاصی کج مج زبان ولیدہ
 بیان سیرتہ تقدیر فقیر محمد حسین خان نازان خفی چشتی سلیمانی غفر اللہ لہ را با انتظام طبع کتاب ترفیح
 الحمد للہ کہ بطبع نامی اسلامی دہلی کہ زیر اہتمام انجمن معظّم گرامی شان و حیر زمان جناب منشی محمد سعید خان صاحب
 جہری سلمہ لولی است بہ ماہ رمضان المبارک ۱۳۱۲ھ حسب دلخواہ بجلائے خط و سواد طبع مطبوع گردید الحمد للہ
 الحمد للہ (قطعہ تاریخ طبع کتاب) چو در قالب طبع آمد ہمین پنج نسخہ پاک بے رد و کدہ سنش بی سز فکرنازان نوشتہ
 کتاب تصوف رفیق ابد (قطعہ تاریخ طبع کتاب) از نتیجہ فکر سخنور لائق منشی سعید حسین صاحب حسن جہری ہواچھپ
 طیار جسوت احسن: یہ نسخہ مبارک بچہ تکلف: لکھا بے سز فکر یہ سال بھری: کتاب لاکا بے علم تصوف (قطعہ تاریخ طبع
 کتاب از نتیجہ فکرناکاپا عاصی محمد سعید خان مالک مطبع اسلامی) چھپ چکی اب فوائد عثمانی: یہ بھی انکا ہی کچھ تصوف سے

۴ طبع کا سال ہو سقید کہ یہ بے بہا دفتر تصوف ہے:

